

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

สำหรับสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้ในการติดตามผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๓/๒๕๖๗

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายเศรษฐา ทวีสิน เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖ และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรรณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ) ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๖ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๔ ฉบับดังกล่าวได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรจะลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มกราคม ๒๕๖๗

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

จัดทำโดย

นางสาวนภาพร ใจสัจจะ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ขาตบุษย์จาร์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวบุษกร วิทยานุกรณ์	นิติกรชำนาญการ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอลงกรณ์ ตันเบ็ด	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวบุษบา เสือแป้น	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางภสพร อัครนาวิน	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ส่วนที่ ๑ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้	๑
๒. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๑๑
๓. การตอบชี้แจง	๑๕
๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ	๑๖

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
ที่มีการแก้ไข) กับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรธณวี
ชุมภาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)

ภาคผนวก

- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑)
- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ
เป็นผู้เสนอ) (๑๑๑)
- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ
เป็นผู้เสนอ) (๒๓๗)
- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวอรธณวี ชุมภาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน
เป็นผู้เสนอ) (๒๖๐)
- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข) (๒๘๑)

ส่วนที่ ๑

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันที่เสนอโดย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๒ ฉบับ และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณาไปในคราวเดียวกัน ได้แก่

(๑) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายธัญวรัตน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

(๒) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายสรรเพชญ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖ (ซึ่งยังมีได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร)

(๓) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นางสาวอรธณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๖

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์หอสมุดรัฐสภา สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๘ ในหน้าที่ ๑๗ ถึง หน้าที่ ๑๘

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

.....

๑.๒ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งได้กล่าวถึงสารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๔ ฉบับ สรุปได้ ดังนี้

๑.๒.๑ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ได้แถลงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี สรุปได้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถทำการหมั้นหรือสมรสกันได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ และมาตรา ๑๔๖๐)

(๒) แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” “สามี” “ภรรยา” และ “สามีภรรยา” เป็น “บุคคล” “ผู้หมั้น” “ผู้รับหมั้น” และ “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นหรือคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ มาตรา ๑๙๓/๒๒ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ มาตรา ๑๔๖๓ หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภรรยา มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ มาตรา ๑๔๙๓ มาตรา ๑๔๙๘ มาตรา ๑๔๙๙ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ มาตรา ๑๕๓๓ มาตรา ๑๕๓๖ มาตรา ๑๕๓๗ มาตรา ๑๕๓๘ มาตรา ๑๕๓๙ มาตรา ๑๕๔๑ มาตรา ๑๕๔๒ มาตรา ๑๕๔๓ มาตรา ๑๕๔๔ มาตรา ๑๕๔๕ มาตรา ๑๕๔๘/๑๕ มาตรา ๑๕๔๘/๑๗ มาตรา ๑๕๔๘/๓๘ มาตรา ๑๖๐๖ มาตรา ๑๖๒๕ และมาตรา ๑๖๒๘)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

.....

(๓) เพิ่มเหตุเรียกค่าทดแทนและเหตุฟ้องหย่าให้ครอบคลุมกรณีที่คู่หมั้นหรือคู่สมรสฝ่ายหนึ่งไปมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นเพศใด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๕๑๖ (๑))

(๔) แก้ไขเงื่อนไขระยะเวลาการสมรสใหม่ตามมาตรา ๑๔๕๓ ให้ใช้เฉพาะกับกรณีที่ยู้งที่มีชายเป็นคู่สมรสเดิมจะสมรสใหม่กับชายเท่านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๓)

(๕) กำหนดให้มาตรา ๑๕๐๔ วรรคสอง กรณีหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ มีผลใช้บังคับเฉพาะกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเท่านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๔)

(๖) แก้ไขการอ้างอิงเลขมาตราที่บัญญัติเกี่ยวกับการร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนที่ไร้ความสามารถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๘ วรรคสอง)

(๗) กำหนดให้มาตรา ๑๕๑๐ วรรคสอง กรณีหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ มีผลใช้บังคับเฉพาะกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเท่านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๐)

(๘) เพิ่มเหตุฟ้องหย่าให้สอดคล้องกับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสเพศเดียวกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐))

เหตุผล

โดยที่สถาบันครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่การก่อตั้งครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกันโดยกำเนิด โดยมีการอุปการะเลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์ในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันไปจากคู่สมรสที่เป็นชายและหญิง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อรองรับให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถหมั้นและสมรสกันได้ ซึ่งจะทำให้มีสิทธิ หน้าที่ และสถานะทางครอบครัวเท่าเทียมกับคู่สมรสที่เป็นชายและหญิง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวที่ก่อตั้งขึ้นระหว่างบุคคลไม่ว่าจะมีเพศใด เว้นแต่จะเป็นกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดเรื่องครอบครัวหรือมรดกไว้เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ จำนวน ๖๘ มาตรา มีสาระสำคัญ
สรุปได้ ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนี้

๑.๑ กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถทำการหมั้นหรือสมรสกันได้
(ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓๕ ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓๗ ร่างมาตรา ๑๓
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ และมาตรา ๑๔๕๐ ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๒
ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๘ และร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๐)

๑.๒ แก้ไขเพิ่มเติมความคำว่า “ชาย” “หญิง” “สามี” “ภรรยา” และ “สามีภรรยา”
เป็น “บุคคล” “ผู้หมั้น” “ผู้รับหมั้น” และ “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นหรือคู่สมรส
ไม่ว่าจะมีเพศใด (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙๓/๒๒
ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓๙ ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๐ ร่างมาตรา ๙
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๑ ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๒ และมาตรา ๑๔๔๓
ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในวรรคสามของมาตรา ๑๔๔๗/๑ หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา ร่างมาตรา ๑๘
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๑ ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๒ ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๔๖๓ หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภรรยา ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๕
ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๙ และมาตรา ๑๔๗๐ ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๔๗๕ ร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๗๖ ร่างมาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๗๖/๑
ร่างมาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๗๗ ร่างมาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๗๙ ร่างมาตรา ๒๙
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๑ ร่างมาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔
และมาตรา ๑๔๘๔/๑ ร่างมาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๕ ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๔๘๖ และมาตรา ๑๔๘๗ ร่างมาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๘ และมาตรา ๑๔๘๙
ร่างมาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๐ ร่างมาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๑ ร่างมาตรา ๓๖
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๒ ร่างมาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๒/๑ ร่างมาตรา ๓๘
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๓ ร่างมาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๘ ร่างมาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๔๙๙ ร่างมาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๔ ร่างมาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๕
ร่างมาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๖ ร่างมาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๗ ร่างมาตรา ๔๗
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๒๐ ร่างมาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๒๒ ร่างมาตรา ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๕๒๓ ร่างมาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๓๐ ร่างมาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๓๒
และมาตรา ๑๕๓๓ ร่างมาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๓๖ ร่างมาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

มาตรา ๑๕๓๗ ร่างมาตรา ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๓๘ ร่างมาตรา ๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๓๙ ร่างมาตรา ๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๔๑ ร่างมาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๔๒ และมาตรา ๑๕๔๓ ร่างมาตรา ๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๔๔ ร่างมาตรา ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๔๕ ร่างมาตรา ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๔๘/๑๕ ร่างมาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๔๘/๑๗ ร่างมาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๔๘/๓๘ ร่างมาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๐๖ ร่างมาตรา ๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๒๕ และร่างมาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๒๘)

๑.๓ กำหนดเพิ่มเหตุเรียกค่าทดแทนและเหตุฟ้องหย่าให้ครอบคลุมกรณีที่คู่หมั้นหรือคู่สมรสฝ่ายหนึ่งไปมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นเพศใด (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๕ และร่างมาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๖ (๑))

๑.๔ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้เงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาการสมรสใหม่ กรณีหญิงที่ชายผู้เป็นคู่สมรสตายหรือที่การสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่น จะทำการสมรสใหม่กับชายได้ต่อเมื่อการสิ้นสุดแห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่า ๓๑๐ วัน เว้นแต่ ๑) คลอดบุตรแล้วในระหว่างนั้น ๒) สมรสกับคู่สมรสเดิม ๓) มีใบรับรองแพทย์ประกาศนียบัตรหรือปริญญาซึ่งเป็นผู้ประกอบการรักษาโรคในสาขาเวชกรรมได้ตามกฎหมายว่ามีได้มีครรภ์ หรือ ๔) มีคำสั่งของศาลให้สมรสได้ ทั้งนี้ ให้มีผลเฉพาะกับกรณีที่หญิงที่มีชายเป็นคู่สมรสเดิมจะสมรสใหม่กับชายเท่านั้น (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๓)

๑.๕ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้กรณีที่มีการสมรสเป็นโมฆียะเพราะบุคคลที่สมรสมีอายุไม่ครบ ๑๗ ปีบริบูรณ์ตามมาตรา ๑๔๔๘ ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสและหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบ ๑๗ ปี ให้ถือว่าการสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรสนั้น มีผลใช้บังคับเฉพาะกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเท่านั้น (ร่างมาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๔ วรรคสอง)

๑.๖ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการอ้างอิงเลขมาตราที่บัญญัติเกี่ยวกับการร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ เพื่อให้ถูกต้องตรงกันกับบทบัญญัติของกฎหมาย (ร่างมาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๘ วรรคสอง)

๑.๗ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดให้การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะมิได้รับความยินยอมของบุคคลในมาตรา ๑๔๕๔ เฉพาะบุคคลที่อาจให้ความยินยอมตามมาตรา ๑๔๕๔ เท่านั้น ขอให้เพิกถอนการสมรสได้ ทั้งนี้ โดยสิทธิขอเพิกถอนการสมรสดังกล่าวเป็นอันระงับเมื่อคู่สมรสนั้นมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ หรือในกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเมื่อหญิงมีครรภ์ (ร่างมาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๐ วรรคสอง)

๑.๘ กำหนดเพิ่มเหตุฟ้องหย่าให้สอดคล้องกับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสเพศเดียวกัน กล่าวคือ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสภาพร่างกายทำให้ไม่อาจร่วมประเวณี หรือไม่อาจกระทำการหรือยอมรับการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของอีกฝ่ายได้ตลอดเวลา อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้ (ร่างมาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐))

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. กำหนดให้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่บังคับแก่กรณีที่มีกฎหมายกำหนดเรื่องครอบครัวหรือมรดกไว้เป็นการเฉพาะ เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยการใช้กฎหมายอิสลามในเขตจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล พ.ศ. ๒๕๘๙ (ร่างมาตรา ๖๖)

๓. กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภริยา สามีภริยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรสด้วย ทั้งนี้ โดยต้องเสนอผลการทบทวนต่อคณะรัฐมนตรีภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๖๗)

๑.๒.๒ นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ได้แถลงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งได้กล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ สรุปได้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ ชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน สามารถหมั้น สมรสกันได้ ตามกฎหมายเป็นคู่หมั้น คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๑ และหมวด ๒ (มาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ และมาตรา ๑๔๖๐)

๒. หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม และยังกำหนดให้ตัดคำว่า สามีและภริยา และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” ในบรรพ ๑ หลักทั่วไป ลักษณะ ๒ บุคคล ส่วนที่ ๓ ภูมิลำเนา (มาตรา ๔๓) และลักษณะ ๖ อายุความ หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป (มาตรา ๑๙๓/๒๒) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในหมวดนี้

๓. หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็น หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม และกำหนดให้ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสซึ่งบุคคลสองคนสมรสกัน ให้มีสิทธิหน้าที่และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๓ (มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ และมาตรา ๑๔๖๓)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

.....

๔. หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็นหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม

๕. สิทธิและหน้าที่ ของคู่สมรสที่ชอด้วยกฎหมายจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกัน โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๔ (มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ และมาตรา ๑๔๙๓)

๖. การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส การหย่าขาดจากการสมรส การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๕ - หมวด ๖ (มาตรา ๑๔๙๘ มาตรา ๑๔๙๙ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๐๘ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓) และแก้ไข ลักษณะ ๒ หมวด ๓ ความปกครอง (มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ มาตรา ๑๕๙๘/๑๗) และ ลักษณะ ๓ ค่าอุปการะเลี้ยงดู (มาตรา ๑๕๙๘/๓๘)

๗. ให้คู่สมรสซึ่งเป็นเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามบรรดากฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี (เพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๔๒)

๘. ให้กรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เป็นผู้ที่มีคู่สมรสของตนเป็นผู้ถูกจำกัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควรได้รับมรดก (มาตรา ๑๖๐๖ (๓))

๙. คู่สมรสที่ชอด้วยกฎหมาย หรือคู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย เป็นทายาทโดยธรรม มีสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต (มาตรา ๑๖๒๕ (๑) และมาตรา ๑๖๒๘)

๑๐. กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภริยา สามีภริยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรส

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

.....

๑๑. การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ สถานะทางกฎหมาย และความสัมพันธ์ของชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน นอกจากการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามข้อ ๑ - ข้อ ๙ ตามบรรพ ๕ ครอบครั้ว และบรรพ ๖ มรดก แล้ว ให้สามารถกระทำได้

เหตุผล

โดยที่สถาบันครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่การก่อตั้งครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีความหลากหลายของลักษณะความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลทุกเพศ ไม่ว่าจะเป็นเพศใด โดยมีการอุปการะเลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์ไม่แตกต่างไปจากคู่สมรส สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้บุคคลทุกเพศสามารถก่อตั้งครอบครัวได้ โดยกำหนดให้บุคคลทุกคนได้รับการรับรองและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ว่าด้วยภูมิฐานะของคู่สมรส อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างคู่สมรส การหมั้น การจดทะเบียนสมรส การจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกันของคู่สมรส การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส เหตุแห่งการฟ้องหย่า การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส การเป็นทายาทโดยธรรม การรับบุตรบุญธรรม และการรับมรดกจากคู่สมรส จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๒.๓ นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้แถลงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งได้กล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ สรุไปได้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา^๒ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๓ มาตรา ๑๔๕๘ และมาตรา ๑๔๖๐)

(๒) กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ และมาตรา ๑๔๖๓)

^๒ ข้อความตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๓) กำหนดให้คู่สมรสมีสิทธิและหน้าที่ในการจัดการทรัพย์สินร่วมกัน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ และมาตรา ๑๔๙๓)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องความเป็นโมฆะของการสมรสเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขแห่งการสมรสที่กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใด สามารถสมรสกันได้ ตามกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๘ และมาตรา ๑๔๙๙)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการสิ้นสุดแห่งการสมรสเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขแห่งการสมรสที่กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้ตามกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓)

(๖) กำหนดสิทธิและหน้าที่ของบุพการีและบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๑ มาตรา ๑๕๖๓ มาตรา ๑๕๖๔ มาตรา ๑๕๖๕ มาตรา ๑๕๖๖ และมาตรา ๑๕๘๔/๑)

(๗) กำหนดความปกครองของบุพการีและบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๘๕ มาตรา ๑๕๘๖ และมาตรา ๑๕๘๗)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการรับบุตรบุญธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับสิทธิและหน้าที่ของบุพการีและบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ มาตรา ๑๕๙๘/๒๒ และมาตรา ๑๕๙๘/๒๘)

(๙) กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างคู่สมรส หรือระหว่างบุพการีกับบุตร และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคู่สมรสและบุพการี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๓๘ และเพิ่มมาตรา ๑๕๙๘/๔๒ และมาตรา ๑๕๙๘/๔๓)

(๑๐) กำหนดสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๐๖ มาตรา ๑๖๒๕ และมาตรา ๑๖๒๘)

เหตุผล

โดยที่การสมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้กำหนดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสังคมในปัจจุบันที่มีการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกัน อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ ได้กำหนดให้บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุความแตกต่างในเรื่องเพศจะกระทำมิได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในบทบัญญัติเกี่ยวกับ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

.....

เงื่อนไขแห่งการสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา ความเป็นโมฆะของการสมรส การสิ้นสุดแห่งการสมรส สิทธิและหน้าที่ของบิดามารดาและบุตร ความปกครองบุตรบุญธรรม ค่าอุปการะเลี้ยงดู และมรดก เพื่อรองรับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกันในการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๒.๔ นางสาวอรณวี ชูมาพร ตัวแทนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ได้แถลงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งได้กล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นางสาวอรณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน สรุปได้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย สามารถจดทะเบียนสมรสได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๑๔๔๘)

(๒) ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย สามารถจดทะเบียนสมรสกันได้ และเมื่อนายทะเบียนได้บันทึกความยินยอมแล้ว ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย เป็นคู่สมรส ที่ชอบด้วยกฎหมายแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๑๔๕๘)

(๓) ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย ที่จดทะเบียนสมรสกันแล้ว ต้องอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรส (มาตรา ๑๔๖๑)

(๔) ให้คู่สมรสที่รับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นบุพการีที่ชอบด้วยกฎหมาย (บรรพ ๕ ลักษณะ ๒ หมวด ๒)

(๕) ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย ซึ่งจดทะเบียนสมรส เป็นคู่สมรสตามกฎหมาย สามารถรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้นำบทบัญญัติ บรรพ ๕ ลักษณะ ๒ หมวด ๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยสิทธิหน้าที่ของบิดามารดา บุพการี และบุตร มาบังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๕๕๘/๒๘)

(๖) ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย ซึ่งจดทะเบียนสมรส เป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย มีสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ เช่นเดียวกับคู่สมรสชายและหญิง และบัญญัติบทเฉพาะกาลให้คู่สมรสเพศเดียวกันที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ถือเป็น “คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย” บทบัญญัติใด ๆ ตามประมวลกฎหมายพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง และระเบียบอื่น ๆ ที่บัญญัติให้สิทธิแก่ “สามีภริยา” หรือ “คู่สมรส” หรือ “บิดามารดา” ให้หมายความรวมถึง “คู่สมรส” และ “บุพการี” (มาตรา ๑๕๕๘/๔๒ และมาตรา ๑๕๕๘/๔๓)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

เหตุผล

โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้บุคคลเพศชายและเพศหญิงตามเพศกำเนิดเท่านั้นที่จะจดทะเบียนสมรสเป็นคู่สมรสตามกฎหมาย ทำให้บุคคลที่มีรสนิยมทางเพศแตกต่างจากรสนิยมแบบรักต่างเพศ เช่น บุคคลรักเพศเดียวกัน บุคคลข้ามเพศ หรือบุคคลรักได้ทั้งสองเพศหรือบุคคลเพศหลากหลายไม่สามารถจดทะเบียนสมรสและเป็นคู่สมรสตามกฎหมายได้ ทำให้บุคคลเหล่านั้นประสบปัญหาจากการขาดการรับรองสิทธิต่าง ๆ ที่เกิดจากการจดทะเบียนสมรส เช่น สิทธิในการรับบุตรบุญธรรมร่วมกัน สิทธิในการจัดการทรัพย์สิน สิทธิในการเป็นทายาทโดยธรรมในการรับมรดกจากคู่ชีวิต จึงจำเป็นต้องแก้ไขโดยใช้ภาษาที่เป็นกลางทางเพศภาวะในการยินยอมให้บุคคลทุกเพศกำเนิด ทุกรสนิยมทางเพศ และทุกอัตลักษณ์ทางเพศ สามารถเข้าถึง และจดทะเบียนสมรสเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย และหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จึงจำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัตินี้

๒. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ก่อนที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้ นางสาวอรรณวี ชูมาพร นางสาวอาทิตยา อาษา นางสาวนัยนา สุภาพัง นายรฐนนท์ ค่อยยกสุข และนายณชเล บุญญาภิสมภาร ผู้แทนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเข้าชื่อเสนอกฎหมาย เข้าร่วมเป็นผู้เสนอและชี้แจงต่อที่ประชุม ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๓ วรรคสอง^๓ และได้อนุญาตให้ นายเกิดโชค เกษมวงศ์จิตร รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และผู้แทนจากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖^๔

^๓ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๓ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๑๓ ร่างพระราชบัญญัติที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอ ให้เลขาธิการจัดทำรายงานผลการดำเนินการร่างพระราชบัญญัตินั้นเพื่อให้สภาทราบด้วย

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้แทนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นผู้เสนอและชี้แจงร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุม”

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๗๖ ประธานอาจอนุญาตให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมายให้บุคคลใด ๆ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุม ประกอบการอภิปรายของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีก็ได้”

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

.....

ภายหลังจากที่ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดถึงสิทธิและหน้าที่รวมทั้งทรัพย์สินของกลุ่มสมรสที่มีเพศกำเนิดเดียวกันให้สามารถใช้สิทธิในการสมรสได้ ในขณะที่ปัจจุบันความหลากหลายทางเพศถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานจึงมีความจำเป็นในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยการบัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลสองคนที่มีเพศกำเนิดเดียวกันให้สามารถใช้สิทธิในการสมรสได้

๒) ข้อมูลเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ พบว่า เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ได้มีประชาชนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นจำนวนมากที่สุด ตั้งแต่มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยมีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวนมากกว่า ๕๔,๐๐๐ คน

๓) ประเด็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นหากไม่มีการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ การไม่ได้รับสิทธิเกี่ยวกับการให้ความยินยอมในการรักษาพยาบาลของบุคคลสองคนที่มีเพศกำเนิดเพศเดียวกัน จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นการสนับสนุนแนวคิดในเรื่องของความเท่าเทียม (Equality) การไม่ลดทอนความศรัทธา (Tolerance) และสิทธิในการเลือกใช้ (Choice)

๔) ที่ผ่านมา เคยมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ครอบครัว ในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดในเรื่องชายและหญิงให้มีสิทธิเท่าเทียมกัน เนื่องจากกฎหมายในบรรพ ๕ มีผลวัตรตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ถือว่าการสมรสเป็นนิติกรรมประเภทหนึ่งที่บุคคล ๒ คน มีอิสระในการตกลงและทำสัญญาต่อกันซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมทางศาสนาใด ๆ

๕) สำหรับการพิจารณาในมิติทางเศรษฐกิจนั้น ได้มีงานวิจัยในต่างประเทศเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๖ โดยการสำรวจข้อมูลจากประเทศต่าง ๆ จำนวน ๑๓๒ ประเทศ ซึ่งผลสำรวจแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างสิทธิในทางกฎหมายและการเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศ (GDP) แปรผันไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากกฎหมายคุ้มครองสิทธิของความหลากหลายทางเพศมากขึ้น ก็จะส่งผลให้เศรษฐกิจมีการเติบโตมากขึ้นด้วย

๖) เห็นสมควรให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้พิจารณา ทบทวนประเด็นเกี่ยวกับอายุขั้นต่ำในการหมั้น หรือการสมรส ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๓๕ ที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบันได้กำหนดให้การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ แต่หลักกฎหมายสากลได้กำหนดให้การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

๑๘ ปีบริบูรณ์ ซึ่งองค์การยูนิเซฟ (Unicef) ได้ให้นิยามคำว่า “การสมรสในวัยเด็ก” หมายถึง การสมรสของเด็กฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี รวมทั้งหลักกฎหมายฉบับต่าง ๆ ที่มีการกำหนดเกณฑ์ของเยาวชนซึ่งจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย คือ ผู้มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์ ดังนั้นจึงเห็นสมควรกำหนดเกณฑ์การหมั้นและการสมรสว่าจะทำได้เมื่อบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์

๗) มีข้อสังเกตในประเด็นเกี่ยวกับการคงไว้ซึ่งการกำหนดเพศเพื่อให้สอดคล้องกับสรีระของบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอโดย คณะรัฐมนตรี มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๓ ในกรณีที่ชายกับหญิงสมรสกันและมีบุตร ต่อมา การสมรสสิ้นสุดลง ฝ่ายหญิงจะทำการสมรสใหม่กับชายได้ต่อเมื่อการสิ้นสุดแห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้ว ไม่น้อยกว่าสามร้อยสิบวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบว่ายายใดเป็นบิดาของบุตรนั้น เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ การกำหนดให้มีเพศชายและเพศหญิงก็จะมีประเด็นปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการทราบถึงบิดาที่แท้จริงของบุตร นอกจากนี้ การแก้ปัญหาในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศนั้น จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายในเรื่องความหลากหลายทางเพศ และการกำหนดนโยบายให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศ เช่น การจดทะเบียนคู่ชีวิต การอยู่อาศัยร่วมกัน การรับบุตรบุญธรรม การให้ความช่วยเหลือและคุ้มครอง รวมไปถึงการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศที่เป็นรูปธรรมและมีความยั่งยืน

๘) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหลักสิทธิมนุษยชนในระดับสากล ประกอบด้วย ๒ หลักการ คือ หลักความเสมอภาค และการไม่เลือกปฏิบัติ ที่ทุกคนควรทำความเข้าใจถึงสิทธิ และการได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมภายใต้กฎหมายที่เป็นธรรมและสอดคล้องกับหลักการสากล โดยไม่พิจารณาจากรสนิยมทางเพศ เพศสภาพ และอัตลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) โดยปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติได้มีข้อมติรับรองเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๘ ข้อ ๗ ได้กำหนดว่า “ทุกคนเสมอภาคกันตามกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมายเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันจากการเลือกปฏิบัติใด อันเป็นการล่วงละเมิดปฏิญญานี้และจากการยุ้งให้มีมีการเลือกปฏิบัติดังกล่าว” ทั้งนี้ การเลือกปฏิบัติ (Discrimination) จึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม การแบ่งแยกตามอำเภอใจโดยพิจารณาจากเชื้อชาติ เพศ ศาสนา รสนิยมทางเพศ ความพิการ อายุ ภาษา แหล่งกำเนิดทางสังคม หรือสถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ดังนั้น กลุ่มคนซึ่งมีความหลากหลายทางเพศ จึงควรได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานที่เท่าเทียมดังเช่นบุคคลทั่วไปไม่ว่าด้วยรูปแบบหรือสถานะใดก็ตาม

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

๙) บุคคลทุกคนไม่ควรจะมีข้อจำกัดใดซึ่งแบ่งตามเพศสภาพที่มีเพียงชายและหญิง แต่ควรมีสติที่จะเลือกใช้ชีวิตตามวิถีที่ปรารถนา โดยบุคคลควรมีสติในการสมรสเพื่อมีชีวิตครอบครัว มีคนดูแลเป็นคู่ชีวิตร่วมกัน ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรมีกฎหมายที่เป็นรูปธรรมและสอดคล้องตามพันธกรณีระหว่างประเทศในด้านสิทธิมนุษยชน

๑๐) จากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง ๔ ฉบับ พบว่า มีการกำหนดผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติไว้แตกต่างกัน เช่น ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มาตรา ๖๘ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ส่วนร่างพระราชบัญญัติที่คณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคก้าวไกลเป็นผู้เสนอ มาตรา ๗๐ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ จึงเห็นสมควรให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้พิจารณาในประเด็นของผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีความเหมาะสมต่อไป

๑๑) ประเด็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสังคมภายหลังมีการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เช่น ความสัมพันธ์ที่จะเกิดขึ้นต่อ “บุตร” ในบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรมุ่งเน้นการศึกษาที่สร้างพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับการเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน รวมถึงการไม่ละเลยประเด็นที่มีผลต่อความมั่นคงและความเชื่อทางศาสนา

๑๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางรายได้มีประเด็นข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๔ ฉบับ เนื่องจากมีการกำหนดบทบัญญัติบางประการที่อาจจะขัดต่อหลักสิทธิและเสรีภาพในการนับถือศาสนาตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕^๔ มาตรา ๒๕^๖ และ

^๔ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕ บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๕ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ หรือการกระทำใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการกระทำนั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

เมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้กระทำการนั้นหรือวินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข”

^๖ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕ บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๒๕ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำการนั้นได้ และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพเช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น

ฯลฯ

ฯลฯ”

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๓๑^๗ บัญญัติรับรองไว้ โดยหลักคำสอนของศาสนาอิสลามนั้น คู่สมรสจะต้องเป็นเพศชาย และเพศหญิงเท่านั้นเพื่อเพิ่มจำนวนประชากร ทั้งนี้ แม้ว่าตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มาตรา ๖๖ จะได้กำหนดยกเว้นให้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่กรณีที่มีกฎหมายกำหนดเรื่องครอบครัวหรือมรดกไว้เป็นการเฉพาะแล้วก็ตาม แต่หากกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งนับถือศาสนาอิสลามมีถิ่นที่อยู่ในจังหวัดอื่นนอกพระราชบัญญัติว่าด้วยการใช้กฎหมายอิสลามในเขตจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งมีความต้องการจะจดทะเบียนสมรสกับคู่สมรสเพศเดียวกันอาจเป็นการขัดต่อหลักการสำคัญของศาสนาอิสลาม หรือไม่ อย่างไร

๑๓) การกำหนดให้บุคคล ๒ คน สามารถสมรสกันได้ถือเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเรื่องชีวิตคู่ไม่ว่าจะมีเพศสภาพใด อย่างไรก็ตาม มีประเด็นคำถามว่าภายหลังจากที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับอื่นอีกหรือไม่ อย่างไร

๓. การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว ผู้เสนอกฎหมาย ได้อภิปรายสรุปและตอบชี้แจง โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นางมนพร เจริญศรี) ได้กล่าวขอบคุณสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นที่มีความหลากหลายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งประเด็นและความเห็นทั้งหมดจะได้นำเข้าสู่การพิจารณาในชั้นคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และจะได้ร่วมกันพิจารณาจากทุกกลุ่มความคิดเห็นทั้งในภาคราชการและภาคประชาชนเพื่อช่วยกันผลักดันและขับเคลื่อนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

๒) นางสาวอรอนงค์ ชูมาพร ผู้เชิญชวนเสนอกฎหมาย ได้กล่าวขอบคุณสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

^๗ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๑ บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๓๑ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนาและย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติหรือประกอบพิธีกรรมตามหลักศาสนาของตน แต่ต้องไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทย ไม่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของรัฐ และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน”

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

๓) นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

๓.๑) สำหรับความหลากหลายในความเชื่อทางศาสนานั้น กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม ได้มีงานวิจัยซึ่งมีความคิดเห็นอย่างรอบด้านในเรื่องดังกล่าวแล้ว เพื่อสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับการเคารพสิทธิในการอยู่ร่วมกันของผู้ที่มีความเชื่อในศาสนาที่แตกต่างกันได้

๓.๒) สำหรับประเด็นความแตกต่างเกี่ยวกับหลักการในเรื่องของผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ อายุของผู้ที่จะทำการสมรส และการหย่าร้าง ซึ่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ ได้กำหนดให้มีระยะเวลาการใช้บังคับของบทบัญญัติตามบริบทที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ในบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการหย่าร้างโดยอาศัยเหตุอันเป็นปรปักษ์ของคู่สมรสได้ตัดถ้อยคำ คำว่า “อย่างร้ายแรง” ออก เนื่องจากเห็นว่าการเป็นปรปักษ์ของคู่สมรสนั้นถือเป็นการกระทำที่มีความรุนแรงในครอบครัวอันเป็นเหตุผลเพียงพอในการฟ้องหย่าได้แล้ว

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง ๔ ฉบับ พร้อมกันไป ด้วยคะแนนเสียง ๓๖๖ เสียง ไม่รับหลักการ ๑๐ เสียง จดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๙ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการพิจารณาในการนี้เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติที่มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอรวมพิจารณาอยู่ด้วย ซึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๒๒^๔ กำหนดว่า จำนวนคณะกรรมการวิสามัญจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการวิสามัญทั้งหมด โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และมีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๒ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๒๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอให้ตั้งจากผู้แทนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการวิสามัญทั้งหมด และให้นำความในข้อ ๑๒๑ (๒) (๓) และวรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราวการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ
ประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=SXEVR>

๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราวการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ
ประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่พุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=BSSUT>

๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ์ บุญญามณี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=LQE16>

๔. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณรัศมิ์ ชูมาพร กับ
ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราวการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ
ประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่พุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=FW69X>

<p>๕. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ (อ.พ. ๑๒/๒๕๖๖) https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=9IWH1</p>	
<p>๖. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=43TU0</p>	
<p>๗. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=A3B7U</p>	
<p>๘. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=RKZHL</p>	

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณรัว ชูมาพร

กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)

ตารางเปรียบเทียบ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข) กับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธวัชจันท์ กลางศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
 และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรณีย์ ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธวัชจันท์ กลางศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรณีย์ ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>
<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๔๓ ภูมิฉำเนาของ สามีและภริยา ได้แก่อื่นที่อยู่ที่มีสามีและ ภริยาอยู่กันด้วยกันฉันสามีภริยา เว้นแต่ สามีหรือภริยาได้แสดงเจตนาให้ ปรากฏว่ามีภูมิฉำเนาแยกต่างหากจากกัน</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อย ยี่สิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔๓ ภูมิฉำเนาของ คู่สมรสได้แก่อื่นที่อยู่คู่สมรสอยู่กัน ด้วยกันฉันคู่สมรส เว้นแต่คู่สมรส ฝ่ายใดได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่า มีภูมิฉำเนาแยกต่างหากจากกัน”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อย ยี่สิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔๓ ภูมิฉำเนาของ คู่สมรสได้แก่อื่นที่อยู่คู่สมรสอยู่กัน ด้วยกันฉันคู่สมรส เว้นแต่คู่สมรส ฝ่ายใดได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่า มีภูมิฉำเนาแยกต่างหากจากกัน”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด หกสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่เมื่อพ้นกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรวัฒน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้น จะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายชายได้ส่งมอบ หรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้น ให้แก่หญิงเพื่อเป็นหลักฐานว่า จะสมรสกับหญิงนั้น เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้น ตกเป็นสิทธิแก่หญิง</p> <p>สินสอด เป็นทรัพย์สิน ซึ่งฝ่ายชายให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครอง ฝ่ายหญิงแล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทน การที่หญิงยอมสมรส ถ้าไม่มี การสมรสโดยมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่หญิง หรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายหญิง ต้องรับผิดชอบ ทำให้ชายไม่สมควร หรืออาจสมรสกับหญิงนั้น ฝ่ายชายเรียกสินสอดคืนได้</p> <p>ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือ สินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๑ ถึงมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วย ลากิจควรนำมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>“มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้น จะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายผู้หมั้นได้ส่งมอบ หรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้น ให้แก่ผู้รับหมั้นเพื่อเป็นหลักฐานว่า จะสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้น ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้น</p> <p>สินสอด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่าย ผู้หมั้นให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตร บุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่ายผู้รับหมั้น แล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่ ผู้รับหมั้นยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรส โดยมิเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้น หรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายผู้รับหมั้น ต้องรับผิดชอบ ทำให้ผู้หมั้นไม่สมควร หรือไม่อาจสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ฝ่ายผู้หมั้นเรียกสินสอดคืนได้</p> <p>ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือ สินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๑ ถึงมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วย ลากิจควรนำมาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p>	<p>“มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้น จะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายผู้หมั้นได้ส่งมอบ หรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้น ให้แก่ผู้รับหมั้นเพื่อเป็นหลักฐานว่า จะสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้น ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้น</p> <p>สินสอด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่าย ผู้หมั้นให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตร บุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่ายผู้รับหมั้น แล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่ ผู้รับหมั้นยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรส โดยมิเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้น หรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายผู้รับหมั้น ต้องรับผิดชอบ ทำให้ผู้หมั้นไม่สมควร หรือไม่อาจสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ฝ่ายผู้หมั้นเรียกสินสอดคืนได้</p> <p>ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือ สินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๑ ถึงมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วย ลากิจควรนำมาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p>	<p>“มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้น จะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายผู้หมั้นได้ส่งมอบ หรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้น ให้แก่ผู้รับหมั้นเพื่อเป็นหลักฐานว่า จะสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้น ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้น</p> <p>สินสอด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่าย ผู้หมั้นให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตร บุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่ายผู้รับหมั้น แล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่ ผู้รับหมั้นยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรส โดยมิเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้น หรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายผู้รับหมั้น ต้องรับผิดชอบ ทำให้ผู้หมั้นไม่สมควร หรือไม่อาจสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ฝ่ายผู้หมั้นเรียกสินสอดคืนได้</p> <p>ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือ สินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๑ ถึงมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วย ลากิจควรนำมาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p>	

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการแก้ไข)</p> <p>มาตรา ๑๔๓๙ เมื่อมี การหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้น อีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกให้รับผิดชอบ ค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่ายหญิง เป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืน ของหมั้นแก่ฝ่ายชายด้วย</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๓๙ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๓๙ เมื่อมี การหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้น อีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกให้รับผิดชอบ ค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่ายผู้รับหมั้น เป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืน ของหมั้นแก่ฝ่ายผู้หมั้นด้วย”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๔๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๐ ค่าทดแทน อาจเรียกได้ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ทดแทนความเสียหาย ต่อกายหรือชื่อเสียงของผู้หมั้น หรือผู้รับหมั้นนั้น</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๑๔๓๙ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๓๙ เมื่อมี การหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้น อีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกให้รับผิดชอบ ค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่ายผู้รับหมั้น เป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืน ของหมั้นแก่ฝ่ายผู้หมั้นด้วย”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๔๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๐ ค่าทดแทน อาจเรียกได้ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ทดแทนความเสียหาย ต่อกายหรือชื่อเสียงแห่งบุคคล หรือบุคคลนั้น</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
---	---	--	---	---

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอรรถพร จันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(๒) ทดแทนความเสียหาย เนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่น บิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็น ลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรส โดยสุจริตและตามสมควร</p> <p>(๓) ทดแทนความเสียหาย เนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการ ทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่ อาชีพหรือการทำงานได้ของตนไป โดยสมควรด้วยประการที่สมควร จะได้มีการสมรส</p> <p>ในกรณีที่ยังเป็นผู้มีสิทธิได้ ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่หญิงนั้น เป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็นส่วนหนึ่ง ของค่าทดแทนที่หญิงพึงได้รับ หรือศาล อาจให้ค่าทดแทนโดยไม่คำนึงถึง ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่หญิงนั้นก็ได้</p>	<p>(๒) ทดแทนความเสียหาย เนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่น บิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็น ลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรส โดยสุจริตและตามสมควร</p> <p>(๓) ทดแทนความเสียหาย เนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการ ทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่ อาชีพหรือการทำงานได้ของตนไป โดยสมควรด้วยประการที่สมควร จะได้มีการสมรส</p> <p>ในกรณีที่ยังเป็นผู้มี สิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้น เป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็น ส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่ผู้รับหมั้น พึงได้รับ หรือศาลอาจให้ค่าทดแทน โดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็น สิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๔๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข</p>	<p>(๒) ทดแทนความเสียหาย เนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่น บิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็น ลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรส โดยสุจริต และตามสมควร</p> <p>(๓) ทดแทนความเสียหาย เนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการ ทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่ อาชีพหรือการทำงานได้ของตนไป โดยสมควรด้วยประการที่สมควร จะได้มีการสมรส</p> <p>ในกรณีที่ยังเป็นผู้มี สิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้น เป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็น ส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่ผู้รับหมั้น พึงได้รับ หรือศาลอาจให้ค่าทดแทน โดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็น สิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๔๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข</p>	<p>(๒) ทดแทนความเสียหาย เนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่น บิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็น ลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรส โดยสุจริต และตามสมควร</p> <p>(๓) ทดแทนความเสียหาย เนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการ ทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่ อาชีพหรือการทำงานได้ของตนไป โดยสมควรด้วยประการที่สมควร จะได้มีการสมรส</p> <p>ในกรณีที่ยังเป็นผู้มี สิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้น เป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็น ส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่ผู้รับหมั้น พึงได้รับ หรือศาลอาจให้ค่าทดแทน โดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็น สิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๔๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข</p>	

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p> <p>มาตรา ๑๔๔๖ ชายหรือหญิงคู่หนึ่งอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ข่มขืนกระทำการหรือพยายามข่มขืนกระทำการหรือข่มขืนของตน โดยรู้หรือควรรู้ถึงการหมั้นนั้นได้ โดยไม่จำเป็นต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๑๔๔๖ คู่หมั้นฝ่ายหนึ่งอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ข่มขืนกระทำการหรือพยายามข่มขืนกระทำการหรือข่มขืนของตน โดยรู้หรือควรรู้ถึงการหมั้นนั้นได้ โดยไม่จำเป็นต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔๔๓/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๖ บุคคลอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ข่มขืนกระทำการหรือพยายามข่มขืนกระทำการหรือข่มขืนของตน โดยรู้หรือควรรู้ถึงการหมั้นนั้นได้โดยไม่ต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔๔๓/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายศรีสรเพชญ์ บุญญานณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวีร์ ชุมพพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
--	---	--	---	---

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายศรัทธาเพชญ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวีร์ ชุมพพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๗/๑ สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๓๙ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ผิดสัญญาหมั้น</p> <p>สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๔ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำซึ่งอย่างร้ายแรงอันเป็นเหตุให้บอกเลิกสัญญาหมั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปี นับแต่วันกระทำการดังกล่าว</p>	<p>“สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปี นับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว”</p>	<p>“สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปี นับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว”</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ชายหรือหญิงคู่หมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปี นับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว</p>	<p>“สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปี นับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว”</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณีย์ ชุมพพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๘ การสมรส จะทำได้เมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้</p>	<p>“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรส จะกระทำได้เมื่อบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้</p>	<p>“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรส จะกระทำได้เมื่อบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้”</p>	<p>“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรส จะทำได้เมื่อบุคคลสองคนไม่อาจมีเพศสภาพใดก็ตามมีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้”</p>	<p>“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรส จะทำได้เมื่อบุคคลสองคนมีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้”</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๙ การสมรส จะกระทำได้ถ้าชายหรือหญิงเป็นบุคคลวิกลจริตหรือเป็นบุคคลซึ่งทำให้เป็นคนที่ไร้ความสามารถ</p>	<p>มาตรา ๑๔๔๙ การสมรส จะกระทำได้ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นบุคคลวิกลจริตหรือเป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนที่ไร้ความสามารถ</p>	<p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๑๔๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๑๔๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>
<p>มาตรา ๑๔๕๐ ชายหญิง ซึ่งเป็นญาติสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงமாகดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้</p>	<p>มาตรา ๑๔๕๐ บุคคลสองคน ซึ่งเป็นญาติสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงமாகดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๑๔๕๐ บุคคลสองคน ซึ่งเป็นญาติสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงமாகดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้</p>	<p>มาตรา ๑๔๕๐ บุคคลสองคน ซึ่งเป็นญาติสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงமாகดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอรรถพรชัย บุญญานันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญานันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ขุมพาร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)
<p>ความเป็นญัตติดังกล่าวมานี้ให้ถือ ตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะเป็น ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่</p> <p>มาตรา ๑๔๕๒ ชายหรือหญิง จะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรส อยู่ไม่ได้</p> <p>มาตรา ๑๔๕๓ หญิงที่สามี ตายหรือที่การสมรสสิ้นสุดลงด้วย ประการอื่นจะทำการสมรสใหม่ได้ ต่อเมื่อการสิ้นสุดแห่งการสมรส ได้ผ่านพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่า สามร้อยสี่สิบวัน เว้นแต่</p> <p>(๑) คลอดบุตรแล้ว ในระหว่างนั้น</p>	<p>ความเป็นญัตติดังกล่าวมานี้ให้ถือ ตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าเป็น ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่</p> <p>มาตรา ๑๔๕๒ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๕๓ และมาตรา ๑๔๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๒ บุคคลจะ ทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรส อยู่ไม่ได้</p> <p>มาตรา ๑๔๕๓ หญิงที่ชาย ผู้เป็นคู่สมรสตายหรือที่การสมรส สิ้นสุดลงด้วยประการอื่นจะทำการ สมรสใหม่ได้ต่อเมื่อการสิ้นสุด แห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้ว ไม่น้อยกว่าสามร้อยสี่สิบวัน เว้นแต่</p> <p>(๑) คลอดบุตรแล้ว ในระหว่างนั้น</p>	<p>ความเป็นญัตติดังกล่าวมานี้ให้ถือ ตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าเป็น ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่</p> <p>มาตรา ๑๔๕๒ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๕๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๒ ชายหรือ หญิงบุคคลใดบุคคลหนึ่งจะทำการ สมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสหรือ คู่ชีวิตอยู่ไม่ได้”</p> <p>มาตรา ๑๔๕๓ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๑๔๕๓ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๓ คู่สมรสที่ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ตายหรือที่การสมรส สิ้นสุดลงด้วยประการอื่นจะทำการ สมรสใหม่ได้ต่อเมื่อการสิ้นสุด แห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้ว ไม่น้อยกว่าสามร้อยสี่สิบวัน เว้นแต่</p> <p>(๑) คลอดบุตรแล้ว ในระหว่างนั้น</p>	<p>ความเป็นญัตติดังกล่าวมานี้ให้ถือ ตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าเป็น ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๕๒ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๒ บุคคลใด บุคคลหนึ่ง จะทำการสมรสในขณะที่ ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๑๔๕๓ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๓ หญิงที่ คู่สมรส ตายหรือที่การสมรสสิ้นสุด ลงด้วยประการอื่นจะทำการ สมรสใหม่ได้ต่อเมื่อการสิ้นสุด แห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้ว ไม่น้อยกว่าสามร้อยสี่สิบวัน เว้นแต่</p> <p>(๑) คลอดบุตรแล้ว ในระหว่างนั้น</p>	<p>ความเป็นญัตติดังกล่าวมานี้ให้ถือ ตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าเป็น ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๕๒ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๒ บุคคลใด บุคคลหนึ่ง จะทำการสมรสในขณะที่ ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๑๔๕๓ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๓ หญิงที่ คู่สมรส ตายหรือที่การสมรสสิ้นสุด ลงด้วยประการอื่นจะทำการ สมรสใหม่ได้ต่อเมื่อการสิ้นสุด แห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้ว ไม่น้อยกว่าสามร้อยสี่สิบวัน เว้นแต่</p> <p>(๑) คลอดบุตรแล้ว ในระหว่างนั้น</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอภัยภูวนันท์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชุมพพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา ๑๕๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้ เพราะชายหรือหญิงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตราย ใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรับ หรือสงคราม ถ้าบุคคลทั้งสองนั้น ได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้า บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจัดแจ้งการจดทะเบียนขอทำการสมรสของชายและหญิงนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมา ชายหญิงดังกล่าวได้จดทะเบียนสมรสกัน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนแจ้งวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรส ต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว</p>	<p>“มาตรา ๑๕๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้ เพราะบุคคลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตราย ใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรับ หรือสงคราม ถ้าบุคคลทั้งสองนั้น ได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้า บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจัดแจ้งการจดทะเบียนขอทำการสมรสของบุคคลทั้งสองนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมา บุคคลทั้งสองได้จดทะเบียนสมรสกัน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนแจ้งวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรส ต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว”</p>	<p>“มาตรา ๑๕๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้ เพราะบุคคลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตราย ใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรับ หรือสงคราม ถ้าบุคคลทั้งสองนั้น ได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้า บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจัดแจ้งการจดทะเบียนขอทำการสมรสของบุคคลทั้งสองนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมา บุคคลทั้งสองได้จดทะเบียนสมรสกัน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนแจ้งวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรส ต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว”</p>	<p>“มาตรา ๑๕๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้ เพราะ บุคคล ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรับ หรือสงคราม ถ้า บุคคลทั้งสองนั้น ได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้า บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจัดแจ้งการจดทะเบียนเจตนาขอทำการสมรสของ บุคคลทั้งสองนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมา บุคคลทั้งสอง ได้จดทะเบียนสมรสกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนแจ้งวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรส ต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว</p>	

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรวัฒน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรเทพ บุญชูพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณ ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ความในมาตรา ๑๓ ให้ใช้บังคับถ้าหากจะมีการสมรสในวันแสดงเจตนาขอทำการสมรส การสมรสนั้นจะตกเป็นโมฆะ</p> <p>หมวด ๓</p> <p>ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส”</p>	<p>มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกชื่อในหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส”</p>	<p>ความในมาตรา ๑๓ ให้ใช้บังคับถ้าหากจะมีการสมรสในวันแสดงเจตนาขอทำการสมรส การสมรสนั้นจะตกเป็นโมฆะ”</p>	<p>ความในมาตรา ๑๓ ให้ใช้บังคับถ้าหากจะมีการสมรสในวันแสดงเจตนาขอทำการสมรส การสมรสนั้นจะตกเป็นโมฆะ”</p>
<p>มาตรา ๑๖๑ สามีภริยาต้องอยู่กันด้วยกันฉันสามีภริยา</p> <p>สามีภริยาต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามฐานะของตนเอง</p>	<p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖๑ คู่สมรสต้องอยู่กันด้วยกันฉันคู่สมรส</p> <p>คู่สมรสต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามฐานะของตนเอง”</p>	<p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖๑ คู่สมรสต้องอยู่กันด้วยกันฉันคู่สมรส</p> <p>คู่สมรสต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามฐานะของตนเอง”</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖๑ คู่สมรสต้องอยู่กันด้วยกันฉันคู่สมรส ต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามฐานะของตนเอง”</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖๑ คู่สมรสต้องอยู่กันด้วยกันฉันคู่สมรส ต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามฐานะของตนเอง”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณี ที่ศาลสั่งให้สามีหรือภริยาเป็น คนไร้ความสามารถหรือเสมือน ไร้ความสามารถ ภริยาหรือสามี ย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่น เป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๒๐ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณี ที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือน ไร้ความสามารถ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่น เป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”</p> <p>มาตรา ๑๒๑ ให้ยกเลิกชื่อ หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พินิจฉัย และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”</p> <p>มาตรา ๑๒๒ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พินิจฉัย และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๑๒๔ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณี ที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือน ไร้ความสามารถ คู่สมรสฝ่ายหนึ่ง ย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่น เป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”</p> <p>มาตรา ๑๒๕ ให้ยกเลิกชื่อ หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามี ภริยา และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”</p> <p>มาตรา ๑๒๖ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พินิจฉัย และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๑๒๒ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณี ที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือน ไร้ความสามารถ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่น เป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”</p> <p>มาตรา ๑๒๓ ให้ยกเลิกชื่อ หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามี ภริยา และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”</p> <p>มาตรา ๑๒๓ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พินิจฉัย และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๑๒๒ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณี ที่ศาลสั่งให้ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือน ไร้ความสามารถ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่น เป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”</p> <p>มาตรา ๑๒๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๖๕ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณฯ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๕ ถ้าสามีภริยา มิได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สิน เป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ ระหว่างสามีภริยาในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ถ้าข้อความใดในสัญญา ก่อนสมรสขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือระบุไว้ใช้กฎหมายประเทศอื่น บังคับเรื่องทรัพย์สินนั้น ข้อความนั้น ๆ เป็นโมฆะ</p>	<p>“มาตรา ๑๔๖๕ ถ้าคู่สมรส มิได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สิน เป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ ระหว่างคู่สมรสในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้”</p>	<p>“มาตรา ๑๔๖๕ ถ้าคู่สมรส มิได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สิน เป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ ระหว่างคู่สมรสในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้”</p>	<p>“มาตรา ๑๔๖๕ ถ้าคู่สมรส มิได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สิน เป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ ระหว่าง คู่สมรส ในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ถ้าข้อความใดในสัญญา ก่อนสมรสขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือระบุไว้ใช้กฎหมายประเทศอื่น บังคับเรื่องทรัพย์สินนั้น ข้อความนั้น ๆ เป็นโมฆะ”</p>	<p>“มาตรา ๑๔๖๕ ถ้า คู่สมรส มิได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สิน เป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ ระหว่าง คู่สมรส ในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ถ้าข้อความใดในสัญญาก่อน สมรสขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือ ระบุไว้ใช้กฎหมายประเทศอื่น บังคับเรื่องทรัพย์สินนั้น ข้อความนั้น ๆ เป็นโมฆะ”</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๙ สัญญา ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่สามีภริยาได้ ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็นสามีภริยากันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสีย ในเวลาใดที่เป็นสามีภริยากันอยู่ หรือภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ ขาดจากการเป็นสามีภริยากันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของ บุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๖๙ และมาตรา ๑๔๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๖๙ สัญญา ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่คู่สมรสได้ทำ ไว้ต่อกันในระหว่างเป็นคู่สมรสกันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสีย ในเวลาใดที่เป็นคู่สมรสกันอยู่ หรือภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ ขาดจากการเป็นคู่สมรสกันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของ บุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๖๙ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๖๙ สัญญา ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่คู่สมรสได้ทำ ไว้ต่อกันในระหว่างเป็นคู่สมรสกันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสีย ในเวลาใดที่เป็นคู่สมรสกันอยู่ หรือภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ ขาดจากการเป็นคู่สมรสกันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของ บุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต”</p>	<p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๖๙ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๖๙ สัญญา ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่คู่สมรสได้ทำ ไว้ต่อกันในระหว่างเป็นคู่สมรสกันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสีย ในเวลาใดที่เป็นคู่สมรสกันอยู่ หรือภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ ขาดจากการเป็นคู่สมรสกันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของ บุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต”</p>	<p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๖๙ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๖๙ สัญญา ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่ คู่สมรส ได้ทำ ไว้ต่อกันในระหว่างเป็น คู่สมรส กันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสีย ในเวลาใดที่เป็น คู่สมรส กันอยู่ หรือภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ ขาดจากการเป็น คู่สมรส กันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิ ของ บุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณฯ ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(๖) ประนีประนอมยอมความ (๗) มอบข้อพิพาทให้ อนุญาโตตุลาการวินิจฉัย (๘) นำทรัพย์สินไปเป็น ประกันหรือหลักประกัน ต่อเจ้าพนักงานหรือศาล การจัดการสินสมรส นอกจากกรณีที่อยู่อาศัย วรรคหนึ่ง สามหรือกรียาจัดการได้ โดยมิต้องได้รับความยินยอม จากอีกฝ่ายหนึ่ง</p>	<p>(๖) ประนีประนอมยอมความ (๗) มอบข้อพิพาทให้ อนุญาโตตุลาการวินิจฉัย (๘) นำทรัพย์สินไปเป็น ประกันหรือหลักประกัน ต่อเจ้าพนักงานหรือศาล การจัดการสินสมรส นอกจากกรณีที่อยู่อาศัย วรรคหนึ่ง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จัดการได้โดยมิต้องได้รับ ความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๖/๑ คู่สมรส จะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจาก ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมด หรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญา ก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติ ในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖</p>	<p>(๖) ประนีประนอมยอมความ (๗) มอบข้อพิพาทให้ อนุญาโตตุลาการวินิจฉัย (๘) นำทรัพย์สินไปเป็น ประกันหรือหลักประกัน ต่อเจ้าพนักงานหรือศาล การจัดการสินสมรส นอกจากกรณีที่อยู่อาศัย วรรคหนึ่ง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จัดการได้โดยมิต้องได้รับ ความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”</p> <p>มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๖/๑ คู่สมรส จะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจาก ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมด หรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญา ก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติ ในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖</p>	<p>(๖) ประนีประนอมยอมความ (๗) มอบข้อพิพาทให้ อนุญาโตตุลาการวินิจฉัย (๘) นำทรัพย์สินไปเป็น ประกันหรือหลักประกัน ต่อเจ้าพนักงานหรือศาล การจัดการสินสมรส นอกจากกรณีที่อยู่อาศัย วรรคหนึ่ง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จัดการได้โดยมิต้องได้รับ ความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๖/๑ คู่สมรส จะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจาก ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมด หรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญา ก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติ ในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖</p>	<p>(๖) ประนีประนอมยอมความ (๗) มอบข้อพิพาทให้ อนุญาโตตุลาการวินิจฉัย (๘) นำทรัพย์สินไปเป็น ประกันหรือหลักประกัน ต่อเจ้าพนักงานหรือศาล การจัดการสินสมรส นอกจากกรณีที่อยู่อาศัย วรรคหนึ่ง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จัดการได้โดยมิต้องได้รับ ความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๖/๑ คู่สมรส จะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจาก ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมด หรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญา ก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติ ในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณฯ ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๓ ในกรณี ที่สามีหรือภริยามีอำนาจจัดการ สิ้นสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้าสามีหรือ ภริยาจะกระทำ หรือกำลังกระทำการ อย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการ สิ้นสมรสอันพึงเห็นได้ว่า จะเกิด ความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่ง อาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้ กระทำการนั้นได้</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๓ ในกรณี ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจ จัดการ สิ้นสมรสแต่ฝ่ายเดียว หรือ ถ้าคู่สมรสฝ่ายนั้นจะกระทำ หรือ กำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ในการจัดการ สิ้นสมรสอันพึงเห็นได้ว่า จะเกิด ความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้าม มิให้กระทำการนั้นได้</p>	<p>มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๘๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีอำนาจ จัดการ สิ้นสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะกระทำ หรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ในการจัดการ สิ้นสมรสอันพึงเห็นได้ว่า จะเกิด ความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้าม มิให้กระทำการนั้นได้</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๓ ในกรณี ที่ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีอำนาจ จัดการ สิ้นสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะกระทำ หรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ในการจัดการ สิ้นสมรสอันพึงเห็นได้ว่า จะเกิด ความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้าม มิให้กระทำการนั้นได้</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าสามีหรือ ภริยาฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการ สิ้นสมรส (๑) จัดการ สิ้นสมรสเป็นที่ เสียหายถึงขนาด (๒) ไม่อยู่ปการะเลี้ยงดู อีกฝ่ายหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าคู่สมรส ฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการ สิ้นสมรส (๑) จัดการ สิ้นสมรสเป็นที่ เสียหายถึงขนาด (๒) ไม่อยู่ปการะเลี้ยงดู อีกฝ่ายหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจจัดการ สิ้นสมรส (๑) จัดการ สิ้นสมรสเป็นที่ เสียหายถึงขนาด (๒) ไม่อยู่ปการะเลี้ยงดู อีกฝ่ายหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายซึ่งมีอำนาจ จัดการ สิ้นสมรส (๑) จัดการ สิ้นสมรสเป็นที่ เสียหายถึงขนาด (๒) ไม่อยู่ปการะเลี้ยงดู อีกฝ่ายหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ความ ในมาตรา ๑๔๘๔ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>มาตรา ๑๔๘๔ ถ้า คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายซึ่งมีอำนาจ จัดการ สิ้นสมรส (๑) จัดการ สิ้นสมรสเป็นที่ เสียหายถึงขนาด (๒) ไม่อยู่ปการะเลี้ยงดู อีกฝ่ายหนึ่ง</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณี ที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจ ในการจัดการสินสมรสของสามี หรือภริยาตามมาตรา ๑๔๘๒</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณี ที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจ ในการจัดการสินสมรสของคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ตามมาตรา ๑๔๘๒</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนั้นหรือ พฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป คู่สมรส หรือภริยาอาจร้องขอต่อศาล ให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง ที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการ สินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมี คำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนั้นหรือ พฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาล ให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง ที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการ สินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมี คำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนั้นหรือ พฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาล ให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง ที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการ สินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมี คำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๕ สามีหรือ ภริยาอาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสโดยเฉพาะอย่างหนึ่งหรือการจัดการ</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๕ คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจร้องขอต่อศาล ให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสโดยเฉพาะ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วม</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๕ คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาล ให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสโดยเฉพาะ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วม</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๕ คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาล ให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสโดยเฉพาะ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วม</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๕ คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาล ให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสโดยเฉพาะ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วม</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรณีย์ ขุนพาร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ในการนี้ได้ ถ้าการที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า</p>	<p>จัดการในการนี้ได้ ถ้าการที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๖ และมาตรา ๑๔๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๕๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๕๓ มาตรา ๑๔๕๔ มาตรา ๑๔๕๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอ หรือตาม มาตรา ๑๔๕๑ มาตรา ๑๔๕๒/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕/๑๗ หรือเมื่อสามีหรือภริยาพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดทะเบียนทะเบียนสมรส</p>	<p>จัดการในการนี้ได้ ถ้าการที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”</p> <p>มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๕๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๕๓ มาตรา ๑๔๕๔ มาตรา ๑๔๕๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอ หรือตาม มาตรา ๑๔๕๑ มาตรา ๑๔๕๒/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕/๑๗ หรือเมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดทะเบียนทะเบียนสมรส”</p>	<p>จัดการในการนี้ได้ ถ้าการที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๕๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๕๓ มาตรา ๑๔๕๔ มาตรา ๑๔๕๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอหรือตาม มาตรา ๑๔๕๑ มาตรา ๑๔๕๒/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕/๑๗ หรือเมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดทะเบียนทะเบียนสมรส”</p>	<p>จัดการในการนี้ได้ ถ้าการที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๕๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๕๓ มาตรา ๑๔๕๔ มาตรา ๑๔๕๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอหรือตาม มาตรา ๑๔๕๑ มาตรา ๑๔๕๒/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕/๑๗ หรือเมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดทะเบียนทะเบียนสมรส”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรณีย์ ชุมพพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็นสามีภริยากัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือรักษาสีทธิระหว่างสามีภริยา ตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ หรือฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าชดเชยค่าเสียหายของศาล</p>	<p>มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็นคู่สมรสกัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือรักษาสีทธิระหว่างคู่สมรส ตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้คู่สมรสฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าชดเชยค่าเสียหายของศาล”</p>	<p>มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็นคู่สมรสกัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือรักษาสีทธิระหว่างคู่สมรส ตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้คู่สมรสฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าชดเชยค่าเสียหายของศาล”</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็นคู่สมรสกัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือรักษาสีทธิระหว่างคู่สมรส ตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้คู่สมรสฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าชดเชยค่าเสียหายของศาล”</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณฯ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าสามีหรือ ภริยาต้องรับผิดชอบเพื่อชำระหนี้ ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัวของ ฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระ สินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น</p>	<p>มาตรา ๓๓๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๘๘ และมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบ เพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่าง สมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัว ของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระ ด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น</p>	<p>มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๘๘ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบ เพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่าง สมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัว ของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระ ด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น”</p>	<p>มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๘๘ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบ เพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่าง สมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัว ของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระ ด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น</p>	<p>มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๘๘ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้า คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องรับผิดชอบ เพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่าง สมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัว ของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระ ด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น”</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าสามีภริยา เป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้ จากสินสมรสและสินส่วนตัวของ ทั้งสองฝ่าย</p>	<p>มาตรา ๓๓๔ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๙๐ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าคู่สมรส เป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้ จากสินสมรสและสินส่วนตัวของ ทั้งสองฝ่าย”</p>	<p>มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าคู่สมรส เป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้ จากสินสมรส และสินส่วนตัวของ ทั้งสองฝ่าย”</p>	<p>มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๙ ถ้า คู่สมรส เป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้ จากสินสมรส และสินส่วนตัวของ ทั้งสองฝ่าย”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวีร์ ชุมพพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๕๐ หน้าที่สามมีกรียาเป็นลูกหนึ่งร่วมกันให้รวมถึงหนึ่งที่สามหรือกรียาก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดู ตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคล ในครอบครัวและการศึกษาของบุตร ตามสมควรแก่สภาพ</p> <p>(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับ</p> <p>สินสมรส</p> <p>(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจาก การงานซึ่งสามีกรียากทำด้วยกัน</p> <p>(๔) หนี้ที่สามมีหรือกรียาก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวแต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน</p>	<p>(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๐ หนี้ที่คู่สมรส เป็นลูกหนึ่งร่วมกันให้รวมถึงหนึ่งที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดู ตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคล ในครอบครัวและการศึกษาของบุตร ตามสมควรแก่สภาพ</p> <p>(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับ</p> <p>สินสมรส</p> <p>(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจาก การงานซึ่งคู่สมรสทำด้วยกัน</p> <p>(๔) หนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน”</p> <p>มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๕๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๐ หนี้ที่คู่สมรส เป็นลูกหนึ่งร่วมกันให้รวมถึงหนึ่งที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดู ตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคล ในครอบครัวและการศึกษาของบุตร ตามสมควรแก่สภาพ</p> <p>(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับ</p> <p>สินสมรส</p> <p>(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจาก การงานซึ่งคู่สมรสทำด้วยกัน</p> <p>(๔) หนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน”</p> <p>มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๕๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>“มาตรา ๑๔๕๐ หนี้ที่คู่สมรส เป็นลูกหนึ่งร่วมกันให้รวมถึงหนึ่งที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดู ตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคล ในครอบครัวและการศึกษาของบุตร ตามสมควรแก่สภาพ</p> <p>(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับ</p> <p>สินสมรส</p> <p>(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจาก การงานซึ่งคู่สมรสทำด้วยกัน</p> <p>(๔) หนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน”</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๕๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>“มาตรา ๑๔๕๐ หนี้ที่ คู่สมรส เป็นลูกหนึ่งร่วมกันให้รวมถึงหนึ่งที่ คู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง ก่อให้เกิดขึ้น ในระหว่างสมรสดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หนี้เกี่ยวกับการจัดการ บ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็น สำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดู ตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคล ในครอบครัวและการศึกษาของบุตร ตามสมควรแก่สภาพ</p> <p>(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับ</p> <p>สินสมรส</p> <p>(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจาก การงานซึ่ง คู่สมรส ทำด้วยกัน</p> <p>(๔) หนี้ที่ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน”</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๕๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณีย์ ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๔๙๑ ถ้าสามีหรือ ภริยาต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สิ้นสมรสย่อมแยกจากกันโดยอำนาจ กฎหมายนับแต่วันศาลพิพากษา ให้ล้มละลายนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๔๙๑ ถ้าคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้ ล้มละลาย สิ้นสมรสย่อมแยกจากกัน โดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”</p> <p>มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๑ เมื่อได้แยก สิ้นสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือมาตรา ๑๔๙๘/๑๗ วรรคสองแล้ว ให้ส่วนที่แยกออกตกเป็น สินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มา ในภายหลังไม่ใช่ถือเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้น และสิ้นสมรสที่คู่สมรสได้มา โดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือ ตามมาตรา ๑๔๙๔ (๒) ในภายหลัง</p>	<p>“มาตรา ๑๔๙๑ ถ้าคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้ ล้มละลาย สิ้นสมรสย่อมแยกจากกัน โดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”</p> <p>มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๑ เมื่อได้แยก สิ้นสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือมาตรา ๑๔๙๘/๑๗ วรรคสองแล้ว ให้ส่วนที่แยกออก ตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ใช่ถือเป็น สินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของ ฝ่ายนั้น และสิ้นสมรสที่คู่สมรสได้มา โดยพินัยกรรมหรือโดยการให้</p> <p>เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๔๙๔ (๒)</p>	<p>“มาตรา ๑๔๙๑ ถ้าคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้ ล้มละลาย สิ้นสมรสย่อมแยกจากกัน โดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๙๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๑ เมื่อได้แยก สิ้นสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือมาตรา ๑๔๙๘/๑๗ วรรคสองแล้ว ให้ส่วนที่แยกออก ตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใด ได้มาในภายหลังไม่ใช่ถือเป็น สินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้น และสิ้นสมรสที่คู่สมรสได้มา โดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นอย่าง นี้ตามมาตรา ๑๔๙๔ (๒) ในภายหลัง</p>	<p>“มาตรา ๑๔๙๑ ถ้า คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องคำพิพากษาให้ ล้มละลาย สิ้นสมรสย่อมแยกจากกัน โดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๙๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๑ เมื่อได้แยก สิ้นสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือมาตรา ๑๔๙๘/๑๗ วรรคสองแล้ว ให้ส่วนที่แยกออก ตกเป็นสินส่วนตัวของ คู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใด ได้มาในภายหลังไม่ใช่ถือเป็น สินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของ ฝ่ายนั้นและสิ้นสมรสที่คู่สมรสได้มา โดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นอย่าง นี้หนังสือตามมาตรา ๑๔๙๔ (๒)</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณฯ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>เมื่อมีการยกเลิกการแยก สินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยก สินสมรสสิ้นสุดลงเพราะสามีหรือ ภริยาพ้นจากการเป็นบุคคล ล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็น สินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่ง หรือในวันพ้นจากการเป็นบุคคล ล้มละลาย ยังคงเป็นส่วนตัวต่อไป ตามเดิม</p>	<p>เมื่อมีการยกเลิกการแยก สินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยก สินสมรสสิ้นสุดลงเพราะคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็น บุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็น สินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่ง หรือในวันพ้นจากการเป็นบุคคล ล้มละลาย ยังคงเป็นส่วนตัวต่อไป ตามเดิม”</p>	<p>เมื่อมีการยกเลิกการแยก สินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยก สินสมรสสิ้นสุดลงเพราะคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็น บุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็น สินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่ง หรือในวันพ้นจากการเป็นบุคคล ล้มละลาย ยังคงเป็นส่วนตัวต่อไป ตามเดิม”</p>	<p>เมื่อมีการยกเลิกการแยก สินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยก สินสมรสสิ้นสุดลงเพราะคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็น บุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็น สินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งหรือ ในวันพ้นจากการเป็นบุคคล ล้มละลาย ยังคงเป็นส่วนตัวต่อไป ตามเดิม”</p>	<p>เมื่อมีการยกเลิกการแยก สินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยก สินสมรสสิ้นสุดลงเพราะ คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง พ้นจากการเป็น บุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็น สินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่ง หรือในวันพ้นจากการเป็นบุคคล ล้มละลาย ยังคงเป็นส่วนตัวต่อไป ตามเดิม”</p>
<p>มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ ไม่มีสินสมรสแล้ว สามีและภริยา ต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับ การบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อย แห่งสินส่วนตัวของตน</p>	<p>มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๙๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ ไม่มีสินสมรสแล้ว คู่สมรสต้อง ออกค่าใช้จ่ายสำหรับการบ้านเรือน ตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัว ของตน”</p>	<p>มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๙๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ ไม่มีสินสมรสแล้ว คู่สมรสต้อง ช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับ การบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อย แห่งสินส่วนตัวของตน”</p>	<p>มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๙๘ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๙๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ ไม่มีสินสมรสแล้ว คู่สมรสต้อง ช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับ การบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อย แห่งสินส่วนตัวของตน”</p>
<p>มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๘ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๘ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๙๘ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๙๘ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔๙๘ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p> <p>มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสที่เป็นโมฆะ เป็นโมฆะ ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา</p> <p>ในกรณีที่การสมรสเป็นโมฆะ ทรัพย์สินที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือได้มาไม่มาก่อนหรือหลังการสมรสรวมทั้งดอกเบี้ยคงเป็นของฝ่ายนั้น ส่วนบรรดาทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกันให้แบ่งคนละครึ่ง เว้นแต่ศาลจะเห็นสมควรสั่งเป็นประการอื่น เมื่อได้พิเคราะห์ถึงภาระในครอบครัว ภาระในการหาเลี้ยงชีพ และฐานะของคู่กรณีทั้งสองฝ่าย ตลอดจนพฤติการณ์อื่นที่พึงบ่งแล้ว</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสที่เป็นโมฆะไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอรรถวิวัฒน์ กวสรวงศ์วัฒนะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสที่เป็นโมฆะไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายศรีธรรมพร บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสที่เป็นโมฆะไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวิ ขุมพพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสที่เป็นโมฆะ ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”</p>
	<p>มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของ มาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของ มาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญยเกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณฯ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>รายได้จากทรัพย์สิน หรือจาก การงานที่เคยทำอยู่ก่อนมี คำพิพากษาถึงที่สุด หรือก่อนที่ จะรู้ว่า การสมรสของตนเป็นโมฆะ แล้วแต่กรณี ฝ่ายนั้นมีสิทธิเรียก ค่าเสียหายได้ด้วย สิทธิเรียกค่าเสียหาย ในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๑๕๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๒๘ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม สิทธิเรียกร้องค่าทดแทน หรือค่าเสียหายตามวรรคสาม มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่ มีคำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับกรณี การสมรสเป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืน มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือ มาตรา ๑๔๕๕ หรือนับแต่วันที่รู้ ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ สำหรับการสมรสเป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๒</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความ ในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๔ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความ ในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๐๔ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>รายได้จากทรัพย์สิน หรือจาก การงานที่เคยทำอยู่ก่อนมีคำพิพากษา ถึงที่สุด หรือก่อนที่ จะรู้ว่า การสมรสของตนเป็นโมฆะแล้วแต่กรณี ฝ่ายนั้นมีสิทธิเรียกค่าเสียหาย ได้ด้วย สิทธิเรียกค่าเสียหายนี้ ให้นำ มาตรา ๑๕๒๖ วรรคหนึ่ง และ มาตรา ๑๕๒๘ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม สิทธิเรียกร้องค่าทดแทน หรือค่าเสียหายตามวรรคสาม มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่ มีคำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับกรณี การสมรสเป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืน มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือ มาตรา ๑๔๕๕ หรือนับแต่วันที่รู้ ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ สำหรับการสมรสเป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๒”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอภัยภูธร กมลวงค์รัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณ ทุมมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๕๐๔ การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะฝ่าฝืน มาตรา ๑๔๔๘ ผู้มีส่วนได้เสียขอให้เพิกถอนการสมรสได้ แต่บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ให้ความยินยอมแล้ว จะขอให้เพิกถอนการสมรสไม่ได้ ถ้าศาลมีคำสั่งให้เพิกถอน การสมรสจนชายหญิงมีอายุครบ ตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือเมื่อหญิง มีครรภ์ก่อนอายุครบตาม มาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่า การสมรส สมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส</p> <p>มาตรา ๑๕๐๘ การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะคู่สมรสสำคัญผิดตัวหรือถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่ เพาะแต่คู่สมรสที่สำคัญผิดตัว หรือถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เท่านั้น ขอให้เพิกถอนการสมรสได้</p>	<p>“ถ้าศาลมีคำสั่งให้เพิกถอน การสมรสจนบุคคลทั้งสองมีอายุครบ ตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือในกรณี การสมรสระหว่างชายหญิง เมื่อหญิง มีครรภ์ก่อนอายุครบตาม มาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่า การสมรส สมบูรณ์ มาตั้งแต่เวลาสมรส”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความ ในวรรคสองของ มาตรา ๑๕๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>“ถ้าศาลมีคำสั่งให้เพิกถอน การสมรสจนบุคคลมีอายุครบตาม มาตรา ๑๔๔๘ หรือเมื่อบุคคลนั้น มีครรภ์ก่อนอายุครบตาม มาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่า การสมรส สมบูรณ์ มาตั้งแต่ เวลาสมรส”</p> <p>มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความ ในวรรคสองของ มาตรา ๑๕๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>“มาตรา ๑๕๐๔ การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะฝ่าฝืน มาตรา ๑๔๔๘ ผู้มีส่วนได้เสียขอให้เพิกถอนการสมรสได้ แต่บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ให้ความยินยอมแล้ว จะขอให้เพิกถอนการสมรสไม่ได้ ถ้าศาลมีคำสั่งให้เพิกถอน การสมรสจนบุคคลใดบุคคลหนึ่ง มีอายุครบตาม มาตรา ๑๔๔๘ หรือ เมื่อหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบ ตาม มาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่า การสมรส สมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส”</p>	<p>“มาตรา ๑๕๐๔ การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะฝ่าฝืน มาตรา ๑๔๔๘ ผู้มีส่วนได้เสียขอให้เพิกถอนการสมรสได้ แต่บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ให้ความยินยอมแล้ว จะขอให้เพิกถอนการสมรสไม่ได้ ถ้าศาลมีคำสั่งให้เพิกถอน การสมรสจน บุคคลใดบุคคลหนึ่ง มีอายุครบตาม มาตรา ๑๔๔๘ หรือ เมื่อหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบ ตาม มาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่า การสมรส สมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ในกรณีที่มีผู้สิทธิขอเพิกถอน การสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็น คนไร้ความสามารถ ให้บุคคล ซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคล วิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๙ ขอเพิกถอน การสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มีสิทธิขอเพิกถอน การสมรสเป็นคนวิกลจริตที่ศาล ยังไม่ได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคลดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอน การสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่ง ให้คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ พร้อมกันด้วย ในกรณีที่มีคำสั่ง ให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็น คนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่ง ยกคำขอเพิกถอนการสมรสของ บุคคลดังกล่าวนี้เสียด้วย</p> <p>คำสั่งศาลให้ยกคำขอเพิกถอน การสมรสของบุคคลตามวรรคสอง ไม่กระทบกระเทือนสิทธิการขอเพิกถอน การสมรสของคู่สมรส แต่คู่สมรส จะต้องใช้สิทธิขึ้นภายในกำหนด ระยะเวลาที่คู่สมรสมีอยู่ ถ้าระยะเวลา ดังกล่าวเหลืออยู่ไม่ถึงหกเดือน</p>	<p>“ในกรณีที่มีผู้สิทธิขอเพิกถอน การสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้ เป็นคนไร้ความสามารถ ให้บุคคล ซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคล วิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถตาม มาตรา ๒๙ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรส เป็นคนวิกลจริตที่ศาลยังไม่ได้สั่ง ให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคล ดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอน การสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้ คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ พร้อมกันด้วย ในกรณีที่มีคำสั่ง ให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็น คนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่ง ยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคล ดังกล่าวนี้เสียด้วย”</p>	<p>“ในกรณีที่มีผู้สิทธิขอเพิกถอน การสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้ เป็นคนไร้ความสามารถ ให้บุคคล ซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคล วิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถตาม มาตรา ๒๙ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรส เป็นคนวิกลจริตที่ศาลยังไม่ได้สั่ง ให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคล ดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอน การสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้ คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ พร้อมกันด้วย ในกรณีที่มีคำสั่ง ให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็น คนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่ง ยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคล ดังกล่าวนี้เสียด้วย”</p>	<p>“ในกรณีที่มีผู้สิทธิขอเพิกถอน การสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้ เป็นคนไร้ความสามารถ ให้บุคคล ซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคล วิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถตาม มาตรา ๒๙ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรส เป็นคนวิกลจริตที่ศาลยังไม่ได้สั่ง ให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคล ดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอน การสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้ คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ พร้อมกันด้วย ในกรณีที่มีคำสั่ง ให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็น คนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่ง ยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคล ดังกล่าวนี้เสียด้วย”</p>	

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าวหรือไม่มีเหลืออยู่เลย ก็ให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ให้ครบหกเดือนหรืออีกหกเดือนนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าว แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๑๕๑๐ การสมรสที่ไม่มีเชื้อพระมิได้รับความยินยอมของบุคคลดังกล่าวในมาตรา ๑๕๔๔ เฉพาะบุคคลที่อาจให้ความยินยอมตามมาตรา ๑๕๔๔ เท่านั้น ขอให้เพิกถอนการสมรสได้</p> <p>สิทธิขอเพิกถอนการสมรสตามมาตรานี้เป็นอันระงับเมื่อคู่สมรสนั้นมายุครบยี่สิบปี บริบูรณ์หรือเมื่อหญิงมีครรภ์ การฟ้องขอเพิกถอนการสมรสตามมาตรานี้ให้มีอายุความหนึ่งปีนับแต่วันทราบการสมรส</p>	<p>มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๑๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“สิทธิขอเพิกถอนการสมรสตามมาตรานี้เป็นอันระงับเมื่อคู่สมรสนั้นมายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ หรือในกรณีการสมรสระหว่างชายหญิง เมื่อหญิงมีครรภ์”</p>			

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p> <p>มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อสามีและภริยาได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อคู่สมรสได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว”</p> <p>มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเลียดหรือยกย่องผู้อื่นจนสิ้นสามปี เป็นคู่หรือมิใช่ หรือรวมบริเวณกับผู้อื่นเป็นอาจิดน อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอภัยภูวนันท์ กมลวงค์รัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อคู่สมรสได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว”</p> <p>มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สามีหรือภริยาคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอุบการเลียดหรือยกย่องผู้อื่นจนสิ้นสามปี เป็นคู่หรือมิใช่ รวมบริเวณกับผู้อื่นเป็นอาจิดน หรือรวมบริเวณกับผู้อื่นเป็นอาจิดน หรือกระทำ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อคู่สมรสได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว”</p> <p>มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอุบการเลียดหรือยกย่องผู้อื่นจนสิ้นสามปี เป็นคู่หรือมิใช่ หรือรวมบริเวณกับผู้อื่นเป็นอาจิดน อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวีร์ ชุมพพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อ คู่สมรสได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว”</p> <p>มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอุบการเลียดหรือยกย่องผู้อื่นจนสิ้นสามปี เป็นคู่หรือมิใช่ หรือรวมบริเวณกับผู้อื่นเป็นอาจิดน อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p>
--	--	---	--	---

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอรรถพรชัย บุญญานันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณีย์ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)
<p>ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัย เหตุแห่งการผิดนัดขั้นตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่า ความประพฤติของสามีหรือภริยา อันเป็นเหตุให้ทำทัณฑ์บนเป็นเหตุ เล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่การ อยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้</p>	<p>ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัย เหตุแห่งการผิดนัดขั้นตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่า ความประพฤติของคู่สมรสอันเป็น เหตุให้ทำทัณฑ์บนเป็นเหตุเล็กน้อย หรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่การอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาโดยปกติสุข ศาลจะ ไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”</p> <p>มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณี หย่าโดยความยินยอม ให้คู่สมรส ทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใด จะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร คนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกัน ไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด</p> <p>ในกรณีหย่าโดยคำพิพากษา ของศาล ให้ศาลซึ่งพิจารณาคดี ฟ้องหย่านั้นชี้ขาดด้วยว่าฝ่ายใด</p>	<p>ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัย เหตุแห่งการผิดนัดขั้นตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่า ความประพฤติของคู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง อันเป็นเหตุให้ทำทัณฑ์บน เป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่ การอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”</p> <p>มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณี หย่าโดยความยินยอม ให้คู่สมรส ทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใด จะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด”</p> <p>ในกรณีหย่าโดยคำพิพากษา ของศาล ให้ศาลซึ่งพิจารณาคดี ฟ้องหย่านั้นชี้ขาดด้วยว่าฝ่ายใด</p>	<p>ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัย เหตุแห่งการผิดนัดขั้นตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่า ความประพฤติของคู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง อันเป็นเหตุให้ทำทัณฑ์บน เป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่ การอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”</p> <p>มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พหุณย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่า โดยความยินยอม ให้ คู่สมรส ทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใด จะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด</p> <p>ในกรณีหย่าโดยคำพิพากษา ของศาล ให้ศาลซึ่งพิจารณาคดี ฟ้องหย่านั้นชี้ขาดด้วยว่าฝ่ายใด</p>	<p>ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัย เหตุแห่งการผิดนัดขั้นตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่า ความประพฤติของ คู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง อันเป็นเหตุให้ทำทัณฑ์บนเป็น เหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่ การอยู่ร่วมกันฉัน คู่สมรส โดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”</p> <p>มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่า โดยความยินยอม ให้ คู่สมรส ทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใด จะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด</p> <p>ในกรณีหย่าโดยคำพิพากษา ของศาล ให้ศาลซึ่งพิจารณาคดี ฟ้องหย่านั้นชี้ขาดด้วยว่าฝ่ายใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณฯ ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)
<p>จะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ในการพิจารณาชี้ขาดศาลเห็นว่า มีเหตุที่จะถอนอำนาจปกครองของ คู่สมรสได้ตามมาตรา ๑๕๘๒ ศาลจะถอนอำนาจปกครองของ คู่สมรสและสั่งให้บุคคลภายนอก เป็นผู้ปกครองก็ได้ ทั้งนี้ ให้ศาล คำนึงถึงความเหมาะสมและประโยชน์ ของบุตรนั้นเป็นสำคัญ</p> <p>มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าสามีภริยา หย่าโดยความยินยอม ให้ทำ ความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่า สามีภริยาทั้งสองฝ่าย หรือสามีหรือ ภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงิน ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวน เงินเท่าใด</p> <p>ถ้าหย่าโดยคำพิพากษาของ ศาลหรือในกรณีที่ยังไม่ได้ กำหนดเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรไว้ ให้ศาลเป็นผู้กำหนด</p>	<p>มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๒ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าคู่สมรส หย่าโดยความยินยอม ให้ทำ ความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่า คู่สมรสทั้งสองฝ่าย หรือคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงิน ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวน เงินเท่าใด”</p>	<p>มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๒ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าคู่สมรส หย่าโดยความยินยอม ให้ทำ ความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่า คู่สมรสทั้งสองฝ่าย หรือคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงิน ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวน เงินเท่าใด”</p>	<p>จะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ในการพิจารณาชี้ขาดศาลเห็นว่า มีเหตุที่จะถอนอำนาจปกครองของ คู่สมรสได้ตามมาตรา ๑๕๘๒ ศาลจะถอนอำนาจปกครองของ คู่สมรส และสั่งให้บุคคลภายนอก เป็นผู้ปกครองก็ได้ ทั้งนี้ ให้ศาล คำนึงถึงความเหมาะสมและประโยชน์ ของบุตรนั้นเป็นสำคัญ”</p> <p>มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๒๒ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าคู่สมรส หย่าโดยความยินยอม ให้ทำ ความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่า คู่สมรสทั้งสองฝ่าย หรือคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงิน ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร เป็นจำนวนเงินเท่าใด</p> <p>ถ้าหย่าโดยคำพิพากษาของ ศาลหรือในกรณีที่ยังไม่ได้ กำหนดเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรไว้ ให้ศาลเป็นผู้กำหนด”</p>	<p>จะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ในการพิจารณาชี้ขาดศาลเห็นว่า มีเหตุที่จะถอนอำนาจปกครองของ คู่สมรสได้ตามมาตรา ๑๕๘๒ ศาลจะถอนอำนาจปกครองของ คู่สมรส และสั่งให้บุคคลภายนอก เป็นผู้ปกครองก็ได้ ทั้งนี้ ให้ศาล คำนึงถึงความเหมาะสมและประโยชน์ ของบุตรนั้นเป็นสำคัญ”</p> <p>มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๒๒ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้า คู่สมรส หย่าโดยความยินยอม ให้ทำ ความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่า คู่สมรสทั้งสองฝ่าย หรือคู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงิน ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร เป็นจำนวนเงินเท่าใด</p> <p>ถ้าหย่าโดยคำพิพากษาของ ศาลหรือในกรณีที่ยังไม่ได้ กำหนดเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรไว้ ให้ศาลเป็นผู้กำหนด”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอรรถวิวัฒน์ กมลวงค์รัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรณีย์ ชุมภาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตาม มาตรา ๑๕๑๖ (๑) ภริยาหรือสามี มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากสามีหรือ ภริยาและจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะ เลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุ แห่งการหย่านั้น</p> <p>สามีจะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินภริยาไปในการทำงานคู่สมรสก็ได้ และภริยาจะเรียกค่าทดแทน จากหญิงอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผย เพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับ สามีในการทำงานคู่สมรสก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตาม มาตรา ๑๕๑๖ (๑) คู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจาก คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งและจากผู้ซึ่งได้รับ การอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือ ผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น</p> <p>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกิน คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งไปในการทำงาน หรือจากผู้ซึ่งแสดงตนโดยเปิดเผย เพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งในการทำงานคู่สมรสก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตาม มาตรา ๑๕๑๖ (๑) คู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจาก คู่สมรสอีกฝ่ายและผู้ซึ่งได้รับ การอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือ ผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น</p> <p>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกิน คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งไปในการทำงาน และคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทน จากบุคคลอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผย เพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งในการทำงาน</p>	<p>มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตาม มาตรา ๑๕๑๖ (๑) คู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจาก คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และจากผู้ซึ่ง ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น</p> <p>คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง จะเรียก ค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกิน คู่สมรส อีกฝ่ายหนึ่งไปในการทำงาน ประพฤติซู้ ก็ได้ และคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทน จากบุคคลอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผย เพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ในทำนอง ประพฤติซู้ ก็ได้ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้ อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตาม</p>	<p>มาตรา ๑๕๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตาม มาตรา ๑๕๑๖ (๑) คู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจาก คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และจากผู้ซึ่ง ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น</p> <p>คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง จะเรียก ค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกิน คู่สมรส อีกฝ่ายหนึ่งไปในการทำงาน ประพฤติซู้ ก็ได้ และคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทน จากบุคคลอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผย เพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ในทำนอง ประพฤติซู้ ก็ได้ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้ อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตาม</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณีย์ ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ถ้าสามีหรือภริยายินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่ง กระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง สามีหรือภริยานั้นจะเรียกค่าทดแทน ไม่ได้</p>	<p>ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่ง กระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้น จะเรียกค่าทดแทนไม่ได้</p>	<p>ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่ง กระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นจะเรียก ค่าทดแทนไม่ได้</p>	<p>ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่ง กระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง นั้นจะเรียก ค่าทดแทนไม่ได้</p>	<p>มาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่น กระทำการตามวรรคสอง คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง นั้นจะเรียกค่าทดแทน ไม่ได้</p>
<p>มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดี ฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราว ให้จัดการตามความเห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรส และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร</p>	<p>มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดี ฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอศาลอาจสั่งชั่วคราว ให้จัดการตามความเห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรส และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”</p>	<p>มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดี ฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราว ให้จัดการตามความเห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรส และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”</p>	<p>มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดี ฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราว ให้จัดการตามความเห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดู คู่สมรส และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”</p>	<p>มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดี ฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราว ให้จัดการตามความเห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดู คู่สมรส และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p> <p>มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่า กันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของ สามีภริยา แต่ในระหว่างสามีภริยา (ก) ถ้าเป็นการหย่า โดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของสามีภริยา ตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า (ข) ถ้าเป็นการหย่า โดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษา ส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่างสามี ภริยานั้น มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ฟ้องหย่า</p> <p>มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากัน ให้แบ่งสินสมรสให้ชายและหญิง ได้ส่วนเท่ากัน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่า กันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของ คู่สมรส แต่ในระหว่างคู่สมรส (ก) ถ้าเป็นการหย่า โดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรส ตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า (ข) ถ้าเป็นการหย่า โดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สิน ระหว่างคู่สมรสนั้น มีผลย้อนหลัง ไปตั้งแต่วันที่ฟ้องหย่า</p> <p>มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากัน ให้แบ่งสินสมรสให้คู่สมรสแต่ละฝ่าย ได้ส่วนเท่ากัน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๒ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่า กันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของ คู่สมรส แต่ในระหว่างคู่สมรส (ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความ ยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการ แบ่งทรัพย์สินของคู่สมรสตามที่มีอยู่ ในเวลาจดทะเบียนการหย่า (ข) ถ้าเป็นการหย่า โดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สิน ระหว่างคู่สมรสนั้น มีผลย้อนหลัง ไปตั้งแต่วันที่ฟ้องหย่า</p> <p>มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากัน ให้แบ่งสินสมรสให้คู่สมรสได้ส่วน เท่ากัน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญยุวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๒ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่า กันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของ คู่สมรส แต่ในระหว่างคู่สมรส (ก) ถ้าเป็นการหย่า โดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรส ตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า (ข) ถ้าเป็นการหย่า โดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สิน ระหว่างคู่สมรสนั้น มีผลย้อนหลัง ไปตั้งแต่วันที่ฟ้องหย่า</p> <p>มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากัน ให้แบ่งสินสมรสให้คู่สมรสได้ส่วน เท่ากัน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรณีย์ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๒ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่า กันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของ คู่สมรสแต่ในระหว่างคู่สมรส (ก) ถ้าเป็นการหย่า โดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรส ตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า (ข) ถ้าเป็นการหย่า โดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สิน ระหว่าง คู่สมรส นั้น มีผลย้อนหลัง ไปตั้งแต่วันที่ฟ้องหย่า”</p> <p>มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากัน ให้แบ่งสินสมรสให้ คู่สมรส ได้ส่วน เท่ากัน”</p>
--	---	---	--	---

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p> <p>มาตรา ๑๕๓๖ เด็กเกิดแต่หญิงขณะเป็นภริยาชายหรือภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามี หรือเคยเป็นสามีแล้วแต่กรณี</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่บุตรที่เกิดจากหญิงก่อนที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลแสดงว่าการสมรสเป็นโมฆะหรือภายในระยะเวลาสามร้อยสิบวันนับแต่วันนั้น</p> <p>มาตรา ๑๕๓๗ ในกรณีที่หญิงทำการสมรสใหม่เป็นการ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๓๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๖ เด็กเกิดแต่หญิงขณะเป็นคู่สมรสกับชายหรือภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสหรือเคยเป็นคู่สมรส แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๗ ในกรณีที่หญิงทำการสมรสใหม่เป็นการ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
--	--	--	--	---

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กลางจรัญณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ เพญญ บัญญาภณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรณีย์ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๓ และคดีอุทธรณ์ ภายในสามารถรื้อฟื้นวันนับแต่วันที่ การสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐาน ไว้ก่อนว่าเด็กที่เกิดแต่หญิงนั้นเป็นบุตร ชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามี คนใหม่ และห้ามมิให้นำชื่อ สันนิษฐานในมาตรา ๑๔๓๖ ที่ว่า เด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของ สามีเดิมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เว้นแต่ มีคำพิพากษาของศาลแสดงว่าเด็ก มิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของชาย ผู้เป็นสามีคนใหม่นั้น</p>	<p>ฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๓ และคดีอุทธรณ์ ภายในสามารถรื้อฟื้นวันนับแต่วันที่ การสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐาน ไว้ก่อนว่าเด็กที่เกิดแต่หญิงนั้นเป็นบุตร ชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็น คู่สมรสคนใหม่ และห้ามมิให้นำ ชื่อสันนิษฐานในมาตรา ๑๔๓๖ ที่ว่า เด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของ ชายผู้เป็นคู่สมรสเดิมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เว้นแต่มีคำพิพากษาของศาล แสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วย กฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรส คนใหม่นั้น”</p>			
<p>มาตรา ๑๔๓๘ ในกรณีที่ ชายหรือหญิงสมรสฝ่าฝืน มาตรา ๑๔๕๒ เด็กที่เกิดในระหว่าง</p>	<p>มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งและวรรคสองของ มาตรา ๑๔๓๘ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๔๓๘ ในกรณีที่ บุคคลสมรสฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ เด็กที่เกิดในระหว่างการสมรสที่</p>			

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรวัฒน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรณีย์ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>การสมรสที่ฝ่าฝืนนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย ของชายผู้เป็นสามีซึ่งได้จดทะเบียน สมรสครั้งหลัง</p> <p>ในกรณีที่ยกเว้นมาตรา ๑๕๕๒ มาตรา ๑๕๕๒ ถ้ามีคำพิพากษา ถึงที่สุดแสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วย กฎหมายของชายผู้เป็นสามีซึ่งได้ จดทะเบียนสมรสครั้งหลัง ให้นำข้อ สันนิษฐานในมาตรา ๑๕๓๖ มาใช้บังคับ ให้นำความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่เด็กที่เกิดภายใน สามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ศาล มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้การสมรส เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืน มาตรา ๑๕๕๒ ด้วย</p>	<p>ฝ่าฝืนนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชาย ผู้เป็นคู่สมรสซึ่งได้จดทะเบียนสมรส ครั้งหลัง</p> <p>ในกรณีที่ยกเว้นมาตรา ๑๕๕๒ มาตรา ๑๕๕๒ ถ้ามีคำพิพากษา ถึงที่สุดแสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วย กฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรส ซึ่งได้จดทะเบียนสมรสครั้งหลัง ให้นำข้อสันนิษฐานในมาตรา ๑๕๓๖ มาใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>			

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายศรีสรเพชญ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๕๓๙ ในกรณี ที่สันนิษฐานว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้เป็นหรือเคยเป็น สามีตามมาตรา ๑๕๓๖ มาตรา ๑๕๓๗ หรือมาตรา ๑๕๓๘ ชายผู้เป็นหรือ เคยเป็นสามีจะไม่รับเด็กเป็นบุตร ของตนก็ได้ โดยฟ้องเด็กกับมารดา เด็กร่วมกันเป็นจำเลยและพิสูจน์ได้ ว่าตนไม่ได้อยู่ร่วมกับมารดาเด็ก ในระยะเวลาตั้งครรภคิอระหว่าง หนึ่งในร้อยแปดสิบวันถึงสามร้อยสิบวัน ก่อนเด็กเกิด หรือตนไม่สามารถเป็น บิดาของเด็กได้เพราะเหตุอย่างอื่น</p> <p>แต่ถ้าในขณะยื่นฟ้องมารดา เด็กไม่มีชีวิตอยู่ จะฟ้องเด็กแต่ผู้เดียว เป็นจำเลยก็ได้ ถ้าเด็กไม่มีชีวิตอยู่ ไม่ว่าจะมารดาของเด็กจะมีชีวิตอยู่หรือไม่ จะยื่นคำร้องขอให้ศาลแสดงว่าเด็กนั้น ไม่เป็นบุตรก็ได้ ในกรณีที่มารดาของเด็กหรือทายาทของเด็กยังมีชีวิตอยู่ ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องนี้ไปให้ด้วย และถ้าศาลเห็นสมควร จะส่งสำเนา คำร้องไปให้อัยการพิจารณา เพื่อดำเนินคดีแทนเด็กด้วยก็ได้</p>	<p>“มาตรา ๑๕๓๙ ในกรณี ที่สันนิษฐานว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วย กฎหมายของผู้เป็นหรือเคยเป็น คู่สมรสตามมาตรา ๑๕๓๖ มาตรา ๑๕๓๗ หรือมาตรา ๑๕๓๘ ชายผู้เป็นหรือ เคยเป็นคู่สมรสจะไม่รับเด็กเป็นบุตร ของตนก็ได้ โดยฟ้องเด็กกับมารดา เด็กร่วมกันเป็นจำเลย และพิสูจน์ได้ ว่าตนไม่ได้อยู่ร่วมกับมารดาเด็ก ในระยะเวลาตั้งครรภคิอระหว่าง หนึ่งในร้อยแปดสิบวันถึงสามร้อยสิบวัน ก่อนเด็กเกิด หรือตนไม่สามารถเป็น บิดาของเด็กได้เพราะเหตุอย่างอื่น”</p>			

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p> <p>มาตรา ๑๕๔๑ ชายผู้เป็น หรือเคยเป็นสามีจะฟ้องคดีไม่รับเด็ก เป็นบุตรตามมาตรา ๑๕๓๙ ไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าตนเป็นผู้แจ้งการเกิด ของเด็กในทะเบียนคนเกิดเองว่าเป็น บุตรของตน หรือจัดหรือยอมให้มีการแจ้งดังกล่าว</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๔๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปมีแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๑ ชายผู้เป็น หรือเคยเป็นคู่สมรสจะฟ้องคดีไม่รับ เด็กเป็นบุตรตามมาตรา ๑๕๓๙ ไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าตนเป็นผู้แจ้ง การเกิดของเด็กในทะเบียนคนเกิดเองว่า เป็นบุตรของตน หรือจัดหรือยอมให้ มีการแจ้งดังกล่าว”</p> <p>มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๔๒ และมาตรา ๑๕๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ ความต่อไปมีแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๒ การฟ้องคดี ไม่รับเด็กเป็นบุตร ชายผู้เป็นหรือ เคยเป็นคู่สมรสต้องฟ้องภายในหนึ่งปี นับแต่วันรู้ถึงการเกิดของเด็ก</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๕๔๑ ชายผู้เป็น หรือเคยเป็นสามีจะฟ้องคดีไม่รับเด็ก เป็นบุตรตามมาตรา ๑๕๓๙ ไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าตนเป็นผู้แจ้งการเกิด ของเด็กในทะเบียนคนเกิดเองว่าเป็น บุตรของตน หรือจัดหรือยอมให้มีการแจ้งดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๑๕๔๒ การฟ้องคดี ไม่รับเด็กเป็นบุตร ชายผู้เป็นหรือ เคยเป็นสามีต้องฟ้องภายในหนึ่งปี นับแต่วันรู้ถึงการเกิดของเด็ก</p>	<p>มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๔๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปมีแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๑ ชายผู้เป็น หรือเคยเป็นคู่สมรสจะฟ้องคดีไม่รับ เด็กเป็นบุตรตามมาตรา ๑๕๓๙ ไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าตนเป็นผู้แจ้ง การเกิดของเด็กในทะเบียนคนเกิดเองว่า เป็นบุตรของตน หรือจัดหรือยอมให้ มีการแจ้งดังกล่าว”</p> <p>มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๔๒ และมาตรา ๑๕๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ ความต่อไปมีแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๒ การฟ้องคดี ไม่รับเด็กเป็นบุตร ชายผู้เป็นหรือ เคยเป็นคู่สมรสต้องฟ้องภายในหนึ่งปี นับแต่วันรู้ถึงการเกิดของเด็ก</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๕๔๔ การฟ้องคดี ไม่รับเด็กเป็นบุตร ผู้มีสิทธิได้รับ มรดกร่วมกับเด็กหรือผู้จะเสียสิทธิ รับมรดกเพราะการเกิดของเด็ก อาจฟ้องได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ชายผู้เป็นหรือเคยเป็น สามีตายก่อนพ้นระยะเวลาที่ชาย ผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีจะฟ้องได้ (๒) เด็กเกิดภายหลังการตาย ของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามี การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ในกรณี (๑) ต้องฟ้องภายในหกเดือน นับแต่วันที่รู้ถึงการตายของชาย ผู้เป็นหรือเคยเป็นสามี การฟ้องคดี ไม่รับเด็กเป็นบุตรในกรณี (๒) ต้องฟ้องภายในหกเดือนนับแต่วันที่ รู้ถึงการเกิดของเด็ก แต่ไม่จำเป็น</p>	<p>มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งและวรรคสองของ มาตรา ๑๕๔๔ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๔๔ การฟ้องคดี ไม่รับเด็กเป็นบุตร ผู้มีสิทธิได้รับ มรดกร่วมกับเด็กหรือผู้จะเสียสิทธิ รับมรดกเพราะการเกิดของเด็ก อาจฟ้องได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ชายผู้เป็นหรือเคยเป็น คู่สมรสตายก่อนพ้นระยะเวลาที่ชายผู้เป็น หรือเคยเป็นคู่สมรสจะฟ้องได้ (๒) เด็กเกิดภายหลังการตาย ของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรส การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ในกรณี (๑) ต้องฟ้องภายในหกเดือน นับแต่วันที่รู้ถึงการตายของชาย ผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรส การฟ้องคดี ไม่รับเด็กเป็นบุตรในกรณี (๒) ต้องฟ้องภายในหกเดือนนับแต่วันที่ รู้ถึงการเกิดของเด็ก แต่ไม่จำเป็น</p>			

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>กรณีใด ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปี นับแต่วันเกิดของเด็ก ให้นำมาตรา ๑๕๓๙ มาใช้ บังคับแก่การฟ้องคดีนี้รับเด็ก เป็นบุตรตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๕๔๕ เมื่อปรากฏ ข้อเท็จจริงต่อเด็กว่าตนมิได้เป็นบุตร สืบสายโลหิตของชายผู้เป็นสามีของ มารดาตน เด็กจะร้องขอต่ออัยการ ให้ฟ้องคดีปฏิเสธความเป็นบุตร ขอด้วยกฎหมายของชายนั้นก็ได้</p> <p>การฟ้องคดีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเด็กได้รู้ข้อเท็จจริงก่อนบรรลุ นิติภาวะว่าตนมิได้เป็นบุตรของชาย ผู้เป็นสามีของมารดา ห้ามอัยการ ฟ้องคดีเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่เด็ก</p>	<p>กรณีใด ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปี นับแต่วันเกิดของเด็ก”</p> <p>มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งและวรรคสองของ มาตรา ๑๕๔๕ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๕ เมื่อปรากฏ ข้อเท็จจริงต่อเด็กว่าตนมิได้เป็นบุตร สืบสายโลหิตของชายผู้เป็นคู่สมรส ของมารดาตน เด็กจะร้องขอต่ออัยการ ให้ฟ้องคดีปฏิเสธความเป็นบุตร ขอด้วยกฎหมายของชายนั้นก็ได้</p> <p>การฟ้องคดีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเด็กได้รู้ข้อเท็จจริงก่อนบรรลุ นิติภาวะว่าตนมิได้เป็นบุตรของชาย ผู้เป็นคู่สมรสของมารดา ห้ามอัยการ ฟ้องคดีเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่เด็ก</p>			

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอภัยภูวนันท์ กมลวงศ์วัฒนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวีร์ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>บรรลุนิติภาวะ แต่ถ้าเด็ก ข้อเท็จจริงดังกล่าวหลังจากบรรลุนิติ ภาวะแล้ว ห้ามัยการฟ้องคดี เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่เด็กรู้เหตุนั้น ไม่ว่ากรณีใด ๆ ห้ามมิให้ ฟ้องคดีปฏิเสธความเป็นบุตรเมื่อพ้น สิบปีนับแต่วันที่เด็กบรรลุนิติภาวะ</p>	<p>บรรลุนิติภาวะ แต่ถ้าเด็ก ข้อเท็จจริงดังกล่าวหลังจากบรรลุนิติภาวะแล้ว ห้ามัยการฟ้องคดีเมื่อพ้นหนึ่งปีนับ แต่วันที่เด็กรู้เหตุนั้น”</p>			
<p>มาตรา ๑๕๖๑ บุตรมีสิทธิ ใช้ชื่อสกุลของบิดา ในกรณีที่ยังไม่ปรากฏ บุตรมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของมารดา</p>				
<p>มาตรา ๑๕๖๓ บุตรจำต้อง อุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา</p>				

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p> <p>มาตรา ๑๕๖๔ บิดามารดา จำต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้ การศึกษาตามสมควรแก่บุตร ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรวัฒน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรเทพ บุญปานณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณ ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๕๖๕ บิดามารดา จำต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้ การศึกษาตามสมควรแก่บุตร ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์</p> <p>บิดามารดาจำต้องอุปการะ เลี้ยงดูบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว แต่เฉพาะผู้ทุพพลภาพและหาเลี้ยง ตนเองไม่ได้</p> <p>มาตรา ๑๕๖๕ การร้องขอ ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรหรือขอให้บุตร ได้รับอุปการะเลี้ยงดูโดยประการอื่น นอกจากอัยการจะยกคดีขึ้นว่ากล่าว ตามมาตรา ๑๕๖๒ แล้ว</p>			<p>มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๖๔ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๖๔ บุพการี จำต้องอุปการะเลี้ยงดูและ ให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตร ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ บุพการี จำต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรซึ่งบรรลุนิติ ภาวะแล้วแต่เฉพาะผู้ทุพพลภาพ และหาเลี้ยงตนเองไม่ได้”</p> <p>มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๖๕ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๖๕ การร้องขอ ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรหรือขอให้บุตร ได้รับอุปการะเลี้ยงดูโดยประการอื่น นอกจากอัยการจะยกคดีขึ้นว่ากล่าว ตามมาตรา ๑๕๖๒ แล้ว</p>	<p>มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๖๔ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๖๔ บุพการี จำต้องอุปการะเลี้ยงดูและ ให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตร ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ บุพการี จำต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรซึ่งบรรลุนิติ ภาวะแล้วแต่เฉพาะผู้ทุพพลภาพ และหาเลี้ยงตนเองไม่ได้”</p> <p>มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๖๕ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๖๕ การร้องขอ ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรหรือขอให้บุตร ได้รับอุปการะเลี้ยงดูโดยประการอื่น นอกจากอัยการจะยกคดีขึ้นว่ากล่าว ตามมาตรา ๑๕๖๒ แล้ว</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอภัยภูวนัย กมลวงษ์วัฒนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวีร์ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)
<p>บิดาหรือมารดาจะนำคดีขึ้น ว่ากล่าวก็ได้</p> <p>มาตรา ๑๕๖๖ บุตรซึ่งยังไม่ บรรลุนิติภาวะต้องอยู่ใต้อำนาจ ปกครองของบิดามารดา อำนาจปกครองอยู่กับบิดา หรือมารดาในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มารดาหรือบิดาทาย (๒) ไม่แน่นอนว่ามารดาหรือ บิดามีชีวิตอยู่หรือตาย (๓) มารดาหรือบิดาถูกศาล สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือ เสมือนไร้ความสามารถ (๔) มารดาหรือบิดาต้องเข้า รักษาตัวในโรงพยาบาลเพราะ จิตฟั่นเฟือน</p>			<p>บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะนำคดีขึ้น ว่ากล่าวก็ได้”</p> <p>มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๖๖ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๖๖ บุตรซึ่งยังไม่ บรรลุนิติภาวะต้องอยู่ใต้อำนาจ ปกครองของบุพการี อำนาจปกครองอยู่กับ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ในกรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตาย (๒) ไม่แน่นอนว่าบุพการีฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งมีชีวิตอยู่หรือตาย (๓) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ (๔) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล เพราะจิตฟั่นเฟือน</p>	<p>บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะนำคดีขึ้น ว่ากล่าวก็ได้”</p> <p>มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๖๖ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๖๖ บุตรซึ่งยังไม่ บรรลุนิติภาวะต้องอยู่ใต้อำนาจ ปกครองของบุพการี อำนาจปกครองอยู่กับ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ในกรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตาย (๒) ไม่แน่นอนว่า บุพการีฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง มีชีวิตอยู่หรือตาย (๓) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ (๔) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล เพราะจิตฟั่นเฟือน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรวัฒน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(๕) ศาลสั่งให้อำนาจ ปกครองอยู่กับบิดาหรือมารดา (๖) บิดาหรือมารดาตกลงกัน ตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้ ตกลงกันได้</p> <p>มาตรา ๑๕๘๔/๑ บิดาหรือ มารดาโดยมมีสิทธิที่จะติดต่อกับบุตร ของตนได้ตามควรแก่พฤติการณ์ ไม่ว่าบุคคลใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจ ปกครองหรือผู้ปกครองก็ตาม</p>			<p>(๕) ศาลสั่งให้อำนาจปกครอง อยู่กับบุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (๖) บุพการีตกลงกันตามที่มี กฎหมายบัญญัติไว้ให้ตกลงกันได้”</p> <p>มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๘๔/๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๘๔/๑ บุพการี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งย่อมมีสิทธิที่จะ ติดต่อกับบุตรของตนได้ตามควรแก่ พฤติการณ์ไม่ว่าบุคคลใดจะเป็นผู้ใช้ อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองก็ตาม”</p> <p>มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๘๕ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>(๕) ศาลสั่งให้อำนาจปกครอง อยู่กับ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (๖) บุพการี ตกลงกันตามที่มี กฎหมายบัญญัติไว้ให้ตกลงกันได้”</p> <p>มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๘๔/๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๘๔/๑ บุพการี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ย่อมมีสิทธิที่จะ ติดต่อกับบุตรของตนได้ตามควรแก่ พฤติการณ์ ไม่ว่าบุคคลใดจะเป็นผู้ใช้ อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองก็ตาม”</p> <p>มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๘๕ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปเป็นแทน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายสรเทพ บุญปานณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นางสาวอรุณ ทุมพาร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๕๕๕ บุคคลที่ยัง ไม่บรรลุนิติภาวะและไม่มีบิดามารดา หรือบิดามารดาถูกถอนอำนาจปกครอง เสียแล้วนั้น จะจัดให้มีผู้ปกครองขึ้น ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ก็ได้ ในกรณีที่ใช้อำนาจปกครอง ถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนตาม มาตรา ๑๕๕๒ วรรคหนึ่ง ศาลจะตั้ง ผู้ปกครองในส่วนที่ผู้ใช้อำนาจปกครอง ถูกถอนอำนาจปกครองนั้นก็ได้ หรือ ในกรณีที่ใช้อำนาจปกครอง ถูกถอนอำนาจจัดการทรัพย์สินตาม มาตรา ๑๕๕๒ วรรคสอง ศาลจะตั้ง ผู้ปกครองเพื่อจัดการทรัพย์สินก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๕๕๕ บุคคลที่ยัง ไม่บรรลุนิติภาวะและไม่มีผู้ปกครอง หรือผู้ปกครองถูกถอนอำนาจปกครอง เสียแล้วนั้น จะจัดให้มีผู้ปกครองขึ้น ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ก็ได้ ในกรณีที่ใช้อำนาจปกครอง ถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนตาม มาตรา ๑๕๕๒ วรรคหนึ่ง ศาลจะตั้ง ผู้ปกครองในส่วนที่ผู้ใช้อำนาจปกครอง ถูกถอนอำนาจปกครองนั้นก็ได้ หรือ ในกรณีที่ใช้อำนาจปกครองถูกถอน อำนาจจัดการทรัพย์สินตาม มาตรา ๑๕๕๒ วรรคสอง ศาลจะตั้ง ผู้ปกครองเพื่อจัดการทรัพย์สินก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๕๕๕ บุคคลที่ยัง ไม่บรรลุนิติภาวะและไม่มีบุพการี หรือบุพการีถูกถอนอำนาจปกครอง เสียแล้วนั้น จะจัดให้มีผู้ปกครองขึ้น ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ก็ได้ ในกรณีที่ใช้อำนาจปกครอง ถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนตาม มาตรา ๑๕๕๒ วรรคหนึ่ง ศาลจะตั้ง ผู้ปกครองในส่วนที่ผู้ใช้อำนาจปกครอง ถูกถอนอำนาจปกครองนั้นก็ได้ หรือ ในกรณีที่ใช้อำนาจปกครองถูกถอน อำนาจจัดการทรัพย์สินตาม มาตรา ๑๕๕๒ วรรคสอง ศาลจะตั้ง ผู้ปกครองเพื่อจัดการทรัพย์สินก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๕๕๕ บุคคลที่ยัง ไม่บรรลุนิติภาวะและไม่มีผู้ปกครอง หรือบุพการี ถูกถอนอำนาจปกครอง เสียแล้วนั้น จะจัดให้มีผู้ปกครองขึ้น ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ก็ได้ ในกรณีที่ใช้อำนาจปกครองถูก ถอนอำนาจปกครองบางส่วนตาม มาตรา ๑๕๕๒ วรรคหนึ่ง ศาลจะตั้ง ผู้ปกครองในส่วนที่ผู้ใช้อำนาจปกครอง ถูกถอนอำนาจปกครองนั้นก็ได้ หรือ ในกรณีที่ใช้อำนาจปกครองถูกถอน อำนาจจัดการทรัพย์สินตาม มาตรา ๑๕๕๒ วรรคสอง ศาลจะตั้ง ผู้ปกครองเพื่อจัดการทรัพย์สินก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๕๕๕ ผู้ปกครอง ตามมาตรา ๑๕๕๕ นั้น ให้ตั้ง คำสั่งศาลเมื่อมีการร้องของญาติ</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณฯ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ของผู้เยาว์ อัยการ หรือผู้ซึ่งบิดา หรือมารดาที่ตายที่หลังได้ระบุชื่อไว้ ในพินัยกรรมให้เป็นผู้ปกครอง ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๙๐ การตั้งผู้ปกครองนั้นถ้ามีข้อกำหนด พินัยกรรมก็ให้ศาลตั้งตาม ข้อกำหนดพินัยกรรม เว้นแต่ พินัยกรรมนั้นไม่มีผลบังคับหรือ บุคคลที่ระบุชื่อไว้ในพินัยกรรมนั้น เป็นผู้ปกครองที่ต้องห้ามมิให้เป็น ผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๙๗</p>			<p>ของผู้เยาว์ อัยการ หรือผู้ซึ่งบุพการี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ที่ตายที่หลังได้ระบุชื่อ ไว้ในพินัยกรรมให้เป็นผู้ปกครอง ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๙๐ การตั้งผู้ปกครองนั้นถ้ามีข้อกำหนด พินัยกรรมก็ให้ศาลตั้งตามข้อกำหนด พินัยกรรม เว้นแต่พินัยกรรมนั้นไม่มี ผลบังคับหรือบุคคลที่ระบุชื่อไว้ใน พินัยกรรมนั้น เป็นผู้ปกครองที่ต้องห้าม มิให้เป็นผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๙๗</p>	<p>ของผู้เยาว์ อัยการ หรือผู้ซึ่ง บุพการี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ที่ตายที่หลังได้ระบุชื่อ ไว้ในพินัยกรรมให้เป็นผู้ปกครอง ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๙๐ การตั้งผู้ปกครองนั้นถ้ามีข้อกำหนด พินัยกรรมก็ให้ศาลตั้งตามข้อกำหนด พินัยกรรม เว้นแต่พินัยกรรมนั้นไม่มี ผลบังคับหรือบุคคลที่ระบุชื่อไว้ใน พินัยกรรมนั้น เป็นผู้ปกครองที่ต้องห้าม มิให้เป็นผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๙๗</p>
<p>มาตรา ๑๕๙๗ บุคคล ที่บรรลุนิติภาวะแล้วอาจถูกตั้งเป็นผู้ ปกครองได้ เว้นแต่ (๑) ผู้ซึ่งศาลสั่งว่าเป็นคนไร้ ความสามารถ หรือเสมือนไร้ ความสามารถ (๒) ผู้ซึ่งเป็นบุคคลล้มละลาย</p>			<p>มาตรา ๑๕๙๗ บุคคลที่ บรรลุนิติภาวะแล้วอาจถูกตั้งเป็นผู้ ปกครองได้ เว้นแต่ (๑) ผู้ซึ่งศาลสั่งว่าเป็นคนไร้ ความสามารถ หรือเสมือนไร้ ความสามารถ (๒) ผู้ซึ่งเป็นบุคคลล้มละลาย</p>	<p>มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๙๗ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๙๗ บุคคลที่ บรรลุนิติภาวะแล้วอาจถูกตั้งเป็นผู้ ปกครองได้ เว้นแต่ (๑) ผู้ซึ่งศาลสั่งว่าเป็นคนไร้ ความสามารถ หรือเสมือนไร้ ความสามารถ (๒) ผู้ซึ่งเป็นบุคคลล้มละลาย</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณฯ ชุมพพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(๓) ผู้ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปกครองผู้เยาว์หรือทรัพย์สินของผู้เยาว์กับผู้เยาว์ ผู้ซึ่งมีหรือเคยมีคดีในศาลติดตามบิดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดากับผู้เยาว์ (๕) ผู้ซึ่งบิดาหรือมารดาที่ตายได้ทำหนังสือระงับชื่อห้ามไว้มิให้เป็นผู้ปกครอง</p>	<p>มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๙๘/๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ ในกรณีที่เกิดคำสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถและคู่สมรสอีกฝ่ายเป็นผู้ดูแลให้นำบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้ซึ่งอำนาจปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)</p>	<p>มาตรา ๖๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๙๘/๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ ในกรณีที่เกิดคำสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถและคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดูแลให้นำบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้ซึ่งอำนาจปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สิทธิติดตาม</p> <p>มาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)”</p>	<p>(๓) ผู้ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปกครองผู้เยาว์หรือทรัพย์สินของผู้เยาว์กับผู้เยาว์ ผู้ซึ่งมีหรือเคยมีคดีในศาลกับผู้เยาว์ ผู้ซึ่งบิดาหรือผู้เยาว์มารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดากับผู้เยาว์ (๕) ผู้ซึ่งบิดาหรือมารดาที่ตายได้ทำหนังสือระงับชื่อห้ามไว้มิให้เป็นผู้ปกครอง</p>	<p>(๓) ผู้ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปกครองผู้เยาว์หรือทรัพย์สินของผู้เยาว์กับผู้เยาว์ ผู้ซึ่งมีหรือเคยมีคดีในศาลกับผู้เยาว์ ผู้ซึ่งบิดาหรือผู้เยาว์มารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดากับผู้เยาว์ (๕) ผู้ซึ่งบิดาหรือมารดาที่ตายได้ทำหนังสือระงับชื่อห้ามไว้มิให้เป็นผู้ปกครอง</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p> <p>มาตรา ๑๕๙๘/๑๗ ในกรณี ที่ศาลสั่งให้สามีหรือภริยาเป็นคนไร้ความสามารถและศาลเห็นไม่สมควร ให้คู่สมรสเป็นผู้ดูแล และตั้งบิดา หรือมารดาหรือบุคคลภายนอกเป็น ผู้ดูแล ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ อนุบาลเป็นผู้จัดการสินสมรสรวมกัน กับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามี เหตุสำคัญอันจะเกิดความเสียหาย แก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่ง เป็นอย่างอื่นก็ได้</p> <p>อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการนิ ด้งกล่าวตามวรรคหนึ่ง คู่สมรส อีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกร้องต่อศาล ให้สั่งแยกสินสมรสได้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๙๘/๑๗ ในกรณี ที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นคนไร้ความสามารถและศาลเห็น ไม่สมควรให้คู่สมรสอีกฝ่ายเป็นผู้ดูแล และตั้งบิดาหรือมารดาหรือ บุคคลภายนอกเป็นผู้ดูแล ในกรณี เช่นว่านี้ ให้ผู้ดูแลเป็นผู้จัดการ สินสมรสรวมกันกับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามีเหตุสำคัญอันจะเกิด ความเสียหายแก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้”</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความ ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๙๘/๑๗ ในกรณี ที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นคนไร้ความสามารถและศาลเห็น ไม่สมควรให้คู่สมรสอีกฝ่ายเป็นผู้ดูแล และตั้งบิดาหรือมารดาหรือ บุคคลภายนอกเป็นผู้ดูแล ในกรณี เช่นว่านี้ ให้ผู้ดูแลเป็นผู้จัดการ สินสมรสรวมกันกับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามีเหตุสำคัญอันจะเกิด ความเสียหายแก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้”</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
			<p>มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ</p>	<p>มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญยเกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๕๙๘/๒๑ การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของบิดาและมารดาของผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ในกรณีที่บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองต้องได้รับความยินยอมของมารดาหรือบิดาซึ่งยังมีอำนาจปกครอง ถ้าไม่มีผู้มาให้ความยินยอมดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งสองคนไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมได้ หรือไม่ให้ความยินยอมและการไม่ให้ความยินยอมนั้นปราศจากเหตุผลอันสมควรและเป็นปฏิปักษ์ต่อสุขภาพ ความเจริญหรือสวัสดิภาพของผู้เยาว์ มารดาหรือบิดาหรือผู้ประสงค์จะขอรับบุตรบุญธรรม หรืออัยการจะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอนุญาตเพิกการให้ความยินยอมตามวรรคหนึ่งก็ได้</p>			<p>พาดินชัย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๙๘/๒๑ การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของบุพการีของผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ในกรณีที่บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคนใดคนหนึ่งตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองต้องได้รับความยินยอมของบุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งยังมีอำนาจปกครอง ถ้าไม่มีผู้มาให้ความยินยอมดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือมีแต่บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคนใดคนหนึ่งหรือทั้งสองคนไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมได้หรือไม่ให้ความยินยอมและการไม่ให้ความยินยอมนั้นปราศจากเหตุผลอันสมควรและเป็นปฏิปักษ์ต่อสุขภาพ ความเจริญ หรือสวัสดิภาพของผู้เยาว์ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือผู้ประสงค์จะขอรับบุตรบุญธรรม หรืออัยการจะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอนุญาตเพิกการให้ความยินยอมตามวรรคหนึ่งก็ได้”</p>	<p>“มาตรา ๑๕๙๘/๒๑ การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของบุพการีของผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ในกรณีที่บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คนใดคนหนึ่งตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองต้องได้รับความยินยอมของ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งยังมีอำนาจปกครอง ถ้าไม่มีผู้มาให้ความยินยอมดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือมีแต่ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คนใดคนหนึ่งหรือทั้งสองคนไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมได้หรือไม่ให้ความยินยอม และการไม่ให้ความยินยอมนั้นปราศจากเหตุผลอันสมควรและเป็นปฏิปักษ์ต่อสุขภาพ ความเจริญ หรือสวัสดิภาพของผู้เยาว์ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือผู้ประสงค์จะขอรับบุตรบุญธรรม หรืออัยการจะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอนุญาตเพิกการให้ความยินยอมตามวรรคหนึ่งก็ได้”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรวัจน์ กลางศรีวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรเทพ บุญปานณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรณีย์ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๕๕๘/๒๒ ในการรับ ผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม ถ้าผู้เยาว์ เป็นผู้ถูกทอดทิ้งและอยู่ในความดูแล ของสถานสงเคราะห์ที่เด็กตาม กฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ และคุ้มครองเด็ก ให้สถานสงเคราะห์ เด็กเป็นผู้ให้ความยินยอมแทนบิดา และมารดา ถ้าสถานสงเคราะห์เด็ก ไม่ให้ความยินยอมให้นำความใน มาตรา ๑๕๕๘/๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>			<p>มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๕๘/๒๒ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๕๘/๒๒ ในการรับ ผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม ถ้าผู้เยาว์ เป็นผู้ถูกทอดทิ้ง และอยู่ในความดูแล ของสถานสงเคราะห์ที่เด็กตามกฎหมาย ว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองเด็ก ให้สถานสงเคราะห์เด็กเป็นผู้ให้ ความยินยอมแทน บุพการีฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง ถ้าสถานสงเคราะห์เด็ก ไม่ให้ความยินยอมให้นำความ ในมาตรา ๑๕๕๘/๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p>	<p>มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๕๘/๒๒ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๕๘/๒๒ ในการรับ ผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม ถ้าผู้เยาว์ เป็นผู้ถูกทอดทิ้ง และอยู่ในความดูแล ของสถานสงเคราะห์ที่เด็กตามกฎหมาย ว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองเด็ก ให้สถานสงเคราะห์เด็กเป็นผู้ให้ ความยินยอมแทน บุพการีฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง ถ้าสถานสงเคราะห์เด็ก ไม่ให้ความยินยอมให้นำความ ในมาตรา ๑๕๕๘/๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๕๕๘/๒๘ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปแทน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานณี พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวีร์ ชุมพพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>เพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยค่านึงถึง ความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์ แห่งกรณี</p>	<p>เพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยค่านึงถึง ความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์ แห่งกรณี”</p>	<p>เพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยค่านึงถึง ความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์ แห่งกรณี”</p>	<p>เพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยค่านึงถึง ความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์ แห่งกรณี”</p>	<p>เพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยค่านึงถึง ความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์ แห่งกรณี”</p>
	<p>มาตรา ๖๕ ให้เพิ่มความ ต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๙๘/๔๒</p>	<p>มาตรา ๖๕ ให้เพิ่มความ ต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๙๘/๔๒</p>	<p>มาตรา ๖๑ ให้เพิ่มความ ต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๙๘/๔๒</p>	<p>มาตรา ๖๔ ให้เพิ่มความ ในมาตรา ๑๕๙๘/๔๒ ดังนี้</p>
	<p>ให้คู่สมรสที่จดทะเบียนโดยชอบ ตามประมวลกฎหมายนี้มิสิทธิ หน้าที่ ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใด ที่บัญญัติให้สิทธิ หน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี”</p>	<p>“มาตรา ๑๕๙๘/๔๒ ให้คู่สมรสที่จดทะเบียนโดยชอบ ตามประมวลกฎหมายนี้มิสิทธิ หน้าที่ ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใด ที่บัญญัติให้สิทธิ หน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี”</p>	<p>“มาตรา ๑๕๙๘/๔๒ ให้คู่สมรส ที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายนี้ ถือเป็นคู่สมรสที่ขอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง กฎหมายและระเบียบอื่นใด ที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่ “สามี ภริยา” หรือ “คู่สมรส” หรือ “บิดา มารดา” หรือคำอื่นใดในลักษณะ เดียวกัน”</p>	<p>“มาตรา ๑๕๙๘/๔๒ ให้คู่สมรส ที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายนี้ ถือเป็นคู่สมรสที่ขอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง กฎหมาย และระเบียบอื่นใด ที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่ “สามี ภริยา” หรือ “คู่สมรส” หรือ “บิดา มารดา” หรือคำอื่นใดในลักษณะ เดียวกัน”</p>
	<p>มาตรา ๖๒ ให้เพิ่มความ ต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๙๘/๔๓</p>	<p>มาตรา ๖๒ ให้เพิ่มความ ต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๙๘/๔๓</p>	<p>มาตรา ๖๕ ให้เพิ่มความ ในมาตรา ๑๕๙๘/๔๓ ดังนี้</p>	<p>มาตรา ๖๕ ให้เพิ่มความ ในมาตรา ๑๕๙๘/๔๓ ดังนี้</p>
	<p>ให้บุพการีตามประมวลกฎหมายนี้ ถือเป็นบุพการีที่ขอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>ให้บุพการีตามประมวลกฎหมายนี้ ถือเป็นบุพการีที่ขอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>ให้บุพการีตามประมวลกฎหมายนี้ ถือเป็นบุพการีที่ขอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>ให้บุพการีตามประมวลกฎหมายนี้ ถือเป็นบุพการีที่ขอบด้วยกฎหมาย</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธีรวัฒน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญานณี พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรณีย์ ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๖๖ บุคคล ดังต่อไปนี้ต้องถูกจำกัดมิให้รับมรดก ฐานเป็นผู้ไม่สมควร คือ (๑) ผู้ที่ต้องคำพิพากษา ถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำ หรือ พยายามกระทำให้เจ้ามรดกหรือ ผู้มีสิทธิได้รับมรดกก่อนตนถึงแก่ ความตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (๒) ผู้ที่ได้ฟ้องเจ้ามรดกหาว่า ทำคามผิดโทษประหารชีวิตและ ตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือ ทำพยานเท็จ</p>	<p>มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความ ใน (๓) ของมาตรา ๑๖๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา ๖๖ ให้ยกเลิกความ ใน (๓) ของมาตรา ๑๖๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๖๖ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖๖ บุคคล ดังต่อไปนี้ต้องถูกจำกัดมิให้รับมรดก ฐานเป็นผู้ไม่สมควร คือ (๑) ผู้ที่ต้องคำพิพากษา ถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำ หรือ พยายามกระทำให้เจ้ามรดก หรือ ผู้มีสิทธิได้รับมรดกก่อนตนถึงแก่ ความตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (๒) ผู้ที่ได้ฟ้องเจ้ามรดกหาว่า ทำคามผิดโทษประหารชีวิตและ ตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำ พยานเท็จ</p>	<p>ตามประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง กฎหมาย และระเบียบ อื่นใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่ “บุพการี” หรือ “บิดามารดา” หรือ คำอื่นใดในลักษณะเดียวกัน”</p> <p>มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๖๖ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖๖ บุคคล ดังต่อไปนี้ต้องถูกจำกัดมิให้รับมรดก ฐานเป็นผู้ไม่สมควร คือ (๑) ผู้ที่ต้องคำพิพากษา ถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำ หรือ พยายามกระทำให้เจ้ามรดก หรือ ผู้มีสิทธิได้รับมรดกก่อนตนถึงแก่ ความตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (๒) ผู้ที่ได้ฟ้องเจ้ามรดกหาว่า ทำคามผิดโทษประหารชีวิตและ ตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำ พยานเท็จ</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดก ถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้น ขึ้นร้องเรียนเพื่อเป็นทางที่จะเอาตัว ผู้กระทำความผิดมาลงโทษ แต่ขออนุมัติให้ ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบ สิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริต ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชำนัน เป็นสามีภริยาหรือผู้บุพการีหรือ ผู้สืบสันดานของตนโดยตรง (๔) ผู้ที่ฉ้อฉลหรือข่มขู่ ให้เจ้ามรดกทำ หรือเพิกถอน หรือ เปลี่ยนแปลงพินัยกรรมแต่บางส่วน หรือทั้งหมดซึ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดก หรือไม่ให้กระทำการดังกล่าวนั้น (๕) ผู้ที่ปลอม ทำลาย หรือ ปิดบังพินัยกรรมแต่บางส่วนหรือ ทั้งหมด เจ้ามรดกอาจถอนข้อจำกัด ฐานเป็นผู้ไม่สมควรเสียก็ได้ โดยให้อภัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษร</p>	<p>“ (๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดก ถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้น ขึ้นร้องเรียนเพื่อเป็นทางที่จะเอาตัว ผู้กระทำความผิดมาลงโทษ แต่ขออนุมัติให้ ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบ สิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริต ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชำนัน เป็นผู้สมรสหรือผู้บุพการีหรือ ผู้สืบสันดานของตนโดยตรง”</p> <p>มาตรา ๖๔ ให้ยกเลิก ความใน (๑) ของมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>“ (๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดก ถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้น ขึ้นร้องเรียนเพื่อเป็นทางที่จะเอาตัว ผู้กระทำความผิดมาลงโทษ แต่ขออนุมัติให้ ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบ สิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริต ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชำนัน เป็นผู้สมรสหรือผู้บุพการี หรือ ผู้สืบสันดานของตนโดยตรง”</p> <p>มาตรา ๖๗ ให้ยกเลิก ความใน (๑) ของมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดก ถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้น ขึ้นร้องเรียนเพื่อเป็นทางที่จะเอาตัว ผู้กระทำความผิดมาลงโทษ แต่ขออนุมัติให้ ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบ สิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริต ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชำนัน เป็นผู้สมรสหรือผู้บุพการี หรือ ผู้สืบสันดานของตนโดยตรง (๔) ผู้ที่ฉ้อฉลหรือข่มขู่ ให้เจ้ามรดกทำ หรือเพิกถอน หรือ เปลี่ยนแปลงพินัยกรรมแต่บางส่วน หรือทั้งหมดซึ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดก หรือไม่ให้กระทำการดังกล่าวนั้น (๕) ผู้ที่ปลอม ทำลาย หรือ ปิดบังพินัยกรรมแต่บางส่วนหรือ ทั้งหมด เจ้ามรดกอาจถอนข้อจำกัด ฐานเป็นผู้ไม่สมควรเสียก็ได้โดยให้ อภัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษร”</p> <p>มาตรา ๖๔ ให้ยกเลิก ความในมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดก ถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้น ขึ้นร้องเรียน เพื่อเป็นทางที่จะเอาตัว ผู้กระทำความผิดมาลงโทษ แต่ขออนุมัติให้ ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบ สิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริต ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชำนัน เป็นผู้สมรส หรือผู้บุพการี หรือ ผู้สืบสันดานของตนโดยตรง (๔) ผู้ที่ฉ้อฉลหรือข่มขู่ ให้เจ้ามรดกทำ หรือเพิกถอน หรือ เปลี่ยนแปลงพินัยกรรมแต่บางส่วน หรือทั้งหมดซึ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดก หรือไม่ให้กระทำการดังกล่าวนั้น (๕) ผู้ที่ปลอม ทำลาย หรือ ปิดบังพินัยกรรมแต่บางส่วนหรือ ทั้งหมด เจ้ามรดกอาจถอนข้อจำกัด ฐานเป็นผู้ไม่สมควรเสียก็ได้โดยให้ อภัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษร”</p> <p>มาตรา ๖๒ ให้ยกเลิก ความในมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอรรถพรชัย บุญญาภรณ์ สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญาภรณ์ สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวิ ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๖๒๕ ถ้าผู้ตาย เป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่ง และการปันทรัพย์สินระหว่างผู้ตาย กับผู้สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นให้เป็นไป ดังนี้</p> <p>(๑) ในเรื่องส่วนแบ่ง ในทรัพย์สินระหว่างสามีริยให้อยู่ ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวล กฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอม ทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติม ให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะที่อยู่ใน บังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิด ส่วนแบ่งนั้นมิผลตั้งแต่วันที่การสมรส ได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น</p> <p>(๒) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สิน มรดกของผู้ตาย ให้อยู่ในบังคับของ บทบัญญัติแห่งบรรพนี้ นอกจาก มาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘</p>	<p>“ (๑) ในเรื่องส่วนแบ่ง ในทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสให้อยู่ ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวล กฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอม ทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติม ให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ มาตรา ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะที่อยู่ใน บังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง มาตรา ๑๕๑๗ แห่งประมวล กฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้น มิผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไป ด้วยเหตุความตายนั้น”</p>	<p>“ (๑) ในเรื่องส่วนแบ่ง ในทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสให้อยู่ ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวล กฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอม ทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติม ให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะที่อยู่ใน บังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิด ส่วนแบ่งนั้นมิผลตั้งแต่วันที่ การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุ ความตายนั้น”</p>	<p>“มาตรา ๑๖๒๕ ถ้าผู้ตาย เป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่ง และการปันทรัพย์สินระหว่างผู้ตาย กับผู้สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นให้เป็นไป ดังนี้</p> <p>(๑) ในเรื่องส่วนแบ่ง ในทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส ให้อยู่ ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวล กฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอม ทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติม ให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะที่อยู่ใน บังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิด ส่วนแบ่งนั้นมิผลตั้งแต่วันที่ การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุ ความตายนั้น</p> <p>(๒) ในเรื่องส่วนแบ่ง ในทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย ให้อยู่ ในบังคับของบทบัญญัติแห่งบรรพนี้ นอกจากมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘”</p>	<p>“มาตรา ๑๖๒๕ ถ้าผู้ตาย เป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่ง และการปันทรัพย์สินระหว่างผู้ตาย กับผู้สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นให้เป็นไป ดังนี้</p> <p>(๑) ในเรื่องส่วนแบ่ง ในทรัพย์สินระหว่าง คู่สมรส ให้อยู่ ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวล กฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอม ทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติม ให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะที่อยู่ใน บังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิด ส่วนแบ่งนั้นมิผลตั้งแต่วันที่ การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุ ความตายนั้น</p> <p>(๒) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สิน มรดกของผู้ตาย ให้อยู่ในบังคับของ บทบัญญัติ แห่งบรรพนี้ นอกจาก มาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรยุทธ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใด ที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับ เทศสภาพของคู่สมรสด้วย ให้หน่วยงานของรัฐ ที่ดำเนินการทบทวนตามวรรคหนึ่ง เสนอผลการทบทวนพร้อมทั้ง ร่างกฎหมายในกรณีที่ต้องการแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมาย ต่อคณะรัฐมนตรี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รายงาน เหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p>	<p>หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใด ที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับ เทศสภาพของคู่สมรส เมื่อหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการทบทวนพร้อมทั้ง ให้เสนอผลการทบทวนพร้อมทั้ง ร่างกฎหมายในกรณีที่ต้องการแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รายงาน เหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p>	<p>มาตรา ๗๐ ให้รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๖๘ ให้รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>.....</p>	<p>.....</p>	<p>.....</p>

ภาคผนวก

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

เลขรับ ๑๖๙๗๕/๒๕๖๖ วันที่ ๑๙ ธ.ค. ๒๕๖๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๖๗๙๔

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เศรษฐา ทวีสิน
(นายเศรษฐา ทวีสิน)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๕๔

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทชัย จันทร์เพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

มาตี พิมพ์
สีมพรทาน
ศิษย์เก่าฯ ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถทำการหมั้นหรือสมรสกันได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ และมาตรา ๑๔๖๐)
- (๒) แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” “สามี” “ภรรยา” และ “สามีภรรยา” เป็น “บุคคล” “ผู้หมั้น” “ผู้รับหมั้น” และ “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นหรือคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ มาตรา ๑๔๓/๒๒ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๔ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ มาตรา ๑๔๖๓ หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภรรยา มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ มาตรา ๑๔๙๓ มาตรา ๑๔๙๔ มาตรา ๑๔๙๕ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ มาตรา ๑๕๓๓ มาตรา ๑๕๓๖ มาตรา ๑๕๓๗ มาตรา ๑๕๓๘ มาตรา ๑๕๓๙ มาตรา ๑๕๔๑ มาตรา ๑๕๔๒ มาตรา ๑๕๔๓ มาตรา ๑๕๔๔ มาตรา ๑๕๔๕ มาตรา ๑๕๔๘/๑๕ มาตรา ๑๕๔๘/๑๗ มาตรา ๑๕๔๘/๓๘ มาตรา ๑๖๐๖ มาตรา ๑๖๒๕ และมาตรา ๑๖๒๘)
- (๓) เพิ่มเหตุเรียกค่าทดแทนและเหตุฟ้องหย่าให้ครอบคลุมกรณีที่คู่หมั้นหรือคู่สมรสฝ่ายหนึ่งไปมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นเพศใด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๕๑๖ (๑))
- (๔) แก้ไขเงื่อนไขระยะเวลาการสมรสใหม่ตามมาตรา ๑๔๕๓ ให้ใช้เฉพาะกับกรณีที่ยู้งที่มีชายเป็นคู่สมรสเดิมจะสมรสใหม่กับชายเท่านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๓)
- (๕) กำหนดให้มาตรา ๑๕๐๔ วรรคสอง กรณีหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ มีผลใช้บังคับเฉพาะกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเท่านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๔)
- (๖) แก้ไขการอ้างอิงเลขมาตราที่บัญญัติเกี่ยวกับการร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๘ วรรคสอง)
- (๗) กำหนดให้มาตรา ๑๕๑๐ วรรคสอง กรณีหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ มีผลใช้บังคับเฉพาะกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเท่านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๐)
- (๘) เพิ่มเหตุฟ้องหย่าให้สอดคล้องกับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสเพศเดียวกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐))

เหตุผล

โดยที่สถาบันครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่การก่อตั้งครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกันโดยกำเนิด โดยมีการอุปการะเลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์ในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างไปจากคู่สมรสที่เป็นชายและหญิง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อรองรับให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถหมั้นและสมรสกันได้ ซึ่งจะทำให้มีสิทธิ หน้าที่ และสถานะทางครอบครัวเท่าเทียมกับคู่สมรสที่เป็นชายและหญิง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวที่ก่อตั้งขึ้นระหว่างบุคคลไม่ว่าจะมีเพศใด เว้นแต่จะเป็นกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดเรื่องครอบครัวหรือมรดกไว้เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ภูมิลำเนาของคู่สมรสได้แก่ถิ่นที่อยู่คู่สมรสอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรส
เว้นแต่คู่สมรสฝ่ายใดได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่ามีภูมิลำเนาแยกต่างหากจากกัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๓/๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙๓/๒๒ อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างคู่สมรส ถ้าจะครบกำหนด
ก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง อายุความนั้นยังไม่ครบกำหนดจนกว่า
จะครบหนึ่งปีนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓๕ การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้นจะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายผู้หมั้นได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่ผู้รับหมั้นเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น

เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้น

สินสอด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่ายผู้หมั้นให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตรบุญธรรม หรือผู้ปกครองฝ่ายผู้รับหมั้น แล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่ผู้รับหมั้นยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรส โดยมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้นหรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายผู้รับหมั้นต้องรับผิดชอบ ทำให้ผู้หมั้นไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ฝ่ายผู้หมั้นเรียกสินสอดคืนได้

ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือสินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ ถึงมาตรา ๔๑๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยลามิควรรได้มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓๙ เมื่อมีการหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้นอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกให้รับผิดชอบใช้ค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่ายผู้รับหมั้นเป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืนของหมั้นแก่ฝ่ายผู้หมั้นด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๐ ค่าทดแทนนั้นอาจเรียกได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแก่ผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นนั้น

(๒) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่นบิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรสโดยสุจริต และตามสมควร

(๓) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่อาชีพหรือทางทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มีการสมรส

ในกรณีที่ผู้รับหมั้นเป็นผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นเป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็นส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่ผู้รับหมั้นพึงได้รับ หรือศาลอาจให้ค่าทดแทนโดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นก็ได้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๑ ถ้าคู่หมั้นฝ่ายหนึ่งตายก่อนสมรส อีกฝ่ายหนึ่งจะเรียกร้องค่าทดแทนมิได้ ส่วนของหมั้นหรือสินสอดนั้นไม่ว่าผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นตาย ผู้รับหมั้นหรือฝ่ายผู้รับหมั้นไม่ต้องคืนให้แก่ฝ่ายผู้หมั้น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๒ และมาตรา ๑๔๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๒ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้นทำให้ผู้หมั้นไม่สมควรสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ผู้หมั้นมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้และให้ผู้รับหมั้นคืนของหมั้นแก่ผู้หมั้น

มาตรา ๑๔๔๓ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้หมั้นทำให้ผู้รับหมั้นไม่สมควรสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ผู้รับหมั้นมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้โดยมิต้องคืนของหมั้นแก่ผู้หมั้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๕ คู่หมั้นฝ่ายหนึ่งอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ร่วมประเวณีกับคู่หมั้นของตน หรือผู้ซึ่งกระทำกับคู่หมั้นของตนเพื่อสนองความใคร่ของผู้หมั้นหรือคู่หมั้นของตน โดยรู้หรือควรจะรู้ถึงการหมั้นนั้น เมื่อได้บอกเลิกสัญญาหมั้นแล้วตามมาตรา ๑๔๔๒ หรือมาตรา ๑๔๔๓ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔๔๖ คู่หมั้นฝ่ายหนึ่งอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ข่มขืนกระทำชำเราหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเราคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจะรู้ถึงการหมั้นนั้นได้โดยไม่ต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔๔๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ และมาตรา ๑๔๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสจะกระทำมิได้ต่อเมื่อบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้วแต่ในกรณีมีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้

มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสจะกระทำมิได้ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นบุคคลวิกลจริตหรือเป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ

มาตรา ๑๔๕๐ บุคคลสองคนซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาที่ดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาที่ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติ ดังกล่าวมานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นที่ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๒ และมาตรา ๑๔๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๒ บุคคลจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้
มาตรา ๑๔๕๓ หญิงที่ชายผู้เป็นคู่สมรสตายหรือที่การสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่น จะทำการสมรสใหม่กับชายได้ต่อเมื่อการสิ้นสุดแห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่าสามร้อยสิบวัน เว้นแต่

- (๑) คลอดบุตรแล้วในระหว่างนั้น
- (๒) สมรสกับคู่สมรสเดิม
- (๓) มีใบรับรองแพทย์ประกาศนียบัตรหรือปริญญาซึ่งเป็นผู้ประกอบการรักษาโรค ในสาขาเวชกรรมได้ตามกฎหมายว่ามีได้มีครรภ์ หรือ
- (๔) มีคำสั่งของศาลให้สมรสได้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลสองคนยินยอมเป็นคู่สมรสกัน และต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อ นายทะเบียนได้เพราะบุคคลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรบหรือสงคราม ถ้าบุคคลทั้งสองนั้นได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้าบุคคล ซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวแจ้งการแสดงเจตนาขอทำการสมรส ของบุคคลทั้งสองนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมาบุคคลทั้งสองได้จดทะเบียนสมรสกันภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนจัดแจ้งวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้น ไว้ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรสต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรส ต่อนายทะเบียนแล้ว”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓
ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๑ คู่สมรสต้องอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรส คู่สมรสต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๒ ในกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกันจะเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือทำลายความผาสุกอย่างมาก คู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งที่ไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุขได้หรือฝ่ายที่จะต้องรับอันตรายหรือ ถูกทำลายความผาสุก อาจร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาตให้ตนอยู่ต่างหากในระหว่างที่เหตุนี้ ๆ ยังมีอยู่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะกำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูให้ฝ่ายหนึ่งจ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง ตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสีย หรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่นเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๔
ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๕ ถ้าคู่สมรสมิได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษ ก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๙ และมาตรา ๑๔๗๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๙ สัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่คู่สมรสได้ทำไว้ต่อกันในระหว่าง เป็นคู่สมรสกันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสียในเวลาใดที่เป็นคู่สมรสกันอยู่หรือภายในกำหนด หนึ่งปีนับแต่วันที่ขาดจากการเป็นคู่สมรสกันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอก ผู้ทำการโดยสุจริต

มาตรา ๑๔๗๐ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส นอกจากที่ได้แยกไว้เป็นส่วนตัว ย่อมเป็นสินสมรส”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๕ ถ้าสินสมรสใดเป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะร้องขอให้ลงชื่อตนเป็นเจ้าของรวมกันในเอกสารนั้นก็ได้”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๖ คู่สมรสต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

(๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

(๔) ให้กู้ยืมเงิน

(๕) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศล เพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา

(๖) ประนีประนอมยอมความ

(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย

(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่อยู่ภายใต้วรรคหนึ่ง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๖/๑ คู่สมรสจะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่อยู่ภายใต้วรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖ ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๗ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวนบำรุงรักษาสินสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สินสมรส หนีอันเกิดแต่การฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นหน้าที่คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๙ การใดที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำ ซึ่งต้องรับความยินยอมร่วมกัน และถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือ”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๑ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มีอำนาจทำพินัยกรรมยกสินสมรส ที่เกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ และมาตรา ๑๔๘๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๒ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมีอำนาจจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวตามสมควร แก่อดภพได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ย่อมผูกพันสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย

ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการบ้านเรือนหรือจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว เป็นที่เสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจนี้เสียได้

มาตรา ๑๔๘๓ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้าคู่สมรสฝ่ายนั้นจะกระทำ หรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรส อันพึงเห็นได้ว่าจะเกิดความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้

มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าคู่สมรสฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส

(๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด

(๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง

(๓) มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือทำหนี้เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส

(๔) ชัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความเสียหายให้แก่สินสมรส

อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งอนุญาตให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสแต่ผู้เดียวหรือสั่งให้แยกสินสมรสได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีคำขอ ศาลอาจกำหนดวิธีคุ้มครองชั่วคราวเพื่อจัดการสินสมรสได้ตามที่เห็นสมควร และหากเป็นกรณีฉุกเฉินให้นำบทบัญญัติเรื่องคำขอในเหตุฉุกเฉินตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ

มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจในการจัดการสินสมรสของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามมาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนั้นหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการสินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๕ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรส โดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วมจัดการในการนั้นได้ ถ้าการทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๖ และมาตรา ๑๔๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๘๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๘๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอ หรือตามมาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒/๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ หรือเมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรส

มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็นคู่สมรสกัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาสีทธิระหว่างคู่สมรสตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้ หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้คู่สมรสฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าฤชาธรรมเนียมที่ยังมิได้ชำระตามคำพิพากษาของศาล”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๘ และมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้นั้นด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น

มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าคู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้นั้นจากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๐ หนี้ที่คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้

(๑) หนี้ที่เกี่ยวแก่การจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดู ตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควร แก่อดีตภาพ

(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส

(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งคู่สมรสทำด้วยกัน

(๔) หนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่ง ได้ให้สัตยาบัน”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๑ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สินสมรสน้อยมแยกจากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๒ เมื่อได้แยกสินสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ วรรคสองแล้ว ให้ส่วนที่แยกออกตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ให้ถือเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้น และสินสมรสที่คู่สมรสได้มาโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๔๗๔ (๒) ในภายหลัง ให้ตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายละครึ่ง”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๒/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๒/๑ ในกรณีที่มีการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล การยกเลิก การแยกสินสมรสให้กระทำได้เมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอต่อศาล และศาลได้มีคำสั่งให้ยกเลิก แต่ถ้าคู่สมรสอีกฝ่ายคัดค้าน ศาลจะสั่งยกเลิกการแยกสินสมรสได้ต่อเมื่อเหตุแห่งการแยกสินสมรส ได้สิ้นสุดลงแล้ว

เมื่อมีการยกเลิกการแยกสินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยกสินสมรสสิ้นสุดลง เพราะคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวอยู่ในวันที่ ศาลมีคำสั่งหรือในวันที่พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ยังคงเป็นสินส่วนตัวต่อไปตามเดิม”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ไม่มีสินสมรสแล้ว คู่สมรสต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับการบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัวของตน”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๘ การสมรสที่เป็นโมฆะไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๔๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๙ การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๘ ไม่ทำให้ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นโมฆะ

การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ไม่ทำให้ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นรู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ แต่การสมรสที่เป็นโมฆะดังกล่าว ไม่ทำให้คู่สมรสเกิดสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง”

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสจนบุคคลทั้งสองมีอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือในกรณีการสมรสระหว่างชายหญิง เมื่อหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่า การสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่วเวลาสมรส”

มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้บุคคลซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๘ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นคนวิกลจริตที่ศาลยังไม่ได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคลดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอนการสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถพร้อมกันด้วย ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าวนั้นเสียด้วย”

มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๑๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สิทธิขอเพิกถอนการสมรสตามมาตรานี้เป็นอันระงับเมื่อคู่สมรสนั้นมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ หรือในกรณีการสมรสระหว่างชายหญิง เมื่อหญิงมีครรภ์”

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อคู่สมรสได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว”

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉนั้นคู่สมรส เป็นคู่หรือมีผู้ร่วมประเวณีกับผู้อื่นเป็นอาจิดน หรือกระทำกับผู้อื่นหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่นเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือผู้อื่นเป็นอาจิดน อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๒) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประพฤดิชั่ว ไม่ว่าจะความประพฤติชั่วนั้นจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง

(ก) ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง

(ข) ได้รับความดูถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่คงเป็นคู่สมรสของฝ่ายที่ประพฤดิชัวยอยู่ต่อไป หรือ

(ค) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉนั้นคู่สมรสมาค่านึงประกอบ

อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๓) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำร้าย หรือทรมาณร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ ถ้าเป็นการร้ายแรง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำผิดหรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำผิดนั้นด้วย และการเป็นคู่สมรสกันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๒) คู่สมรสสมัคใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉนั้นคู่สมรสได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๕) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปีโดยไม่มีใครทราบแน่ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๖) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง ตามสมควร หรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นคู่สมรสอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้น ถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรส มาคำนึงประกอบ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๗) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งวิกลจริตตลอดมาเกินสามปี และความวิกลจริตนั้น มีลักษณะยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะทนอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๘) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดพันซ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๙) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่ง และโรคมีลักษณะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๑๐) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสภาพร่างกายทำให้ไม่อาจร่วมประเวณี หรือไม่อาจ กระทำการหรือยอมรับการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของอีกฝ่ายได้ตลอดกาล อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้”

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๗ เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) และ (๒) ถ้าคู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี ได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำที่เป็นเหตุหย่านั้น ฝ่ายที่ยินยอมหรือ รู้เห็นเป็นใจนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐) ถ้าเกิดเพราะการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุแห่งการผิดพันซ์บนตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่าความประพฤติของคู่สมรสอันเป็นเหตุให้ทำพันซ์บนเป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญ เกี่ยวแก่การอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”

มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่าโดยความยินยอม ให้คู่สมรสทำความตกลงเป็นหนังสือ ว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามีได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด”

มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๒ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าคู่สมรสหย่าโดยความยินยอม ให้ทำความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่า ว่าคู่สมรสทั้งสองฝ่าย หรือคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด”

มาตรา ๔๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งและจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น

คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งไปในทำนองชู้สาว หรือจากผู้ซึ่งแสดงตนโดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งในทำนองชู้สาวก็ได้

ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้น จะเรียกค่าทดแทนไม่ได้”

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามที่เห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรสและการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่ากันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรส แต่ในระหว่างคู่สมรส

(ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรสตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า

(ข) ถ้าเป็นการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสนั้น มีผลย้อนหลังไปถึงวันฟ้องหย่า

มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้คู่สมรสแต่ละฝ่ายได้ส่วนเท่ากัน”

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๓๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๖ เด็กเกิดแต่หญิงขณะเป็นคู่สมรสกับชายหรือภายในสามร้อยสิบวัน นับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสหรือเคยเป็นคู่สมรส แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๗ ในกรณีที่หญิงทำการสมรสใหม่นั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๓ และคลอดบุตรภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเด็กที่เกิด แต่หญิงนั้นเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสคนใหม่ และห้ามมิให้นำข้อสันนิษฐาน ในมาตรา ๑๕๓๖ ที่ว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสเดิมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เว้นแต่มีคำพิพากษาของศาลแสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสคนใหม่นั้น”

มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๕๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๘ ในกรณีที่บุคคลสมรสฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ เด็กที่เกิดในระหว่างการสมรสที่ฝ่าฝืนนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรส ซึ่งได้จดทะเบียนสมรสครั้งหลัง

ในกรณีที่หญิงสมรสฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ถ้ามีคำพิพากษาถึงที่สุดแสดงว่าเด็ก มิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสซึ่งได้จดทะเบียนสมรสครั้งหลังให้นำข้อสันนิษฐาน ในมาตรา ๑๕๓๖ มาใช้บังคับ”

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๓๙ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๙ ในกรณีที่สันนิษฐานว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชาย ผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสตามมาตรา ๑๕๓๖ มาตรา ๑๕๓๗ หรือมาตรา ๑๕๓๘ ชายผู้เป็น หรือเคยเป็นคู่สมรสจะไม่รับเด็กเป็นบุตรของตนก็ได้ โดยฟ้องเด็กกับมารดาเด็กร่วมกันเป็นจำเลย และพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ได้อยู่ร่วมกับมารดาเด็กในระยะเวลาตั้งครรภ์คือระหว่างหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ถึงสามร้อยสิบวันก่อนเด็กเกิด หรือตนไม่สามารถเป็นบิดาของเด็กได้เพราะเหตุอย่างอื่น”

มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๑ ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสจะฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ตามมาตรา ๑๕๓๙ ไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าตนเป็นผู้แจ้งการเกิดของเด็กในทะเบียนคนเกิดเองว่า เป็นบุตรของตน หรือจัดหรือยอมให้มีการแจ้งดังกล่าว”

มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๒ และมาตรา ๑๕๔๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๒ การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรส ต้องฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันรู้ถึงการเกิดของเด็ก แต่ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันเกิดของเด็ก

ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลแสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของชาย ผู้เป็นคู่สมรสคนใหม่ตามมาตรา ๑๕๓๗ หรือชายผู้เป็นคู่สมรสในการสมรสครั้งหลังตามมาตรา ๑๕๓๘ ถ้าชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสซึ่งต้องด้วยบทสันนิษฐานว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของตน ตามมาตรา ๑๕๓๖ ประสงค์จะฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ให้ฟ้องคดีภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้ว่ามีคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๑๕๔๓ ในกรณีที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสได้ฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรแล้ว และตายก่อนคดีนั้นถึงที่สุด ผู้มีสิทธิได้รับมรดกร่วมกับเด็กหรือผู้จะเสียสิทธิรับมรดกเพราะการเกิดของเด็กนั้นจะขอเข้าเป็นคู่ความแทนที่หรืออาจถูกเรียกให้เข้ามาเป็นคู่ความแทนที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสก็ได้”

มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๕๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๔ การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ผู้มีสิทธิได้รับมรดกร่วมกับเด็กหรือผู้จะเสียสิทธิรับมรดกเพราะการเกิดของเด็กอาจฟ้องได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสตายก่อนพ้นระยะเวลาที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสจะพึงฟ้องได้

(๒) เด็กเกิดภายหลังการตายของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรส

การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรในกรณี (๑) ต้องฟ้องภายในหกเดือนนับแต่วันที่รู้ถึงการตายของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรส การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรในกรณี (๒) ต้องฟ้องภายในหกเดือนนับแต่วันที่รู้ถึงการเกิดของเด็ก แต่ไม่ว่าเป็นกรณีใด ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันเกิดของเด็ก”

มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๕๔๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๕ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงต่อเด็กว่าตนมิได้เป็นบุตรสืบสายโลหิตของชายผู้เป็นคู่สมรสของมารดาตน เด็กจะร้องขอต่ออัยการให้ฟ้องคดีปฏิเสธความเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายนั้นก็ได้

การฟ้องคดีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเด็กได้รู้ข้อเท็จจริงก่อนบรรลุนิติภาวะว่าตนมิได้เป็นบุตรของชายผู้เป็นคู่สมรสของมารดา ห้ามอัยการฟ้องคดีเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่เด็กบรรลุนิติภาวะ แต่ถ้าเด็กได้รู้ข้อเท็จจริงดังกล่าวหลังจากบรรลุนิติภาวะแล้ว ห้ามอัยการฟ้องคดีเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่เด็กได้รู้เหตุนั้น”

มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นคนไร้ความสามารถและคู่สมรสอีกฝ่ายเป็นผู้อนุบาล ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ ของผู้ใช้อำนาจปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๙๘/๑๗ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ และศาลเห็นไม่สมควรให้คู่สมรสอีกฝ่ายเป็นผู้อนุบาล และตั้งบิดาหรือมารดาหรือบุคคลภายนอก เป็นผู้อนุบาล ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้อนุบาลเป็นผู้จัดการสินสมรสร่วมกับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามีเหตุสำคัญอันจะเกิดความเสียหายแก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้”

มาตรา ๖๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๙๘/๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๙๘/๓๘ ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างคู่สมรส หรือระหว่างบิดามารดา กับบุตรนั้น ย่อมเรียกจากกันได้เมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดูไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดู หรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดูไม่เพียงพอแก่อัตภาพ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ให้ก็ได้ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์แห่งกรณี”

มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๖๐๖ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียน เพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบ สิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ทำนั้นเป็นคู่สมรสหรือผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรง”

มาตรา ๖๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ ในมาตรา ๑๖๓๗ และมาตรา ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึงมาตรา ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรส ได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น”

มาตรา ๖๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๒๘ คู่สมรสที่ร้างกันหรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกัน ตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน”

มาตรา ๖๖ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่บังคับแก่กรณีที่มีกฎหมายกำหนดเรื่องครอบครัวหรือมรดกไว้เป็นการเฉพาะ

มาตรา ๖๗ ให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดลิสทิส หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภรรยา สามีภรรยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับลิสทิส หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรสด้วย

ให้หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการทบทวนตามวรรคหนึ่ง เสนอผลการทบทวน พร้อมทั้งร่างกฎหมายในกรณีที่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๖๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ
 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 กับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;"> ร่าง พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. </p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;"> โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ </p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๓ ภูมิฐานะของสามีและภริยา ได้แก่ถิ่นที่อยู่หรือถิ่นที่อยู่ร่วมกันอันสามีภริยา เว้นแต่สามีหรือภริยาได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่ามิใช่ถิ่น แยกต่างหากจากกัน</p> <p>มาตรา ๑๙๓/๒๒ อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่าง สามีภริยา ถ้าจะครบกำหนดก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ การสมรสสิ้นสุดลง อายุความนั้นยังไม่ครบกำหนดจนกว่าจะครบ หนึ่งปีนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง</p> <p>มาตรา ๑๙๓๕ การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิง มีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔๓ ภูมิฐานะของคู่สมรสได้แก่ถิ่นที่อยู่คู่สมรส อยู่กันด้วยกันอันคู่สมรส เว้นแต่คู่สมรสฝ่ายใดได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่า มิใช่ถิ่นฐานะแยกต่างหากจากกัน”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๓/๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๙๓/๒๒ อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างคู่สมรส ถ้าจะครบกำหนดก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง อายุความนั้นยังไม่ครบกำหนดจนกว่าจะครบหนึ่งปีนับแต่วันที่การสมรส สิ้นสุดลง”</p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๙๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๙๓๕ การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลทั้งสองฝ่าย มีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว”</p>	<p>กำหนดวันใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อย ยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีเวลาเตรียมความพร้อม ในการดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” และ “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรส “ไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้ มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “บุคคล” เพื่อให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถทำการหมั้นกันได้</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้นจะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายชายได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่หญิงเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมบูรณ์แล้ว</p> <p>เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้นตกเป็นสิทธิแก่หญิง</p> <p>สินสอด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่ายชายให้แก่บิดามารดาผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่ายหญิง แล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่หญิงยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรสโดยมีเหตุสำคัญอันเกิดจากหญิงหรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายหญิงต้องรับผิดชอบ ทำให้หญิงนั้นไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับหญิงนั้น ฝ่ายชายเรียกสินสอดคืนได้</p> <p>ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือสินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ ถึงมาตรา ๔๑๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้นจะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายผู้หมั้นได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่ผู้รับหมั้นเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมบูรณ์กับผู้รับหมั้นนั้น</p> <p>เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้น</p> <p>สินสอด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่ายผู้หมั้นให้แก่บิดามารดาผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่ายผู้รับหมั้น แล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่ผู้รับหมั้นยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรสโดยมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้นหรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายผู้รับหมั้นต้องรับผิดชอบ ทำให้ผู้หมั้นนั้นไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ฝ่ายผู้หมั้นเรียกสินสอดคืนได้</p> <p>ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือสินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ ถึงมาตรา ๔๑๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๓๘ เมื่อมีการหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้นอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกให้รับผิดชอบ ค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่ายผู้รับหมั้นเป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืนของหมั้นแก่ฝ่ายผู้หมั้นด้วย”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “ผู้หมั้น” และ “ผู้รับหมั้น” เพื่อให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถทำการหมั้นกันได้และเพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “ผู้หมั้น” และ “ผู้รับหมั้น” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>มาตรา ๑๔๔๐ ค่าทดแทนนั้นอาจเรียกได้ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแห่งชายหรือหญิงนั้น</p> <p>(๒) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น บิตามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่น บิตามารดา ได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรส โดยสุจริตและตามสมควร</p> <p>(๓) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น ได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่อาชีพหรือทางทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มีการสมรส</p> <p>ในกรณีที่หญิงเป็นผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่หญิงนั้นเป็นค่าทดแทนทั้งหมด หรือเป็นส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่หญิงพึงได้รับ หรือศาลอาจให้ ค่าทดแทนโดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่หญิงนั้นก็ได้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๐ ค่าทดแทนนั้นอาจเรียกได้ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแห่งผู้หมั้น หรือผู้รับหมั้นนั้น</p> <p>(๒) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น บิตามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่น บิตามารดา ได้ใช้จ่าย หรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรสโดยสุจริต และตามสมควร</p> <p>(๓) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น ได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่อาชีพหรือทางทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มีการสมรส</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับหมั้นเป็นผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นเป็นค่าทดแทนทั้งหมด หรือเป็นส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่ผู้รับหมั้นพึงได้รับ หรือศาลอาจให้ ค่าทดแทนโดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นก็ได้”</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๑ ถ้าคู่หมั้นฝ่ายหนึ่งตายก่อนสมรส อีกฝ่ายหนึ่ง จะเรียกร้องค่าทดแทนไม่ได้ ส่วนของหมั้นหรือสินสอดนั้นไม่ว่าผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นตาย ผู้รับหมั้นหรือผู้รับหมั้นไม่ต้องคืนให้แก่ฝ่ายผู้หมั้น”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “ผู้หมั้น” และ “ผู้รับหมั้น” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “ผู้หมั้น” และ “ผู้รับหมั้น” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๑ ถ้าคู่หมั้นฝ่ายหนึ่งตายก่อนสมรส อีกฝ่ายหนึ่งจะเรียกร้องค่าทดแทนไม่ได้ ส่วนของหมั้นหรือสินสอดนั้นไม่ว่าชายหรือหญิงตาย หญิงหรือฝ่ายชายไม่ต้องคืนให้แก่ฝ่ายชาย</p>		

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๔๔๒ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่หญิงคู่หมั้น ทำให้ชายไม่สมควรสมรสกับหญิงนั้น ชายมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้และให้หญิงตั้งของหมั้นแก่ชาย</p> <p>มาตรา ๑๔๔๓ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ชายคู่หมั้น ทำให้หญิงไม่สมควรสมรสกับชายนั้น หญิงมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้โดยมีตั้งของหมั้นแก่ชาย</p> <p>มาตรา ๑๔๔๕ ชายหรือหญิงคู่หมั้นอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ร่วมประเวณีกับคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจรรู้ถึงการหมั้นนั้น เมื่อได้บอกเลิกสัญญาหมั้นแล้ว</p> <p>ตามมาตรา ๑๔๔๒ หรือมาตรา ๑๔๔๓ แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๑๔๔๖ ชายหรือหญิงคู่หมั้นอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ร่วมประเวณีกับเราหรือพยายามข่มขืนกระทำการทำเราคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจรรู้ถึงการหมั้นนั้นได้โดยไม่รู้หรือควรจรรู้ถึงการหมั้นนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๒ และมาตรา ๑๔๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๒ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้น ทำให้ผู้หมั้นไม่สมควรสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ผู้หมั้นมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้และให้ผู้รับหมั้นตั้งของหมั้นแก่ผู้หมั้น</p> <p>มาตรา ๑๔๔๓ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้หมั้น ทำให้ผู้รับหมั้นไม่สมควรสมรสกับผู้หมั้นนั้น ผู้รับหมั้นมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้โดยมีตั้งของหมั้นแก่ผู้หมั้น”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๕ คู่หมั้นฝ่ายหนึ่งอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ร่วมประเวณีกับคู่หมั้นของตน หรือผู้ซึ่งกระทำการคู่หมั้นของตนเพื่อสนองความใคร่ของผู้หมั้นหรือคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจรรู้ถึงการหมั้นนั้น เมื่อได้บอกเลิกสัญญาหมั้นแล้ว</p> <p>ตามมาตรา ๑๔๔๒ หรือมาตรา ๑๔๔๓ แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๑๔๔๖ คู่หมั้นฝ่ายหนึ่งอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ร่วมประเวณีกับเราหรือพยายามข่มขืนกระทำการทำเราคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจรรู้ถึงการหมั้นนั้นได้โดยไม่รู้หรือควรจรรู้ถึงการหมั้นนั้น</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔๔๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “ผู้หมั้น” และ “ผู้รับหมั้น” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “ชายหรือหญิงคู่หมั้น” เป็น “คู่หมั้นฝ่ายหนึ่ง” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใด และเพิ่มเรียกค่าทดแทนให้ครอบคลุมกรณีที่บุคคลอื่นมามีความสัมพันธ์กับคู่หมั้นของตนไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ยายหรือหญิงคู่หมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ยื่นฟ้องคดีได้กระทำการดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสจะกระทำต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้</p> <p>มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสจะกระทำมิได้ถ้าชายหรือหญิงเป็นบุคคลวิกลจริตหรือเป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ โดยตรงขึ้นไปหรือลงมากดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติดังกล่าวมานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะบังญัตติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่</p> <p>มาตรา ๑๔๕๒ ชายหรือหญิงจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้</p> <p>มาตรา ๑๔๕๓ หญิงที่สามีตายหรือที่ทำการสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่นจะทำการสมรสใหม่ได้ต่อเมื่อ</p>	<p>“สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ยื่นฟ้องหรือผู้รับหมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ยื่นฟ้องคดีได้กระทำการดังกล่าว”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ และมาตรา ๑๔๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสจะกระทำต่อเมื่อบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้</p> <p>มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสจะกระทำมิได้ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นบุคคลวิกลจริตหรือเป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ โดยตรงขึ้นไปหรือลงมากดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติดังกล่าวมานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะบังญัตติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๒ และมาตรา ๑๔๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๒ บุคคลจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้</p> <p>มาตรา ๑๔๕๓ หญิงที่ยายเป็นผู้สมรสตายหรือที่ทำการสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่นจะทำการสมรสใหม่กับชายได้ต่อเมื่อ</p>	<p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “ผู้หมั้น” และ “ผู้รับหมั้น” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “บุคคล” เพื่อให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถทำการสมรสกันได้</p> <p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “บุคคล” เพื่อให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถทำการสมรสกันได้</p> <p>แก้ไขเงื่อนไขระยะเวลาการสมรสใหม่ตามมาตรา ๑๔๕๓ ให้ใช้เฉพาะกับกรณีที่หญิงที่มีชายเป็นคู่สมรสเดิมจะสมรสใหม่กับชายเท่านั้น</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>การสิ้นสุดแห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่าสามร้อยสิบวัน เว้นแต่</p> <p>(๑) คลอดบุตรแล้วในระหว่างนั้น</p> <p>(๒) สมรสกับคู่สมรสเดิม</p> <p>(๓) มีใบรับรองแพทย์ประกาศนียบัตรหรือปริญญา ซึ่งเป็นผู้ประกอบการรักษาโรคในสาขาเวชกรรมได้ตามกฎหมายว่าไม่มีครรภ์ หรือ</p> <p>(๔) มีคำสั่งของศาลให้สมรสได้</p> <p>มาตรา ๑๔๕๕ การสมรสจะทำได้เมื่อชายหญิงยินยอมเป็นสามีภริยากันและต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏ โดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย</p>	<p>การสิ้นสุดแห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่าสามร้อยสิบวัน เว้นแต่</p> <p>(๑) คลอดบุตรแล้วในระหว่างนั้น</p> <p>(๒) สมรสกับคู่สมรสเดิม</p> <p>(๓) มีใบรับรองแพทย์ประกาศนียบัตรหรือปริญญา ซึ่งเป็นผู้ประกอบการรักษาโรคในสาขาเวชกรรมได้ตามกฎหมายว่าไม่มีครรภ์ หรือ</p> <p>(๔) มีคำสั่งของศาลให้สมรสได้”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลสองคนยินยอมเป็นคู่สมรสกันและต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏ โดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “ชายหญิง” เป็น “บุคคลสองคน” เพื่อให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถทำการสมรสกันได้ และแก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้เพราะชายหรือหญิงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการบรรเทาหรือสงคราม ถ้าชายและหญิงนั้นได้แสดงเจตนาขอสมรสกันต่อหน้าบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจดแจ้งการจดทะเบียนสมรสของชายและหญิงนั้นไว้เป็นหลักฐาน ขอทำการสมรสของชายและหญิงนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมาชายหญิงได้จดทะเบียนสมรสกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียนและให้นายทะเบียนจดทะเบียนในวัน เดือน ปี สถานที่</p>	<p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้เพราะบุคคลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการบรรเทาหรือสงคราม ถ้าบุคคลทั้งสองนั้นได้แสดงเจตนาขอสมรสกันต่อหน้าบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจดแจ้งการแสดงเจตนาขอทำการสมรสของบุคคลทั้งสองนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมากับบุคคลทั้งสองได้จดทะเบียนสมรสกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนจดทะเบียนในวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้น</p>	<p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “บุคคล” เพื่อให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถทำการสมรสตามมาตรา ๑๔๖๐ ได้</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ที่แสดงเจตนาของการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้น</p> <p>ไว้ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาของการสมรส</p> <p>ต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว</p> <p>หมวด ๓</p> <p>ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา</p> <p>มาตรา ๑๕๖๑ สามีภริยาต้องอยู่กันด้วยสันสามีภริยา</p> <p>สามีภริยาต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกัน</p> <p>ตามความสามารถและฐานะของตน</p> <p>มาตรา ๑๕๖๒ ในกรณีที่สามีภริยาไม่สามารถที่จะ</p> <p>อยู่กันด้วยกันสันสามีภริยาโดยปกติสุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกัน</p> <p>จะเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือทำลายความผาสุก</p> <p>อย่างมาก สามีหรือภริยาฝ่ายที่ไม่สามารถที่จะอยู่กันด้วยกัน</p> <p>สันสามีภริยาโดยปกติสุขได้หรือฝ่ายที่จะต้องรับอันตราย</p> <p>หรือถูกทำลายความผาสุก อาจร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาต</p> <p>ให้ตนอยู่ต่างหากในระหว่างที่เหตุนั้น ๆ ยังมีอยู่ก็ได้</p> <p>ในกรณีที่เช่นนี้ศาลจะกำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูให้ฝ่ายหนึ่ง</p> <p>จ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้</p>	<p>ไว้ทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาของการสมรส</p> <p>ต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว”</p> <p>มาตรา ๑๕๗ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามี</p> <p>ภริยา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“หมวด ๓</p> <p>ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส”</p> <p>มาตรา ๑๕๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๑ แห่งประมวล</p> <p>กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๖๑ คู่สมรสต้องอยู่กันด้วยกันสันคู่สมรส</p> <p>คู่สมรสต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถ</p> <p>และฐานะของตน”</p> <p>มาตรา ๑๕๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๒ แห่งประมวล</p> <p>กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙)</p> <p>พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๖๒ ในกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถที่จะอยู่กันด้วยกัน</p> <p>สันคู่สมรสโดยปกติสุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกันจะเป็นอันตรายแก่กาย</p> <p>หรือจิตใจหรือทำลายความผาสุกอย่างมาก คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง</p> <p>ที่ไม่สามารถที่จะอยู่กันด้วยกันสันคู่สมรสโดยปกติสุขได้หรือฝ่ายที่จะต้อง</p> <p>รับอันตรายหรือถูกทำลายความผาสุก อาจร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่ง</p> <p>อนุญาตให้ตนอยู่ต่างหากในระหว่างที่เหตุนั้น ๆ ยังมีอยู่ก็ได้ ในกรณีที่เช่นนี้</p> <p>ศาลจะกำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูให้ฝ่ายหนึ่งจ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>ตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้</p> <p>มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้</p> <p>มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้</p> <p>มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่เกิดคดีฟ้องหรือกริยา</p> <p>เป็นต้นได้รับความสามารถหรือเสมือนได้รับความสามารถ กริยาหรือเสมือนเป็นผู้บุกลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ หรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้ยื่น เป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่เกิดคดีฟ้องหรือกริยาหรืออัยการร้องขอ เป็นต้นได้รับความสามารถหรือเสมือนได้รับความสามารถ ผู้สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ย่อมเป็นผู้บุกลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้ยื่นเป็นผู้บุกลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่เกิดคดีฟ้องหรือกริยาหรืออัยการร้องขอ เป็นต้นได้รับความสามารถหรือเสมือนได้รับความสามารถ ผู้สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ย่อมเป็นผู้บุกลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้ยื่นเป็นผู้บุกลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”</p>	<p>มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๔ ถ้าสามีภริยามีได้ทำสัญญาไว้</p> <p>ในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่าง สามีภริยาในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้</p>	<p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๔ ถ้าคู่สมรสมีได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๕ สัญญาที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินใดที่สามีภริยา</p> <p>ได้ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็นสามีภริยากันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะบอกล้างเสียในเวลาที่ใดที่เป็นสามีภริยากันอยู่หรือภายใน</p> <p>กำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ขาดจากการเป็นสามีภริยากันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๕ สัญญาที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินใดที่คู่สมรสได้ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็นคู่สมรสกันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสียในเวลาใดที่เป็นคู่สมรสกันอยู่หรือภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ขาดจากการเป็นคู่สมรสกันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๔๗๐ ทริพย์สินระหว่างสามีภริยานอกจากที่ได้แยกไว้เป็นส่วนต่อเติมเป็นส่วนสินสมรส</p> <p>มาตรา ๑๔๗๕ ถ้าสินสมรสได้เป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ สามีหรือภริยาจะร้องขอให้ลงชื่อตนเป็นเจ้าของร่วมกันในเอกสารนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา ๑๔๗๖ สามีและภริยาต้องจัดการสินสมรสร่วมกัน หรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งทวาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้</p> <p>(๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งภาระจ่ายอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์</p> <p>(๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี</p> <p>(๔) ให้กู้ยืมเงิน</p> <p>(๕) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศล เพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา</p> <p>(๖) ประณินประนอมยอมความ</p> <p>(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย</p>	<p>มาตรา ๑๔๗๐ ทริพย์สินระหว่างคู่สมรส นอกจากที่ได้แยกไว้เป็นส่วนต่อเติมเป็นส่วนสินสมรส”</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๕ ถ้าสินสมรสได้เป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะร้องขอให้ลงชื่อตนเป็นเจ้าของร่วมกันในเอกสารนั้นก็ได้”</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๖ คู่สมรสต้องจัดการสินสมรสร่วมกัน หรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งทวาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้</p> <p>(๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งภาระจ่ายอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์</p> <p>(๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี</p> <p>(๔) ให้กู้ยืมเงิน</p> <p>(๕) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศล เพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา</p> <p>(๖) ประณินประนอมยอมความ</p> <p>(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกัน ต่อเจ้าพนักงานหรือศาล</p> <p>การจัดการสืบสมรสนอกจากกรณีที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง สามีหรือภริยาจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอม จากอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๔๗๖/๑ สามีและภริยาจะจัดการสืบสมรส ให้แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมด หรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติ ในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖ ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสืบสมรส การจัดการสืบสมรสให้เป็นการสืบสมรสไว้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส</p> <p>มาตรา ๑๔๗๗ สามีภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อผู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวนบำรุงรักษาสืบสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สืบสมรส หรือดำเนินคดีดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นหนี้ที่สามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน</p>	<p>(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกัน ต่อเจ้าพนักงานหรือศาล</p> <p>การจัดการสืบสมรสนอกจากกรณีที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอม จากอีกฝ่ายหนึ่ง”</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๖/๑ คู่สมรสจะจัดการสืบสมรสให้แตกต่าง ไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อ ได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖ ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสืบสมรสให้เป็นการ สืบสมรสไว้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส”</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๗ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๗ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อผู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวนบำรุงรักษาสืบสมรส หรือเพื่อประโยชน์ แก่สืบสมรส หรือดำเนินคดีดังกล่าว หรือดำเนินคดีดังกล่าว ให้ถือว่า เป็นหนี้ที่คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้ มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๔๓๙ การได้ที่สามหรือกรียากระทำ ซึ่งต้องรับความยินยอมร่วมกัน และถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติ ให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือ</p> <p>มาตรา ๑๔๔๑ สามหรือกรียาไม่มีอำนาจ ทำพินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้</p> <p>มาตรา ๑๔๔๒ ในกรณีที่สามหรือกรียามีอำนาจ จัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียวคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมีอำนาจ จัดการบ้านเรือนและจัดจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวตามสมควร แก่ผู้อุปถัมภ์ได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ย่อมผูกพันสินสมรสและสินส่วนตัว ของทั้งสองฝ่าย</p> <p>ถ้าสามหรือกรียาจัดการบ้านเรือนหรือจัดจัดหาสิ่งจำเป็น สำหรับครอบครัวเป็นที่ยุติหรือถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่ง อาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจนั้นเสียได้</p> <p>มาตรา ๑๔๔๓ ในกรณีที่สามหรือกรียามีอำนาจ จัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้าสามหรือกรียาจะกระทำ หรือกำลังกระทำกรียาอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรส</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๓๙ การได้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำ ซึ่งต้องรับความยินยอมร่วมกัน และถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติ ให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือ”</p> <p>มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๑ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มีอำนาจ ทำพินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้”</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๔ และมาตรา ๑๔๔๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๒ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจ จัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมีอำนาจ จัดการบ้านเรือนและจัดจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวตามสมควร แก่ผู้อุปถัมภ์ได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ย่อมผูกพันสินสมรสและสินส่วนตัว ของทั้งสองฝ่าย</p> <p>ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการบ้านเรือนหรือจัดจัดหาสิ่งจำเป็น สำหรับครอบครัวเป็นที่ยุติหรือถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาล สั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจนั้นเสียได้</p> <p>มาตรา ๑๔๔๓ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้าคู่สมรสฝ่ายนั้นจะกระทำ หรือกำลังกระทำกรียาอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรสอันพึงเห็นได้ว่า จะเกิด</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภรรยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภรรยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภรรยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>อันพึงเห็นได้ว่าจะเกิดความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้</p> <p>มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าสามีหรือภริยาฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส</p> <p>(๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด</p> <p>(๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>(๓) มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือทำทณฑ์เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส</p> <p>(๔) ขัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>(๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความเสียหายให้แก่สินสมรส</p> <p>อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งอนุญาตให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสแต่ผู้เดียวหรือสั่งให้แยกสินสมรสได้</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีคำขอ ศาลอาจกำหนดวิธีคุ้มครองชั่วคราวเพื่อจัดการสินสมรสได้ตามที่เห็นสมควร และหากเป็นกรณีฉุกเฉินตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณีศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจหรือจำกัดอำนาจในการจัดการสินสมรสของสามีหรือภริยาตามมาตรา ๑๔๘๒ หรือมาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนี้หรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการสินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	<p>ความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้</p> <p>มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าคู่สมรสฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส</p> <p>(๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด</p> <p>(๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>(๓) มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือทำทณฑ์เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส</p> <p>(๔) ขัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>(๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความเสียหายให้แก่สินสมรส</p> <p>อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งอนุญาตให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสแต่ผู้เดียวหรือสั่งให้แยกสินสมรสได้</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีคำขอ ศาลอาจกำหนดวิธีคุ้มครองชั่วคราวเพื่อจัดการสินสมรสได้ตามที่เห็นสมควร และหากเป็นกรณีฉุกเฉินให้นำบทบัญญัติเรื่องคำขอในเหตุฉุกเฉินตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณีศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจในการจัดการสินสมรสของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามมาตรา ๑๔๘๒ หรือมาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนี้หรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการสินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๔๕๕ สมาชิกหรือภริยาอาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสโดยเฉพาะอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วมจัดการในกรณีนั้นได้ ถ้าการที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า</p> <p>มาตรา ๑๔๕๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๕๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๕๓ มาตรา ๑๔๕๔ มาตรา ๑๔๕๕/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอหรือตามมาตรา ๑๔๕๑ มาตรา ๑๔๕๒/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕/๑๗ หรือเมื่อสามีหรือภริยาพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรส</p> <p>มาตรา ๑๔๕๗ ในระหว่างที่เป็นสามีภริยากัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาสีทธิระหว่างสิทธิระหว่างสามีภริยาตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะโดยเฉพาะให้สามีภริยาฟ้องร้องกันได้ หรือเป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าฤชาธรรมเนียมที่ยังมีได้ชำระตามคำพิพากษาของศาล</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๕ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรส โดยเฉพาะอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วมจัดการในกรณีนั้นได้ ถ้าการที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๖ และมาตรา ๑๔๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๕๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๕๓ มาตรา ๑๔๕๔ มาตรา ๑๔๕๕/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอหรือตามมาตรา ๑๔๕๑ มาตรา ๑๔๕๒/๑ หรือมาตรา ๑๔๕๕/๑๗ หรือเมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรส</p> <p>มาตรา ๑๔๕๗ ในระหว่างที่เป็นคู่สมรสกัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาสีทธิระหว่างคู่สมรสตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้คู่สมรสฟ้องร้องกันได้ หรือเป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าฤชาธรรมเนียมที่ยังมีได้ชำระตามคำพิพากษาของศาล”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าสามีหรือภริยาต้องรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ในส่วนที่ตนมีส่วนจ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของตัวเองนั้น</p> <p>มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าสามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้จากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย</p> <p>มาตรา ๑๔๙๐ หนี้ที่สามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้น ให้รวมถึงหนี้ที่สามีหรือภริยาก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรสดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาล้างจานสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัธยาศัย</p> <p>(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส</p> <p>(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งสามีภริยาทำด้วยกัน</p> <p>(๔) หนี้ที่สามีหรือภริยาก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ส่วนตัวเพียงคนเดียวแต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน</p>	<p>มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๘ และมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ในส่วนที่ตนมีส่วนจ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของตัวเองนั้น</p> <p>มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าคู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้จากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย”</p> <p>มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๐ หนี้ที่คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้น ให้รวมถึงหนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรสดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาล้างจานสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดู ตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัธยาศัย</p> <p>(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส</p> <p>(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งคู่สมรสทำด้วยกัน</p> <p>(๔) หนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ส่วนตัวเพียงคนเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๔๕๑ ถ้าสามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สิ้นสมรสย่อมแยกจากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น</p> <p>มาตรา ๑๔๕๒ เมื่อได้แยกสินสมรสตามมาตรา ๑๔๔๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๕๑ หรือมาตรา ๑๔๕๘/๑๗ วรรคสอง แล้วให้ส่วนที่แยกออกตกเป็นสินส่วนตัวของสามีหรือภริยา และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ถือว่าเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้น และสินสมรสที่คู่สมรสได้มาโดยพันธียกกรรมหรือโดยการให้เป็นทั้งหมดสืบตามมาตรา ๑๔๗๔ (๒) ในภายหลัง ให้ตกเป็นสินส่วนตัวของสามีและภริยาฝ่ายละครึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๔๕๒/๑ ในกรณีที่มีการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล หรือคำสั่งศาล การยกเลิกการแยกสินสมรสให้กระทำได้เมื่อสามีหรือภริยาร้องต่อศาล และศาลได้มีคำสั่งให้ยกเลิก แต่ถ้าภริยาหรือสามีคัดค้านศาลจะสั่งยกเลิกการแยกสินสมรสได้ต่อเมื่อเหตุแห่งการแยกสินสมรสได้สิ้นสุดลงแล้ว</p>	<p>มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๑ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สิ้นสมรสย่อมแยกจากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”</p> <p>มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๒ เมื่อได้แยกสินสมรสตามมาตรา ๑๔๔๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๕๑ หรือมาตรา ๑๔๕๘/๑๗ วรรคสองแล้วให้ส่วนที่แยกออกตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ถือว่าเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้น และสินสมรสที่คู่สมรสได้มาโดยพันธียกกรรมหรือโดยการให้เป็นทั้งหมดสืบตามมาตรา ๑๔๗๔ (๒) ในภายหลัง ให้ตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายละครึ่ง”</p> <p>มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๒/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๕๒/๑ ในกรณีที่มีการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล การยกเลิกการแยกสินสมรสให้กระทำได้เมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอต่อศาล และศาลได้มีคำสั่งให้ยกเลิก แต่ถ้าคู่สมรสคัดค้านศาลจะสั่งยกเลิกการแยกสินสมรสได้ต่อเมื่อเหตุแห่งการแยกสินสมรสได้สิ้นสุดลงแล้ว</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>เมื่อมีการยกเลิกการแยกสินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยกสินสมรสสิ้นสุดลงเพราะสามีหรือภริยาพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งหรือในวันที่พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ยังคงเป็นสินส่วนตัวต่อไปตามเดิม</p>	<p>เมื่อมีการยกเลิกการแยกสินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยกสินสมรสสิ้นสุดลงเพราะคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งหรือในวันที่พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ยังคงเป็นสินส่วนตัวต่อไปตามเดิม”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๔๓๓ ในกรณีที่ไม่มีสินสมรสแล้ว สามีและภริยาต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับการบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัวของตน</p>	<p>มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๓๓ ในกรณีที่ไม่มีสินสมรสแล้ว คู่สมรสต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับการบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัวของตน”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๔๓๔ การสมรสที่เป็นโมฆะ ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา</p>	<p>มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๓๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๓๔ การสมรสที่เป็นโมฆะไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๔๓๕ การสมรสที่เป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๔ หรือมาตรา ๑๔๔๕ ไม่ทำให้ชายหรือหญิงผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นโมฆะ</p>	<p>มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๔๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๓๕ การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๔ หรือมาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๕ ไม่ทำให้ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นโมฆะ</p>	<p>แก้ไขคำว่า “ชายหรือหญิงผู้สมรส” และ “ชายหรือหญิง” เป็น “ผู้สมรส” และ “บุคคลใดบุคคลหนึ่ง” ตามลำดับ เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมผู้สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ไม่ทำให้ชายหรือหญิงผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มา เพราะการสมรสก่อนที่ชายหรือหญิงนั้นรู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ แต่การสมรสที่เป็นโมฆะดังกล่าว ไม่ทำให้คู่สมรสเกิดสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสจนชายหญิงมีอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือเมื่อหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่าการสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส</p> <p>ในกรณีที่มีผู้มิสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้บุคคลซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนที่สมรสได้ตามมาตรา ๒๙ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มิสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นคนที่ศาลยังไม่ได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคลดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอนการสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถพร้อมกันด้วย ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าวนั้นเสียด้วย</p>	<p>การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ไม่ทำให้ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นรู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ แต่การสมรสที่เป็นโมฆะดังกล่าว ไม่ทำให้คู่สมรสเกิดสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง”</p> <p>มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสจนบุคคลทั้งสองมีอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือในกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเมื่อหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่าการสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส”</p> <p>มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ในกรณีที่มีผู้มิสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้บุคคลซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถตามมาตรา ๒๙ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มิสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นคนวิกลจริตที่ศาลยังไม่ได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคลดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอนการสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถพร้อมกันด้วย ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าวนั้นเสียด้วย”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “บุคคล”</p> <p>เพื่อเพิ่มความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใดและกำหนดให้ชัดเจนว่ากรณีหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ มิใช่บังคับบังคับเฉพาะกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเท่านั้น</p> <p>แก้ไขการอ้างอิงเลขมาตรากรณีการร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ เพื่อให้ถูกต้องตรงกับบทบัญญัติของกฎหมาย</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>สิทธิขอเพิกถอนการสมรสตามมาตรานี้เป็นอันระงับเมื่อคู่สมรสนั้นมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์หรือเมื่อหญิงมีครรภ์</p> <p>มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อสามีและภริยาได้จดทะเบียนการหย่าแล้ว</p> <p>มาตรา ๑๕๑๖ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อสามีและภริยาได้จดทะเบียนการหย่าแล้ว</p> <p>มาตรา ๑๕๑๗ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อสามีและภริยาได้จดทะเบียนการหย่าแล้ว</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๑๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“สิทธิขอเพิกถอนการสมรสตามมาตรานี้เป็นอันระงับเมื่อคู่สมรสมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ หรือในกรณีการสมรสระหว่างชายหญิง เมื่อหญิงมีครรภ์”</p> <p>มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อคู่สมรสได้จดทะเบียนการหย่าแล้ว”</p> <p>มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่น อันคู่สมรส เป็นผู้หรือมีผู้ ร่วมช่วงเวลากับผู้อื่นเป็นอาจिन หรือกระทำการผู้อื่นหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่นเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือผู้อื่นเป็นอาจिन อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๒) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประพฤติชั่ว ไม่ว่าความประพฤติชั่วนั้นจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง จะได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง</p> <p>(๓) ได้รับความดูถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่คงเป็นคู่สมรสของฝ่ายที่ประพฤติชั่วอยู่ต่อไป หรือ</p> <p>(๔) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสมาคำนึงประกอบ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดให้ชัดเจนว่า การระงับสิทธิขอเพิกถอนการสมรสกรณีหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ตามมาตรา ๑๕๑๐ วรรคสอง มีผลใช้บังคับเฉพาะกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเท่านั้น</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด และเพิ่มความหมายของคู่สมรสไม่จำกัดลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน</p>
---	--	--

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๓)สามีหรือภริยาทำร้าย หรือทรมานร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ ถ้าเป็นการร้ายแรง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๔) สามีหรือภริยาจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๕/๑) สามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดหรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นด้วย และการเป็นคู่สมรสกันต่อไปจะเห็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๕/๒) สามีและภริยามีศรัทธาแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๕) สามีหรือภริยาถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือจงใจกบฏล้มล้างรัฐหรือก่อการร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินเกินกว่าจะอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสต่อไปได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๖) สามีหรือภริยาไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควรหรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นสามีหรือภริยากันอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินเกินกว่าจะอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสต่อไปได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๗) สามีหรือภริยาภริยาภริยาลดอดมาเกินสามปี และความวิกลจริตนั้นมีลักษณะยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะร่วมร่วร่วมกันฉันคู่สมรสต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๘) สามีหรือภริยาผิดพันฉบับที่ทำให้เป็นหนังสือในข้อความประเพณี อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p>	<p>อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๓) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำร้าย หรือทรมานร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ ถ้าเป็นการร้ายแรง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๔) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๕/๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดหรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นด้วย และการเป็นคู่สมรสกันต่อไปจะเห็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๕/๒) คู่สมรสมีศรัทธาแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๕) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือจงใจกบฏล้มล้างรัฐหรือก่อการร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินเกินกว่าจะอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสต่อไปได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๖) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควร หรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นคู่สมรสอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินเกินกว่าจะอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสต่อไปได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๗) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งวิกลจริตลดอดมาเกินสามปี และความวิกลจริตนั้นมีลักษณะยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะร่วมร่วร่วมกันฉันคู่สมรสต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๘) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดพันฉบับที่ทำให้เป็นหนังสือในข้อความประเพณี อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>(๙) สามหรือกริยาเป็นโรคติดต่อย่างร้ายแรง อันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่งและโรคมีลักษณะร้ายแรงที่ไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๑๐) สามหรือกริยามีสภาพแห่งกายทำให้สามหรือกริยานั้นไม่อาจร่วมประเวณีได้ตลอดกาล อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>มาตรา ๑๕๑๗ เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) และ (๒) ถ้าสามหรือกริยา แล้วแต่กรณี ได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจ ในการกระทำที่เป็นเหตุหย่านั้น ฝ่ายที่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจนั้น จะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้</p> <p>เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐) ถ้าเกิดเพราะการกระทำ การกระทำของอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้</p> <p>ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุแห่งการผิดพันต้น ตามมาตรา ๑๕๑๖ (๙) นั้น ถ้าศาลเห็นว่าความประพฤติของคู่สมรส ของสามหรือกริยาอันเป็นเหตุได้ทำผิดจนเป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่ การอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสอยู่ร่วมกันสามหรือกริยาโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้</p> <p>มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่าด้วยความยินยอม ให้สามหรือกริยา ทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง บุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด</p>	<p>(๙) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นโรคติดต่อย่างร้ายแรง อันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่ง และโรคมีลักษณะร้ายแรงที่ไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๑๐) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสภาพแห่งกายทำให้ไม่อาจ ร่วมประเวณี หรือไม่อาจกระทำการหรือยอมรับการกระทำเพื่อสนอง ความใคร่ของอีกฝ่ายได้ตลอดกาล อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้”</p> <p>มาตรา ๑๕๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๗ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๗ เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) และ (๒) ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี ได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจ ในการกระทำที่เป็นเหตุหย่านั้น ฝ่ายที่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจนั้น จะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้</p> <p>เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐) ถ้าเกิดเพราะการกระทำ ของอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้</p> <p>ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุแห่งการผิดพันต้น ตามมาตรา ๑๕๑๖ (๙) นั้น ถ้าศาลเห็นว่าความประพฤติของคู่สมรส อันเป็นเหตุได้ทำผิดจนเป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่ การอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”</p> <p>มาตรา ๑๕๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่าด้วยความยินยอม ให้คู่สมรส ทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง บุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>แก้ไขคำว่า “สาม” “กริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามหรือกริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้ มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าสามีภริยาหย่าด้วยความยินยอม ให้ทำความตกลงกันว่าในสัญญาหย่าว่าสามีภริยาทั้งสองฝ่าย หรือสามีหรือภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด</p>	<p>มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าคู่สมรสหย่าด้วยความยินยอม ให้ทำความตกลงกันว่าในสัญญาหย่าว่าคู่สมรสทั้งสองฝ่าย หรือคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุ ตามมาตรา ๑๕๒๖ (๑) ภริยาหรือสามีมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจาก สามีหรือภริยาและจากคู่ผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น</p> <p>สามีจะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินภริยาไปเป็น ทำนองคู่สาวก็ได้ และภริยาจะเรียกค่าทดแทนจากหญิงอื่น ที่แสดงตนโดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับสามี ในทำนองคู่สาวก็ได้</p> <p>ถ้าสามีหรือภริยายินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่าย หนึ่งกระทำการตามมาตรา ๑๕๒๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการ ตามวรรคสอง สามีหรือภริยานั้นจะเรียกค่าทดแทนไม่ได้</p>	<p>มาตรา ๔๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๓ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามความเห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรส และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามความเห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรส และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร</p>	<p>มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามความเห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรส และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้ มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่ากันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของสามีภริยา</p> <p>แต่ในระหว่างสามีภริยา</p> <p>(ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของสามีภริยาตามที่มิอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า</p> <p>(ข) ถ้าเป็นการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษา คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสนั้น มีผลย้อนหลังไปถึงวันฟ้องหย่า</p> <p>มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้คู่สมรสแต่ละฝ่ายในส่วนเท่ากัน</p> <p>มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้ชายและหญิงได้ส่วนเท่ากัน</p> <p>มาตรา ๑๕๓๖ เด็กเกิดแต่หญิงขณะเป็นภริยาชาย หรือภายในสามร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามี หรือเคยเป็นสามีแล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๑๕๓๗ ในกรณีที่ทำการสมรสใหม่นั้น เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๔๓ และคลอดบุตรภายในสามร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่มีการสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเด็กที่เกิดแต่หญิงนั้น แต่หญิงนั้นเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามีคนใหม่</p>	<p>มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่ากันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรส</p> <p>แต่ในระหว่างคู่สมรส</p> <p>(ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรสตามที่มิอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า</p> <p>(ข) ถ้าเป็นการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษา ส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสนั้น มีผลย้อนหลังไปถึงวันฟ้องหย่า</p> <p>มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้คู่สมรสแต่ละฝ่ายได้ส่วนเท่ากัน”</p> <p>มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๓๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๖ เด็กเกิดแต่หญิงขณะเป็นคู่สมรสกับชาย หรือภายในสามร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรส หรือเคยเป็นคู่สมรส แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๗ ในกรณีที่ทำการสมรสใหม่นั้น เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๔๓ และคลอดบุตรภายในสามร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่มีการสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเด็กที่เกิดแต่หญิงนั้น เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสคนใหม่ และห้ามมิให้</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ ที่แก้ไขเป็นคำว่า “คู่สมรส”</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ ที่แก้ไขเป็นคำว่า “คู่สมรส”</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>และทำให้มีให้นำข้อสันนิษฐานในมาตรา ๑๕๓๖ ที่ว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีเดิมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เว้นแต่มีคำพิพากษาของศาลแสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามีคนใหม่</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>นำข้อสันนิษฐานในมาตรา ๑๕๓๖ ที่ว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสเดิมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เว้นแต่มีคำพิพากษาของศาลแสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสคนใหม่</p> <p>มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๕๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๘ ในกรณีที่บุคคลสมรสฝ่ายใดมีบุตรเด็กที่เกิดในระหว่างการสมรสที่ฝ่ายนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสซึ่งได้จดทะเบียนสมรสครั้งหลัง</p> <p>ในกรณีที่หญิงสมรสฝ่ายใดมีบุตรถึงที่สุดแสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรส ซึ่งได้จดทะเบียนสมรสครั้งหลัง ให้นำข้อสันนิษฐานในมาตรา ๑๕๓๖ มาใช้บังคับ”</p> <p>มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๘ ในกรณีที่สันนิษฐานว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสตามมาตรา ๑๕๓๖ จะไม่รับเด็กเป็นบุตรของตนก็ได้ โดยฟ้องเด็กกับมารดาเด็กร่วมกันเป็นจำเลยและพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ได้มีส่วนร่วมกับมารดาเด็ก</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>แก้ไขคำว่า “ชายหรือหญิง” เป็น “บุคคล” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ ที่ให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถสมรสกันได้ และแก้ไขคำว่า “สามี” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ ที่แก้ไขความเป็นคู่สมรส</p>
---	--	---

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในระยะเวลาตั้งแต่ครั้นที่กระทำความผิดหรือแปดสิบวันถึงสามร้อยสิบวัน ก่อนเด็กเกิด หรือก่อนไม่สามารถเป็นบิดาของเด็กได้เพราะเหตุอย่างอื่น</p> <p>มาตรา ๑๕๔๑ ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีจะฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรตามมาตรา ๑๕๓๙ ไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าตนเป็นผู้แจ้งแจ้งการเกิดของเด็กในทะเบียนคนเกิดเองว่าเป็นบุตรของตน หรือจัดของตน หรือจัดหรือยอมให้มีการแจ้งดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๑๕๔๒ การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีต้องฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันรู้ถึงการเกิดของเด็ก แต่ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันเกิดของเด็ก</p> <p>ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลแสดงว่าเด็กมิใช่บุตร ชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามีคนใหม่ตามมาตรา ๑๕๓๗ หรือชายผู้เป็นสามีในการสมรสครั้งหลังตามมาตรา ๑๕๓๘ ถ้าชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีซึ่งต้องด้วยบทสันนิษฐานว่าเด็กเป็นบุตร ชอบด้วยกฎหมายของตนตามมาตรา ๑๕๓๖ ประสงค์จะฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ให้ฟ้องคดีภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด</p> <p>มาตรา ๑๕๔๓ ในกรณีที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีได้ฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรแล้ว และตายก่อนคดีนั้นถึงที่สุด ผู้มีสิทธิได้รับมรดกร่วมกับเด็กหรือผู้จะเสียชีวิตรับมรดกเพราะการเกิดของเด็กนั้นจะขอเข้าเป็นคู่ความแทนที่หรืออาจถูกเรียกให้เข้ามาเป็นคู่ความแทนที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีก็ได้</p>	<p>มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๑ ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสจะฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรตามมาตรา ๑๕๓๙ ไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าตนเป็นผู้แจ้งแจ้งการเกิดของเด็กในทะเบียนคนเกิดเองว่าเป็นบุตรของตน หรือจัดหรือยอมให้มีการแจ้งดังกล่าว”</p> <p>มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๒ และมาตรา ๑๕๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปมีแทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๒ การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสต้องฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันรู้ถึงการเกิดของเด็ก แต่ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันเกิดของเด็ก</p> <p>ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลแสดงว่าเด็กมิใช่บุตร ชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นคู่สมรสคนใหม่ตามมาตรา ๑๕๓๗ หรือชายผู้เป็นคู่สมรสในการสมรสครั้งหลังตามมาตรา ๑๕๓๘ ถ้าชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสซึ่งต้องด้วยบทสันนิษฐานว่าเด็กเป็นบุตร ชอบด้วยกฎหมายของตนตามมาตรา ๑๕๓๖ ประสงค์จะฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ให้ฟ้องคดีภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด</p> <p>มาตรา ๑๕๔๓ ในกรณีที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสได้ฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรแล้ว และตายก่อนคดีนั้นถึงที่สุด ผู้มีสิทธิได้รับมรดกร่วมกับเด็กหรือผู้จะเสียชีวิตรับมรดกเพราะการเกิดของเด็กนั้นจะขอเข้าเป็นคู่ความแทนที่หรืออาจถูกเรียกให้เข้ามาเป็นคู่ความแทนที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสก็ได้”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ ที่แก้ไขเป็นคำว่า “คู่สมรส”</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ ที่แก้ไขเป็นคำว่า “คู่สมรส”</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๕๔๔ การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ผู้มีสิทธิได้รับมรดกร่วมกับเด็กหรือผู้จะเสียชีวิตรับมรดกเพราะการเกิดของเด็ก อาจฟ้องได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีตายก่อนพ้นระยะเวลาที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีจะฟ้องได้</p> <p>(๒) เด็กเกิดภายหลังการตายของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามี</p> <p>การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรในกรณี (๑) ต้องฟ้องภายในหกเดือนนับแต่วันที่ยุติการตายของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามี หรือเคยเป็นสามี การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรในกรณี (๒) ต้องฟ้องภายในหกเดือนนับแต่วันที่ยุติการเกิดของเด็ก แต่ไม่กว่าเป็นกรณีใด ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันเกิดของเด็ก</p> <p>มาตรา ๑๕๔๕ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้</p> <p>มิได้เป็นบุตรสืบสายโลหิตของชายผู้เป็นสามีของมารดาตน เด็กจะร้องขอต่ออัยการให้ฟ้องคดีปฏิเสธความเป็นบุตรของชายนั้นก็ได้</p> <p>การฟ้องคดีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเด็กได้รู้ข้อเท็จจริงก่อนบรรลุนิติภาวะของเด็กหรือก่อนที่ชายผู้เป็นสามีของมารดา ห้ามอัยการฟ้องคดีเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่เกิด บรรลุนิติภาวะ แต่ถ้าเด็กรู้ข้อเท็จจริงดังกล่าวหลังจากบรรลุนิติภาวะ</p>	<p>มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๕๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๔ การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ผู้มีสิทธิได้รับมรดกร่วมกับเด็กหรือผู้จะเสียชีวิตรับมรดกเพราะการเกิดของเด็ก อาจฟ้องได้ ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสตายก่อนพ้นระยะเวลาที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรสจะฟ้องได้</p> <p>(๒) เด็กเกิดภายหลังการตายของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรส</p> <p>การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรในกรณี (๑) ต้องฟ้องภายในหกเดือนนับแต่วันที่ยุติการตายของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นคู่สมรส การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรในกรณี (๒) ต้องฟ้องภายในหกเดือนนับแต่วันที่ยุติการเกิดของเด็ก แต่ไม่กว่าเป็นกรณีใด ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันเกิดของเด็ก</p> <p>มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๕๔๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๕ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้</p> <p>มิได้เป็นบุตรสืบสายโลหิตของชายผู้เป็นคู่สมรสของมารดาตน เด็กจะร้องขอต่ออัยการให้ฟ้องคดีปฏิเสธความเป็นบุตรของชายผู้เป็นคู่สมรสของชายนั้นก็ได้</p> <p>การฟ้องคดีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเด็กได้รู้ข้อเท็จจริงก่อนบรรลุนิติภาวะของเด็กหรือก่อนที่ชายผู้เป็นคู่สมรสของมารดา ห้ามอัยการฟ้องคดีเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่เกิด บรรลุนิติภาวะ แต่ถ้าเด็กรู้ข้อเท็จจริงดังกล่าว</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ ที่แก้ไขเป็นคำว่า “คู่สมรส”</p> <p>แก้ไขคำว่า “สามี” “ภรรยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>นิติภาวะแล้ว ห้ามยึดการฟ้องคดีเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่เกิดรู้เหตุขึ้น</p> <p>มาตรา ๑๕๕๘/๑๕ ในกรณีที่เกิดคดีฟ้องคดีหรือกรียา เป็นคนไร้ความสามารถและกรียาหรือสามีเป็นผู้บุกรุกให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของเจ้าพนักงานปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)</p>	<p>หลังจากบรรลุนิติภาวะแล้ว ห้ามยึดการฟ้องคดีเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่เกิดรู้เหตุขึ้น”</p> <p>มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕๘/๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๕๘/๑๕ ในกรณีที่เกิดคดีฟ้องคดีฝ่ายหนึ่งเป็นคนที่ไร้ความสามารถและผู้สมรสอีกฝ่ายเป็นผู้บุกรุกให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของเจ้าพนักงานปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามี” “กรียา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๕๕๘/๑๗ ในกรณีที่เกิดคดีฟ้องคดีหรือกรียา เป็นคนไร้ความสามารถและศาลเห็นสมควรให้คู่สมรสเป็นผู้บุกรุก และตั้งบิดาหรือมารดาหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้ดูแล ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ดูแลเป็นผู้จัดการสินสมรสรวมกันกับคู่สมรส อีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามีเหตุสำคัญอันจะเกิดความเสียหายแก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้”</p>	<p>มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๕๘/๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๕๘/๑๗ ในกรณีที่เกิดคดีฟ้องคดีฝ่ายหนึ่งเป็นคนที่ไร้ความสามารถและผู้สมรสให้คู่สมรสอีกฝ่ายเป็นผู้ดูแล และตั้งบิดาหรือมารดาหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้ดูแล ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ดูแลเป็นผู้จัดการสินสมรสรวมกันกับคู่สมรส อีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามีเหตุสำคัญอันจะเกิดความเสียหายแก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีกรียา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๕๕๘/๓๘ ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างสามีกรียา หรือระหว่างบิดามารดากับบุตรนั้น ย่อมเรียกจากกันได้ ในเมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดูไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดู หรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดูไม่เพียงพอแก่อัตภาพ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้</p>	<p>มาตรา ๖๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕๘/๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๕๘/๓๘ ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างคู่สมรส หรือระหว่างบิดามารดากับบุตรนั้น ย่อมเรียกจากกันได้ ในเมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดูไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดู หรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดูไม่เพียงพอแก่อัตภาพ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีกรียา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เสียหายที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์แห่งกรณี</p> <p>(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียนเพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำผิด ผู้กระทำความผิดมาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้บังคับกับบุคคลนั้น มีอายุยังไม่ครบสิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริต ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชกนั้นเป็นคู่สมรสหรือผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรง</p>	<p>มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๖๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียนเพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำผิด มาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้บังคับกับบุคคลนั้น มีอายุยังไม่ครบ สิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริต ไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชกนั้นเป็นคู่สมรสหรือผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรง”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>(๑) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่างสามีภริยาให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอม การหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๖๓๗ ถึงมาตรา ๑๖๓๘ และ ๑๖๓๙ และประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้น มีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น</p>	<p>มาตรา ๖๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“(๑) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอม ทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และมาตรา ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึงมาตรา ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้น มีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>
<p>มาตรา ๑๖๒๕ สามีภริยาที่ร่วมกัน หรือแยกกันอยู่ โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรม ในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน</p>	<p>มาตรา ๖๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๑๖๒๕ คู่สมรสที่ร่วมกันหรือแยกกันอยู่ โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรม ในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน”</p>	<p>แก้ไขคำว่า “สามีภริยา” เป็น “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด</p>

<p>ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๖๖ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่กรณีที่มีกฎหมายกำหนดเรื่องครอบครัวหรือมรดกไว้เป็นการเฉพาะ</p> <p>มาตรา ๖๗ ให้นายกรัฐมนตรีรับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิหน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใด หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใด ที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรสด้วย</p> <p>ให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการทบทวนตามวรรคหนึ่ง และเสนอผลการทบทวนพร้อมทั้งร่างกฎหมายในกรณีที่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้นายกรัฐมนตรีไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p> <p>มาตรา ๖๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่าบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กรณีที่มีกฎหมายกำหนดเรื่องครอบครัวหรือมรดกไว้เป็นการเฉพาะ เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยการใช้กฎหมายอิสลามในเขตจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมาย ทบทวนกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบและดำเนินการให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กำหนดผู้รักษาการตามกฎหมายเพื่อเข้ามากำกับดูแลให้มีการดำเนินการหรือปฏิบัติการให้เป็นตามกฎหมายนี้</p>	

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่สถาบันครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่การก่อตั้งครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกันโดยกำเนิด โดยมีการอุปการะเลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์ในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างไปจากคู่สมรสที่เป็นชายและหญิง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อรองรับให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถหมั้นและสมรสกันได้ ซึ่งจะทำให้มีสิทธิ หน้าที่ และสถานะทางครอบครัวเท่าเทียมกับคู่สมรสที่เป็นชายและหญิง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวที่ก่อตั้งขึ้นระหว่างบุคคลไม่ว่าจะมีเพศใด เว้นแต่จะเป็นกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดเรื่องครอบครัวหรือมรดกไว้เป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนี้

๒.๑.๑ กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าเพศใดสามารถทำการหมั้นหรือสมรสกันได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ และมาตรา ๑๔๖๐)

๒.๑.๒ แก้ไขคำว่า “ชาย” “หญิง” “สามี” “ภรรยา” และ “สามีภรรยา” เป็น “บุคคล” “ผู้หมั้น” “ผู้รับหมั้น” และ “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นหรือคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ มาตรา ๑๕๓/๒๒ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ มาตรา ๑๔๖๓ หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภรรยา มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ มาตรา

๑๔๙๓ มาตรา ๑๔๙๘ มาตรา ๑๔๙๙ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ มาตรา ๑๕๓๓ มาตรา ๑๕๓๖ มาตรา ๑๕๓๗ มาตรา ๑๕๓๘ มาตรา ๑๕๓๙ มาตรา ๑๕๔๑ มาตรา ๑๕๔๒ มาตรา ๑๕๔๓ มาตรา ๑๕๔๔ มาตรา ๑๕๔๕ มาตรา ๑๕๔๘/๑๕ มาตรา ๑๕๔๘/๑๗ มาตรา ๑๕๔๘/๓๘ มาตรา ๑๖๐๖ มาตรา ๑๖๒๕ และมาตรา ๑๖๒๘)

๒.๑.๓ เพิ่มเหตุเรียกค่าทดแทนและเหตุฟ้องหย่าให้ครอบคลุมกรณีที่อยู่หมั้น หรือคู่สมรสฝ่ายหนึ่งไปมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นเพศใด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๕๑๖ (๑))

๒.๑.๔ แก้ไขเงื่อนไขระยะเวลาการสมรสใหม่ตามมาตรา ๑๔๕๓ ให้ใช้ เฉพาะกับกรณีที่หญิงที่มีชายเป็นคู่สมรสเดิมจะสมรสใหม่กับชายเท่านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๓)

๒.๑.๕ กำหนดให้มาตรา ๑๕๐๔ วรรคสอง กรณีหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบ ตามมาตรา ๑๔๔๘ มีผลใช้บังคับเฉพาะกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเท่านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๔)

๒.๑.๖ แก้ไขการอ้างอิงเลขมาตราที่บัญญัติเกี่ยวกับการร้องขอต่อศาลให้สั่ง ให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถในมาตรา ๑๕๐๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๘ วรรคสอง)

๒.๑.๗ กำหนดให้มาตรา ๑๕๑๐ วรรคสอง กรณีหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบ ยี่สิบปีบริบูรณ์มีผลใช้บังคับเฉพาะกรณีการสมรสระหว่างชายหญิงเท่านั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๐)

๒.๑.๘ เพิ่มเหตุฟ้องหย่าให้สอดคล้องกับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพศเดียวกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐))

๒.๒ กำหนดให้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กรณีที่มีกฎหมายกำหนดเรื่องครอบครัวหรือมรดกไว้เป็นการเฉพาะ (ร่างมาตรา ๖๖)

๒.๓ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวน กฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิหน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับ สามี ภริยา สามีภริยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิหน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใด ที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๗)

๓. การดำเนินการตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

๓.๑ การตรวจสอบความจำเป็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความจำเป็นต้องตราขึ้นเพื่อรองรับให้บุคคล เพศเดียวกันสามารถหมั้นและสมรสกันได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งจะทำให้มีสิทธิ หน้าที่ และสถานะทางครอบครัวเท่าเทียมกับคู่สมรสที่เป็นชายและหญิง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวที่ก่อตั้งขึ้นระหว่างบุคคลไม่ว่าจะมีเพศใด

(๒) ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและ ผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายแล้ว

(๓) ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีการกำหนดหลักการเกี่ยวกับการใช้ระบบอนุญาต การใช้ระบบคณะกรรมการ การกำหนดโทษอาญา หรือการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง

๓.๒ การตรวจสอบการรับฟังความคิดเห็น

กระทรวงยุติธรรมเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) การรับฟังความคิดเห็นรูปแบบออนไลน์ทางเว็บไซต์ www.law.go.th และระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๕ วัน

(๒) กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่วมกับผู้แทนกลุ่มศาสนา ทั้งศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๒.๐๐ น.

(๓) กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบการประชุมทางไกล (Video Conference) ร่วมกับทุกภาคส่วนในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ จำนวน ๔ ครั้ง ได้แก่ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ (กลุ่มผู้ที่มีส่วนได้เสียจากภาคใต้) วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ (กลุ่มผู้ที่มีส่วนได้เสียจากภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก) วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ (กลุ่มผู้ที่มีส่วนได้เสียจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ (กลุ่มผู้ที่มีส่วนได้เสียจากภาคเหนือ)

(๔) กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ ห้องแกรนด์ เอบี ชั้น ๔ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ โดยมีผู้แทนภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม กลุ่มความหลากหลายทางเพศ และประชาชน เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอย่างกว้างขวาง

(๕) กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนส่วนราชการ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุม กระทรวงยุติธรรม ๑๐-๐๑ อาคารกระทรวงยุติธรรม

ทั้งนี้ รายละเอียดของการรับฟังความคิดเห็นปรากฏตามสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

กฎหมายนี้จะทำให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถหมั้นและสมรสกันได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งจะทำให้มีสิทธิ หน้าที่ และสถานะทางครอบครัวเท่าเทียมกับคู่สมรสที่เป็นชายและหญิง เช่น สิทธิในการจัดการทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกัน สิทธิในการเป็นทายาทโดยธรรม สิทธิในการจัดการแทนผู้เสียหายและการดำเนินคดีอาญาต่างผู้ตาย สิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของคู่สมรส อันจะเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว ทำให้ครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศมีตัวตนทางสังคมและทางกฎหมาย และขจัดปัญหาความไม่เป็นธรรมที่อาจเกิดขึ้นกับครอบครัวที่มีความหลากหลายทางเพศ

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติ...แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม)

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม หัวข้อที่ ๔.๓.๒ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและการมีบทบาทที่สำคัญในสังคม รวมถึงส่งเสริมความเสมอภาคทางสิทธิขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต โดยเน้นการสร้างการยอมรับในเพศสภาพของกลุ่มคนต่างๆ ภายใต้การสร้างเจตคติที่ถูกต้องบนพื้นฐานของการเรียนรู้และรับรู้ร่วมกันในสังคม การศึกษา การทำงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งสร้างโอกาส ให้คนทุกกลุ่มสามารถมีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความเห็น ที่เป็นประโยชน์และมีความพร้อมในการตัดสินใจเพื่อการพัฒนา ในระดับปัจเจกและระดับประเทศได้อย่างเท่าเทียม

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ หัวข้อที่ ๖.๖ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรมและสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง

(๑) ด้านที่ ๓ ด้านกฎหมาย ให้กฎหมายดีและเป็นธรรมสอดคล้องกับหลักนิติธรรมเป็นเครื่องมือส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการกฎหมายอย่างเหมาะสม มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถเข้าถึงกฎหมายได้โดยง่าย และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้องและเป็นธรรม

(๒) ด้านที่ ๔ ด้านยุติธรรม ให้ทุกขั้นตอนมีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน มีกลไกช่วยเหลือประชาชนโดยเสมอภาค บังคับการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด พัฒนาระบบสอบสวนคดีอาญาที่มีการตรวจสอบและถ่วงดุลระบบนิติวิทยาศาสตร์ มีมาตรฐาน และกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการแข่งขันของประเทศ

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

สภาพปัญหา: สิทธิในการมีชีวิตรอบครอบครัว (Rights to Form a Family) เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ได้รับการรับรองไว้ในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งเป็นหนึ่งในพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ไทยเข้าเป็นภาคีและเรื่องการทำมาหากินการเลือกปฏิบัติยังได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายใดอนุญาตให้บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่อยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว สามารถจดทะเบียนเป็นคู่สมรส และได้รับสิทธิและหน้าที่ที่พึงมีพึงได้ เพราะการจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายระบุว่าจะต้องเป็นการสมรสของชายและหญิงเท่านั้น (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๔๘) ซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมด้วยเหตุแห่งเพศขัดกับหลักการสิทธิมนุษยชน และข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสังคมปัจจุบัน

สาเหตุของปัญหา: กฎหมายอันเกี่ยวกับครอบครัวของไทยถูกบัญญัติขึ้นโดยมีพื้นฐานแนวคิดที่ว่าเพศมีเพียง ๒ เพศ เท่านั้น โดยละเลยกลุ่มประชากรที่มีความหลากหลายทางเพศที่ได้อยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว และคอยดูแล ช่วยเหลือเกื้อกูลกันไม่ต่างจากชายหญิง ทั้งนี้ ที่ผ่านมาการที่ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายฉบับใดให้การรับรองสิทธิ ของคู่รักเพศเดียวกันจึงเสมือนเป็นการตีตราซ้ำว่าแม้รัฐบาลจะไม่ได้ปฏิเสธถึงความมีอยู่ของครอบครัวรูปแบบดังกล่าว แต่ก็ไม่ได้ดำเนินการความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้เกิดขึ้นในสังคม อย่างแท้จริง

ผลกระทบของปัญหา: การขาดเครื่องมือทางกฎหมายในการจัดการกับความสัมพันธ์ทางครอบครัว ก่อให้เกิดปัญหาต่อครอบครัวหลากหลายทางเพศหลายประการ เช่น การที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจถูกทอดทิ้งเมื่อไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในการดำรงชีพได้ การที่คู่ชีวิตไม่สามารถจัดการทรัพย์สินที่หามาหาได้ร่วมกัน สิทธิประโยชน์ในการทำประกันชีวิต หรือทำนิติกรรมและสัญญา ร่วมกับอีกฝ่ายหนึ่ง สิทธิในการเป็นทายาทโดยธรรม สิทธิในการดำเนินคดีร่วมกันหรือแทนกัน สิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล อีกทั้งยังส่งผลให้บุตรที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยคู่รักที่มีความหลากหลายทางเพศในทางข้อเท็จจริงไม่ได้รับการคุ้มครองในระดับเทียบเท่ากับผู้เยาว์ที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยคู่สมรสต่างเพศที่มีอำนาจปกครองเหนือผู้เยาว์ร่วมกัน ซึ่งปัจจุบันได้มีกรณีปัญหาที่เกิดขึ้นจริงกับคู่รักที่มีความหลากหลายทางเพศหลายกรณี

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร

เพื่อแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศสามารถจดทะเบียนสมรสได้ และสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชน กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันจะเป็นการยกระดับมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยโดยรวม

๓. การแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

- ไม่มี -

๓.๒ ต่างประเทศแก้ไขปัญหานี้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่อย่างไร

๓.๒.๑ ต่างประเทศแก้ไขปัญหานี้อย่างไร (ถ้ามี)

๓.๒.๑.๑ ฝรั่งเศส

มีการออกรัฐบัญญัติที่ ๒๐๑๓-๔๐๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ (ค.ศ. ๒๐๑๓) ว่าด้วยการสมรสของบุคคลเพศเดียวกัน (LOI n° 2013-404 du 17 mai 2013 ouvrant le mariage aux couples de personnes de même sexe) เพื่อแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้คู่รักเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนสมรสได้ตามกฎหมาย

๓.๒.๑.๒ เยอรมนี

ประธานาธิบดีแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีลงนามในรัฐบัญญัติว่าด้วยการสมรสระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกัน (Gesetz zur Einführung des Rechts auf Eheschließung für Personen gleichen Geschlechts) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ (ค.ศ. ๒๐๑๗) มีผลเป็นการแก้ไขกฎหมาย ๔ ฉบับ ได้แก่ประมวลกฎหมายแพ่ง รัฐบัญญัติคู่ชีวิต รัฐบัญญัติว่าด้วยการแปลงเพศ รัฐบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายแพ่ง เพื่อรับรองสิทธิในการสมรสของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ

๓.๒.๑.๓ ไต้หวัน

คำพิพากษาของสภาตุลาการของไต้หวัน (The Judicial Yuan) ในคำวินิจฉัยเลขที่ ๗๔๘ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ (ค.ศ. ๒๐๑๗) ได้วินิจฉัยว่าประมวลกฎหมายว่าด้วยการสมรสที่บัญญัติห้ามบุคคลสองคนซึ่งมีเพศเดียวกันจดทะเบียนสมรสนั้น ขัดต่อหลักเสรีภาพของบุคคลในการสมรส และขัดต่อหลักความเท่าเทียมกัน ของมนุษย์ อันเป็นหลักการที่มีการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญของไต้หวัน นอกจากนี้ สภาตุลาการยังมีคำสั่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการแก้ไขบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่มีการตีความคำวินิจฉัยกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ หลังจากนั้น จึงได้มีการออกรัฐบัญญัติว่าด้วยการบังคับใช้คำวินิจฉัยเลขที่ ๗๔๘ ของสภาตุลาการ มีลักษณะเป็นการออกรัฐบัญญัติแยกไปจากประมวลกฎหมายแพ่ง

๓.๒.๒ การดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

ประเทศไทยมีแนวโน้มให้การรับรองสิทธิของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนี้ (๑) ด้านกฎหมาย ได้มีการออกพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเป็นกฎหมายหลักในการจัดการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ จึงเห็นได้ว่าการบัญญัติอย่างชัดเจนแล้วว่าการเลือกปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมไม่อาจกระทำได้ ทั้งนี้ หลักการดังกล่าวยังสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ อีกด้วย (๒) ด้านตุลาการ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางได้ตัดสินให้ชายรักชาย ชาวสหรัฐ มีอำนาจปกครองเด็กหญิงคาร์เมน บุตรที่กำเนิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยในการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์จากหญิงอุ้มบุญชาวไทย ซึ่งจากคำพิพากษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าศาลตระหนักถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ และต้องการจะให้เป็นบรรทัดฐานของสังคมว่าบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศสามารถก่อตั้งครอบครัว และมีศักยภาพในการเลี้ยงดูและให้ความรักความอบอุ่นเด็กได้ไม่ต่างจากคู่รักต่างเพศ (๓) ด้านนโยบาย กระทรวงยุติธรรมได้จัดทำแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓-๕ ซึ่งได้มีการจัดทำแผนสิทธิมนุษยชนกลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม ค้ำครอง ให้บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับการคุ้มครองอย่างเป็นธรรม เท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี รวมทั้งได้กำหนดให้การจัดทำกฎหมายรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวให้กับบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นหนึ่งในกิจกรรมสำคัญภายใต้แผนฯ ทั้ง ๓ ฉบับ อย่างต่อเนื่อง (๔) ด้านสังคม รัฐบาลได้ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ สร้างความตระหนักรู้ด้านความหลากหลายทางเพศมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน โดยเมื่อเดือนมิถุนายน ที่ผ่านมา กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ จัดงาน Bangkok Pride 2023 บริเวณหน้าหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ถึงศูนย์การค้า Central World เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๖ โดยมีผู้เข้าร่วมงานมากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งงานฯ ดังกล่าว ถือเป็นการยืนยันถึงความตั้งใจจริงของรัฐบาลต่อการสนับสนุนเรื่องความเท่าเทียมระหว่างเพศ รวมถึงการแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ ที่ยังก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียม

อย่างไรก็ตาม ฝ่ายศาสนาบางศาสนาได้แสดงข้อห่วงกังวลว่าหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ซึ่งอนุญาตให้ทั้งชายหญิงโดยกำเนิดและบุคคลเพศเดียวกันสามารถสมรสกันได้ขัดต่อหลักคำสอนของศาสนา และได้แสดงความเห็นให้ยกเว้นการใช้กฎหมายกับคนที่นับถือศาสนาตน หรือกำหนดยกเว้นให้ผู้นำทางศาสนาสามารถปฏิเสธไม่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาได้ เนื่องจากมีความเชื่อทางศาสนาว่า การสมรสเป็นพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ และมีเป้าหมายให้มีการสืบเผ่าพันธุ์มนุษยชาติต่อไป ดังนั้นจึงขอสงวนการสมรสให้หมายถึง การสมรสระหว่างเพศชายและเพศหญิงโดยกำเนิดเท่านั้น ทั้งนี้ ขอนำเรียนว่า เมื่อมีการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้เกิดการสมรสเท่าเทียมแล้ว จะเป็นเพียงการให้สิทธิในการจดทะเบียนสมรสทางทะเบียนเท่านั้น (Civil marriage) โดยเป็นการจดทะเบียน ณ ที่ว่าการอำเภอ เพื่อแสดงความยินยอมของบุคคลสองคนที่ประสงค์จะสมรสกัน ให้ปรากฏเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียน และให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย เพียงเท่านี้

ก็ถือว่ามิผลผูกพันสมบูรณ์ตามกฎหมาย โดยมีได้บังคับว่าจะต้องมีการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาด้วยจึงจะสมบูรณ์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว เป็นแนวทางเช่นเดียวกับการปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งของประเทศฝรั่งเศส (Marriage for tous) ที่ใช้รูปแบบการสมรสตามเงื่อนไขของรัฐ โดยมีลักษณะที่แตกต่างหากจากรูปแบบ การสมรสตามเงื่อนไขของธรรมชาติ และแตกต่างหากจากรูปแบบการสมรสตามเงื่อนไขของศาสนา วัฒนธรรมและ ความเชื่ออย่างชัดเจน ดังนั้น คู่รักเพศเดียวกันสามารถใช้สิทธิในการสมรสตามเงื่อนไขของรัฐได้ โดยไม่ต้องประกอบพิธีกรรมทางศาสนาแต่อย่างใด ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่ต้องนำไปพิจารณาและดำเนินการในกระบวนการของรัฐสภา และในชั้นนิติบัญญัติต่อไป

๔. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว

ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีความใกล้เคียงกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ฉบับปัจจุบัน

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

ก่อให้เกิดภาระหน้าที่แก่หน่วยงานที่มีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย และหน่วยงานที่รับผิดชอบกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของ “ชาย” “หญิง” “สามี” “ภรรยา” และ “สามีภรรยา” ในการแก้ไขกฎหมายของตน และรับรองสิทธิที่จะเกิดขึ้นจากการสมรสของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศให้เท่าเทียมกับคู่สมรสชายหญิงโดยกำเนิด

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

- ไม่มี เนื่องจากสอดคล้องกับการดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานดังกล่าวอยู่แล้ว -

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

(๑) กฎหมายนี้จะเป็นเครื่องมือช่วยสร้างกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมให้ทุกภาคส่วนรวมถึงกลุ่มที่เห็นต่าง และกลุ่มศาสนา ได้รู้จัก เข้าใจ และเคารพในความแตกต่าง และเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมโดยเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกันและกันต่อไป

(๒) กฎหมายนี้จะเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว ทำให้ครอบครัวหลากหลายทางเพศมีตัวตนทางกฎหมาย และขจัดปัญหาความไม่เป็นธรรมที่อาจเกิดขึ้นภายในครอบครัวหลากหลายทางเพศ เด็กที่เติบโตมาในครอบครัวดังกล่าวย่อมไม่ต้องปิดบังตัวตน สามารถแสดงศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้สามารถเป็นส่วนหนึ่งของประชากรที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาประเทศได้

(๓) เป็นเครื่องมือทางกฎหมายในการจัดการกับความสัมพันธ์ทางครอบครัว และขจัดปัญหาความไม่เป็นธรรมที่อาจเกิดขึ้นภายในครอบครัวหลากหลายทางเพศ เช่น การที่คู่ชีวิตไม่สามารถจัดการทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกัน สิทธิในการเป็นทายาทโดยธรรม สิทธิในการจัดการแทนผู้เสียหายและการดำเนินคดีต่างผู้ตาย สิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ซึ่งปัจจุบันได้มีกรณีปัญหาที่เกิดขึ้นจริงกับคู่ชีวิตหลายกรณี

(๔) ส่งเสริมภาพลักษณ์และบทบาทประเทศไทยในการเป็นผู้นำด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค ตลอดจนเน้นย้ำความตั้งใจจริงของรัฐบาลในการให้ความสำคัญกับการเคารพหลักการสิทธิมนุษยชน

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการจดทะเบียนสมรส และหน่วยงานต่างๆ ที่ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของ “ชาย” “หญิง” “สามี” “ภรรยา” และ “สามีภรรยา”

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

มีการทอกระยะเวลาการบังคับใช้ ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากต้องใช้เวลาในการเตรียมการซักซ้อมความเข้าใจหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฯ

และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือไม่

มีการใช้สื่อสารสนเทศต่างๆ เช่น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อวิทยุชุมชน โซเชียลมีเดีย ในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสาธารณชน และสามารถใช้ระบบของกรมการปกครองในการจดทะเบียนสมรสได้อยู่แล้ว

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

➤ ภาคประชาชน และภาคประชาสังคม สามารถใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) จัดอบรม/เสวนา/ประชุมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ

(๒) ประชาสัมพันธ์ร่างพระราชบัญญัติฯ ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อวิทยุชุมชน โซเชียลมีเดีย

(๓) ประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ และความหลากหลายทางเพศ

➤ เจ้าหน้าที่ของรัฐ สามารถใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) จัดอบรม/เสวนา/ประชุมเพื่อให้ความรู้ รวมทั้งผลิตสื่อหลากหลายรูปแบบเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ และความหลากหลายทางเพศ อย่างต่อเนื่อง

(๒) ทำการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย เพื่อให้ทราบถึงจำนวนผู้มาจดทะเบียนคู่ชีวิต และวิเคราะห์ว่าประชาชนรับทราบถึงร่างพระราชบัญญัติฯ หรือไม่ หรือสามารถดำเนินการใดเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทราบถึงร่างพระราชบัญญัติฯ มากขึ้น

(๓) สร้างภาคีเครือข่ายการทำงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ศักยภาพของบุคลากร และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางเทคนิค

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในระยะ ๓ ปีแรก ยังไม่สามารถคาดการณ์ได้ เนื่องจากต้องคำนวณจากจำนวนคู่สมรสที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่มาจดทะเบียนหลังจากร่างพระราชบัญญัติฯ มีผลบังคับใช้แล้ว

อัตรากำลังที่ต้องใช้ - อัตรာ (นายทะเบียนทั่วประเทศ)

อัตรากำลังที่มีอยู่แล้ว - อัตรา (นายทะเบียนทั่วประเทศ)

อัตรากำลังที่ต้องเพิ่มขึ้น - อัตรา

การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นการใช้งบประมาณในการดำเนินการตามปกติของหน่วยงาน โดยไม่ได้สร้างกรอบอัตรากำลัง หรือต้องมีการปรับโครงสร้างองค์กรเพิ่มเติมแต่อย่างใด จึงไม่ส่งผลกระทบต่อ งบประมาณในเรื่องดังกล่าว

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

กฎหมายฉบับนี้จะเป็แรงจูงใจให้นักธุรกิจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเพราะมีความมั่นใจ ในเรื่องการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของไทย อีกทั้งเป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยวโดยเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยว เนื่องจาก นักท่องเที่ยวจะมีความมั่นใจว่าประเทศไทยได้ให้ความเคารพและปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนสากล นอกจากนี้ ยังมุ่งส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมีความเข้มแข็ง เพื่อสร้างฐานะ ความมั่นคงให้กับครอบครัวของตนเอง เป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจอันจะนำไปสู่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ระดับชุมชนและประเทศชาติ

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

กฎหมายฉบับนี้เป็นการยืนยันนโยบายของรัฐบาลในการปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัยและไม่เป็นธรรม ซึ่งจะเป็นสิ่งยืนยันว่าบุคคลทุกคนจะได้รับสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติ เป็นการสร้าง หลักประกันด้านความมั่นคงของมนุษย์ว่าจะได้รับการคุ้มครองจากรัฐอย่างเท่าเทียม เสมอภาค ทั้งยังส่งเสริม ภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศไทยในสังคมโลกโดยแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีเจตนาารมณัและความตั้งใจจริง ที่จะเคารพสิทธิมนุษยชนเทียบเท่ากับระดับสากล อันจะช่วยทำให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับและความเชื่อถือ จากประชาคมระหว่างประเทศและส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

- ไม่มี -

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

- ไม่มี -

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

- ไม่มี -

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

- ไม่มี -

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

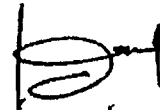
- ไม่มี -

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนิน
กิจการทางปกครอง

เพื่อรับรองสิทธิทางกฎหมายแก่คู่สมรสที่มีความหลากหลายทางเพศ จึงมีความจำเป็นในการกำหนด
ให้นายทะเบียนตามร่างพระราชบัญญัติฯ มีอำนาจในการพิจารณาว่าคู่สมรสที่มาขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติครบถ้วน
ตามที่กำหนดในกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้รับจากการตรวจสอบและวิเคราะห์
อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายเรืองศักดิ์ สุวารีย์)

อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

กองสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

นริลักษณ์ฯ/ฉัตรารณณ์ฯ/สุภณัฐฯ

โทร. ๐๙ ๕๕๕ ๗๙๕๓๘

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม)

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายในรูปแบบออนไลน์

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ดำเนินการเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) อย่างรอบด้าน โดยผ่านทางเว็บไซต์ law.go.th และระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๕ วัน โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

๑.๑ การรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th

ประชาชนให้ความสนใจตอบแบบรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) อย่างกว้างขวาง โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามบนเว็บไซต์ law.go.th จำนวนทั้งสิ้น ๕๓๐ คน จำแนกรายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลได้ดังนี้

๑.๑.๑ เพศ : การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ได้รับความสนใจจากประชาชนทุกเพศ โดยผู้เข้าร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕ รองลงมาเป็นบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ร้อยละ ๓๒ เพศชายคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๑ และไม่ประสงค์ระบุเพศ ร้อยละ ๒.๔ ตามลำดับ

๑.๑.๒ อายุ : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ได้รับความสนใจจากประชาชนทุกช่วงอายุ โดยผู้เข้าร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๒๖-๓๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๘ รองลงมาเป็นประชาชนที่อยู่ในช่วงอายุ ๓๖-๔๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑ อายุ ๔๖-๖๐ ปี ร้อยละ ๑๔.๘ อายุ ๑๘-๒๕ ร้อยละ ๑๑.๑ อายุมากกว่า ๖๐ ปี ร้อยละ ๗.๕ และ ต่ำกว่า ๑๘ ปี ร้อยละ ๑.๕

๑.๑.๓ อาชีพ : การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ได้รับความสนใจจากประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ โดยผู้เข้าร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๑ รองลงมาเป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ ๑๗.๗ ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ ๑๓.๙ อาชีพอิสระ ร้อยละ ๑๒.๙ นักเรียนนักศึกษา ร้อยละ ๙.๒ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒

๑.๑.๔ ระดับการศึกษา : ผู้เข้าร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๙ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ ๒๙.๘ และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ ๑๕.๓

๑.๒ การรับฟังความคิดเห็นในระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

ประชาชนให้ความสนใจตอบแบบรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) อย่างกว้างขวาง โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามในระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจำนวนทั้งสิ้น ๕๐๘ คน จำแนกรายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลได้ดังนี้

๑.๒.๑ เพศ : การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ได้รับความสนใจจากประชาชนทุกเพศ โดยผู้เข้าร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๗ รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๑ บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ร้อยละ ๒๕.๒ และไม่ประสงค์ระบุเพศ ร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๑.๒.๒ อายุ : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ได้รับความสนใจจากประชาชนทุกช่วงอายุ โดยผู้เข้าร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๒๖-๓๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๓ รองลงมาเป็นประชาชนที่อยู่ในช่วงอายุ ๓๖-๔๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๗ อายุ ๔๖-๖๐ ปี ร้อยละ ๑๖.๙ อายุ ๑๘-๒๕ ร้อยละ ๑๑.๖ อายุมากกว่า ๖๐ ปี ร้อยละ ๔.๙ และ ต่ำกว่า ๑๘ ปี ร้อยละ ๑.๖

๑.๒.๓ อาชีพ : การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ได้รับความสนใจจากประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ โดยผู้เข้าร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑ รองลงมาเป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ ๑๘.๙ อาชีพอิสระ ร้อยละ ๙.๘ นักเรียนนักศึกษา ร้อยละ ๙.๔ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘

๑.๒.๔ ระดับการศึกษา : ผู้เข้าร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖ ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ ๓๙.๘ และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ ๘.๗

๑.๓ การสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นเป็นรายประเด็น

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้สอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ใน ๑๑ ประเด็นหลัก โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

๑.๓.๑ ทานเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) เพื่อรองรับสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวของบุคคลทุกคนอย่างเท่าเทียมกันหรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๘

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นกฎหมายที่ดีที่จะรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลทุกคนอย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ พร้อมทั้งเห็นว่า ควรเร่งพิจารณากฎหมายดังกล่าวให้มีผลบังคับใช้โดยเร็วเพื่อยกระดับภาพลักษณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย นอกจากนี้ ยังเห็นเพิ่มเติมว่า กฎหมายฯ ดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืนทำให้ประเทศไทยกลายเป็นจุดมุ่งหมายหลักของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มหลากหลายทางเพศจากทั่วโลก เพราะประเทศไทยให้ความเคารพสิทธิมนุษยชนและให้ความสำคัญกับการคุ้มครองบุคคลทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติ

๑.๓.๒ ท่านเห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม ฉบับภาครัฐ) หรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๒

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) คิดเป็นร้อยละ ๘๗

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบางส่วนเห็นว่า กฎหมายดังกล่าวมีความสำคัญจำเป็นเร่งด่วนเพราะปัจจุบันมีคู่รักเพศเดียวกันที่อาศัยร่วมกันเป็นครอบครัวมากมาย แต่พวกเขายังไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายแต่อย่างใด คนทุกคนมีสิทธิที่จะรัก มีสิทธิที่จะได้ใช้ชีวิตร่วมกับคนที่รัก รัฐจึงมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของทุกคนอย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ จึงเห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลของร่างกฎหมายฯ ฉบับนี้

๑.๓.๓ ท่านเห็นด้วยกับการปรับถ้อยคำในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จากคำที่บ่งบอกเพศ เช่น “ชาย” “หญิง” “สามี” “ภรรยา” และ “สามีภรรยา” เป็นคำที่ไม่ระบุเพศ เช่น “บุคคล” “ผู้หมั้น” “ผู้รับหมั้น” และ “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นและคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด หรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการปรับถ้อยคำในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จากคำที่บ่งบอกเพศเป็นคำที่ไม่ระบุเพศเพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นและคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๓

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการปรับถ้อยคำในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จากคำที่บ่งบอกเพศเป็นคำที่ไม่ระบุเพศเพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นและคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๓

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบางส่วนเห็นว่า ถึงแม้ว่าจะเห็นด้วยกับหลักการในการรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวของทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติ แต่ภาครัฐควรดำเนินการจัดทำเป็นกฎหมายเฉพาะอีกฉบับ ไม่ควรแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพราะจะกระทบกับระบบกฎหมายของทั้งประเทศที่เกี่ยวข้องกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นอกจากนี้ ผู้ร่วมตอบแบบสอบถามบางส่วน แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า ยังควรให้คงคำว่า “สามี” “ภรรยา” ไว้ในกฎหมายอยู่ เพราะไม่เช่นนั้นจะไปกระทบสิทธิของคนที่ยังต้องการใช้คำว่า “สามี ภรรยา” อยู่ โดยแนะนำให้กำหนดถ้อยคำขึ้นมาเพิ่มเติมสำหรับคู่สมรสเพศเดียวกัน

๑.๓.๔ ท่านเห็นด้วยกับการคงอายุขั้นต่ำของการสมรสไว้ที่อายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เดิมหรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการคงอายุขั้นต่ำของการสมรสไว้ที่อายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๖

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการคงอายุขั้นต่ำของการสมรสไว้ที่อายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๖

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบางส่วนเห็นว่า ควรปรับเพิ่มอายุขั้นต่ำของการสมรสจากปัจจุบันที่กำหนดไว้ที่ ๑๗ ปีบริบูรณ์ เป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยเฉพาะอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบางส่วนยังเห็นว่า ควรปรับเพิ่มเกณฑ์อายุขั้นต่ำเป็น ๒๐ ปีบริบูรณ์ เพื่อให้บุคคลมีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะตัดสินใจในการก่อตั้งครอบครัวได้ อย่างไรก็ตาม ในประเด็นนี้ ถึงแม้ว่ากรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจะเห็นด้วยกับการปรับเพิ่มอายุขั้นต่ำของการสมรสเป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์ตามมาตรฐานสากลของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก แต่ในขั้นนี้ เห็นว่ายังควรคงอายุขั้นต่ำของการสมรสไว้ที่อายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ปัจจุบันตามความเห็นส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบรับฟังความคิดเห็น โดยอาจพิจารณาปรับปรุงแก้ไขในการพิจารณาขั้นอื่นตามความเหมาะสมต่อไป

๑.๓.๕ ท่านเห็นด้วยกับการคงไว้ซึ่งบทบัญญัติเรื่องการหมั้นหรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการคงไว้ซึ่งบทบัญญัติเรื่องการหมั้น คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการคงไว้ซึ่งบทบัญญัติเรื่องการหมั้น คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๒

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบางส่วน เห็นว่า ประเพณีการหมั้นเป็นวัฒนธรรมไทย แต่โบราณจึงยังควรที่จะคงไว้อยู่ โดยกฎหมายอาจเปิดโอกาสให้คู่รักเพศเดียวกันสามารถทำการหมั้นกันตามกฎหมายได้ อย่างไรก็ตาม บางส่วนเห็นว่า ประเพณีการหมั้นไม่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบัน โดยมองว่าการหมั้นไม่ใช่สาระสำคัญของการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ รวมทั้งอาจก่อให้เกิดภาระทางการเงินของคู่รักด้วย ในประเด็นนี้ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เห็นว่า ยังควรคงไว้ซึ่งบทบัญญัติเรื่องการหมั้นตามความเห็นส่วนใหญ่ โดยเปิดโอกาสให้คู่รักทุกเพศสามารถทำการหมั้นได้ตามกฎหมาย เพราะการหมั้นไม่ได้เป็นเงื่อนไขของการสมรส หากแต่เป็นเรื่องความสมัครใจของ ๒ ฝ่าย ทั้งนี้ หากทั้งสองฝ่ายสมัครใจทำการหมั้น กฎหมายก็ควรอนุญาต รองรับ และคุ้มครองสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ ให้เสมอภาคเท่าเทียม

๑.๓.๖ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้บทบัญญัติเรื่องการหมั้นสามารถปรับใช้ได้กับคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใดก็ได้หรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้บทบัญญัติเรื่องการหมั้นสามารถปรับใช้ได้กับคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้บทบัญญัติเรื่องการหมั้นสามารถปรับใช้ได้กับคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๔

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบางส่วนเห็นว่า ไม่ควรให้นำเอาหลักการหมั้นมาปรับใช้กับคู่รักเพศเดียวกันเพราะจะทำให้เกิดความสับสน อย่างไรก็ตาม ในประเด็นนี้ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เห็นว่า หากยังคงบทบัญญัติเรื่องของการหมั้นไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ก็ควรเปิดโอกาสให้คู่รักทุกเพศสามารถทำการหมั้นตามกฎหมายโดยไม่เลือกปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ตลอดจนบริบทของสังคมในปัจจุบัน

๑.๓.๗ ท่านเห็นด้วยกับการให้คู่สมรสเพศเดียวกันสามารถรับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้หรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้คู่สมรสเพศเดียวกันสามารถรับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้ คิดเป็นร้อยละ ๙๖

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้คู่สมรสเพศเดียวกันสามารถรับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้ คิดเป็นร้อยละ ๘๕

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบางส่วน เห็นว่า ประเด็นการรับบุตรบุญธรรมของคู่สมรสเพศเดียวกันนั้นอาจส่งผลกระทบต่อเด็ก ดังนั้นแนวคิดฯ ดังกล่าวจะต้องพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก (Best interest of the child) อย่างไรก็ดี ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบางส่วนมองในมุมกลับกัน โดยเห็นว่า ปัจจุบัน กฎหมายให้อำนาจการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการพิจารณาถึงความเหมาะสมโดยนำเอาหลักผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นที่ตั้งอยู่แล้ว ซึ่งการเปิดโอกาสให้คู่รักเพศเดียวกันรับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้จะสามารถช่วยให้เด็กที่ถูกทอดทิ้งได้รับความรักจากครอบครัวผู้อุปการะ และมีโอกาสเติบโตในครอบครัวที่มีความอบอุ่น โดยมองว่าคู่รักเพศเดียวกันก็มีความสามารถที่จะเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตเป็นคนดีได้ไม่ต่างจากคู่รักต่างเพศ นอกจากนี้ ยังได้เสนอให้พิจารณาความเป็นไปได้ในการเปิดโอกาสให้คู่สมรสสามารถรับบุตรติดของคู่สมรสอีกฝ่ายเป็นบุตร และมีอำนาจปกครองบุตรร่วมกันด้วย ในประเด็นนี้ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เห็นควรเปิดโอกาสให้คู่รักเพศเดียวกันสามารถรับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้

๑.๓.๘ ท่านเห็นด้วยกับการให้คู่สมรสไม่ว่าจะเป็นเพศใดสามารถรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๖ หรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้คู่สมรสเพศเดียวกันสามารถรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๖ คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๓

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้คู่สมรสเพศเดียวกันสามารถรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๖ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๖

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ตอบแบบรับฟังความคิดเห็น เห็นว่า คู่สมรสไม่ว่าจะเป็นเพศใดก็ตามควรที่จะมีสิทธิเข้ารับมรดกและได้รับการคุ้มครองตามกรอบของกฎหมายเท่าเทียมกัน

๑.๓.๙ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้คู่สมรสไม่ว่าจะเป็นเพศใด ได้รับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมทั้งกฎหมายอื่น เฉกเช่นเดียวกับคู่สมรสต่างเพศในปัจจุบันทุกประการ หรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้คู่สมรสไม่ว่าจะเป็นเพศใด ได้รับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมทั้งกฎหมายอื่น เฉกเช่นเดียวกับคู่สมรสต่างเพศในปัจจุบันทุกประการ คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้คู่สมรสไม่ว่าจะเป็นเพศใด ได้รับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมทั้งกฎหมายอื่น เฉกเช่นเดียวกับคู่สมรสต่างเพศ ในปัจจุบันทุกประการ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๖

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ตอบแบบรับฟังความคิดเห็น เห็นว่า กฎหมายไม่ควรเลือกปฏิบัติต่อบุคคล คู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใดก็ตามควรได้รับสิทธิ หน้าที่ หรือสถานะทางกฎหมายที่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตร่วมกันเป็นครอบครัว เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการอุ้มบุญ การเข้าเมือง หรือการชดกันแห่งกฎหมาย ควรได้รับการแก้ไขควบคู่ไปพร้อมกันอย่างเร่งด่วนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

๑.๓.๑๐ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบเพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ภายใน ๑๘๐ วัน หรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบเพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ภายใน ๑๘๐ วัน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๖

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบเพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ภายใน ๑๘๐ วัน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๒

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบางส่วนเห็นว่า กำหนดระยะเวลา ๑๘๐ วัน อาจไม่เพียงพอสำหรับการที่หน่วยงานจะดำเนินการทบทวนกฎหมายที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบให้แล้วเสร็จ อาจเปิดโอกาสให้มีการขยายระยะเวลาได้ตามความเหมาะสม หรือกำหนดเป็นกรอบให้เร่งพิจารณากฎหมายที่มีความสำคัญกับการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันก่อน (Prioritization)

๑.๓.๑๑ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(๑) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๕

(๒) ผู้ร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๓

(๓) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๒. การรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มศาสนา

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น ต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ฉบับภาครัฐ ครั้งที่ ๑ (กลุ่มศาสนา) เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ระหว่างเวลา ๐๙.๓๐ น. - ๑๒.๐๐ น. ผ่านระบบแอปพลิเคชัน Cisco Webex Meeting ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนจากศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ได้แก่ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย สภาคริสตจักรในประเทศไทย คริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์แห่งประเทศไทย ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย สำนักจุฬาราชมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดสงขลา นราธิวาส และปัตตานี ชมรมอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น และศูนย์มุสลิมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยผู้แทนจากศาสนาพุทธไม่มีข้อขัดข้องและเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) เนื่องจากไม่ได้ขัดต่อหลักการทางพระพุทธศาสนา อย่างไรก็ตาม ผู้แทนศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลาม เห็นว่า ถึงแม้ว่าทั้งสองศาสนาเคารพในความหลากหลายทางเพศที่เป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล แต่การก่อตั้งครอบครัวตามหลักคำสอนเป็นเรื่องระหว่างหญิงชายเท่านั้น เนื่องจากพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีสองเพศเพื่อให้ดำรงไว้ซึ่งเผ่าพันธุ์มนุษย์ ดังนั้น การก่อตั้งครอบครัวของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศจึงเป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักคำสอนทางศาสนา อย่างไรก็ตาม ทั้งสองศาสนาก็ไม่ขัดข้อง หากประเทศไทยจะประกาศใช้กฎหมายฯ ดังกล่าว เนื่องจากประเทศไทยเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เคารพในความแตกต่างและอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ แต่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยผู้แทนศาสนาอิสลามได้เสนอให้กำหนดข้อยกเว้นไม่ให้ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ใช้บังคับกับชาวมุสลิมทั่วประเทศ เช่นเดียวกับผู้แทนศาสนาคริสต์ ที่ได้เสนอให้มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันเพื่อไม่ให้บังคับใช้กับผู้นับถือศาสนาคริสต์ด้วย รวมทั้ง เสนอแนะให้มีบทบัญญัติคุ้มครองผู้นำทางศาสนาในการสงวนสิทธิประกอบพิธีกรรมทางศาสนาให้กับคู่รักเพศเดียวกันด้วย

๓. การรับฟังความคิดเห็นในระดับภูมิภาค

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ฉบับภาครัฐ ร่วมกับผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ผ่านระบบการประชุมทางจอภาพ Video Conference ผ่านแอปพลิเคชัน Cisco Webex Meeting โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

(๑) การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ร่วมกับผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ จากภาคใต้ ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ตั้งแต่เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

(๒) การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ร่วมกับผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันตกในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๕.๓๐ น.

(๓) การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ร่วมกับผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ระหว่างเวลา ๐๙.๓๐ น. - ๑๒.๐๐ น.

(๔) การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ร่วมกับผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ จากภาคเหนือ ในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ระหว่างเวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ผู้เข้าร่วมประชุมฯ จากทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ได้ร่วมแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างกว้างขวาง โดยสามารถสรุปจำแนกตามประเด็นได้ดังนี้

๓.๑ ทานเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) เพื่อรองรับสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวของบุคคลทุกคนอย่างเท่าเทียมกันหรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) คิดเป็นร้อยละ ๘๓ อย่างไรก็ตาม มีผู้เข้าร่วมประชุมฯ บางส่วนให้ข้อเสนอแนะว่า ควรร่างเป็นกฎหมายเฉพาะแยกต่างหากโดยไม่ควรไปแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพราะจะกระทบกฎหมายอื่นเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ รายละเอียดการใช้ชีวิตคู่ของคู่รักเพศเดียวกันก็มีความแตกต่างจากการก่อตั้งครอบครัวของคู่รักต่างเพศ พร้อมทั้งเสนอให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจในประเด็นความหลากหลายทางเพศให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงด้วย

๓.๒ ทานเห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) หรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) คิดเป็นร้อยละ ๙๐

๓.๓ ท่านเห็นด้วยกับการปรับถ้อยคำในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จากคำที่บ่งบอกเพศ เช่น “ชาย” “หญิง” “สามี” “ภรรยา” และ “สามีภรรยา” เป็นคำที่ไม่ระบุเพศ เช่น “บุคคล” “ผู้หมั้น” “ผู้รับหมั้น” และ “คู่สมรส” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นและคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด หรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการปรับถ้อยคำในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จากคำที่บ่งบอกเพศ เป็นคำที่ไม่ระบุเพศเพื่อให้มีความหมายครอบคลุมคู่หมั้นและคู่สมรสไม่ว่าจะมีเพศใด คิดเป็นร้อยละ ๘๙

๓.๔ ท่านเห็นด้วยกับการคงอายุขั้นต่ำของการสมรสไว้ที่อายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เดิมหรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการคงอายุขั้นต่ำของการสมรสไว้ที่อายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เดิม คิดเป็นร้อยละ ๕๑ อย่างไรก็ตาม ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ บางส่วน เห็นว่า ควรปรับเพิ่มอายุขั้นต่ำของการสมรสเป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยเฉพาะอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก รวมทั้งควรพิจารณาตั้งเกณฑ์อายุขั้นต่ำเพิ่มเติมกรณีการสมรสของคู่รัก ที่มีความหลากหลายทางเพศเป็น ๒๐ ปีบริบูรณ์โดยอ้างอิงจากเกณฑ์การบรรลุนิติภาวะ เพื่อให้บุคคลมีวุฒิภาวะ เพียงพอในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิต

๓.๕ ท่านเห็นด้วยกับการคงไว้ซึ่งบทบัญญัติเรื่องการหมั้นหรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการคงไว้ซึ่งบทบัญญัติเรื่องการหมั้น คิดเป็นร้อยละ ๗๑

๓.๖ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้บทบัญญัติเรื่องการหมั้นสามารถปรับใช้ได้กับคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใดก็ได้หรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้บทบัญญัติเรื่องการหมั้นสามารถปรับใช้ได้กับคู่หมั้นไม่ว่าจะมีเพศใดก็ได้ คิดเป็นร้อยละ ๘๓

๓.๗ ท่านเห็นด้วยกับการให้คู่สมรสเพศเดียวกันสามารถรับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้หรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้คู่สมรสเพศเดียวกันสามารถรับบุตรบุญธรรมร่วมกันได้ คิดเป็นร้อยละ ๘๗ ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ บางส่วนได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยแนะนำให้ปรับปรุง หมวดความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา และบุตร ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ด้วย เพราะหากมีการพัฒนากฎหมายเป็นสมรสเท่าเทียมแล้วมีการยกเลิกถ้อยคำที่ระบุเพศไป เช่นนี้ คำว่า “บิดา” และ “มารดา” ยังมีอยู่หรือไม่ หรือควรแก้ไขเป็นอย่างไร นอกจากนี้ แล้วยังควรพิจารณาถึงการรับรอง และคุ้มครองเด็กที่เกิดจากเทคโนโลยีเจริญพันธุ์ด้วย

๓.๘ ท่านเห็นด้วยกับการให้คู่สมรสไม่ว่าจะเป็นเพศใดสามารถรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๖ หรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้คู่สมรสไม่ว่าจะเป็นเพศใดสามารถรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๖ คิดเป็นร้อยละ ๙๓

๓.๙ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้คู่สมรสไม่ว่าจะเป็นเพศใด ได้รับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมทั้งกฎหมายอื่น เฉกเช่นเดียวกับคู่สมรสต่างเพศในปัจจุบันทุกประการ หรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้คู่สมรสไม่ว่าจะเป็นเพศใด ได้รับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมทั้งกฎหมายอื่น เฉกเช่นเดียวกับคู่สมรสต่างเพศในปัจจุบันทุกประการ คิดเป็นร้อยละ ๙๒ นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมฯ บางส่วนยังได้เสนอข้อเสนอแนะให้พิจารณาการปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วยกฎหมายขัดกัน เพื่อรองรับและคุ้มครองสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบในกรณีการสมรสกับชาวต่างชาติด้วย

๓.๑๐ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบ เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ภายใน ๑๘๐ วัน หรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบเพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ภายใน ๑๘๐ วัน คิดเป็นร้อยละ ๘๘

๓.๑๑ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คิดเป็นร้อยละ ๙๐

๔. การรับฟังความคิดเห็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ ห้อง ๑๐-๐๑ อาคารกระทรวงยุติธรรม โดยมีผู้แทนจากส่วนราชการต่าง ๆ เข้าร่วม อาทิ กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นต้น โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) โดยเห็นว่าร่างกฎหมายดังกล่าว มีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยในปัจจุบัน และเห็นควรเร่งดำเนินการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ดังกล่าวโดยเร็วเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของทุกคนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีข้อห่วงกังวลบางประการสรุปได้ดังนี้

๔.๑ ประเด็นเรื่องอายุขั้นต่ำของการสมรส

ผู้แทนจากกรมกิจการเด็กและสถาบันครอบครัว สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอแนะให้ดำเนินการเพิ่มเกณฑ์อายุขั้นต่ำของการสมรส รวมทั้งการหมั้นจากเดิมที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดไว้ที่ ๑๗ ปีบริบูรณ์ เป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยเฉพาะอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child: CRC) นอกจากนี้ ผู้แทนจากกรมกิจการเด็กและเยาวชนยังได้เสนอให้ตัดวรรคท้ายของ มาตรา ๑๔๔๘ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ให้อำนาจศาลอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนอายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ได้ หากมีเหตุอันควร เพื่อยกระดับการคุ้มครองเด็กและเยาวชน

๔.๒ ประเด็นเรื่องกรอบระยะเวลาตามมาตรา ๖๗ แห่งร่างพระราชบัญญัติฯ

ผู้แทนจากกรมสรรพากร และกรมบัญชีกลาง แสดงข้อห่วงกังวลในประเด็น กรอบระยะเวลาที่ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ เร่งทบทวนกฎหมายที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องใดที่เกี่ยวข้องให้แก่สามี ภรรยา สามีภรรยา หรือคู่สมรส พร้อมเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ภายใน ๑๘๐ วัน ตามร่างมาตรา ๖๗ แห่งร่างพระราชบัญญัติฯ โดยเห็นว่า การทบทวนและแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ จะต้องพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างรอบด้านและครบถ้วน โดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลัง ที่มีกฎหมายลำดับรอง และรายละเอียดค่อนข้างเยอะ ดังนั้น กำหนดระยะเวลา ๑๘๐ จึงน้อยเกินไปอย่างมาก และคาดว่าหน่วยงานต่าง ๆ อาจไม่สามารถดำเนินการได้ทันภายในกำหนดระยะเวลา หากเป็นไปได้ควรที่จะเพิ่มกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้เหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติจะได้ไม่ก่อให้เกิดภาระต่อทางราชการมากเกินไป

๔.๓ ประเด็นเรื่องการจัดสรรสวัสดิการและทรัพยากรเพื่อรองรับคู่สมรสไม่จำกัดเพศ

ถึงแม้ว่าผู้แทนกรมสรรพากร และกรมบัญชีกลาง จะไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ แต่ทั้งสองหน่วยงานได้แสดงข้อห่วงกังวลเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรและสวัสดิการเพื่อให้ครอบคลุมคู่สมรสที่ไม่จำกัดเพศ โดยเฉพาะบรรดาสวัสดิการประโยชน์ทั้งหลายที่พึงได้ตามบรรดากฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่อาจก่อให้เกิดภาระด้านงบประมาณของรัฐ รวมทั้งการจัดเก็บภาษีและการคำนวณฐานภาษีที่อาจจะลดน้อยลงเพราะมีผู้เข้าเกณฑ์ได้รับการลดหย่อนภาษีมากขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมก็ได้หยิบยกประเด็นในทำนองเดียวกันว่า

ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้อาจก่อให้เกิดภาระแก่กองทุนประกันสังคมมากขึ้น แต่ก็ยินดีที่จะดำเนินการปรับปรุงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับร่างกฎหมายฯ ฉบับนี้ เพราะเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องจัดสรรทรัพยากรและสวัสดิการต่าง ๆ ให้กับประชาชนทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติ

๔.๔ ประเด็นความละเอียดอ่อนทางด้านศาสนา

ผู้แทนกรมการศาสนา ได้แสดงความห่วงกังวลเกี่ยวกับการไม่เห็นด้วยต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ของศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ ที่เห็นว่า การรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัวของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักคำสอนของศาสนา ดังนั้น จึงเสนอแนะให้คุ้มครองผู้นำทางศาสนาที่อาจปฏิเสธการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาให้แก่คู่รักเพศเดียวกันตามหลักความเชื่อทางศาสนาด้วย

๔.๕ ประเด็นการสร้างความตระหนักรู้ในแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ได้แสดงข้อห่วงกังวลถึงความเป็นไปได้ที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจปฏิเสธการจดทะเบียนสมรสให้แก่คู่รักเพศเดียวกันเมื่อร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้มีผลบังคับใช้แล้ว ด้วยเหตุของอคติส่วนบุคคล เป็นต้น ดังนั้น ภาครัฐจึงอาจพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะจัดให้มีบทบัญญัติกำหนดโทษกรณีเจ้าหน้าที่รัฐปฏิเสธการจดทะเบียนสมรสโดยไม่มีเหตุอันควรไว้ด้วย โดยอ้างอิงแนวทางของประเทศฝรั่งเศสที่กำหนดโทษปรับและจำคุก หากเกิดกรณีฯ ดังกล่าวขึ้น เป็นต้น ในทำนองเดียวกัน ผู้แทนกรมการกงสุลและกรมการปกครอง เห็นว่า หากร่างพระราชบัญญัติฯ มีผลใช้บังคับ ภาครัฐควรเร่งปรับปรุงแนวปฏิบัติและสร้างความตระหนักรู้ให้แก่บุคลากรของหน่วยงานโดยเฉพาะนายทะเบียน เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีเอกภาพมากที่สุด

๕. การรับฟังความคิดเห็นกับทุกภาคส่วนในกรุงเทพมหานคร (Public Forum)

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ ห้องแกรนด์ เอบี ชั้น ๔ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน กรุงเทพฯ โดยมีศาสตราจารย์กิตติคุณ วิฑิต มั่นตาภรณ์ อดีตผู้เชี่ยวชาญอิสระด้านการป้องกันความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศวิถี หรืออัตลักษณ์ทางเพศแห่งสหประชาชาติ คุณนรีลักษณ์ แพไชยภูมิ ผู้อำนวยการกองสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ คุณกิตตินันท์ ธรรมธัช นายกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย คุณณภัทร ครุฑไทย ผู้แทนครอบครัวหลากหลายทางเพศ และคุณศุภณัฐ แก้วเล็ก นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการ ร่วมเป็นผู้เสวนาในหัวข้อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) และการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ และมีผู้แทนภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และประชาชนประมาณ ๓๐๐ คน

เข้าร่วมการประชุมฯ และแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างกฎหมายฯ อย่างกว้างขวาง โดยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

๕.๑ ผู้เข้าร่วมประชุมฯ ส่วนใหญ่สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) พร้อมทั้งชื่นชมรัฐบาลและกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ในเจตนารมณ์ที่ชัดเจนและแน่วแน่ในการผลักดันกฎหมายฉบับนี้ที่จะส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะสิทธิในการก่อตั้งครอบครัว ซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลทุกคนอย่างเสมอภาคเท่าเทียม และไม่เลือกปฏิบัติ อีกทั้งยังยกระดับมาตรฐานและภาพลักษณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยให้ทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจโดยเฉพาะในธุรกิจการท่องเที่ยว การโรงแรม การจัดเลี้ยง รวมทั้งธุรกิจจัดงานแต่งงาน (Wedding Planner) เพราะประเทศไทยจะกลายเป็นจุดหมายหลักของคู่รักเพศเดียวกันทั่วทุกมุมโลกที่จะเดินทางมาจัดงานแต่งงาน เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นมิตรต่อกลุ่ม LGBTQ+

๕.๒ ผู้เข้าร่วมประชุมฯ เสนอให้ภาครัฐพิจารณาผลักดันกฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเพิ่มเติมควบคู่ไปด้วย โดยเฉพาะ ร่างพระราชบัญญัติรับรองอัตลักษณ์ทางเพศสภาพที่จะอนุญาตให้บุคคลสามารถเปลี่ยนคำนำหน้านามได้ตามอัตลักษณ์ทางเพศของตน รวมทั้งการยกเลิกกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ซึ่งเป็นกฎหมายที่ก่อให้เกิดอคติและการเลือกปฏิบัติต่อพนักงานบริการ โดยเฉพาะบุคคลข้ามเพศ

๕.๒ ผู้เข้าร่วมประชุมฯ แสดงข้อห่วงกังวลเกี่ยวกับความละเอียดอ่อนทางด้านศาสนา โดยเสนอให้ภาครัฐคำนึงถึงมาตรการแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะการคุ้มครองผู้นำทางศาสนาในการปฏิเสธการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาให้แก่คู่รักเพศเดียวกันเนื่องจากขัดต่อหลักคำสอนของศาสนาด้วย เพื่อให้ทุกความเชื่อ ทุกสิทธิและเสรีภาพได้รับการเคารพและสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสมานฉันท์ รวมทั้งเร่งสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง

๕.๓ ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการแก้ไขกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับประเด็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อรองรับกรณีการสมรสระหว่างคนไทยกับคนต่างชาติ รวมทั้งแนวทางการรับรองสถานะของการสมรส (Spouse) หรือคู่ชีวิต (Civil Partner) ของคู่รักเพศเดียวกันที่เป็นคนไทยด้วยกันซึ่งจดทะเบียนตามกฎหมายต่างประเทศ หรือคู่รักเพศเดียวกันที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไทยที่ได้จดทะเบียนกันตามกฎหมายต่างประเทศ หรือคู่รักเพศเดียวกันที่ทั้งสองฝ่ายเป็นคนต่างชาติและได้จดทะเบียนกันตามกฎหมายของต่างประเทศ ทั้งก่อน

และหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้มีผลใช้บังคับ อีกทั้งพิจารณาความเป็นไปได้ในการเปิดโอกาสให้คู่รักเพศเดียวกันที่เป็นคนต่างชาติทั้งสองฝ่ายจะมาจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายไทยด้วย

๕.๔ ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ แสดงข้อห่วงกังวลเกี่ยวกับกรอบระยะเวลาตามมาตรา ๖๗ แห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการทบทวนกฎหมายที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบเพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ ภายใน ๑๘๐ วัน ซึ่งอาจเป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ เนื่องจากแต่ละหน่วยงานมีกฎหมายลำดับรองที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบเป็นจำนวนมาก และการทบทวนกฎหมายจำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างละเอียดและรอบคอบ ดังนั้น จึงควรปรับเพิ่มกรอบระยะเวลาให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

๕.๕ ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ แสดงข้อห่วงกังวลประเด็นช่องว่างของระยะเวลาระหว่างที่กฎหมายมีผลบังคับใช้กับการที่หน่วยงานจะต้องไปแก้ไขกฎหมายภายใต้ความรับผิดชอบเพื่อรองรับสิทธิตามร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ประชาชนโดยเฉพาะคู่รักเพศเดียวกันมีสิทธิต่าง ๆ ตามร่างกฎหมายฯ ฉบับนี้เรียบร้อยแล้ว แต่อาจจะไม่สามารถใช้สิทธิต่าง ๆ ได้เนื่องจากกฎหมายอื่นยังอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไข เช่นนี้ หน่วยงานภาครัฐอาจเสี่ยงกับการถูกฟ้องร้องดำเนินคดี และทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ จึงเสนอแนวทางการยกเว้นกฎหมายที่อาจทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ต้องไปดำเนินการทบทวนกฎหมายภายใต้ความรับผิดชอบ และทำให้คู่สมรสตามความหมายของร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ได้รับการคุ้มครองและรับรองสิทธิตามกฎหมายอื่น ๆ โดยอัตโนมัติ โดยให้เทียบเคียงกับแนวทางการยกเว้นพระราชบัญญัติการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่จัดทำบัญชีรายชื่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นบัญชีแนบท้ายร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นต้น ซึ่งในแนวทางดังกล่าว หากแก้ไขร่างมาตรา ๖๗ ของร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ให้ใช้คำว่า “คู่สมรส” แทนที่ “สามีภริยา” ในกฎหมายอื่นก็จะทำให้ไม่ต้องไปแก้ไขกฎหมายอื่นอีก และในทางปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็จะสามารถนำเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับควบคู่กับกฎหมายที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบเพื่อรับรองและคุ้มครองสิทธิของคู่รักทุกเพศได้เลยทันที

๕.๖ ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ กังวลถึงความไม่ชัดเจนของถ้อยคำในทางกฎหมายที่ปรากฏในบางมาตรา ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความได้ เช่น การกระทำหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่นเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือของผู้อื่น ซึ่งเป็นเหตุฟ้องหย่า เป็นต้น

๕.๗ ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ เสนอให้ดำเนินการยกเลิกเหตุฟ้องหย่าตามร่างมาตรา ๑๕๑๖ (๙) ของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กำหนดให้ คู่สมรสสามารถฟ้องหย่าได้ หากคู่สมรสอีกฝ่ายเป็นโรคติดต่อร้ายแรง และโรคมีลักษณะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้ โดยเห็นว่า อนุมาตราฯ ดังกล่าวเป็นการตีตราและเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มผู้ติดเชื้อ HIV ซึ่งปัจจุบันได้มีวิทยาการทางการแพทย์ที่ทำให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างปรกติสุขแล้ว

๕.๘ ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ เห็นว่า ควรปรับเพิ่มอายุขั้นต่ำของการสมรสจากปัจจุบันที่กำหนดไว้ที่ ๑๗ ปีบริบูรณ์ เป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลโดยเฉพาะอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก หรือ ๒๐ ปีบริบูรณ์ โดยเทียบเคียงกรณีการบรรลุนิติภาวะ เพื่อให้บุคคลมีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะตัดสินใจในชีวิต

๕.๙ ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ เห็นว่า คู่สมรสทุกเพศควรได้รับการคุ้มครองและรับรองสิทธิทุกอย่างเท่าเทียมกับคู่รักต่างเพศทุกประการ โดยเฉพาะเรื่องสวัสดิการของรัฐ สวัสดิการของข้าราชการ หรือสิทธิในการเซ็นยินยอมรักษาพยาบาล เป็นต้น

จัดทำโดย

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

กองสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

นรีลักษณ์/ฉัตรารัตน์/ศุภณัฐฯ

โทร ๐๘ ๒๑๖๑ ๔๖๒๕

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม)

๑) การรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th

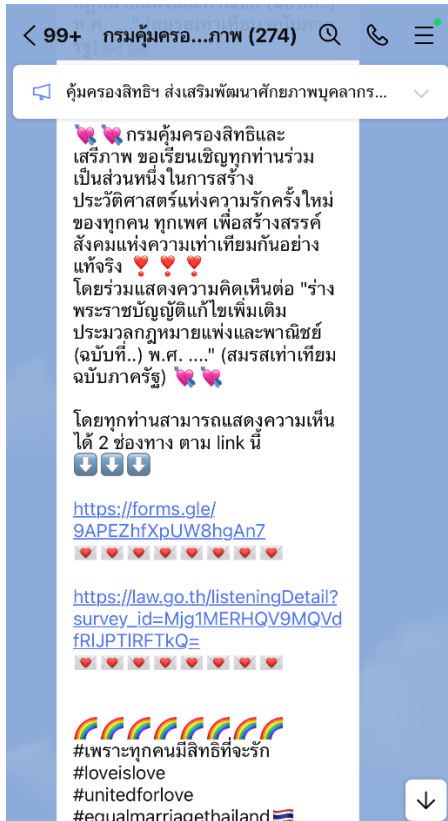
The screenshot shows the law.go.th website interface. The top navigation bar includes the LAW logo, a menu icon, and buttons for 'โครงการรับฟัง' (Listening Project) and 'ฐานข้อมูลกฎหมาย BETA' (Legal Database BETA). The main content area features a search bar with the text 'สมรส' and several filter tags: '#ล่าสุด', '#ตอบมากที่สุด', '#ความคืบหน้า', and '#ประเมินผลสัมฤทธิ์'. Below the search bar, there is a card for the survey titled 'การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ. แก้ไข ปพพ (สมรสเท่าเทียม ฉบับภาครัฐ)'. The card displays the survey title, a progress bar at 7.9%, and a 'ส่งความคิดเห็น' (Send Comment) button. A sidebar on the right contains a 'ตัวกรอง' (Filter) section with dropdown menus for 'สถานะการรับฟัง' (Listening Status) and 'กระทรวง / หน่วยงานอิสระ' (Ministry / Independent Agency).

The second screenshot shows a detailed view of the survey page. The URL is law.go.th/listeningDetail?survey_id=Mjg1MERHQV9MQVdfRlUPTIRFTkQ=. The page title is 'การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ. แก้ไข ปพพ (สมรสเท่าเทียม ฉบับภาครัฐ)'. The survey title is 'รับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ. แก้ไข ปพพ (สมรสเท่าเทียม ฉบับภาครัฐ)'. The progress bar is at 7.9%. Below the survey card, there is a navigation bar with tabs: 'ข้อมูลการรับฟังความเห็น' (Listening Information), 'ร่างกฎหมาย' (Draft Law), 'แบบสำรวจ' (Survey), 'ข้อมูลติดต่อหน่วยงาน' (Agency Contact Information), and 'ส่งความคิดเห็น' (Send Comment). The 'ข้อมูลการรับฟังความเห็น' tab is selected, showing the survey title and a 'ส่งความคิดเห็น' button at the bottom.

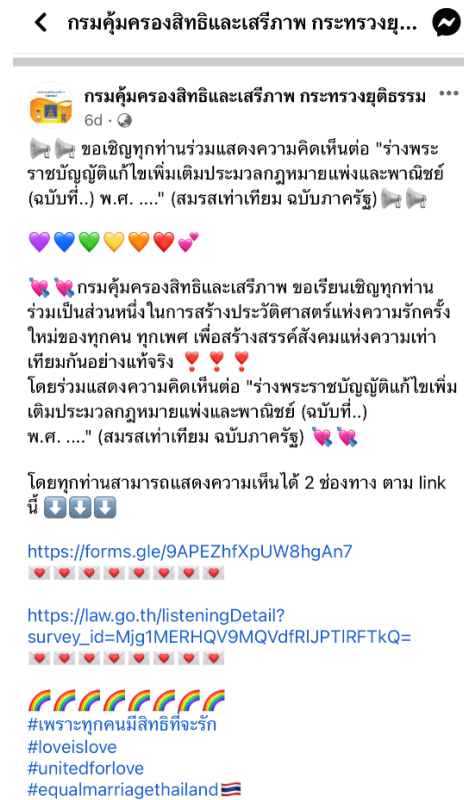
๒) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นผ่าน Google Form บนเว็บไซต์กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

The image shows two screenshots. The top screenshot is the homepage of the Rights and Liberties Protection Department (รปด.ท.). The header includes the department's name in Thai and English, and a navigation menu with items like 'เกี่ยวกับกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ', 'หน่วยงานกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ', 'แผนกสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ', 'แผนกรื้อถอนสิทธิมนุษยชน', 'ศูนย์สิทธิมนุษยชน', 'ข่าวประกาศกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ', 'รายงานกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ', and 'ดาวน์โหลดเอกสาร'. The main banner features a rainbow flag and the text: 'การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม ฉบับภาครัฐ)'. Below the banner are several service tiles, including 'รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชน', 'ITA', 'ยื่นขอไกล่เกลี่ย', 'จัดตั้ง ศพช.', and 'บริการประชาชน'. The bottom screenshot shows a Google Form titled 'แบบรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม ฉบับภาครัฐ)'. The form has three sections: 'ส่วนที่ 1 จาก 3' containing the title and a brief description of the bill; 'ส่วนที่ 2 จาก 3' containing a 'ข้อมูลส่วนบุคคล' field with a sub-field for 'คำอธิบาย (จะหรือไม่ก็ได้)'; and a 'เพศ' field.

๓) หลักฐานการประชาสัมพันธ์การรับฟังความคิดเห็นผ่านช่องทางต่าง ๆ

การประชาสัมพันธ์ช่องทางการรับฟังความคิดเห็น
ผ่านกลุ่มต่าง ๆ บนแอปพลิเคชันไลน์

การประชาสัมพันธ์ช่องทางการรับฟังความคิดเห็น
ผ่านFacebook กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

๔) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นร่วมกับผู้นำกลุ่มศาสนา

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น ต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ฉบับภาครัฐ ครั้งที่ ๑ (กลุ่มศาสนา) เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ระหว่างเวลา ๐๙.๓๐ น. - ๑๒.๐๐ น. ผ่านระบบแอปพลิเคชัน Cisco Webex Meeting ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนจากศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม

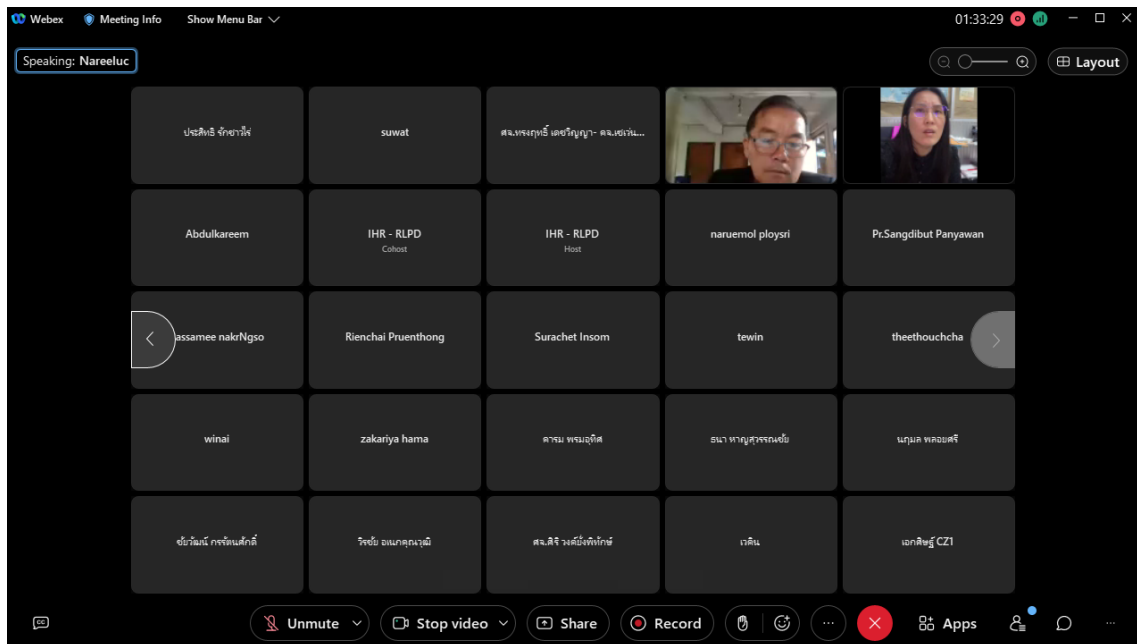
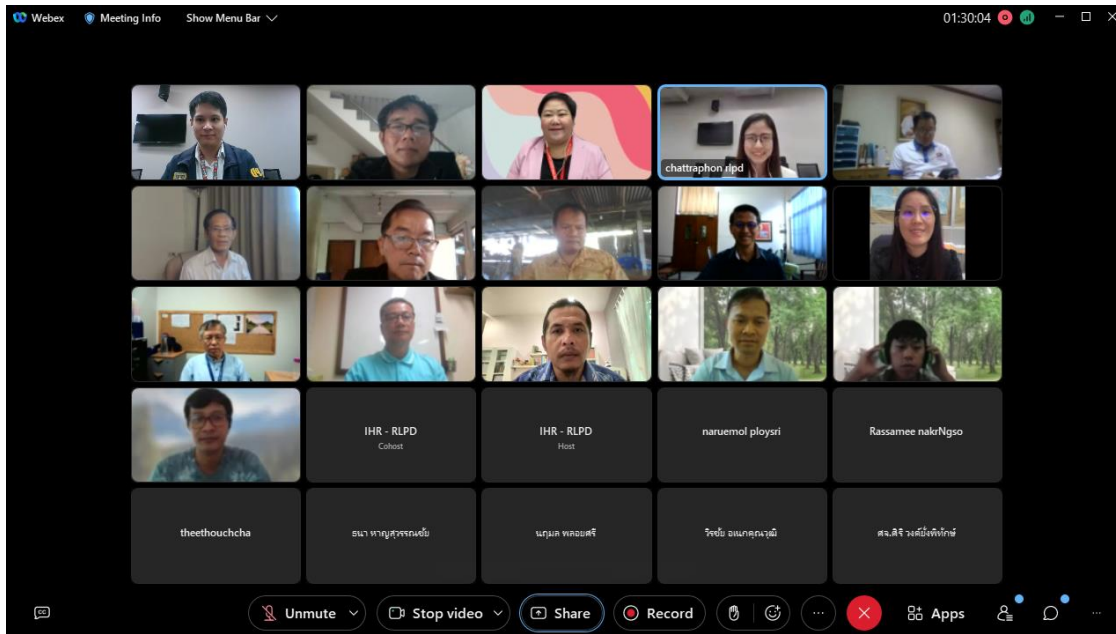

(၂၈)

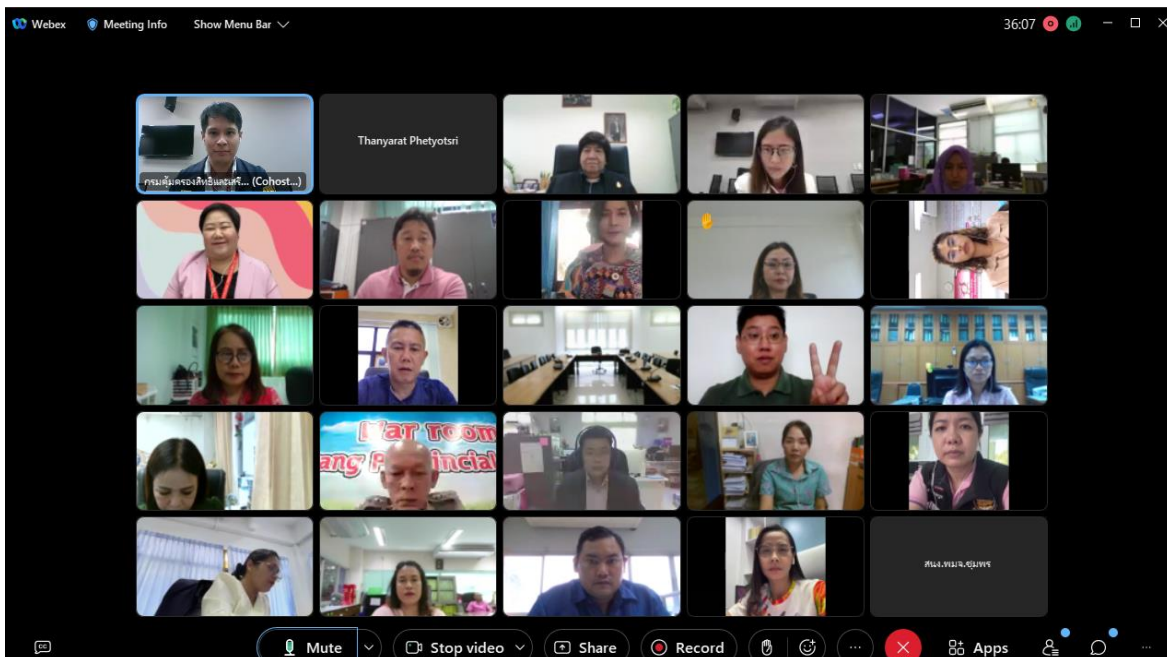

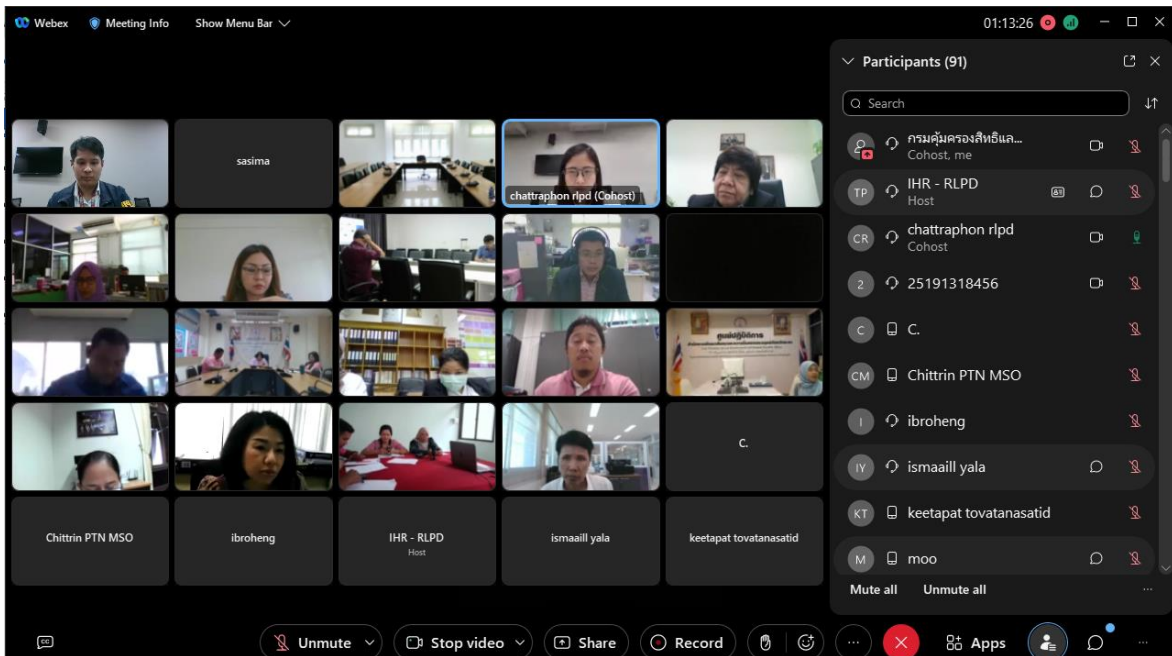
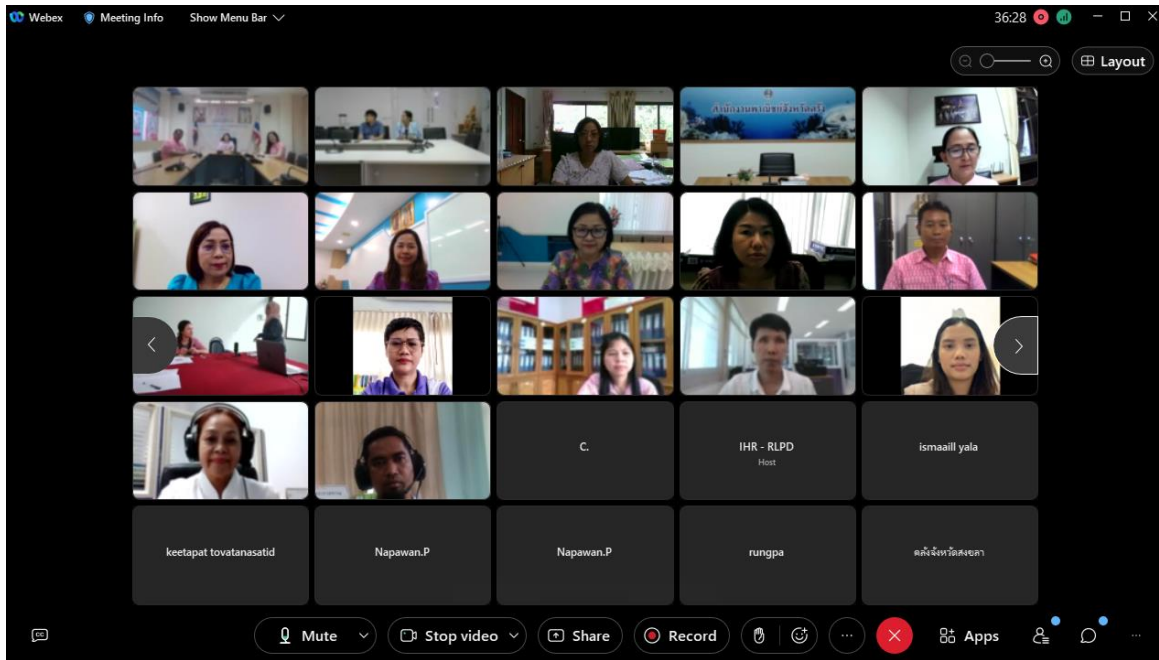

๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ

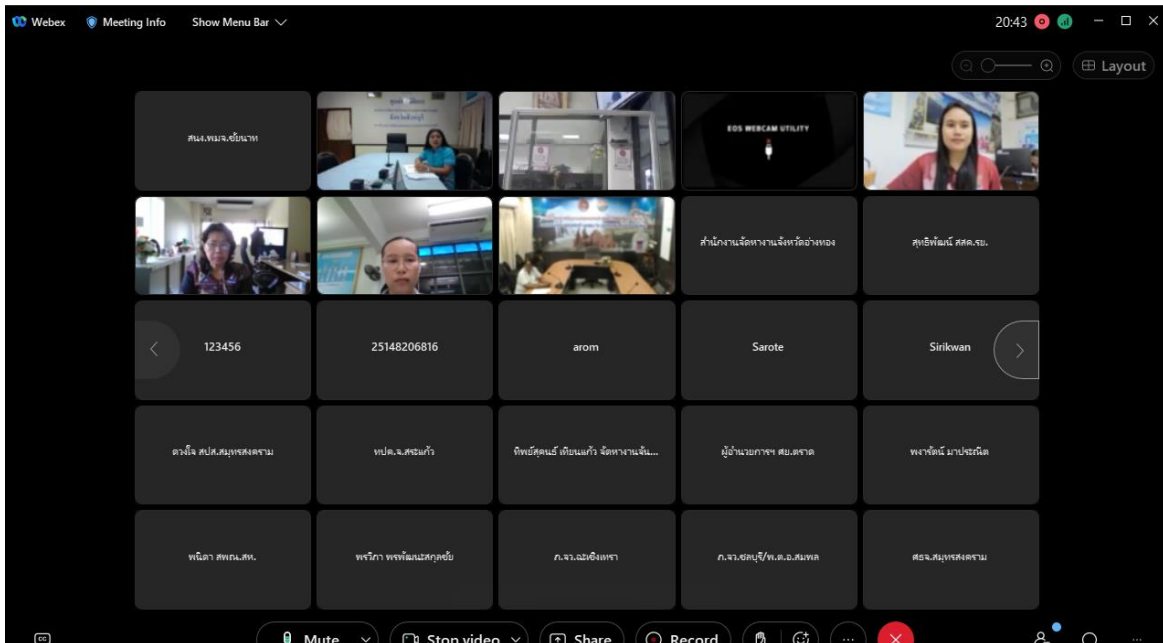
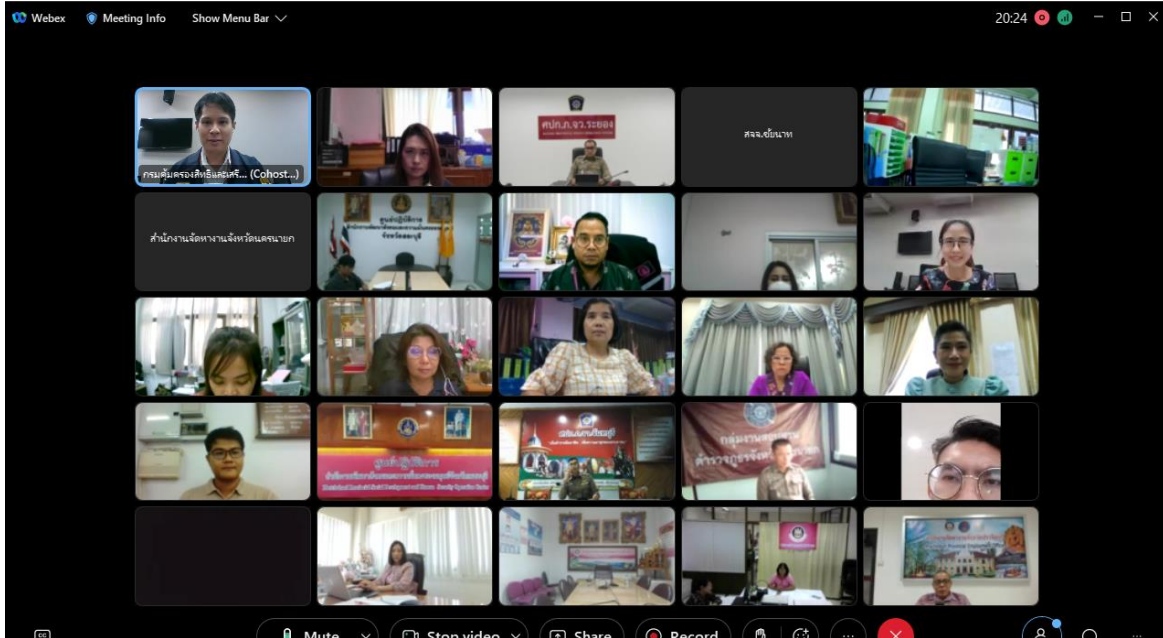
กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพได้จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ฉบับภาครัฐ ร่วมกับผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ผ่านระบบการประชุมทางจอภาพ Video Conference ผ่านแอปพลิเคชัน Cisco Webex Meeting โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

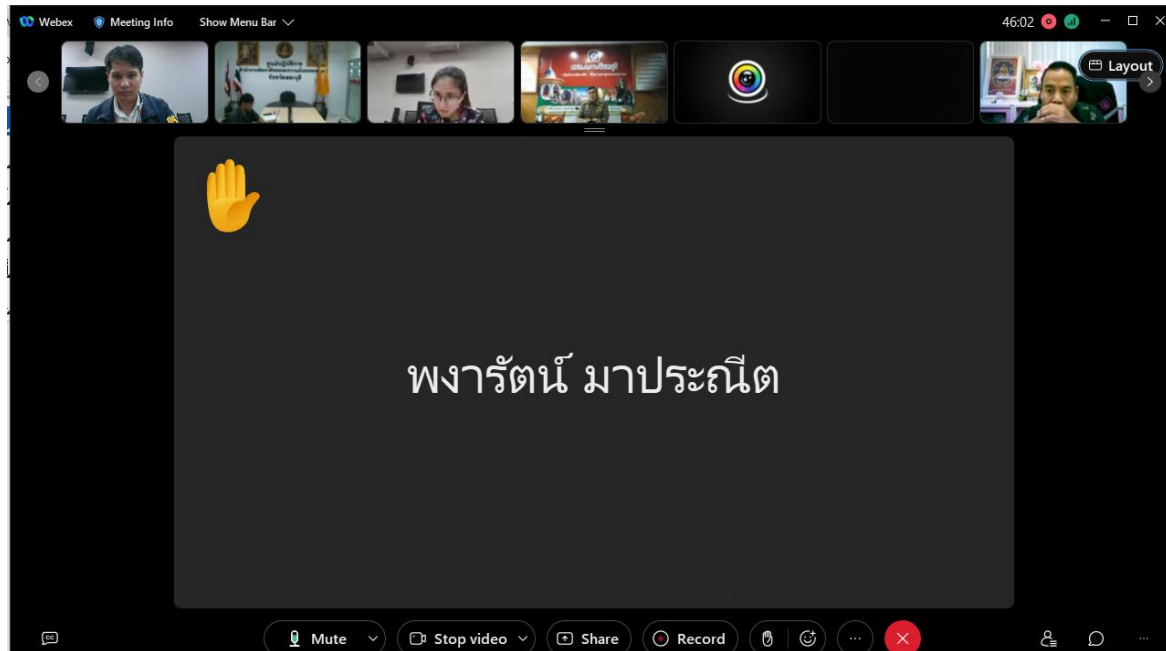
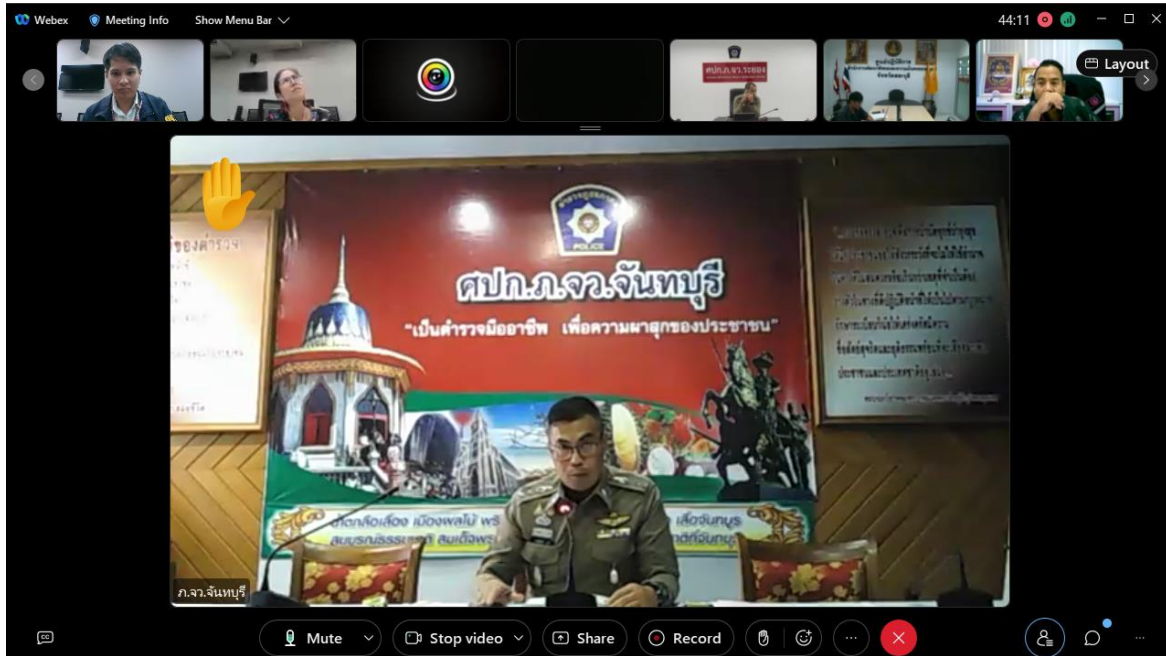
๕.๑ การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ร่วมกับผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ จากภาคใต้ ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ตั้งแต่เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

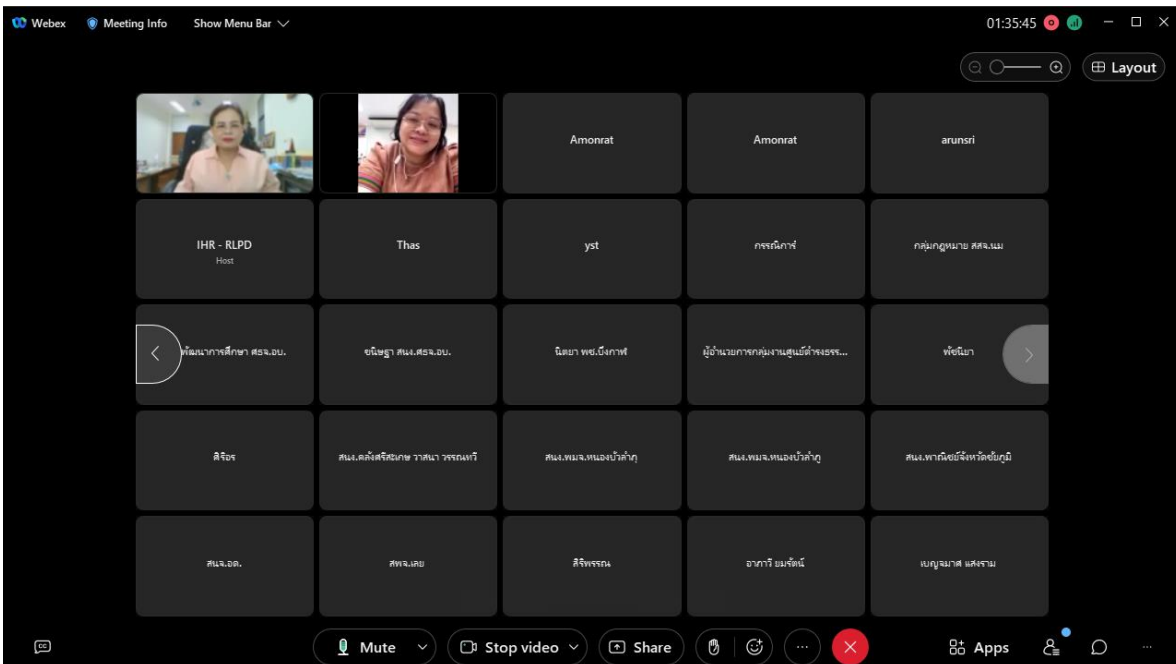
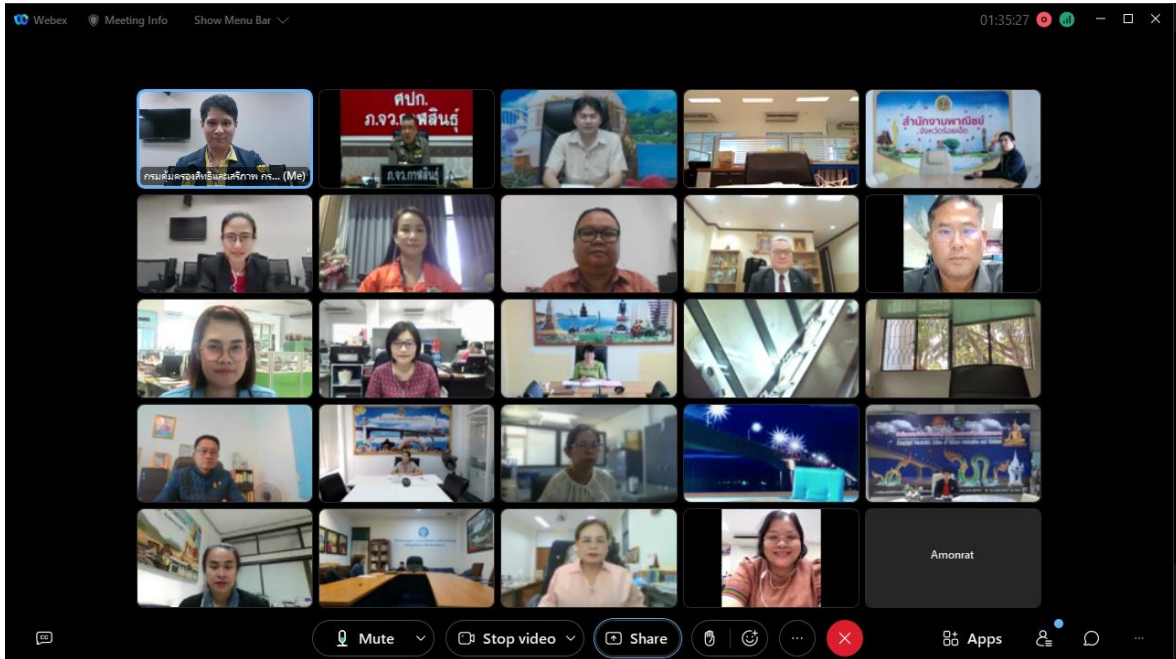

๕.๒ การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ร่วมกับผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ จากภาคตะวันออก กลาง และภาคตะวันตกในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๕.๓๐ น.

๕.๓ การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ร่วมกับผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ระหว่างเวลา ๐๙.๓๐ น. - ๑๒.๐๐ น.

๕.๔ การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นฯ ร่วมกับผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ จากภาคเหนือ ในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ระหว่างเวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

๖) การรับฟังความคิดเห็นกับทุกภาคส่วนในกรุงเทพมหานคร (Public Forum)

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ ห้องแกรนด์ เอบี ชั้น ๔ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ

๗) การรับฟังความคิดเห็นร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ ห้อง ๑๐-๐๑ อาคารกระทรวงยุติธรรม โดยมีผู้แทนจากส่วนราชการต่าง ๆ เข้าร่วม

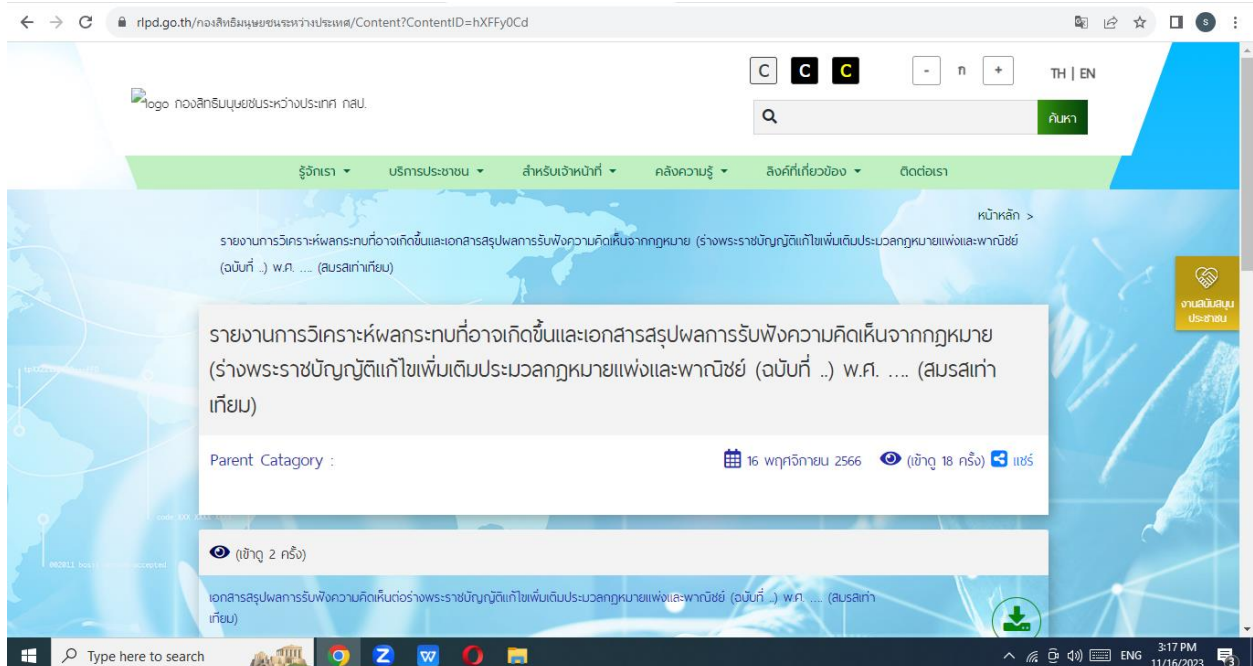
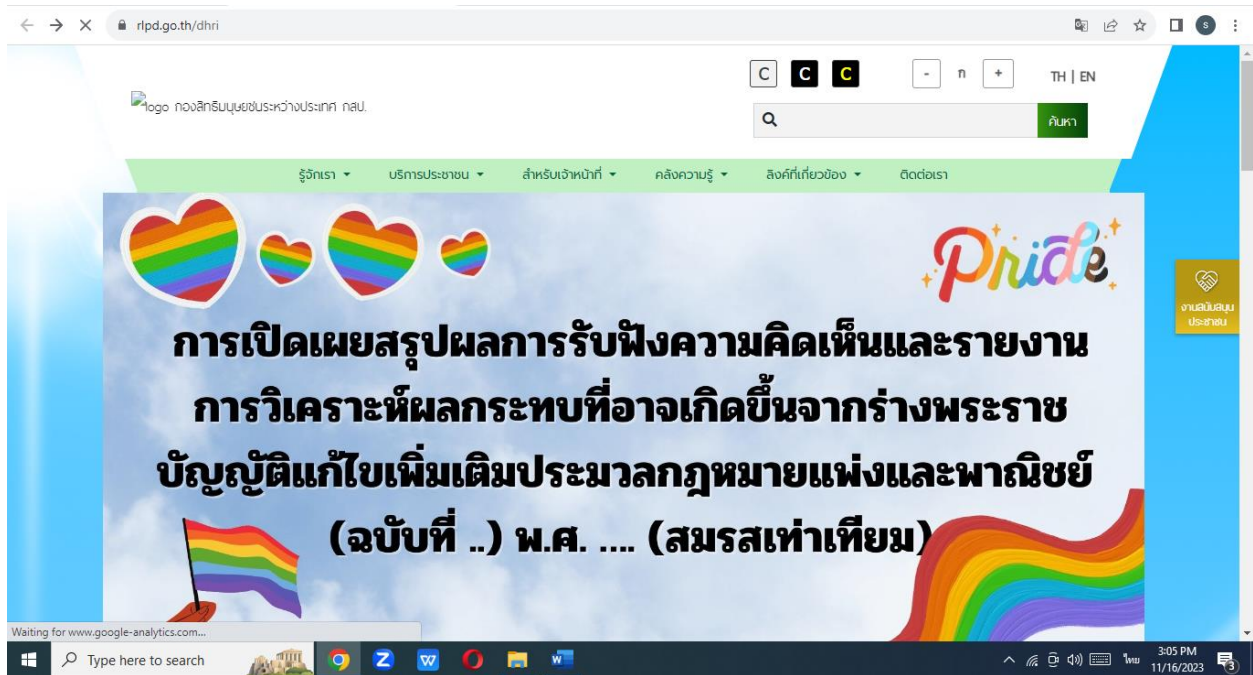

**หลักฐานการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมรสเท่าเทียม)**

Logo กองสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ กสป.

รัฐสภา บริการประชาชน สำหรับเจ้าหน้าที่ คลังความรู้ สิ่งที่เกี่ยวข้อง ติดต่อเรา

Parent Category : 16 พฤศจิกายน 2566 (เข้าชม 18 ครั้ง) แชร์

(เข้าชม 2 ครั้ง)

เอกสารสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (สรุปเท่าเทียม)

(เข้าชม 1 ครั้ง)

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย (ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (สรุปเท่าเทียม)

20231116024557.pdf 1 / 16 100%

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (สรุปเท่าเทียม)

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (สรุปเท่าเทียม) ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติลักษณะที่การจัดทำกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยดำเนินการผ่าน ๕ ช่องทาง ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายในรูปแบบออนไลน์

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ดำเนินการเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (สรุปเท่าเทียม) อย่างเป็นทางการเว็บไซต์ law.go.th และระบบ Google Form บนเว็บไซต์ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึง ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๕ วัน โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

๑.๑ การรับฟังความคิดเห็นบนเว็บไซต์ law.go.th

ประชาชนให้ความสนใจตอบแบบรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (สรุปเท่าเทียม) อย่างกว้างขวาง โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามบนเว็บไซต์ law.go.th จำนวนทั้งสิ้น ๕๓๐ คน จำนวนรายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลได้ดังนี้

ww2-api.rlpd.go.th/File/Documentcontent/ebc72562-4fc8-4cc7-4793-08dbe656e51d/20231116024535.pdf

20231116024535.pdf 1 / 8 100%

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติ... แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่...) พ.ศ. (เสนอสง่างามขึ้น)

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

(๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม หัวข้อที่ ๔.๓.๒ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและการมีบทบาทที่สำคัญในสังคม รวมถึงส่งเสริมความเสมอภาคทางสิทธิขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต โดยเน้นการสร้างการยอมรับในเพศสภาพของกลุ่มคนต่างๆ ภายใต้การสร้างเจตคติที่ถูกต้องบนพื้นฐานของการเรียนรู้และรับรู้ร่วมกันในสังคม การศึกษา การทำงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งสร้างโอกาส ให้คนทุกกลุ่มสามารถมีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความเห็น ที่เป็นประโยชน์และมีความพร้อมในการตัดสินใจเพื่อการพัฒนา ในระดับปัจเจกและระดับประเทศได้อย่างเท่าเทียม

(๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ หัวข้อ

QR Code ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สมรสเท่าเทียม)

กระทรวงยุติธรรม

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

เลขรับ ๓๔/๒๕๖๖ วันที่ ๙ ส.ค. ๒๕๖๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้มีรายชื่อแนบท้ายนี้ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ ผู้เสนอ

(นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) พริษฐ์ วัชรสินธุ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วรภพ วิริยะโรจน์	ผู้เสนอ
(นายพริษฐ์ วัชรสินธุ)		(นายวรภพ วิริยะโรจน์)	
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	
(ลงชื่อ) ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วิโรจน์ ลักขณาอดิศร	ผู้เสนอ
(นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล)		(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร)	
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	
(ลงชื่อ) ปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ศุภณัฐ มินชัยนันท์	ผู้เสนอ
(นายปารเมศ วิทยารักษ์สรรค์)		(นายศุภณัฐ มินชัยนันท์)	
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	
(ลงชื่อ) ธิษะณา ชุณหะวัณ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สิทธิพล วิบูลย์ธนากุล	ผู้เสนอ
(นางสาวธิษะณา ชุณหะวัณ)		(นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล)	
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	
(ลงชื่อ) สूरเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ฉัตร สุภัทรวณิชย์	ผู้เสนอ
(นายสूरเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ)		(นายฉัตร สุภัทรวณิชย์)	
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) อภิชาติ ศิริสุนทร (นายอภิชาติ ศิริสุนทร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ศักดินัย นุ่มหนู (นายศักดินัย นุ่มหนู) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) คุณากร มั่นนทีรีย (นายคุณากร มั่นนทีรีย) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) รักชนก ศรีนอก (นางสาวรักชนก ศรีนอก) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) นิติพล ผิวเหมาะ (นายนิติพล ผิวเหมาะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) คำพอง เทพาคำ (นายคำพอง เทพาคำ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ว่าที่ร้อยตรี สมชาติ เตชถาวรเจริญ (สมชาติ เตชถาวรเจริญ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชริน วงศ์พันธ์เที่ยง (นายชริน วงศ์พันธ์เที่ยง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ขวาล พลเมืองดี (นายขวาล พลเมืองดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กฤษฎ์หิรัญ เลิศอุฤทธิ์ภักดี (นายกฤษฎ์หิรัญ เลิศอุฤทธิ์ภักดี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พิมพ์กาญจน์ กิริติวิราภรณ์ (นางสาวพิมพ์กาญจน์ กิริติวิราภรณ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พุธิตา ชัยอนันต์ (นางสาวพุทธิตา ชัยอนันต์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ภัทรพงษ์ สีลาภัทร์ (นายภัทรพงษ์ สีลาภัทร์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เพชรรัตน์ ใหม่ขมภู (นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ขมภู) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จิตติกันต์ จิตติพดุมิกุล (นายจิตติกันต์ จิตติพดุมิกุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วุฒิพงศ์ ทองเหลา (นายวุฒิพงศ์ ทองเหลา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) รัศสสรณ์ นิยะโมสถ (นางสาวรัศสสรณ์ นิยะโมสถ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) การณิก จันทดา (นางสาวการณิก จันทดา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วีรนนท์ ฮวดศรี (นายวีรนนท์ ฮวดศรี) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ณ์รัฐฉมิ บัวประทุม (นายณ์รัฐฉมิ บัวประทุม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สรพัช ศรีปราชญ์ (นายสรพัช ศรีปราชญ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กิตติภณ ปานพรหมมาศ (นายกิตติภณ ปานพรหมมาศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จิรัฎฐ์ ทองสุวรรณ (นายจิรัฎฐ์ ทองสุวรรณ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชุตติพงศ์ พิภพภิญโญ (นายชุตติพงศ์ พิภพภิญโญ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	

(ลงชื่อ) วีรฐ รักเที่ยง (นายวีรฐ รักเที่ยง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สว่างจิตต์ เลหาะโรจนพันธ์ (นางสว่างจิตต์ เลหาะโรจนพันธ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์ (นางปัญญารัตน์ นันทภูษิตานนท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วรท ศิริรักษ์ (นายวรท ศิริรักษ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) คริชฐ์ ปานเนียม (นายคริชฐ์ ปานเนียม) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ฐากร ยะแสง (นายฐากร ยะแสง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชิชณุพงศ์ ตั้งเมธากุล (นายชิชณุพงศ์ ตั้งเมธากุล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ภูวิวรรธก์ ใจสำราญ (นายภูวิวรรธก์ ใจสำราญ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ณกร ชารีพันธ์ (นายณกร ชารีพันธ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สรวีย์ ศุภปณิตา (นายสรวีย์ ศุภปณิตา) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อธิพล ชลธราศิริ (นายอธิพล ชลธราศิริ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์ (นางสาวศศินันท์ ธรรมนิฐินันท์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ปรีติ เจริญศิลป์ (นายปรีติ เจริญศิลป์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เกียรติคุณ ต้นยาง (นายเกียรติคุณ ต้นยาง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) เขตวัน เตือประโคน (นายเขตวัน เตือประโคน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) นพดล ทิพยชล (นายนพดล ทิพยชล) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) อนุสรณ์ แก้ววิเชียร (นายอนุสรณ์ แก้ววิเชียร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เจษฎา ดนตรีเสนาะ (นายเจษฎา ดนตรีเสนาะ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ตรัยวรรณ อิ่มใจ (นายตรัยวรรณ อิ่มใจ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เชีย จำปาทอง (นายเชีย จำปาทอง) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ธีรจชัย พันธุมาศ (นายธีรจชัย พันธุมาศ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สิริลภัส กองตระการ (นางสาวสิริลภัส กองตระการ) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ศนิवार บัวบาน (นางสาวศนิवार บัวบาน) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ชุติมา คชพันธ์ (นางสาวชุติมา คชพันธ์) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)	จูลพงษ์ อยู่เกษ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ	ผู้เสนอ
	(นายจูลพงษ์ อยู่เกษ)			(นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	
(ลงชื่อ)	ทิพา ปวีณาเสถียร	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	กนต์พงษ์ ประยูรศักดิ์	ผู้เสนอ
	(นางทิพา ปวีณาเสถียร)			(นายกนต์พงษ์ ประยูรศักดิ์)	
	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	
	(ลงชื่อ)	เอกราช อุดมอำนวย		ผู้เสนอ	
		(นายเอกราช อุดมอำนวย)			
		สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล			

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรเพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

มาตี พิมพ์
แทน
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ ชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน สามารถหมั้น สมรสกันได้ตามกฎหมาย เป็นคู่หมั้น คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๑ และหมวด ๒ (มาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ และมาตรา ๑๔๖๐)

๒. หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม และยัง กำหนดให้ตัดคำว่า สามีและภริยา และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” ในบรรพ ๑ หลักทั่วไป ลักษณะ ๒ บุคคล ส่วนที่ ๓ ภูมิลำเนา (มาตรา ๔๓) และลักษณะ ๖ อายุความ หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป (มาตรา ๑๙๓/๒๒) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในหมวดนี้

๓. หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็น หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม และกำหนดให้ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสซึ่งบุคคลสองคนสมรสกัน ให้มีสิทธิหน้าที่และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๓ (มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ และมาตรา ๑๔๖๓)

๔. หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็นหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม

๕. สิทธิและหน้าที่ ของคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมายจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกัน โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๔ (มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ และมาตรา ๑๔๙๓)

๖. การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส การหย่าขาดจากการสมรส การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๕ - ๖ (มาตรา ๑๔๙๘ มาตรา ๑๔๙๙ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๐๘ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓) และแก้ไข ลักษณะ ๒ หมวด ๓ ความปกครอง(มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ มาตรา ๑๕๙๘/๑๗) และ ลักษณะ ๓ ค่าอุปการะเลี้ยงดู (มาตรา ๑๕๙๘/๓๘)

๗. ให้คู่สมรสซึ่งเป็นเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามบรรดากฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใต้ที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี (เพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๔๒)

๘. ให้กรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เป็นผู้ที่มีคู่สมรสของตนเป็นผู้ถูกจำกัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควรได้รับมรดก (มาตรา ๑๖๐๖ (๓))

๙. คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือคู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย เป็นทายาทโดยธรรม มีสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต (มาตรา ๑๖๒๕ (๑) และมาตรา ๑๖๒๘)

๑๐. กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภริยา สามีภริยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรส

๑๑. การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ สถานะทางกฎหมาย และความสัมพันธ์ของชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน นอกจากการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามข้อ ๑ - ข้อ ๙ ตามบรรพ ๕ ครอบคลุม และบรรพ ๖ มรดกแล้วก็ให้สามารถกระทำได้

เหตุผล

โดยที่สถาบันครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่การก่อตั้งครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีความหลากหลายของลักษณะความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลทุกเพศ ไม่ว่าจะเป็นเพศใด โดยมีการอุปการะเลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์ ไม่แตกต่างไปจากคู่สมรสสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้บุคคลทุกเพศสามารถก่อตั้งครอบครัวได้ โดยกำหนดให้บุคคลทุกคนได้การรับรองและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ว่าด้วยภูมิสำเนาของคู่สมรส อายุความสัมพันธ์เรียกร้องระหว่างคู่สมรส การหมั้น การจดทะเบียนสมรส การจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกันของคู่สมรส การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส เหตุแห่งการฟ้องหย่า การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส การเป็นทายาทโดยธรรม การรับบุตรบุญธรรม และการรับมรดกจากคู่สมรส จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ภูมิลำเนาของคู่สมรส ได้แก่ถิ่นที่อยู่คู่สมรสอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรส เว้นแต่คู่
สมรสฝ่ายใดได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่ามีภูมิลำเนาแยกต่างหากจากกัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓/๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓/๒๒ อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างคู่สมรส ถ้าจะครบกำหนดก่อนหรือภายใน
หนึ่งปีนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง อายุความนั้นยังไม่ครบกำหนดจนกว่าจะครบหนึ่งปีนับแต่วันที่การสมรส
สิ้นสุดลง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓๕ การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลและบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้นจะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายผู้หมั้นได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่ผู้รับหมั้นเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น

เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้น

สินสอด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่ายผู้หมั้นให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่ายผู้รับหมั้นแล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่ผู้รับหมั้นยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรสโดยมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้นหรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายผู้รับหมั้นต้องรับผิดชอบ ทำให้ผู้หมั้นไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ฝ่ายผู้หมั้นเรียกสินสอดคืนได้

ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือสินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ ถึงมาตรา ๔๑๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยลามิควรรได้มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓๙ เมื่อมีการหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้นอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกให้รับผิดชอบ ค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่ายผู้รับหมั้นเป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืนของหมั้นแก่ฝ่ายผู้หมั้นด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๐ ค่าทดแทนนั้นอาจเรียกได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแห่งบุคคลหรือบุคคลนั้น
 (๒) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่นบิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรสโดยสุจริต และตามสมควร

(๓) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่อาชีพหรือทางทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มีการสมรส

ในกรณีที่ผู้รับหมั้นเป็นผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นเป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็นส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่ผู้รับหมั้นพึงได้รับ หรือศาลอาจให้ค่าทดแทนโดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นก็ได้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๑ ถ้าคู่หมั้นฝ่ายหนึ่งตายก่อนสมรส อีกฝ่ายหนึ่งจะเรียกร้องค่าทดแทนมิได้ ส่วนของหมั้นหรือสินสอดนั้นไม่ว่าผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นตาย ผู้รับหมั้นไม่ต้องคืนให้แก่ฝ่ายผู้หมั้น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๒ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้นทำให้ผู้หมั้นไม่สมควรสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ผู้หมั้นมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้และให้ผู้รับหมั้นคืนของหมั้นแก่ผู้หมั้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๓ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้หมั้นทำให้ผู้รับหมั้นไม่สมควรสมรสกับผู้หมั้นนั้น ผู้รับหมั้นมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้โดยมิต้องคืนของหมั้นแก่ผู้หมั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๕ บุคคลอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ร่วมประเวณีกับคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจรรู้ถึงการหมั้นนั้น เมื่อได้บอกเลิกสัญญาหมั้นแล้วตามมาตรา ๑๔๔๒ หรือมาตรา ๑๔๔๓ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๖ บุคคลอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ข่มขืนกระทำชำเราหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเราคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจรรู้ถึงการหมั้นนั้นได้โดยไม่ต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔๔๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสจะกระทำได้อีกเมื่อบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีมีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสจะกระทำมิได้ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นบุคคลวิกลจริตหรือเป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๐ บุคคลสองคนซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาก็ดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติดังกล่าวมานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะเป็ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๒ ชายหรือหญิงบุคคลใดบุคคลหนึ่งจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสหรือคู่ชีวิตอยู่ไม่ได้”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๘ การสมรสจะทำได้เมื่อบุคคลสองคนยินยอมเป็นคู่สมรสกันและต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้ เพราะบุคคลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรบหรือสงคราม ถ้าบุคคลทั้งสองนั้นได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้าบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจัดแจ้งการแสดงเจตนาขอทำการสมรสของบุคคลทั้งสองนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมาบุคคลทั้งสองได้จดทะเบียนสมรสกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียนและให้นายทะเบียนจัดแจ้งวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรสต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกชื่อในหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๑ คู่สมรสต้องอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรส

คู่สมรสต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๒ ในกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกันจะเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือทำลายความผาสุกอย่างมาก คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ที่ไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุขได้หรือฝ่ายที่จะต้องรับอันตรายหรือถูกทำลายความผาสุก อาจร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาตให้ตนอยู่ต่างหากในระหว่างที่เหตุนั้น ๆ ยังมีอยู่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะ กำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูให้ฝ่ายหนึ่งจ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ คู่สมรสฝ่ายหนึ่งย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่นเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกชื่อในหมวด ๔ ทริพย์สินระหว่างสามีภริยา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๔ ทริพย์สินระหว่างคู่สมรส”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๕ ถ้าคู่สมรสมีได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๙ สัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่คู่สมรสได้ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็นคู่สมรสกันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสียในเวลาใดที่เป็นคู่สมรสกันอยู่หรือภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วัน ที่ขาดจากการเป็นคู่สมรสกันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๐ ทริพย์สินระหว่างคู่สมรส นอกจากที่ได้แยกไว้เป็นสินส่วนตัวย่อมเป็นสินสมรส”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๕ ถ้าสินสมรสใดเป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะร้องขอให้ลงชื่อตนเป็นเจ้าของรวมกันในเอกสารนั้นก็”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๖ คู่สมรสต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สิ้นสุดลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

(๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

(๔) ให้กู้ยืมเงิน

(๕) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศลเพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา

(๖) ประนีประนอมยอมความ

(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย

(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่ยกเว้นไว้ในวรรคหนึ่ง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๖/๑ คู่สมรสจะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖ ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๗ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวน บำรุงรักษาสินสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สินสมรส หนีอันเกิดแต่การฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีดังกล่าวให้ถือว่า เป็นหน้าที่คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๙ การใดที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมร่วมกัน และถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือ”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๑ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มีอำนาจทำพินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๒ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมีอำนาจจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวตามสมควรแก่สภาพได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ย่อมผูกพันสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย

ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการบ้านเรือนหรือจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวเป็นที่เสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจนี้เสียได้”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๓ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะกระทำ หรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรสอันพึงเห็นได้ว่าจะเกิดความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๘๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส

- (๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด
- (๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง
- (๓) มีหนี้สินส่วนตัว หรือทำหนี้เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส
- (๔) ขัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความหย่าให้แก่สินสมรส”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจในการจัดการสินสมรสของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามมาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนั้นหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการสินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๕ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรส โดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วมจัดการในการนั้นได้ ถ้าการทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๘๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๘๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอ หรือตามมาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒/๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ หรือเมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรส”

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็นคู่สมรสกัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาสีทธิระหว่างคู่สมรสตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้คู่สมรสฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึด หรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าฤชาธรรมเนียมที่ยังมิได้ชำระตามคำพิพากษาของศาล”

มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น”

มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าคู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้จากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย”

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๐ หนี้ที่คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้

(๑) หนี้เกี่ยวแก่การจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัธยาศัย

(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส

(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งคู่สมรสทำด้วยกัน

(๔) หนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน”

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๑ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สินสมรสนับแต่ก่อนแยกจากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๒ เมื่อได้แยกสินสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ วรรคสองแล้ว ให้ส่วนที่แยกออกตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ให้ถือเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้น และสินสมรสที่คู่สมรสได้มาโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๔๗๔ (๒) ในภายหลัง ให้ตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายละครึ่ง”

มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๒/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๒/๑ ในกรณีที่มีการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล การยกเลิกการแยกสินสมรสให้กระทำได้เมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอต่อศาล และศาลได้มีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม แต่ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคัดค้านศาลจะสั่งยกเลิกการแยกสินสมรสได้ต่อเมื่อเหตุแห่งการแยกสินสมรสได้สิ้นสุดลงแล้ว

เมื่อมีการยกเลิกการแยกสินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยกสินสมรสสิ้นสุดลงเพราะคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งหรือในวันที่พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายยังคงเป็นสินส่วนตัวต่อไปตามเดิม”

มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ไม่มีสินสมรสแล้ว คู่สมรสต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับการบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัวของตน”

มาตรา ๔๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๘ การสมรสที่เป็นโมฆะ ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๔๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๙ การสมรสที่เป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๕ ไม่ทำให้ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นโมฆะ

การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ไม่ทำให้ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นรู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ แต่การสมรสที่เป็นโมฆะดังกล่าว ไม่ทำให้คู่สมรสเกิดสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง”

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสจนบุคคลมีอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือเมื่อบุคคลนั้นมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่าการสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส”

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้บุคคลซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถตามมาตรา ๒๘ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นคนวิกลจริตที่ศาลยังไม่ได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคลดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอนการสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถพร้อมกันด้วย ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าวนั้นเสียด้วย”

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อคู่สมรสได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว”

มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้

(๑) สามีหรือภริยาคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอุกการะเลียงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันทริยาหรือสามีคู่สมรสหรือฉันทคูชีวิต เป็นชู้หรือมีชู้ ร่วมประเวณีกับผู้อื่นเป็นอาจิม หรือกระทำกับผู้อื่นหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่นเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือผู้อื่นเป็นอาจิม อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๒) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประพฤติชั่ว ไม่ว่าจะความประพฤติชั่วนั้นจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง

(ก) ได้รับความอับอายขายหน้า

(ข) ได้รับความดูถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่คงเป็นคู่สมรสของฝ่ายที่ประพฤติชั่วอยู่ต่อไป หรือ

(ค) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพ ฐานะ และความเป็นอยู่ร่วมกันฉันทคู่สมรสมาค่านึงประกอบ

อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๓) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำร้าย หรือทรมานร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดหรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นด้วย และการเป็นคู่สมรสกันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควรอีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๒) คู่สมรสสมัคใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันทคู่สมรสได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๕) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปีโดยไม่มีใครทราบแน่ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๖) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ให้ความช่วยเหลืออุกการะเลียงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควรหรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นคู่สมรส ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันทคู่สมรสมาค่านึงประกอบ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๗) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งวิกลจริตตลอดมาเกินสามปี และความวิกลจริตนั้น มีลักษณะยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะทนอยู่ร่วมกันฉันทคู่สมรสต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๘) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดทนต์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๙) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่ง และโรคมีลักษณะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๑๐) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสภาพร่างกายทำให้ไม่อาจร่วมประเวณี หรือไม่อาจกระทำการหรือยอมรับการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของอีกฝ่ายได้ตลอดกาล อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้”

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๗ เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) และ (๒) ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี ได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำที่เป็นเหตุหย่านั้น ฝ่ายที่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐) ถ้าเกิดเพราะการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุแห่งการผิดพันซ์บนตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่าความประพฤติของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอันเป็นเหตุให้ทำทัณฑ์บนเป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”

มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่าโดยความยินยอม ให้คู่สมรสทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด”

มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าคู่สมรสหย่าโดยความยินยอม ให้ทำความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่าคู่สมรสทั้งสองฝ่าย หรือคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด”

มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากคู่สมรสอีกฝ่ายและจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น

คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งไปในทำนองประพฤตืชู้ก็ได้ และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทนจากบุคคลอื่นที่แสดงตน โดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งของตนในทำนองประพฤตืชู้ก็ได้

ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นจะเรียกค่าทดแทนไม่ได้”

มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามที่เห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรสและการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”

มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่ากันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรส

แต่ในระหว่างคู่สมรส

(ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรสตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า

(ข) ถ้าเป็นการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสนั้น มีผลย้อนหลังไปถึงวันฟ้องหย่า”

มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้คู่สมรสได้ส่วนเท่ากัน”

มาตรา ๖๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๑๕ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถและคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้อนุบาลให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้ใช้อำนาจปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๔๘/๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๑๗ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถและศาลเห็นไม่สมควรให้คู่สมรสอีกฝ่ายเป็นผู้อนุบาล และตั้งบิดาหรือมารดาหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้อนุบาลในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้อนุบาลเป็นผู้จัดการสินสมรสรวมกันกับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามีเหตุสำคัญอันจะเกิดความเสียหายแก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้”

มาตรา ๖๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๓๘ ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างคู่สมรส หรือระหว่างบิดามารดากับบุตรนั้น ย่อมเรียกจากกันได้เมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดูไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดูไม่เพียงพอแก่อัตภาพ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ให้ก็ได้ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์แห่งกรณี”

มาตรา ๖๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๔๘/๔๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๑๕๔๘/๔๒ ให้คู่สมรสที่จดทะเบียนโดยชอบตามประมวลกฎหมายนี้มีสิทธิ หน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใดที่บัญญัติให้สิทธิ หน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๖๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๖๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียนเพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบสิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชำนั้นเป็นคู่สมรสหรือผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรง”

มาตรา ๖๗ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น”

มาตรา ๖๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๒๘ คู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน”

มาตรา ๖๙ ให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภริยา สามี ภริยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรส

เมื่อหน่วยงานของรัฐดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เสนอผลการทบทวนพร้อมทั้งร่างกฎหมายในกรณีที่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี
เพื่อทราบ

มาตรา ๗๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หลายมาตรานั้นขัดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสาม ซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติซึ่งปรากฏในบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งขัดต่อการดำรงอยู่ของกลุ่มบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ จึงขอเสนอแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กำหนดให้บุคคล ทุกคน ได้รับการรับรองสิทธิต่าง ๆ เช่น สิทธิในเรื่องการหมั้น สิทธิในการจดทะเบียนสมรส สิทธิในการจัดการทรัพย์สินของคู่สมรส สิทธิในการเป็นทายาทโดยธรรม การรับบุตรบุญธรรม และ ในการรับมรดกจากคู่สมรส ซึ่งการแก้ไขนี้จะทำให้สิทธิของบุคคลทุกคนเกิด ความเท่าเทียมและได้รับการรับรอง และคุ้มครองทางกฎหมาย สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย และหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญ

(๑) หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ยังกำหนดให้ตัดคำว่า สามีและภริยา และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” ในบรรพ ๑ หลักทั่วไป ลักษณะ ๒ บุคคล ส่วนที่ ๓ ภูมิลำเนา (มาตรา ๔๓) และ ลักษณะ ๖ อายุความ หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป (มาตรา ๑๔๓/๒๒) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในหมวดนี้ (ร่างมาตรา ๓ - ๔)

(๒) กำหนดให้ ชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน สามารถหมั้น และหรือสมรสกันได้ตามกฎหมาย เป็นคู่หมั้น คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย และกำหนดเงื่อนไขของการหมั้นและการสมรส โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๑ และหมวด ๒ (มาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ และ มาตรา ๑๔๖๐) (ร่างมาตรา ๕ - มาตรา ๒๐)

(๓) กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส สิทธิและหน้าที่และการได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายระหว่างคู่สมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๓ (มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ และมาตรา ๑๔๖๓) (ร่างมาตรา ๒๑ - ๒๔)

(๔) หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็นหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับในเรื่องการจัดการทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสของชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกันได้ทำการสมรสกัน (ร่างมาตรา ๒๕)

(๕) กำหนดในเรื่องทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส การจัดการสินสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา (มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ และ มาตรา ๑๔๙๓) (ร่างมาตรา ๒๖ - ๔๘)

(๖) กำหนดเงื่อนไขระหว่างคู่สมรสว่าด้วย การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส การหย่าขาดจากการสมรส การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๕ - ๖ (มาตรา ๑๔๙๘ มาตรา ๑๔๙๙ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๐๘ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓) และแก้ไขลักษณะ ๒ หมวด ๓ ความปกครอง (มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ มาตรา ๑๕๙๘/๑๗) และ ลักษณะ ๓ ค่าอุปการะเลี้ยงดู (มาตรา ๑๕๙๘/๓๘) (ร่างมาตรา ๔๙ - ๖๔)

(๗) ให้คู่สมรสซึ่งเป็นเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามบรรดากฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี (เพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๔๒) (ร่างมาตรา ๖๕)

(๘) กำหนดให้ตัดคำว่า “สามีภริยา” และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” กรณี ผู้ที่รู้แล้วว่าเจ้ามรดก ถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียน เพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำ ฆาตมาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบสิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ฆ่านั้น เป็นคู่สมรส หรือผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรงต้องถูกกำจัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควร (มาตรา ๑๖๐๖ (๓)) (ร่างมาตรา ๖๖)

(๙) กำหนดให้ตัดคำว่า “สามีภริยา” และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” กรณี ถ้าผู้ตายเป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่งและการปันทรัพย์สินระหว่างผู้ตายกับคู่สมรส ที่ยังมีชีวิตอยู่นั้น ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น (มาตรา ๑๖๒๕ (๑)) (ร่างมาตรา ๖๗)

(๑๐) กำหนดให้ตัดคำว่า “สามภริยา” และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” กรณี คู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิ โดยธรรมเนียมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน (มาตรา ๑๖๒๘) (ร่างมาตรา ๖๘)

(๑๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมาย ในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามภริยา สามภริยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรส (ร่างมาตรา ๖๙)

(๑๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๐)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บทสรุป

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอโดยนายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติในทำนองเดียวกันมาแล้วของสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ จำนวน ๒ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ กับคณะ) เป็นผู้เสนอทั้ง ๒ ฉบับ และได้มีการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ เพื่อพิจารณาในวาระที่สองต่อไป ในการนี้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ไปพร้อมกันด้วย ทั้งนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบจึงทำให้ตกไป เนื่องจากมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนการรับฟังความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

๑. การกำหนดให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถหมั้นและสมรสกันได้ตามกฎหมาย เพื่อให้กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศมีสิทธิเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นเพศใดก็ตามจึงควรมีสสิทธินั้นและสมรสกันที่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งใช้ชีวิตคู่กันได้เหมือนคู่สมรสชายหญิง และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ และตามหลักสิทธิมนุษยชนทุกคนที่ควรจะมีสิทธิเลือกที่จะรักและใช้ชีวิตร่วมกันโดยไม่นำเพศมาแบ่งแยก และสอดคล้องกับความเป็นจริง รวมทั้งเป็นการปรับให้กฎหมายมีความทันสมัยเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน

๒. การกำหนดให้บุคคลสามารถสมรสได้เมื่ออายุสิบแปดปีบริบูรณ์ ถือว่าบุคคลนั้นมีวุฒิภาวะและเหมาะสมแล้ว รวมทั้งมีความคิด มีความรับผิดชอบ และสามารถตัดสินใจได้อย่างรอบด้าน แต่อย่างไรก็ตามการกำหนดให้บุคคลสามารถสมรสได้เมื่ออายุสิบแปดปีบริบูรณ์ ควรจะปรับอายุการสมรสได้ต้องอายุยี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งบรรลุนิติภาวะที่จะถือว่าวุฒิภาวะในด้านต่าง ๆ แล้ว และจะไม่ถูกชักจูงหรือถูกบังคับได้

๓. การบัญญัติ โดยใช้คำว่า “คู่สมรส” แทนคำว่า “สามีและภรรยา” ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้คำว่า “คู่สมรส” ครอบคลุมกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ ความเสมอภาค และเท่าเทียมในสังคมโดยไม่แบ่งแยก ซึ่งคำว่า “สามีและภรรยา” เป็นคำระบุคำนำหน้านามที่ผูกอยู่กับเพศสภาพตามเพศกำเนิดเท่านั้น แต่เมื่อนำมาใช้กับผู้มีความหลากหลายทางเพศถือว่าเป็นการกีดกันหรือแสดงการปฏิเสธการยอมรับบุคคลที่ไม่เป็นไปตามเพศสภาพตามเพศกำเนิด

๔. การบัญญัติให้คู่สมรสเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายมีสิทธิ หน้าที่ และจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทำให้คู่สมรสเพศเดียวกันได้รับการยอมรับและสามารถทำนิติกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวเหมือนกับคู่สมรสชายหญิงที่สามารถกระทำได้นอกจากนี้คู่สมรสเพศเดียวกันมีสิทธิจัดการทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกันหรือดูแลผลประโยชน์จากทรัพย์สินนั้นได้ด้วยตลอดจนหนี้สินร่วมกันของคู่สมรสเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย

๕ การบัญญัติให้คู่สมรสเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกันกับสามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส ที่มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายอื่น เพื่อให้คู่สมรสเพศเดียวกันได้รับสิทธิอย่างเดียวกันกับคู่สมรสชายหญิงทุกประการ เช่น การรักษาพยาบาล การศึกษา ภาษี เป็นต้น

๖. การกำหนดให้คู่สมรสเพศเดียวกันที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือคู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่ โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมายเป็นทายาทโดยธรรม มีสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต เพื่อให้มีสิทธิในการรับมรดกไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกันและมรดกของ คู่สมรสเพศเดียวกันที่ชอบด้วยกฎหมายในฐานะทายาทโดยธรรม รวมทั้งเพื่อรักษาผลประโยชน์ของคู่สมรสและทายาทเช่นเดียวกันกับคู่สมรสชายหญิงทุกประการ อีกทั้งเพื่อมิให้มีการฟ้องร้องที่ไม่เป็นธรรมจากญาติของผู้เสียชีวิตซึ่งเป็นคู่สมรสเพศเดียวกัน

๗. การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภริยา สามีภริยา หรือ คู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรส เพื่อให้กฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ปรับให้เข้ากับบริบทต่อสังคมในทุกมิติและเป็นปัจจุบัน รวมทั้งเพื่อลดการเลือกปฏิบัติทางกฎหมายในอนาคต อีกทั้งสามารถทราบผลได้ว่าตรงตามวัตถุประสงค์และเกิดผลเสียหรือไม่อย่างไรที่จะนำแก้ไขเพิ่มเติมและปรับปรุงต่อไป

๘. การกำหนดการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย และความสัมพันธ์ของชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน นอกจากการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามข้อ ๑ - ข้อ ๙ ตามบรรพ ๕ ครอบคลุม และ บรรพ ๖ มรดกแล้ว ก็ให้สามารถกระทำได้ เพื่อให้ปรับกฎหมายให้สอดคล้องกันและทบทวนปรับแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับยุคสมัย และสร้างความเท่าเทียมกันในสังคมซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า รวมทั้งเพื่อสร้างความเท่าเทียมกับคู่สมรสชายหญิงอย่างรอบด้าน และลดการเลือกปฏิบัติในสังคม

๙. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เช่น สาระสำคัญในการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เดิมในบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๑ ถึงหมวด ๖ แต่ไม่ได้มีการแก้ไขในลักษณะ ๒ บิดามารดากับบุตร ซึ่งอาจจะต้องมีการแก้ไขในลักษณะดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในครั้งนี้ เช่น ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งมีบุตรโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ด้านศาสนาที่มีหลักคำสอนหรือความเชื่อที่แตกต่างกัน โดยศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ยังคงไม่ยอมรับการสมรสของคู่สมรสเพศเดียวกัน

สารบัญ

หน้า

บทสรุป	ก
สารบัญ	ค
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ	๑-๑
๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	๑-๑
๒. หลักการและเหตุผล	๑-๑
๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ	๑-๒
ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	๒-๑
๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	๒-๑
๒. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ	๒-๔
๓. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ	๒-๒๗
๔. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	๒-๒๗
๕. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	๒-๒๘
๖. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	๒-๒๙
ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	๓-๑
๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ	๓-๑
๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ	๓-๑
๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	๓-๑
๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	๓-๒
๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	๓-๒
๖. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	๓-๓
๗. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	๓-๓
๘. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	๓-๓
๙. บทกำหนดโทษ	๓-๓
ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	๔-๑

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายธัญวัจน์ กมลวงศ์
วัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น

และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ “ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ ชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน สามารถหมั้น สมรสกันได้ตามกฎหมาย เป็นคู่หมั้น คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๑ และหมวด ๒ (มาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ และมาตรา ๑๔๖๐)

๒. หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม และยังกำหนดให้ตัดคำว่า สามีและภริยา และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” ในบรรพ ๑ หลักทั่วไป ลักษณะ ๒ บุคคล ส่วนที่ ๓ ภูมิภาค (มาตรา ๔๓) และลักษณะ ๖ อายุความ หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป (มาตรา ๑๙๓/๒๒) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในหมวดนี้

๓. หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็นหมวด ๓ ความสัมพันธ์ ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม และกำหนดให้ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสซึ่งบุคคลสองคนสมรสกัน ให้มีสิทธิหน้าที่และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๓ (มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ และมาตรา ๑๔๖๓)

๔. หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็นหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม

๕. สิทธิและหน้าที่ของคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมายจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกัน โดยแก้ไข เพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๔ (มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ และมาตรา ๑๔๙๓)

๖. การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส การหย่าขาดจากการสมรส การจัดการทรัพย์สิน หลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๕ - ๖ (มาตรา ๑๔๙๘ มาตรา ๑๔๙๙ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๐๘ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐

มาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓) และแก้ไขลักษณะ ๒ หมวด ๓ ความปกครอง มาตรา ๑๕๔๘/๑๕ มาตรา ๑๕๔๘/๑๗) และ ลักษณะ ๓ ค่าอุปการะเลี้ยงดู (มาตรา ๑๕๔๘/๓๘)

๗. ให้คู่สมรสซึ่งเป็นเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามบรรดากฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี (เพิ่มเติมมาตรา ๑๕๔๘/๔๒)

๘. ให้กรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เป็นผู้ที่มีคู่สมรสของตนเป็นผู้ถูกจำกัด มิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควรได้รับมรดก (มาตรา ๑๖๐๖ (๓))

๙. คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือคู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาด จากกันตามกฎหมาย เป็นทายาทโดยธรรม มีสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต (มาตรา ๑๖๒๕ (๑) และมาตรา ๑๖๒๘)

๑๐. กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วย หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมาย ในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภริยา สามีภริยา หรือ คู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรส ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับ เพศสภาพของคู่สมรส

๑๑. การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับ สิทธิหน้าที่ สถานะทางกฎหมาย และความสัมพันธ์ของชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน นอกจาก การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามข้อ ๑ - ข้อ ๙ ตามบรรพ ๕ ครอบคลุม และ บรรพ ๖ มรดกแล้วก็ให้สามารถกระทำได้

๒.๒ เหตุผล

โดยที่สถาบันครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ของประชาชน แต่การก่อตั้งครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์ ระหว่างชายหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีความหลากหลายของลักษณะความสัมพันธ์ของ กลุ่มบุคคลทุกเพศ ไม่ว่าจะเป็นเพศใด โดยมีการอุปการะเลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์ ไม่แตกต่างไปจากคู่สมรส สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้บุคคลทุกเพศสามารถ ก่อตั้งครอบครัวได้ โดยกำหนดให้บุคคลทุกคนได้การรับรองและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ว่าด้วยภูมิลำเนาของ คู่สมรส อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างคู่สมรส การหมั้น การจดทะเบียนสมรส การจัดการทรัพย์สินและ หนี้สินร่วมกันของคู่สมรส การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส เหตุแห่งการฟ้องหย่า การจัดการ ทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส การเป็นทายาทโดยธรรม การรับบุตรบุญธรรม และการรับมรดกจากคู่สมรส จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายชัยวัฒน์ กมลวงค์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยที่สถาบันครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่การก่อตั้งครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีความหลากหลายของลักษณะความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลทุกเพศ ไม่ว่าจะเป็นเพศใด โดยมีการอุปการะเลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์ ไม่แตกต่างไปจากคู่สมรสสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้บุคคลทุกเพศสามารถก่อตั้งครอบครัวได้ โดยกำหนดให้บุคคลทุกคนได้การรับรองและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ว่าด้วยภูมิภานาของคู่สมรส อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างคู่สมรส การหมั้น การจดทะเบียนสมรส การจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกันของคู่สมรส การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส เหตุแห่งการฟ้องหย่า การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส การเป็นทายาทโดยธรรม การรับบุตรบุญธรรม และการรับมรดกจากคู่สมรส จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

(๑) หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ยังกำหนดให้ตัดคำว่า สามีและภริยา และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” ในบรรพ ๑ หลักทั่วไป ลักษณะ ๒ บุคคล ส่วนที่ ๓ ภูมิภานา (มาตรา ๔๓) และ ลักษณะ ๖ อายุความ หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป (มาตรา ๑๙๓/๒๒) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในหมวดนี้ (ร่างมาตรา ๓-๔)

(๒) กำหนดให้ ชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน สามารถหมั้น และหรือสมรสกันได้ตามกฎหมาย เป็นคู่หมั้น คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย และกำหนดเงื่อนไขของการหมั้นและการสมรส โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๑ และหมวด ๒ (มาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ และมาตรา ๑๔๖๐) (ร่างมาตรา ๕ - มาตรา ๒๐)

(๓) กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส สิทธิและหน้าที่ และการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายระหว่างคู่สมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๓ (มาตรา ๑๕๖๑ มาตรา ๑๕๖๒ และมาตรา ๑๕๖๓) (ร่างมาตรา ๒๑-๒๔)

(๔) หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็นหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับในเรื่องการจัดการทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสของชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกันได้ทำการสมรสกัน (ร่างมาตรา ๒๕)

(๕) กำหนดในเรื่องทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส การจัดการสินสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา (มาตรา ๑๕๖๕ มาตรา ๑๕๖๙ มาตรา ๑๕๗๐ มาตรา ๑๕๗๕ มาตรา ๑๕๗๖ มาตรา ๑๕๗๖/๑ มาตรา ๑๕๗๗ มาตรา ๑๕๗๙ มาตรา ๑๕๘๑

มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ และ มาตรา ๑๔๙๓) (ร่างมาตรา ๒๖-๔๘)

(๖) กำหนดเงื่อนไขระหว่างคู่สมรสว่าด้วยการสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอน การสมรส การหย่าขาดจากการสมรส การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทน ค่าอุปการะเลี้ยงดู หลังสิ้นสุดการสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๕ - ๖ (มาตรา ๑๔๙๘ มาตรา ๑๔๙๙ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๐๘ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ และ มาตรา ๑๕๓๓) และแก้ไขลักษณะ ๒ หมวด ๓ ความปกครอง (มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ มาตรา ๑๕๙๘/๑๗) และ ลักษณะ ๓ ค่าอุปการะเลี้ยงดู (มาตรา ๑๕๙๘/๓๘) (ร่างมาตรา ๔๙ - ๖๔)

(๗) ให้คู่สมรสซึ่งเป็นเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวล และกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามบรรดากฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี (เพิ่มเติม มาตรา ๑๕๙๘/๔๒) (ร่างมาตรา ๖๕)

(๘) กำหนดให้ตัดคำว่า “สามีภริยา” และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” กรณีผู้รู้แล้วว่า เจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียน เพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ แต่ข้อนี้มิให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบสิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือ ถ้าผู้ที่ฆ่านั้นเป็นคู่สมรส หรือผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรงต้องถูกกำจัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควร (มาตรา ๑๖๐๖ (๓)) (ร่างมาตรา ๖๖)

(๙) กำหนดให้ตัดคำว่า “สามีภริยา” และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” กรณี ถ้าผู้ตายเป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่งและการปันทรัพย์สินระหว่างผู้ตายกับคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้น ในเรื่องส่วนแบ่ง ในทรัพย์สิน ระหว่างคู่สมรส ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอม ทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับ แห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น (มาตรา ๑๖๒๕ (๑)) (ร่างมาตรา ๖๗)

(๑๐) กำหนดให้ตัดคำว่า “สามีภริยา” และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” กรณีคู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิ โดยธรรมเนียมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน (มาตรา ๑๖๒๘) (ร่างมาตรา ๖๘)

(๑๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วย หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมาย ในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภริยา สามี ภริยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับ
เพศสภาพของคู่สมรส (ร่างมาตรา ๖๙)

(๑๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๗๐)

๒. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>มาตรา ๔๓ ฎมิลำเนาของสามีและภริยา ได้แก่ ถิ่นที่อยู่ซึ่งสามีและภริยาอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา เว้นแต่สามีหรือภริยาได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่ามีภูมิลำเนาแยกต่างหากจากกัน</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ภูมิลำเนาของสามีและภริยาคู่สมรส ได้แก่ ถิ่นที่อยู่ที่สามีและภริยาคู่สมรสอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาฉันคู่สมรส เว้นแต่สามีหรือภริยาคู่สมรสฝ่ายใดได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่ามีภูมิลำเนาแยกต่างหากจากกัน”</p>
<p>มาตรา ๑๙๓/๒๒ อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างสามีภริยา ถ้าจะครบกำหนดก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการสมรสสิ้นสุดลง อายุความนั้นยังไม่ครบกำหนดจนกว่าจะครบหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการสมรสสิ้นสุดลง</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๓/๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๙๓/๒๒ อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างสามีภริยาคู่สมรส ถ้าจะครบกำหนดก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการสมรสสิ้นสุดลง อายุความนั้นยังไม่ครบกำหนดจนกว่าจะครบหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการสมรสสิ้นสุดลง”</p>
<p>มาตรา ๑๔๓๕ การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๑๔๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๓๕ การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงบุคคลและบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว”</p>
<p>มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้นจะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายชายได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่หญิงเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับหญิงนั้น</p> <p>เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้นตกเป็นสิทธิแก่หญิง</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้นจะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายชายผู้หมั้นได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่ผู้รับหมั้นเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับหญิงผู้รับหมั้นนั้น</p> <p>เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้นตกเป็นสิทธิแก่หญิงผู้รับหมั้น</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>สินสอด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่ายชายให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่ายหญิง แล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่หญิงยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรสโดยมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่หญิงหรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายหญิงต้องรับผิดชอบ ทำให้ชายไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับหญิงนั้น ฝ่ายชายเรียกสินสอดคืนได้</p> <p>ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือสินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ ถึงมาตรา ๔๑๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยลาภมิควรได้มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>สินสอดเป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่าย<u>ชายผู้หมั้น</u>ให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่าย<u>หญิงผู้รับหมั้น</u> แล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>ยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรสโดยมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>หรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่าย<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>ต้องรับผิดชอบ ทำให้<u>ชายผู้หมั้น</u>ไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับ<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>นั้น ฝ่าย<u>ชายผู้หมั้น</u>เรียกสินสอดคืนได้</p> <p>ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือสินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ ถึงมาตรา ๔๑๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยลาภมิควรได้มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p>
<p>มาตรา ๑๔๓๙ เมื่อมีการหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้นอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกให้รับผิดชอบใช้ค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืนของหมั้นแก่ฝ่ายชายด้วย</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๓๙ เมื่อมีการหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้นอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกให้รับผิดชอบใช้ค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่าย<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>เป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืนของหมั้นแก่ฝ่าย<u>ชายผู้หมั้น</u>ด้วย”</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๐ ค่าทดแทนนั้นอาจเรียกได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแห่งชายหรือหญิงนั้น</p> <p>(๒) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้นบิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่นบิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรสโดยสุจริตและตามสมควร</p> <p>(๓) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่อาชีพหรือทางทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มี</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๐ ค่าทดแทนนั้นอาจเรียกได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแห่ง<u>ชายหรือหญิง</u>บุคคลหรือบุคคลนั้น</p> <p>(๒) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่นบิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรสโดยสุจริตและตามสมควร</p> <p>(๓) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่อาชีพหรือทาง</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>การสมรส</p> <p>ในกรณีที่หญิงเป็นผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่หญิงนั้นเป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็นส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่หญิงพึงได้รับ หรือศาลอาจให้ค่าทดแทนโดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่หญิงนั้นก็ได้</p>	<p>ทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มีการสมรส</p> <p>ในกรณีที่<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>เป็นผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่าของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>นั้นเป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็นส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>พึงได้รับ หรือศาลอาจให้ค่าทดแทนโดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>นั้นก็ได้”</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๑ ถ้าคู่หมั้นฝ่ายหนึ่งตายก่อนสมรส อีกฝ่ายหนึ่งจะเรียกร้องค่าทดแทนมิได้ ส่วนของหมั้นหรือสินสอดนั้นไม่ว่าชายหรือหญิงตาย หญิงหรือฝ่ายหญิงไม่ต้องคืนให้แก่ฝ่ายชาย</p>	<p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๑ ถ้าคู่หมั้นฝ่ายหนึ่งตายก่อนสมรส อีกฝ่ายหนึ่งจะเรียกร้องค่าทดแทนมิได้ ส่วนของหมั้นหรือสินสอดนั้นไม่ว่า<u>ชายหรือหญิงผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้น</u>ตาย <u>หญิงหรือฝ่ายหญิงผู้รับหมั้น</u>ไม่ต้องคืนให้แก่ฝ่าย<u>ชายผู้หมั้น</u>”</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๒ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่หญิง คู่หมั้นทำให้ชายไม่สมควรสมรสกับหญิงนั้น ชายมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้และให้หญิงคืนของหมั้นแก่ชาย</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๒ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่<u>หญิงคู่หมั้นผู้รับหมั้น</u>ทำให้<u>ชายผู้หมั้น</u>ไม่สมควรสมรสกับ<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>นั้น <u>ชายผู้หมั้น</u>มีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้และให้<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>คืนของหมั้นแก่<u>ชายผู้หมั้น</u>”</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๓ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ชาย คู่หมั้นทำให้หญิงไม่สมควรสมรสกับชายนั้น หญิงมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้โดยมิต้องคืนของหมั้นแก่ชาย</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๓ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่<u>ชายคู่หมั้นผู้หมั้น</u>ทำให้<u>หญิงผู้รับหมั้น</u>ไม่สมควรสมรสกับ<u>ชายผู้หมั้น</u>นั้น <u>หญิงผู้รับหมั้น</u>มีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้โดยมิต้องคืนของหมั้นแก่<u>ชายผู้หมั้น</u>”</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>มาตรา ๑๔๔๕ ชายคู่หมั้นอาจเรียกค่าทดแทนจากชายอื่นซึ่งได้ร่วมประเวณีกับหญิงคู่หมั้นโดยรู้หรือควรจะรู้ว่าหญิงได้หมั้นกับชายคู่หมั้นนั้นแล้วได้ เมื่อชายคู่หมั้นได้บอกเลิกสัญญาหมั้นตามมาตรา ๑๔๔๒ แล้ว</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๕ ชายคู่หมั้นบุคคลอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ร่วมประเวณีกับคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจะรู้ถึงการหมั้นนั้น เมื่อได้บอกเลิกสัญญาหมั้นแล้วตามมาตรา ๑๔๔๒ หรือมาตรา ๑๔๔๓ แล้วแต่กรณี”</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๖ ชายคู่หมั้นอาจเรียกค่าทดแทนจากชายอื่นซึ่งได้ข่มขืนกระทำชำเราหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเราหญิงคู่หมั้นโดยรู้หรือควรจะรู้ว่าหญิงได้หมั้นแล้วได้โดยไม่ต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๖ ชายคู่หมั้นบุคคลอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ข่มขืนกระทำชำเราหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเราคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจะรู้ถึงการหมั้นนั้นได้โดยไม่ต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น”</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๗/๑ วรรคสาม สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ชายหรือหญิงคู่หมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๑๔๔๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ ชายคู่หมั้นผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว”</p>
<p>มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้วแต่ในกรณีที่มีเหตุอัน</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสจะกระทำได้ต่อเมื่อ ชายและหญิงบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุ สิบเจ็ดสิบแปดปี</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้	ปรับปรุงแล้วแต่ในกรณีมีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้”
มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสจะกระทำมิได้ถ้าชายหรือหญิงเป็นบุคคลวิกลจริตหรือเป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ	มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสจะกระทำมิได้ถ้า ชายหรือหญิง บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นบุคคลวิกลจริตหรือเป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ”
มาตรา ๑๔๕๐ ชายหญิงซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาก็ดีเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติดังกล่าวมานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะเป็ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่	มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๕๐ ชายหรือหญิง บุคคลสองคนซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาก็ดีเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติดังกล่าวมานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะเป็ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่”
มาตรา ๑๔๕๒ ชายหรือหญิงจะทำการสมรสในขณะที่ดินมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้	มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๕๒ ชายหรือหญิง บุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะทำการสมรสในขณะที่ดินมีคู่สมรสหรือคู่ชีวิตอยู่ไม่ได้”
มาตรา ๑๔๕๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายหญิงยินยอมเป็นสามีภริยากันและต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย	มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๕๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อ ชายหรือหญิง บุคคลสองคนยินยอมเป็นคู่สมรสกันและต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย”
มาตรา ๑๔๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้เพราะชายหรือหญิงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตราย	มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้เพราะ ชายหรือหญิง บุคคลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่าย

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>ใกล้ความตายหรืออยู่ในภาวะการรบหรือสงคราม ถ้าชายและหญิงนั้นได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้าบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจัดแจ้งการแสดงเจตนาขอทำการสมรสของชายและหญิงนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมาชายหญิงได้จดทะเบียนสมรสกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียนและให้นายทะเบียนจัดแจ้งวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรสและพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรสต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว</p>	<p>ตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรบหรือสงคราม ถ้าชายและหญิงบุคคลทั้งสองนั้นได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้าบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจัดแจ้งการแสดงเจตนาขอทำการสมรสของชายและหญิงบุคคลทั้งสองนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมาชายหญิงบุคคลทั้งสองได้จดทะเบียนสมรสกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียนและให้นายทะเบียนจัดแจ้งวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรสและพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรสต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว”</p>
<p>หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา</p>	<p>มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกชื่อในหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยใช้ความต่อไปนี้แทน “หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาคู่สมรส”</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๑ สามีภริยาต้องอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา สามีภริยาต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน</p>	<p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๖๑ สามีภริยาคู่สมรสต้องอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาคู่สมรส สามีภริยาคู่สมรสต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน”</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๒ ในกรณีที่สามีภริยาไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาโดยปกติสุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกันจะเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือทำลายความผาสุกอย่างมาก สามีหรือภริยาฝ่ายที่ไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาโดยปกติสุขได้หรือฝ่ายที่จะต้องรับ</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๖๒ ในกรณีที่สามีภริยาคู่สมรสไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาคู่สมรสโดยปกติสุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกันจะเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือทำลายความผาสุกอย่างมาก สามี</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>อันตรายหรือถูกทำลายความผาสุก อาจร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาตให้ตนอยู่ต่างหากในระหว่างที่เหตุนั้น ๆ ยังมีอยู่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะกำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูให้ฝ่ายหนึ่งจ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้</p>	<p>หรือ ภริยา คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉัน สามีภริยา คู่สมรสโดยปกติสุขได้หรือฝ่ายที่จะต้องรับอันตรายหรือถูกทำลายความผาสุก อาจร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาตให้ตนอยู่ต่างหากในระหว่างที่เหตุนั้น ๆ ยังมีอยู่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะกำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูให้ฝ่ายหนึ่งจ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้”</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้สามีหรือภริยาเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ภริยาหรือสามีย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่นเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ สามีหรือภริยา คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ภริยาหรือสามี คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่นเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”</p>
<p>หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา</p>	<p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกชื่อในหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา โดยใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่าง สามีภริยา คู่สมรส”</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๕ ถ้าสามีภริยามีได้ทำสัญญากันในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้</p>	<p>มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๕ ถ้า สามีภริยา คู่สมรสมีได้ทำสัญญากันในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่าง สามีภริยา คู่สมรสในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้”</p>
<p>มาตรา ๑๔๖๙ สัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่สามีภริยาได้ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็นสามีภริยากันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสียในเวลาใดที่เป็นสามีภริยากัน</p>	<p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖๙ สัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่ สามีภริยา คู่สมรสได้ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็น สามีภริยา คู่สมรสกันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสียในเวลาใดที่</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
อยู่หรือภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ขาดจากการเป็นสามีภริยากันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต	เป็น <u>สามีภริยา</u> คู่สมรสกันอยู่หรือภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ขาดจากการเป็น <u>สามีภริยา</u> คู่สมรสกันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต”
มาตรา ๑๔๗๐ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยานอกจากที่ได้แยกไว้เป็นสินส่วนตัวยอมเป็นสินสมรส	มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๗๐ ทรัพย์สินระหว่าง <u>สามีภริยา</u> คู่สมรส นอกจากที่ได้แยกไว้เป็นสินส่วนตัวยอมเป็นสินสมรส”
มาตรา ๑๔๗๕ ถ้าสินสมรสใดเป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ สามีหรือภริยาจะร้องขอให้ลงชื่อตนเป็นเจ้าของร่วมกันในเอกสารนั้นก็ได้	มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๗๕ ถ้าสินสมรสใดเป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะร้องขอให้ลงชื่อตนเป็นเจ้าของร่วมกันในเอกสารนั้นก็ได้”
มาตรา ๑๔๗๖ สามีและภริยาต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนองซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้ (๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัยสิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์ (๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี (๔) ให้กู้ยืมเงิน	มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔๗๖ <u>สามีและภริยา</u> คู่สมรสต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้ (๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์ (๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี (๔) ให้กู้ยืมเงิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>(๕) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศลเพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา</p> <p>(๖) ประณีประนอมยอมความ</p> <p>(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย</p> <p>(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล</p> <p>การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง สามีหรือภริยาจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง</p>	<p>(๕) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศล เพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา</p> <p>(๖) ประณีประนอมยอมความ</p> <p>(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย</p> <p>(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล</p> <p>การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง <u>สามีหรือภริยา</u>จัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”</p>
<p>มาตรา ๑๔๗๖/๑ สามีและภริยาจะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖ ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๖/๑ <u>สามีสและภริยา</u>จะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖ ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส”</p>
<p>มาตรา ๑๔๗๗ สามีภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวนบำรุงรักษาสินสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สินสมรส หนี้อันเกิดแต่การฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นหนี้ที่สามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน</p>	<p>มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๗ <u>สามีภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวนบำรุงรักษาสินสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สินสมรส หนี้อันเกิดแต่การฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีดังกล่าวให้ถือว่าเป็นหนี้ที่<u>สามีภริยา</u>คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน”</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>มาตรา ๑๔๗๙ การใดที่สามีหรือภริยากระทำ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมร่วมกันและถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือ</p>	<p>มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๗๙ การใดที่ <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมร่วมกันและถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือ”</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๑ สามีหรือภริยาไม่มีอำนาจทำ พินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้</p>	<p>มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๑ <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มีอำนาจทำพินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้”</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๒ ในกรณีที่สามีหรือภริยามีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียวคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมีอำนาจจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวตามสมควรแก่อัตภาพได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ยอมผูกพันสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย</p> <p>ถ้าสามีหรือภริยาจัดการบ้านเรือนหรือจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวเป็นที่เสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจนี้เสียได้</p>	<p>มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๒ ในกรณีที่ <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมีอำนาจจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวตามสมควรแก่อัตภาพได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ยอมผูกพันสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย</p> <p>ถ้า <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการบ้านเรือนหรือจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวเป็นที่เสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจนี้เสียได้”</p>
	<p>มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>มาตรา ๑๔๘๓ ในกรณีที่สามีหรือภริยามีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียวถ้าสามีหรือภริยาจะกระทำ หรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรสอันพึงเห็นได้ว่าจะเกิดความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้</p>	<p>“มาตรา ๑๔๘๓ ในกรณีที่ <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้า <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะกระทำ หรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรสอันพึงเห็น ได้ว่าจะเกิดความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้”</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าสามีหรือภริยาฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส</p> <p>(๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด</p> <p>(๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>(๓) มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือทำหนี้เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส</p> <p>(๔) ขัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>(๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความเสียหายให้แก่สินสมรส</p>	<p>มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๘๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๔ ถ้า <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส</p> <p>(๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด</p> <p>(๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>(๓) มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือทำหนี้เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส</p> <p>(๔) ขัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>(๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความเสียหายให้แก่สินสมรส”</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจในการจัดการสินสมรสของสามีหรือภริยาตามมาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนั้นหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป สามีหรือภริยาอาจร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการสินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>	<p>มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจในการจัดการสินสมรสของ <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามมาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนั้นหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจ</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	จัดการสินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้”
<p>มาตรา ๑๔๘๕ สามีหรือภริยาอาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสโดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วมจัดการในการนั้นได้ ถ้าการที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า</p>	<p>มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๕ <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสโดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วมจัดการในการนั้นได้ ถ้าการที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๘๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๘๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอหรือตามมาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒/๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ หรือเมื่อสามีหรือภริยาพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรส</p>	<p>มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๘๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๘๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอ หรือตามมาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒/๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ หรือเมื่อ<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรส”</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็นสามีภริยากัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาสีทธิระหว่างสามีภริยาตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้สามีภริยาฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึด หรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดู</p>	<p>มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็น<u>สามีภริยา</u>คู่สมรสกัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาสีทธิระหว่าง<u>สามีภริยา</u>คู่สมรสตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้สามีภริยา<u>คู่สมรส</u>ฟ้องร้องกันเอง</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และค่าฤชาธรรมเนียมที่ยังมิได้ชำระตามคำพิพากษาของศาล	ได้ หรือเป็นการยึด หรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าฤชาธรรมเนียม ที่ยังมีได้ชำระตามคำพิพากษาของศาล”
<p>มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าสามีหรือภริยาต้องรับผิดชอบเป็นส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น</p>	<p>มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้า<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบเป็นส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อน หรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น”</p>
<p>มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าสามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้จากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย</p>	<p>มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๘๙ ถ้า<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้จากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย”</p>
<p>มาตรา ๑๔๙๐ หนี้ที่สามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่สามีหรือภริยาก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรสดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หนี้เกี่ยวแก่การจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวการอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัธยาศัย</p> <p>(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส</p> <p>(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งสามีภริยาทำด้วยกัน</p> <p>(๔) หนี้ที่สามีหรือภริยาเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวแต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน</p>	<p>มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๐ หนี้ที่<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) หนี้เกี่ยวแก่การจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัธยาศัย</p> <p>(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส</p> <p>(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่ง<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสทำด้วยกัน</p> <p>(๔) หนี้ที่<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	ให้สัตยาบัน”
<p>มาตรา ๑๔๙๑ ถ้าสามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สิ้นสมรสย่อมแยกจากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น</p>	<p>มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๑ ถ้า <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สิ้นสมรสย่อมแยกจากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”</p>
<p>มาตรา ๑๔๙๒ เมื่อได้แยกสินสมรส ตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ วรรคสองแล้ว ให้ส่วนที่แยกออกตกเป็นสินส่วนตัวของสามีหรือภริยา และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ให้ถือเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นและสินสมรสที่คู่สมรสได้มาโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๔๗๔ (๒) ในภายหลัง ให้ตกเป็นสินส่วนตัวของสามีและภริยาฝ่ายละครึ่ง</p>	<p>มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๒ เมื่อได้แยกสินสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือ มาตรา ๑๕๙๘/๑๗ วรรคสองแล้ว ให้ส่วนที่แยกออกตกเป็นสินส่วนตัวของ <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ให้ถือเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้น และสินสมรสที่คู่สมรสได้มาโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๔๗๔ (๒) ในภายหลัง ให้ตกเป็นสินส่วนตัวของ <u>สามีและภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายละครึ่ง”</p>
<p>มาตรา ๑๔๙๒/๑ ในกรณีที่มีการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล การยกเลิกการแยกสินสมรสให้กระทำได้เมื่อสามีหรือภริยาร้องขอต่อศาล และศาลได้มีคำสั่งให้ยกเลิก แต่ถ้าภริยาหรือสามีคัดค้านศาลจะสั่งยกเลิกการแยกสินสมรสได้ต่อเมื่อเหตุแห่งการแยกสินสมรสได้สิ้นสุดลงแล้ว</p>	<p>มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๒/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๒/๑ ในกรณีที่มีการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล การยกเลิกการแยกสินสมรสให้กระทำได้เมื่อ <u>สามีหรือภริยา</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอต่อศาล และศาลได้มีคำสั่งให้ยกเลิก แต่ถ้า <u>ภริยาหรือสามี</u> คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคัดค้าน ศาลจะสั่งยกเลิกการแยกสินสมรสได้ต่อเมื่อเหตุแห่งการแยกสินสมรสได้สิ้นสุดลงแล้ว</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>เมื่อมีการยกเลิกการแยกสินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยกสินสมรสสิ้นสุดลงเพราะสามีหรือภริยาพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งหรือในวันที่พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ยังคงเป็นสินส่วนตัวต่อไปตามเดิม</p>	<p>เมื่อมีการยกเลิกการแยกสินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยกสินสมรสสิ้นสุดลงเพราะ สามีหรือภริยา คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งหรือในวันที่พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายยังคงเป็นสินส่วนตัวต่อไปตามเดิม”</p>
<p>มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ไม่มีสินสมรสแล้ว สามีและภริยาต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับการบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัวของตน</p>	<p>มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ไม่มีสินสมรสแล้ว สามีและภริยา คู่สมรสต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับการบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัวของตน”</p>
<p>มาตรา ๑๔๙๘ การสมรสที่เป็นโมฆะ ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา</p>	<p>มาตรา ๔๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๘ การสมรสที่เป็นโมฆะ ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่าง สามีภริยา คู่สมรส”</p>
<p>มาตรา ๑๔๙๙ การสมรสที่เป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๘ ไม่ทำให้ชายหรือหญิงผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นโมฆะ</p> <p>การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ไม่ทำให้ชายหรือหญิงผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มา เพราะการสมรสก่อนที่ชายหรือหญิงนั้นรู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ แต่การสมรสที่เป็นโมฆะดังกล่าว ไม่</p>	<p>มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๔๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙๙ การสมรสที่เป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๘ ไม่ทำให้ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นโมฆะ</p> <p>การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ไม่ทำให้ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มา เพราะการสมรสก่อนที่ ชายหรือหญิง บุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นรู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ แต่การสมรสที่เป็นโมฆะดังกล่าว</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>ทำให้คู่สมรสเกิดสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p> ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>ไม่ทำให้คู่สมรสเกิดสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง”</p> <p> ฯลฯ ฯลฯ</p>
<p>มาตรา ๑๕๐๔ วรรคสอง ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสจนชายหญิงมีอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือเมื่อหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่าการสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส</p>	<p>มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสจน ชายหญิง บุคคลมีอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือเมื่อ หญิง บุคคลนั้นมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่าการสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส”</p>
<p>มาตรา ๑๕๐๘ วรรคสอง ในกรณีที่ผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้บุคคลซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๙ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นคนวิกลจริตที่ศาลยังไม่ได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคลดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอนการสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถพร้อมกันด้วย ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าวนั้นเสียด้วย</p>	<p>มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ในกรณีที่ผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถให้บุคคลซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถตามมาตรา ๒๙ ๒๘ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นคนวิกลจริตที่ศาลยังไม่ได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคลดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอนการสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถพร้อมกันด้วย ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าวนั้นเสียด้วย”</p>
<p>มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อสามีและภริยาได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว</p>	<p>มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อ สามีและภริยา คู่สมรสได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว”</p>
	<p>มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สามีหรือภริยาอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่น ฉันทริยาหรือสามี เป็นชู้หรือมีชู้ หรือร่วมประเวณีกับผู้อื่น เป็นอาจิดน อีกรฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๒) สามีหรือภริยาประพฤดิชั่ว ไม่ว่าจะความประพฤดิช้วนัั้นจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>(ก) ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง</p> <p>(ข) ได้รับความดูถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่คงเป็นสามีหรือภริยาของฝ่ายที่ประพฤดิช้วนั้ต่อไป หรือ</p> <p>(ค) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่วุ่ร่วมกันฉันทริยามาคำนั้ประกอบ</p> <p>อีกรฝ่ายหนึ่งนั้ฟ้องหย่าได้</p> <p>(๓) สามีหรือภริยาทำร้าย หรือทรมาณร่างกาย หรือจิตใจ หรือหมั้นประมาทหรือเหยียดหยามอีกรฝ่ายหนึ่ง หรือบุพการีของอีกรฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ ถ้าเป็นการร้ายแรง อีกรฝ่ายหนึ่งนั้ฟ้องหย่าได้</p> <p>(๔) สามีหรือภริยาจงใจละทิ้งร้างอีกรฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกรฝ่ายหนึ่งนั้ฟ้องหย่าได้</p> <p>(๔/๑) สามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อีกรฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำผิดหรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำผิดนั้นด้วย และการเป็นสามีภริยากันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหาย</p>	<p>และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนั้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันทริยาหรือสามี คู่สมรสหรือฉันทริยาคู่ชีวิต เป็นชู้หรือมีชู้ ร่วมประเวณีกับผู้อื่น เป็นอาจิดน หรือกระทำกับผู้อื่นหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่นเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือผู้อื่นเป็นอาจิดน อีกรฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๒) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประพฤดิชั่ว ไม่ว่าจะความประพฤดิช้วนั้จะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>(ก) ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง</p> <p>(ข) ได้รับความดูถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่คงเป็น<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสของฝ่ายที่ประพฤดิช้วนั้ต่อไป หรือ</p> <p>(ค) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่วุ่ร่วมกันฉันทริยามาคำนั้ประกอบ</p> <p>อีกรฝ่ายหนึ่งนั้ฟ้องหย่าได้</p> <p>(๓) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำร้าย หรือทรมาณร่างกายหรือจิตใจ หรือหมั้นประมาทหรือเหยียดหยามอีกรฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกรฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ ถ้าเป็นการร้ายแรง อีกรฝ่ายหนึ่งนั้ฟ้องหย่าได้</p> <p>(๔) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจงใจละทิ้งร้างอีกรฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกรฝ่ายหนึ่งนั้ฟ้องหย่าได้</p> <p>(๔/๑) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปี ในความผิดที่อีกรฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>หรือเดือนร้อนกินควร อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๔/๒) สามีและภริยาสมัครใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๕) สามีหรือภริยาถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญหรือไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปีโดยไม่มีใครทราบแน่ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๖) สามีหรือภริยาไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควรหรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นสามีหรือภริยากันอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยามาคำนึงประกอบ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๗) สามีหรือภริยาวิกลจริตตลอดมาเกินสามปีและความวิกลจริตนั้นมีลักษณะยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะทนอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๘) สามีหรือภริยาผิดทัณฑ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๙) สามีหรือภริยาเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่งและโรคนี้อาจจะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๑๐) สามีหรือภริยามีสภาพแห่งกายทำให้สามีหรือภริยานั้นไม่อาจร่วมประเวณีได้ตลอดกาล อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p>	<p>การกระทำความผิดหรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำ ความผิดนั้นด้วย และการเป็นคู่สมรสกันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๔/๒) <u>สามีและภริยา</u>คู่สมรสสมัครใจแยกกันอยู่ เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๕) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปีโดยไม่มีใครทราบแน่ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๖) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควรหรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็น<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกันอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอาสภาพ ฐานะ และความเป็นอยู่ร่วมกันฉัน<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสมาคำนึงประกอบอีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๗) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งวิกลจริตตลอดมาเกินสามปี และความวิกลจริตนั้นมีลักษณะยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะทนอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๘) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดทัณฑ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้</p> <p>(๙) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่ง และโรคนี้อาจจะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้</p> <p>(๑๐) <u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใด</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	ฝ่ายหนึ่งมีสภาพแห่งกายทำให้ <u>สามีหรือภริยา</u> นั้นไม่อาจร่วมประเวณีหรือไม่อาจกระทำการหรือยอมรับการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของอีกฝ่ายได้ตลอดกาลอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้”
<p>มาตรา ๑๕๑๗ เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) และ (๒) ถ้าสามีหรือภริยาแล้วแต่กรณี ได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำที่เป็นเหตุหย่านั้น ฝ่ายที่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้</p> <p>เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐) ถ้าเกิดเพราะการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่งอีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้</p> <p>ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุแห่งการผิดทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้นถ้าศาลเห็นว่าความประพฤติของสามีหรือภริยาอันเป็นเหตุให้ทำทัณฑ์บนเป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่การอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้</p>	<p>มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๑๗ เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) และ (๒) ถ้า<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแล้วแต่กรณี ได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำที่เป็นเหตุหย่านั้น ฝ่ายที่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจนั้น จะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้</p> <p>เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐) ถ้าเกิดเพราะการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้</p> <p>ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุแห่งการผิดทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่าความประพฤติของ<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอันเป็นเหตุให้ทำทัณฑ์บนเป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่การอยู่ร่วมกันฉัน<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”</p>
<p>มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่าโดยความยินยอม ให้สามีภริยาทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด</p>	<p>มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่าโดยความยินยอมให้<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด”</p>
<p>มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าสามีภริยาหย่าโดยความยินยอม</p>	<p>มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้า<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสหย่า</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>ให้ทำความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่าสามีภริยาทั้งสองฝ่าย หรือสามีหรือภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด</p>	<p>โดยความยินยอม ให้ทำความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่า สามีภริยาคู่สมรสทั้งสองฝ่าย หรือสามีหรือภริยาคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด”</p>
<p>มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากัน เพราะเหตุตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) ภริยาหรือสามีมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากสามีหรือภริยาและจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น</p> <p>สามีจะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินภริยาไปในการทำงานชู้สาวก็ได้ และภริยาจะเรียกค่าทดแทนจากหญิงอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับสามีในการทำงานชู้สาวก็ได้</p> <p>ถ้าสามีหรือภริยายินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง สามีหรือภริยานั้นจะเรียกค่าทดแทนไม่ได้</p>	<p>มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากัน เพราะเหตุตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) ภริยาหรือสามีคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากสามีหรือภริยาคู่สมรสอีกฝ่ายและจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่า นั้น สามีคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินภริยาคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งไปในการทำงานประพฤติกู้สาวก็ได้ และภริยาคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทนจากหญิงบุคคลอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับสามีคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งของตนในการทำงานประพฤติกู้สาวก็ได้</p> <p>ถ้าสามีหรือภริยาคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง สามีหรือภริยาคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นจะเรียกค่าทดแทนไม่ได้”</p>
<p>มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามที่เห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูสามีภริยาและการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร</p>	<p>มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามที่เห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูสามีภริยาคู่สมรสและการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่ากันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของสามีภริยา</p> <p>แต่ในระหว่างสามีภริยา</p> <p>(ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของสามีภริยาตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า</p> <p>(ข) ถ้าเป็นการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่างสามีภริยานั้น มีผลย้อนหลังไปถึงวันฟ้องหย่า</p>	<p>มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่ากันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรส</p> <p>แต่ในระหว่าง<u>สามีภริยา</u>คู่สมรส</p> <p>(ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของ<u>สามีภริยา</u>คู่สมรสตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า</p> <p>(ข) ถ้าเป็นการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่าง<u>สามีภริยา</u>คู่สมรสนั้น มีผลย้อนหลังไปถึงวันฟ้องหย่า”</p>
<p>มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้ชายและหญิงได้ส่วนเท่ากัน</p>	<p>มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้<u>ชายและหญิง</u>คู่สมรสได้ส่วนเท่ากัน”</p>
<p>มาตรา ๑๕๔๘/๑๕ ในกรณีที่ศาลสั่งให้สามีหรือภริยาเป็นคนที่ไร้ความสามารถและภริยาหรือสามีเป็นผู้อนุบาล ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้ใช้อำนาจปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)</p>	<p>มาตรา ๖๒ ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๘/๑๕ ในกรณีที่ศาลสั่งให้<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นคนที่ไร้ความสามารถและ<u>ภริยาหรือสามี</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นผู้อนุบาล ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้ใช้อำนาจปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)</p>
<p>มาตรา ๑๕๔๘/๑๗ ในกรณีที่ศาลสั่งให้สามีหรือภริยาเป็นคนที่ไร้ความสามารถและศาลเห็นไม่สมควรให้คู่สมรสเป็นผู้อนุบาล และตั้งบิดาหรือมารดาหรือ</p>	<p>มาตรา ๖๓ ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕๔๘/๑๗ ในกรณีที่ศาลสั่งให้<u>สามีหรือภริยา</u>คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนที่ไร้ความสามารถ</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>บุคคลภายนอกเป็นผู้อนุบาลในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้อนุบาลเป็นผู้จัดการสินสมรสรวมกันกับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามีเหตุสำคัญอันจะเกิดความเสียหายแก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้</p>	<p>และศาลเห็นไม่สมควรให้คู่สมรสอีกฝ่ายเป็นผู้อนุบาล และตั้งบิดาหรือมารดาหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้อนุบาล ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้อนุบาลเป็นผู้จัดการสินสมรสรวมกันกับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามีเหตุสำคัญอันจะเกิดความเสียหายแก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้”</p>
<p>มาตรา ๑๕๙๘/๓๘ ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างสามีภริยา หรือระหว่างบิดามารดากับบุตรนั้นย่อมเรียกจากกันได้ในเมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดูไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดูไม่เพียงพอแก่อัตรา ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ให้ก็ได้โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์แห่งกรณี</p>	<p>มาตรา ๑๕๙๘/๓๘ ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่าง <u>สามีภริยา</u> คู่สมรส หรือระหว่างบิดามารดากับบุตร นั้นย่อมเรียกจากกันได้ในเมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดูไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดูไม่เพียงพอแก่อัตรา ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ให้ก็ได้โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์แห่งกรณี</p>
<p>-</p>	<p>มาตรา ๖๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๙๘/๔๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>“มาตรา ๑๕๙๘/๔๒ ให้คู่สมรสที่จดทะเบียนโดยชอบตามประมวลกฎหมายนี้ มีสิทธิ หน้าที่ ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใดที่บัญญัติให้สิทธิ หน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี”</p>
<p>มาตรา ๑๖๐๖ (๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียนเพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบสิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ที่ย่านนั้นเป็นสามีภริยาหรือผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรง</p>	<p>มาตรา ๖๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๖๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียน เพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบสิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ที่ย่านนั้นเป็น <u>สามีภริยา</u> คู่สมรส หรือ ผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรง”</p>
	<p>มาตรา ๖๗ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความ</p>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>มาตรา ๑๖๒๕ ถ้าผู้ตายเป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่งและการปັນทรัพย์สินระหว่างผู้ตายกับคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นให้เป็นไปดังนี้</p> <p>(๑) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่างสามีภริยาให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น</p>	<p>ต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖๒๕ ถ้าผู้ตายเป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่งและการปັນทรัพย์สินระหว่างผู้ตายกับคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นให้เป็นไปดังนี้</p> <p>(๑) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่าง สามีภริยาคู่สมรส ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น”</p>
<p>มาตรา ๑๖๒๘ สามีภริยาที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน</p>	<p>มาตรา ๖๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖๒๘ สามีภริยาคู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน”</p>

๓. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ ได้แก่

๑. กระทรวงมหาดไทย
๒. กระทรวงยุติธรรม
๓. กระทรวงการต่างประเทศ
๔. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๕. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๖. สำนักงานศาลยุติธรรม
๗. ประชาชนทั่วไป

๔. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถหมั้นและสมรสกันได้ตามกฎหมาย

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้บุคคลสามารถสมรสได้เมื่ออายุสิบแปดปีบริบูรณ์

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการบัญญัติ โดยใช้คำว่า “คู่สมรส” แทนคำว่า “สามีและภรรยา” ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๔. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการบัญญัติให้คู่สมรสเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายมีสิทธิ หน้าที่ และจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการบัญญัติให้คู่สมรสเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกันกับสามีภรรยา หรือสามี หรือภรรยา หรือคู่สมรส ที่มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้คู่สมรสเพศเดียวกันที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือคู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมายเป็นทายาทโดยธรรม มีสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต

๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภรรยา สามีภรรยา หรือ คู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรส

๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ สถานะทางกฎหมาย และความสัมพันธ์ของชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน นอกจากการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามข้อ ๑ - ข้อ ๙ ตามบรรพ ๕ ครอบครัว และ บรรพ ๖ มรดกแล้วก็ให้สามารถกระทำได้

๙. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๕. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและ วิเคราะห์ ผลกระทบ จำนวน ๔๒ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๖

๕.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(๑.๑) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ รวมระยะเวลา จำนวน ๓๐ วัน

(๑.๒) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๑.๓) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

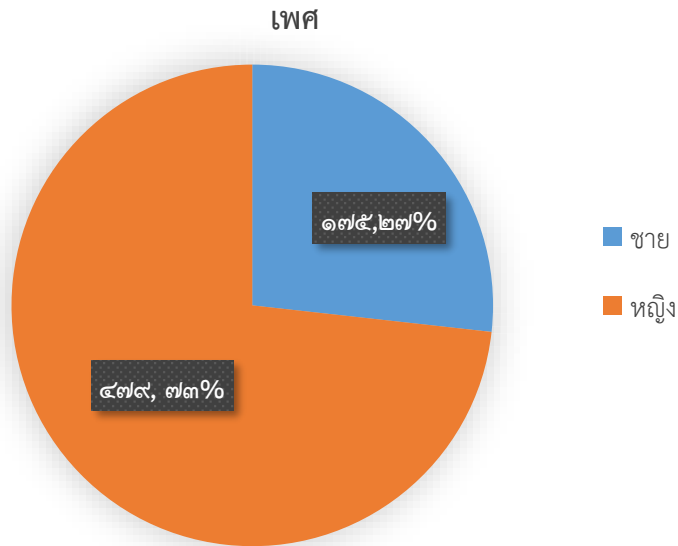
- ๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย
- ๒) ปลัดกระทรวงยุติธรรม
- ๓) ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
- ๔) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ๕) เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ๖) เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

๖. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

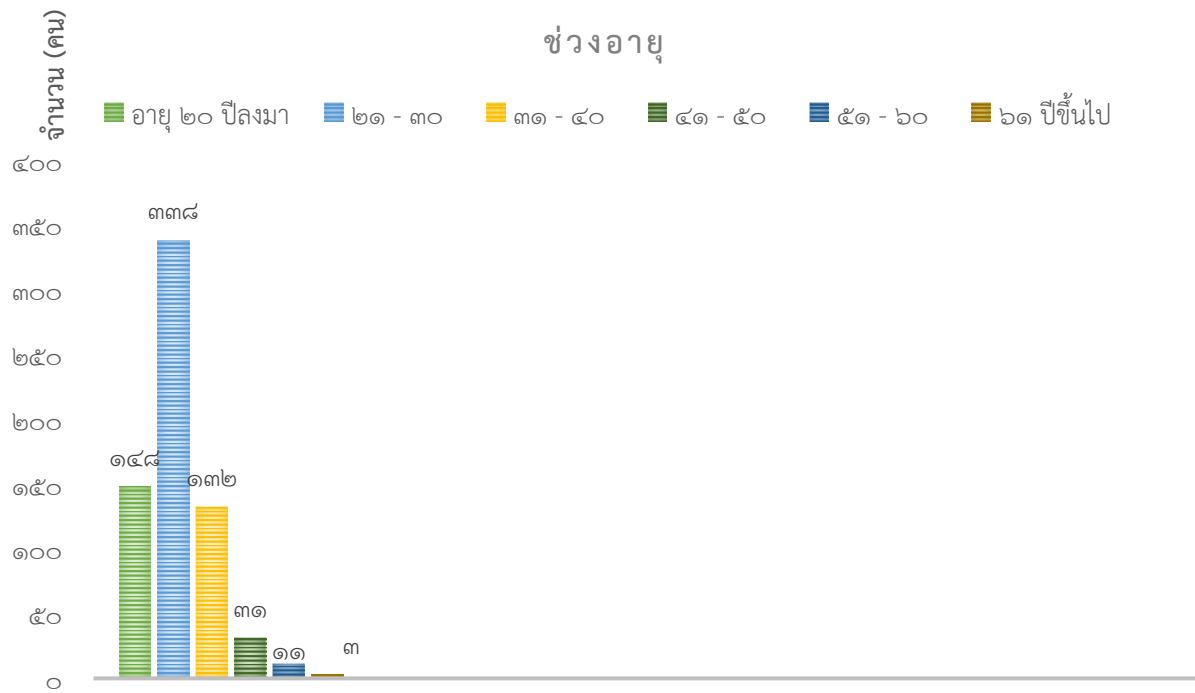
๖.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

(๑) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th โดยมีผู้เข้าชมจำนวน ๒๙,๓๐๗.คน และมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๖๗๔.คน

๑) เพศ

๒) ช่วงอายุ

๓) ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า (จำนวน ๘ คน)
 มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. (จำนวน ๑๒๕ คน)
 ปริญญาตรี (จำนวน ๔๓๖ คน)
 สูงกว่าปริญญาตรี (จำนวน ๙๒ คน)

๔. อาชีพ

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (จำนวน ๙๙ คน)
 ข้าราชการบำนาญ (จำนวน ๒ คน)
 ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว (จำนวน ๘๕ คน)
 เกษตรกร (จำนวน ๔ คน)
 รับจ้าง (จำนวน ๑๒๐ คน)
 นักเรียน/นักศึกษา (จำนวน ๒๕๔ คน)
 อื่น ๆ โปรรตระบุ (จำนวน ๙๖ คน)

๕. ท่านเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะใด

กระทรวงมหาดไทย (จำนวน ๙ คน)
 กระทรวงยุติธรรม (จำนวน ๑ คน)
 กระทรวงการต่างประเทศ (จำนวน ๐ คน)
 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (จำนวน ๑ คน)
 สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (จำนวน ๓ คน)
 สำนักงานศาลยุติธรรม (จำนวน ๖ คน)
 ประชาชนทั่วไป (จำนวน ๖๔๓ คน)

(๒) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ที่ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน ๑ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานศาลยุติธรรม

๖.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

๑) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถหมั้นและสมรสกันได้ตามกฎหมาย มีผู้เห็นด้วย จำนวน ๖๖๐ คน ผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน ๓ คน และมีผู้แสดงข้อเสนอแนะ ๔ คน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- ทุกคนควรมีสิทธิเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นเพศใดก็ตาม</p> <p>- กรอบความคิดที่ว่าเพศตรงข้ามเท่านั้นที่จะสมรสกันได้ เป็นแนวความคิดที่ล้าหลังและต้องการยอมรับว่าปัจจุบันไม่ได้มีแค่สองเพศ จึงต้องกำหนดให้คนที่รักกันก็ควรมีสิทธิหมั้นและสมรสกัน รวมทั้งใช้ชีวิตคู่กันได้เหมือนคู่รักต่างเพศ</p>	<p>ความคิดเห็นของผู้ไม่เห็นด้วยมีลักษณะเป็นเชิงเห็นด้วยจึงได้นำมาจัดไว้ในกลุ่มที่เห็นด้วย</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศทุกคนควรได้รับสิทธิที่ครอบคลุมและเทียบเท่ากับชายหญิงไม่ว่าจะเป็นการหมั้น การสมรส การรับมรดก การรับรองในการรักษาพยาบาลหรือการรับบุตรบุญธรรม เพราะการเป็นกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศไม่ได้แตกต่างหรือสร้างค่านิยมผิด ๆ ให้สังคม แต่เป็นสิทธิที่กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศควรจะได้รับตั้งนานแล้ว - การจำกัดให้การสมรสและการหมั้นทำได้เฉพาะ “ชาย-หญิง” เป็นการกีดกันคนหลายกลุ่มทั้งที่เป็นสิทธิที่ทุกคนควรได้รับอย่างเท่าเทียมกัน - การที่เพศเดียวกันไม่สามารถสมรสกันได้ถือเป็นการขัดต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน และทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำต่อผู้คนในสังคม - การมีครอบครัวและเลือกคู่สมรสของตนเองควรเป็นสิทธิที่เท่าเทียมของทุกคนและทุกเพศ - การสร้างครอบครัวคือสิทธิของประชาชนทุกคน ทุกเพศสภาพ - การให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถสมรสกันได้ไม่ได้ทำให้รัฐเสียหายหรือสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น - ก่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคมซึ่งเป็นสิทธิที่มนุษย์ทุกคนควรจะได้รับตั้งแต่แรกเกิด - คนทุกคนควรมีสิทธิเท่ากัน ถ้าคู่รักชายหญิงมีสิทธิปกติ คู่รักอื่น ๆ ก็ควรมีเช่นเดียวกัน - คนรักกันควรมีสิทธิซึ่งกันและกันเหมือนคู่สามีภรรยา ไม่ว่าจะเพศไหนเมื่อเป็นคู่สมรสกันแล้วก็ต้องมีสิทธิโดยชอบธรรม อย่างเช่น ชื้อบ้านทำธุรกิจร่วมกันหรือการจัดการตอนป่วย หรือหลังตาย หรือมรดกต่าง ๆ - คนเราต้องเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งเพศ - คนเรารักกันไม่จำเป็นต้องมีเพศมาจำกัด - ควรเปิดรับให้ทุกเพศหรือเพศเดียวกันได้สมรสกัน ไม่ควรมีเพศไหนโดยจะแบ่งแยกและถูกมองว่าแปลกหรือแตกต่าง 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - - ควรเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคนที่ควรจะมีสิทธิเลือกที่จะรักและใช้ชีวิตร่วมกับคนที่รัก โดยไม่นำเพศมาเป็นตัวแบ่งแยก - ความเท่าเทียมและรองรับความหลากหลายทางเพศสภาพ - ความเท่าเทียมในการสร้างครอบครัว โดยไม่กำหนดเพศเป็นสิทธิที่ทุก ๆ คนสมควรจะได้รับ - คู่รักเพศเดียวกันไม่ควรถูกจำกัดเรื่องการสมรส - ชายหญิง ทอม ดี กระเทยและอื่น ๆ ต่างเสียภาษีกันทุกคน ต้องได้รับสิทธิ ความยุติธรรมเสมอภาพทุก ๆ อย่างเท่า ๆ กัน - ตามหลักสิทธิมนุษยชน บุคคลควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับคู่รักเพศเดียวกัน ที่ต้องมีสิทธิเท่ากัน หรือ เหมือนคู่ชายหญิงทั่วไป - ทุกคนควรมีสิทธิในการหมั้นสมรสเท่ากันไม่ว่าจะเป็นเพศใด - ทุกคนต้องมีสิทธิเท่าเทียมกันในฐานะความเป็นมนุษย์ - ทุกคนมีสิทธิความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศ - ทุกคนอยากอยู่ ใช้ชีวิต ร่วมตัดสินใจ และมีสิทธิในทางกฎหมายกับคนรัก ไม่ว่าจะเป็นเพศใดก็ตาม และทุกเพศ ทุกคู่ ควรมีสิทธิเท่าเทียมกันกฎหมายสมรสเดียวกันโดยไม่แบ่งแยก - ทุกคนเป็นคนเท่ากันและมีสิทธิเท่าเทียมกันที่จะได้กฎหมายนี้เหมือนกับคู่รักชายหญิงเช่นกัน - ทุกคนเป็นคนเหมือนกันควรได้รับสิทธิในการสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย คนที่เรารักไม่ว่าจะเพศไหนควรได้สิทธิสวัสดิการต่าง ๆ เหมือนกับชายหญิงที่รักกันและสมรสกัน - ทุกคนในประเทศไทยควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะชอบเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม - ทุกคนไม่ว่าใครหรือเพศไหนก็สมควรได้หมั้นและสมรสกันกับคนที่ตัวเองรัก - บุคคลควรมีอิสระในการสมรสตามรัฐธรรมนูญ ไม่ควรถูกจำกัดสิทธิด้วยลักษณะของจารีตประเพณีที่อนุญาตเพียงชายและหญิงเท่านั้น 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - บุคคลเพศเดียวกันก็เป็นประชาชนคนไทยควรมีสติที่หมั่นหมายและแต่งงานกันเหมือนอย่างที่ตั้งงานกับคนต่างเพศได้ - บุคคลเพศเดียวกันคือบุคคลทั่วไป ควรที่จะได้รับสิทธิสามารถหมั้นและสมรสได้ตามกฎหมาย - บุคคลเพศเดียวกันมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่นำไปสู่การใช้ชีวิตร่วมไม่ต่างจากบุคคลต่างเพศ - การกำหนดให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถหมั้นและสมรสกันได้ตามกฎหมายจะสอดคล้องกับความเป็นจริง เป็นการปรับให้กฎหมายมีความทันสมัยเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน - ตัดสินใจสมรสกันเองได้โดยมีกฎหมายรองรับอย่างบุคคลทุกคนพึงมี - มนุษย์ควรมีเสรีในการสมรส โดยไม่ขึ้นกับเพศสภาพ - มนุษย์พึงมีสิทธิ เสรีภาพ และเท่าเทียมกันทุกคน - สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของคู่สมรส ไม่ควรถูกกำหนดด้วยเพศสภาพ แคชชายและหญิงเพียงเท่านั้น คนทุกคนควรได้รับสิทธิประโยชน์ที่กฎหมายรองรับอย่างเท่าเทียมตามหลักความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ - สิทธิในการสมรสไม่ควรจำกัดแค่เฉพาะชายและหญิงตามเพศกำเนิด - สิทธิในมนุษย์ชนมีความเท่าเทียมกันไม่ว่าจะต่างหรือเพศเดียวกัน - สิทธิต่าง ๆ ที่ ควรได้รับตามบทบาทของคู่สมรสไม่ควรกำหนดโดยเพศ - เป็นคนเหมือนกันกับเพศชาย เพศหญิง สิทธิต้องเท่ากันทุกอย่าง คนทุกคนไม่ว่าเพศใดต้องสมรสได้ ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้ สร้างครอบครัว มีบุตรสามารถใช้สิทธิประโยชน์ของกันและกันได้เหมือนชายหญิงทั่วไป - เป็นความสมัครใจและข้อผูกพันระหว่างบุคคลต่อบุคคล เรื่องเพศ เพศกำเนิด เพศวิถี ไม่ควรเป็นเรื่องที่นำมาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นใครในผืนแผ่นดินนี้ 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ควรถูกควบคุมด้วยกฎหมายเดียวกัน ส่วนเรื่องใครจะรักกัน จะสมรสหรือหมั้นกันด้วยเหตุผลใดไม่ใช่เรื่องที่ถูกกฎหมายควรเข้าไปยุ่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลสองบุคคลและได้รับการคุ้มครองจากกฎหมาย - เป็นสิทธิของประชาชนทุกคน สามารถลดการถูกกดทับทางสังคมได้ - เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ทุกคนต้องได้รับและไม่มีใครเสียผลประโยชน์ มีแต่ได้รับประโยชน์ในฐานะประชาชนคนหนึ่งเหมือนกับประชาชนคนอื่น ๆ ในประเทศ - เป็นสิทธิที่ประชาชนควรได้รับอย่างเสมอภาคและแสดงการพัฒนาของประเทศ - เป็นสิทธิที่มนุษย์ทุกคน ทุกประเทศ ทุกชาติพันธุ์ ควรจะได้รับ การมีข้อกำหนด ข้อห้ามทางศาสนาหรือกลุ่มสมาคมนั้นเป็นกฎส่วนของกลุ่มนั้น ๆ กฎหมายของประเทศควรคำนึงถึงประชาชนทุกคนทำไมเราต้องคงไว้ซึ่งกฎที่ใครตั้งไว้ก็ไม่รู้เมื่อเป็นร้อยเป็นพันปีมาแล้ว ถ้าในปัจจุบันมันสร้างความทุกข์ให้แก่คนกลุ่มหนึ่งทำให้พวกเขาไม่สามารถเป็นคู่สมรสกันได้ตามกฎหมายทั้ง ๆ ที่เขาก็อีกกันเหมือนกับคู่หญิงชาย และที่สำคัญคือการให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถหมั้นและสมรสกันได้ตามกฎหมายก็ไม่ได้เป็นการลิดรอนสิทธิของคนอื่นแต่อย่างใดด้วย ส่วนเรื่องที่บางคนนั้นกลัวว่าการให้สมรสเท่าเทียมจะทำให้การมีบุตรของประชาชนยิ่งน้อยลง ปัญหานั้นไม่น่าเกี่ยวข้องกับเรื่องสมรสเท่าเทียมแต่อย่างใด เพราะตามปกติแล้วถ้าบุคคลนั้นเขาไม่ได้รักชอบเพศตรงข้าม เขาก็คงไม่แต่งงานหรือมีลูกเพราะเขาไม่ได้รักบุคคลที่เป็นเพศตรงข้ามอยู่แล้ว และการทำให้ประชาชนได้มีความสุขตามที่ตัวเองอยากเป็น ก็เป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิต และประสิทธิภาพของประชาชน สุดท้ายจะเป็นประโยชน์ให้แก่ทุกคนและประเทศ - เป็นสิทธิพึงสมควรของคู่สมรสตามกฎหมายเดิม แม้เป็นเพศเดียวกันก็ควรได้รับสิทธิเช่นเดียวกัน 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลที่ควรจะได้รับ การปฏิบัติเช่นเดียวกับคู่รักต่างเพศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญและเป็นสิทธิ ส่วนบุคคล รวมทั้งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานและเป็นสิทธิ ที่พึงได้รับ - เพศสภาพไม่มีความเกี่ยวข้องกับการที่จะ สามารถหมั้นและสมรสกันได้ตามกฎหมาย - เพื่อให้การจัดการทรัพย์สินและเรื่องอื่น ๆ ของ คู่สมรสเป็นไปอย่างสะดวก - การสมรสเป็นสิ่งที่พึงมีสำหรับประชาชน เป็น เรื่องพื้นฐานที่ควรได้รับสิทธิ เพราะคำว่าครอบครัว ไม่ได้จำกัดเพียงคำว่าชายและหญิงไม่ว่าจะอยู่ใน เพศวิถีแบบใด ควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน - ปัจจุบันการสมรสกันไม่ได้มีแค่ชายหญิง โลกทุกวันนี้มีคนทุกเพศที่อยากสมรสกัน อยากมี ความเท่าเทียมกัน - ไม่ว่าจะเพศที่มีรสนิยมชายรักชาย หญิงรัก หญิง หรือ ชายหญิง ก็ควรได้รับการปฏิบัติและ รับรองทางกฎหมายโดยเท่าเทียมกันทุกด้าน เพราะ ทุกคนคือประชาชนจึงสมควรได้รับสิทธิขั้นพื้นฐาน เช่นเดียวกันไม่ว่าเพศใดๆ - ไม่ว่าจะเพศสภาพใด ๆ เมื่อสามารถอยู่ ร่วมกันได้ก็สมควรได้สมรสเช่นเดียวกับ และไม่ได้ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนสังคม - การสมรสเป็นสิ่งที่พึงมีสำหรับประชาชน เป็น เรื่องพื้นฐานที่ควรได้รับสิทธิ เพราะคำว่าครอบครัว ไม่ได้จำกัดเพียงคำว่าชายและหญิงไม่ว่าจะอยู่ในเพศ วิถีแบบใด ควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน - เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีมารยอบรับ สะท้อนให้เห็นว่าคู่ชีวิตที่เข้ามาในประเทศไทยและ ได้มีการจดทะเบียนคู่ชีวิตเหมือนในต่างประเทศ หากเข้ามาในประเทศไทยจะต้องเข้ามาในฐานะอื่น อาทิ ผู้ติดตาม หรือบุคคลในครอบครัว แต่ก็ ไม่สามารถที่จะเข้ามาได้อย่างภาคภูมิในฐานะคู่ สมรส รวมถึงการออกงานพิธีต่าง ๆ ที่ไม่สามารถ แสดงตัวตนว่าเป็นคู่สมรสได้ เพราะไม่ได้มีสถานะ ในทางกฎหมาย 	

๒) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้บุคคลสามารถสมรสได้เมื่ออายุสิบแปดปี
 บริบูรณ์ มีผู้เห็นด้วย จำนวน ๕๘๕ คน ผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน ๖๑ คน และมีผู้แสดงข้อเสนอแนะ ๑๘ คน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การแต่งงานต้องมาจากความยินยอมพร้อมใจ บุคคลทั้งสองผ่านควรบรรลุนิติภาวะและรับผิดชอบ การตัดสินใจของตนเองได้ อายุ ๑๘ ปีเป็นอายุ ที่เหมาะสมจะเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำให้สามารถสมรสได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถือว่าบุคคลนั้นมีวุฒิภาวะแล้ว - ทุกคนมีสิทธิที่จะสมรสกันแต่จะต้องมี ผู้ปกครองเป็นผู้อนุญาตให้สมรส - เป็นอายุที่เหมาะสม - บรรลุนิติภาวะมีสิทธิเลือกเองได้ - บรรลุนิติภาวะแล้ว - บุคคลน่าจะมีวิจรรย์ญาณตัดสินใจเองได้แล้ว จุดนั้น - ปัจจุบันด้วยภาวะโลกาภิวัตน์ บุคคลเริ่มจะมี ความคิด ความอ่านค่อนข้างไวกว่าเพราะการรับสื่อ ที่ไว การเข้าใจโลก แม้แต่การเลือกตั้งยังอนุญาตให้ บุคคลอายุ ๑๘ ปี สามารถเลือกตั้งได้ - มีความคิดเป็นของตัวเองพอสมควรแล้ว - มีความคิดและสามารถตัดสินใจได้อย่าง รอบด้าน - มีความรับผิดชอบ - มีความรับผิดชอบในหน้าที่มากขึ้น - มีวุฒิภาวะพอจะตัดสินใจเองได้แล้ว - รับผิดชอบตัวเองได้ - ้วยวุฒิเพียงพอที่สามารถดูแลตัดสินใจได้เอง แล้ว มีความคิดมีวิจรรย์ญาณแล้ว - หากกำหนดให้เลือกตั้งได้ที่ ๑๘ ปี สมรสก็ควร เหมือนกัน - อยู่ที่มีความพร้อมในการใช้ชีวิตคู่แต่อายุเท่านี้ ก็ไม่ได้เร็วมากไปสำหรับมากคนที่พร้อมแล้ว - อายุ ๑๘ ปีเหมาะสมในการตัดสินใจ มี ความรู้สึกนึกคิดเป็นของตัวเองในระดับหนึ่งแล้ว สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง และมีวิจรรย์ญาณ แล้วในระดับหนึ่ง 	<ul style="list-style-type: none"> - อายุที่ยังเข้าข่ายที่ยังน้อยเกินไปกับการจะ สมรส แต่ก็เกิดขึ้นได้ในสังคม ไม่ว่าจะชาติใด แต่ต้องทำ ให้ถูกต้องก็คงพอ - ควรจะปรับอายุการแต่งงานได้ให้เป็น ๒๐ ปี บริบูรณ์เพราะอายุ ๑๘ ปีอาจจะน้อยเกินไปและ อาจจะถูกชักจูงหรือบังคับให้แต่งงานโดยไม่เต็มใจ จากฝ่ายผู้ใหญ่ - ควรใช้อายุเดียวกับการบรรลุนิติภาวะ - ควรให้บุคคลสมรสได้เมื่อถึงอายุบรรลุนิติภาวะ แล้ว เนื่องจากมีความพร้อมทั้งร่างกาย ความคิด การตัดสินใจ - ความรักความเข้าใจและอยู่เป็นสถาบัน ครอบครัวยุคสมัยใหม่ส่วนหนึ่งน่าจะสมรสเมื่อ พร้อมไม่สมควรกำหนดอายุ - ความสามารถในการหาเลี้ยงชีพและครอบครั ด้วยตนเองยังไม่มากพอ ตลอดจนประสบการณ์ ทักษะ ชีวิต - อายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์จะดีกว่า เนื่องจากอายุ ๑๘ ปีนั้นมีความเยาว์เกินไป ทั้งในเรื่องของอายุ และ วุฒิภาวะในด้านต่าง ๆ - อายุ ๑๘ ปียังน้อยเกินไปที่จะมีวุฒิภาวะดูแล บุตร เด็กเติบโตมาจะไม่มีความคุณภาพ - ควรบรรลุนิติภาวะเป็นขั้นต้นที่เหมาะสมกว่า - อายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ให้เหมาะเป็นผู้บรรล นิติภาวะ - ยังเด็กเกินไป อาจมีภาระต่างๆ ตามมา ที่อาจ เป็นการทำลายอนาคตได้ - ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ควรที่จะให้มีวิจรรย์ญาณ และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเองก่อน - อาจจะยังไม่ใช่ช่วงวัยที่เหมาะสมด้วยทั้งวัยวุฒิ และวุฒิภาวะ ควรที่จะรอบรรลุนิติภาวะเมื่ออายุ ครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ก่อน - อายุ ๑๘ ปี ยังไม่มีความรับผิดชอบ หรือมีวุฒิ ภาวะในการตัดสินใจเพียงพอ คิดว่าเป็นอายุ ๒๐ ปี จะเหมาะกว่า

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - อายุขั้นต่ำควรอยู่ที่ ๑๘ ปีเพราะอย่างน้อยก็เป็นช่วงวัยที่เริ่มมีความคิดเป็นอิสระของตนเอง มีวุฒิภาวะในระดับหนึ่ง - เป็นการป้องกันการบังคับสมรสจากผู้ปกครอง ในกรณีที่อายุน้อยกว่า ๑๘ ปี - เป็นช่วงวัยที่เหมาะสม มีวุฒิภาวะ - เป็นช่วงอายุที่สามารถคิดและตัดสินใจเองได้ - เป็นช่วงอายุที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเกณฑ์ของนานาชาติ - เป็นวัยบรรลุนิติภาวะ - เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน สิทธิส่วนบุคคล และสิทธิที่พึงได้รับ - เป็นสิทธิเมื่อบรรลุนิติภาวะ - เป็นอายุที่บรรลุนิติภาวะแล้ว - เป็นอายุที่มีวุฒิภาวะ - เป็นอายุที่เหมาะสม - อายุ ๑๘ ปีเป็นอายุที่เหมาะสมในการตัดสินใจด้วยตัวเอง - เพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์ของผู้ใหญ่ และป้องกันการบังคับแต่งงานก่อนวัยอันควรถึงอย่างไร ๑๘ ปี ก็ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองอยู่ 	<ul style="list-style-type: none"> - อายุไม่น้อยเกินไปและยังมิได้บรรลุนิติภาวะทางกฎหมายก็ยังเป็นเยาวชน - กฎหมายเดิมยังมีช่องว่างระหว่างกฎหมายอยู่มากที่จะเปิดโอกาสให้บุคคลผู้ไม่ประสงค์ดีกับผู้มีอายุ ๑๘ ปี ใช้ตัวกฎหมายเดิมในการเข้าหาไปในทางเพศ หากให้บุคคลอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีบริบูรณ์สามารถสมรสได้ก็ต้องแก้ไขบุคคลที่อายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์สามารถเข้าผับหรือสถานบันเทิงได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเพศใดก็ตาม - ควรมีความพร้อมทางด้านร่างกายจิตใจหรือความพร้อมทางฐานะการเงินก่อนจะหมั้นหมายหรือทำการสมรสกัน ไม่ขึ้นอยู่กับวัย - ควรให้หลักสูตรการสอนเรื่องกฎหมายการสมรสเพื่อให้เตรียมพร้อมก่อนอนาคต

๓) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการบัญญัติ โดยใช้คำว่า “คู่สมรส” แทนคำว่า “สามีและภรรยา” ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีผู้เห็นด้วย จำนวน ๖๕๗ คน ผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน ๖ คน และมีผู้แสดงข้อเสนอนะ ๒ คน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างครอบครัวคือสิทธิของประชาชนทุกคน ทุกเพศสภาพ - การใช้คำว่า “คู่สมรส” นั้นไม่ได้เป็นการกำหนดว่าคู่แต่งงานนั้นต้องเป็นคู่ชายและหญิง ดังคำว่า “สามีและภรรยา” ซึ่งคู่สมรสนั้นอาจเป็นคู่แต่งงานของคู่ชายและหญิง คู่ชายและชาย หรือคู่หญิงและหญิงก็ได้ - การใช้คำว่า “สามีและภรรยา” เป็นการกีดกันคนหลายกลุ่มออกไป 	<p>ความคิดเห็นของผู้ไม่เห็นด้วยมีลักษณะเป็นเชิงเห็นด้วยจึงได้นำมาจัดไว้ในกลุ่มที่เห็นด้วย</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การใช้คำว่าคู่สมรสครอบคลุมกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศมากกว่า - ครอบคลุมคู่รักที่ไม่ได้นิยามแต่ฝ่ายว่าสามีและภรรยา - ครอบคลุมในทุก ๆ เพศ - คำบัญญัติใหม่ที่เป็นกลางและดูสมเหตุสมผลกับโลกยุคใหม่มากกว่า - คำว่า คู่สมรส จะไม่เป็นการระบุเพศตามที่สังคมเข้าใจ เป็นแสดงถึงความเสมอภาคและเท่าเทียมในสังคมโดยไม่แบ่งแยก - คำว่า สามีภรรยา เป็นการจำกัดขอบของเพศอีกมากมายในสังคม โลกนี้ไม่ได้มีแค่เพศหญิงกับเพศชาย - คำว่า สามีและภรรยา เป็นคำระบุหน้าที่ซึ่งผูกอยู่กับเพศสภาพ และมีความถูกต้องเพียงเมื่อใช้กับบุคคลที่มีเพศสภาพตามเพศกำเนิดเป็นการกีดกันหรือแสดงการปฏิเสธการยอมรับบุคคลที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว - คำว่าคู่สมรส เปรียบเสมือนคำว่าประชาชน เวลาพูดว่าประชาชนเราไม่ได้พูดว่าผู้ชายหรือผู้หญิง แต่เวลาพูดถึงประชาชน เราพูดว่าประชาชน กรณีนี้ก็เหมือนกัน เวลาพูดถึงคู่สมรส เราไม่ได้พูดแค่สามีหรือภรรยาเพราะอาจจะมีสามีและสามี หรือ ภรรยาและภรรยาก็ได้ - คำว่าคู่สมรสครอบคลุมมากไม่ว่าจะใครเพศไหนก็ใช้ได้ - คำว่าคู่สมรสทำให้ไม่จำกัดเพศสภาพของทั้งสองฝ่าย - คำว่าคู่สมรสเป็นคำกลาง ๆ ไม่แบ่งแยกชายหญิงแบบคำว่า สามีและภรรยา - คำว่าสามีภรรยาถูกครอบงำด้วยความคิดที่ยึดติดกับเพศ สามีเป็นชาย ภรรยาเป็นหญิงทั้งสังคมยังกำหนดบทบาทให้ทั้งสองสถานะอย่างชัดเจน ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันได้ ในขณะที่คำว่าคู่สมรสไม่มีการบ่งบอกเพศ เป็นคำกลาง ๆ ที่ไม่ได้ให้ความรู้สึกกว่าหญิงหรือชาย ดูเป็นการให้เกียรติว่าทั้งสองมีความเท่าเทียมกัน 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - คำว่าสามีภรรยามั่นจำกัด=ชายหญิง แต่คู่สมรสคือเพศใดก็ได้ไม่จำกัด - คำว่าสามีและภรรยาเป็นคำที่จำกัดเพศ แต่คู่สมรสคือไม่ว่าจะเป็นเพศไหนก็ใช้ได้ - คำว่าสามีและภริยานั้นยทางเพศว่าเป็นหญิงชาย ซึ่งไม่ครอบคลุมถึงบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ - คำสื่อความหมายโดยชัดเจนดี - คู่สมรสคือคู่สมรส เขาจะเป็นสามีและสามีภรรยาและภรรยา สามีและภรรยา หรืออื่น ๆ ก็เป็นเรื่อง กฎหมายรับรองสิทธิให้ครอบคลุม - คู่สมรสที่มีเพศเดียวกันจะได้ไม่รู้สึกอึดอัดที่ต้องใช้คำว่าสามีภรรยา - คู่สมรสเป็นคำกลาง ๆ จึงเหมาะสมกว่าการใช้คำแทนเพศของทั้งสอง - คู่สมรสเป็นคำที่ไม่จำกัดเพศ - คู่สมรสเป็นคำที่ไม่ได้เจาะจงถึงเพศชายและหญิงเท่านั้น แต่รวมไปถึงทุกเพศ - ตามหลักสิทธิมนุษยชน บุคคลควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับคู่รักเพศเดียวกัน ที่ต้องมีสิทธิเท่ากัน หรือ เหมือนคู่ชายหญิงทั่วไป - ถ้ามองภาพสังคมโลกปัจจุบัน หลายพื้นที่บนโลกมีการผูกพันทางกฎหมายระหว่าง สามี-สามี - บริบทของสังคมเปลี่ยนแปลงไป กฎหมายก็ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบให้สามารถตีความได้อย่างถูกต้อง - บางครั้งอาจจะมีภริยาและภริยา หรือสามีและสามีแต่งงานกัน เพราะฉะนั้นไม่ควรกำหนดแค่ว่าสามีและภริยา - ประชาชนควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน - เหมาะสมและมีความเท่าเทียมมากกว่า - ลดการแบ่งแยกบทบาทหน้าที่ตามเพศสภาพเพิ่มความเท่าเทียมกัน - ลดความเหลื่อมล้ำทางเพศสภาพในการสมรส - สามี ภรรยาเป็นการใช้คำจำกัดในเรื่องเพศสภาพเกินไป 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - สามีและภรรยา ดูเป็นการเจาะจง ทั้งในเรื่องเพศสภาพ และบทบาทหน้าที่มากเกินไป ทุกคนเท่าเทียมกัน - หากคู่รักชายแต่งงานกันเขาสามารถเรียกว่า คู่สามี คู่รักหญิงเรียกว่าคู่ภรรยา ดังนั้นแล้วคู่สมรสจึงครอบคลุมกว่า - หากมีการอนุญาตให้เพศเดียวกันแต่งงานกันได้ควรมีคำที่ครอบคลุมและสร้างวัฒนธรรมใหม่ - เข้าถึงง่ายและอธิบายเข้าใจ ครอบคลุมคนทุกเพศ และเปิดกว้างต่อความหลากหลาย - เป็นการใช้คำที่เป็นกลาง ไม่ระบุเพศใด เพื่อรองรับการสมรสในบุคคลทุกเพศ - เป็นคำที่กว้างและครอบคลุม ไม่เป็นการกีดกันใคร และไม่เป็นการกำหนดบทบาทให้ใครเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีกับทุกคน - เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและเป็นสิทธิส่วนบุคคล - ชีวิตคู่บางคนไม่ได้ยึดด้วยคำว่าสามีและภรรยา - ถึงแม้จะเป็นเพศเดียวกันก็ควรจะมีสิทธิเท่าเทียมกับคู่สมรสแบบชายหญิง - เพื่อความเท่าเทียมของสังคม ว่าทุกคู่ก็เป็นคู่สมรสสามารถมีสิทธิต่าง ๆ ได้เหมือน สามีภรรยา และเพื่อให้กฎหมายครอบคลุมคนทุกกลุ่ม - เพื่อให้เกิดความเป็นกลางและเหมาะสมกับทุกเพศ - เพื่อไม่ต้องระบุเพศของคู่สมรสอย่างเจาะจง - เมื่อคนทุกเพศสามารถสมรสกันได้ คำว่าสามีภริยาคงไม่สามารถให้ความหมายคลุมไปถึงทุกเพศ - ไม่เป็นการเจาะจงอัตลักษณ์เพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง - คำว่า “คู่สมรส” เป็นคำที่ไม่จำกัดความเรื่องเพศ ถ้าคำว่า “สามีภรรยา” ยังมีทัศนคติของสังคมทั่วไปอยู่ ดังนั้นควรใช้คำว่าคู่สมรส - ในปัจจุบันไม่ควรมีการแบ่งแยกเพศแค่ชายหญิงแล้ว และคำว่าคู่สมรสครอบคลุมกว่าอีกด้วย 	

๔) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการบัญญัติให้คู่สมรสเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายมีสิทธิ หน้าที่ และจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีผู้เห็นด้วย จำนวน ๖๖๓ คน ผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน ๒ คน และมีผู้แสดงข้อเสนอนี้ ๑ คน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การจดทะเบียนสมรสเหมือนกันควรได้สิทธิเท่ากันทุกคู่ ไม่เกี่ยวกับเพศสภาพ - การที่คู่สมรสเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนสมรสได้โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยมีสิทธิ หน้าที่ และจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ทำให้คู่สมรสได้รับการยอมรับและสามารถทำนิติกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวที่คู่สมรสทางกฎหมายสามารถกระทำได้ - การสร้างครอบครัวคือสิทธิของประชาชนทุกคน ทุกเพศสภาพ - กำหนดหน้าที่ของคู่สมรสอย่างชัดเจน - ควรจะได้สิทธิตามชาย หญิง - ควรทำทุกอย่างให้เหมือนกับคู่สมรสชายหญิง - ควรมีสิทธิเท่าเทียมทางด้านกฎหมายของคู่สมรสเดิมตั้งแต่แรกอยู่แล้ว - ควรมีสิทธิเหมือนคู่สมรสต่างประเทศทุกประการ - ควรมีสิทธิเหมือนคู่สมรสชายหญิงทุกประการ - ควรเท่าเทียม เป็นบรรทัดฐานเดียวกันกับคู่สมรสต่างประเทศ - ควรเป็นสิทธิตามการสมรส - คู่ชีวิตบางคู่ร่วมสร้างเนื้อสร้างตัวกันมาจึงควรมีสิทธินี้ - คู่สมรสควรดูแลกันในทุกมิติ ไม่ควรให้เพศเป็นอุปสรรคระหว่างความรักของผู้คน - คู่สมรสควรมีสิทธิร่วมกันในทรัพย์สินและหนี้สิน - คู่สมรสคู่ชีวิตมีสิทธิจัดการทรัพย์สินที่ร่วมหากันมาหรือดูแลผลประโยชน์จากทรัพย์สินนั้น - คู่สมรสเพศเดียวกัน เป็นบุคคลในสังคมที่รับผิดชอบการเสียภาษี รับผิดชอบในหน้าที่พลเมืองไม่ต่างจากคู่สามีภรรยา จึงไม่มีเหตุผลอันควรที่จะไม่รับรองให้ไม่ได้รับสิทธิเช่นเดียวกัน ไม่ว่าสิทธินั้นจะเป็นสิทธิในการดูแลคู่สมรสในกรณีต่าง ๆ สิทธิในการจัดการทรัพย์สินและมรดก โดยพฤติการณ์ 	<p>ความคิดเห็นของผู้ไม่เห็นด้วยมีลักษณะเป็นเชิงเห็นด้วยจึงได้นำมาจัดไว้ในกลุ่มที่เห็นด้วย</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - คู่รักที่เป็นเพศเดียวกันในสังคมไทยมีมาเป็นระยะเวลานาน หากรัฐยังไม่เคยจะพิจารณาการให้สิทธิเท่ากับเป็นการลิดรอนสิทธิอันพึงมีมาโดยตลอด หากจะดำเนินการรับรองการจดทะเบียนสมรสให้มีผลทางกฎหมาย ก็จำเป็นจะต้องให้สิทธิตามบรรพ ๕ เรื่องครอบครัว บรรพ ๖ เรื่องมรดก และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย - คู่สมรสไม่ว่าเพศอะไรก็ควรมีสิทธิเท่ากัน - จะช่วยเพิ่มความมั่นคงให้กับสถานะของคู่สมรสเพศเดียวกัน - ตามหลักสิทธิมนุษยชน บุคคลควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับคู่รักเพศเดียวกัน ที่ต้องมีสิทธิเท่ากัน หรือ เหมือนคู่ชายหญิงทั่วไป - ต้องการให้เท่าเทียมกัน - นับเป็นสิทธิที่สมควรได้รับผิดชอบอย่างเป็นปกติ - ประชาชนควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน - ประเด็นไม่ได้อยู่ตรงเป็นคู่สมรสเพศเดียวกันหรือต่างเพศ แต่ประเด็นอยู่ตรงที่การจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าจดทะเบียนโดยชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ควรตั้งอยู่บนบรรทัดฐานเดียวกัน - ผู้มีความหลากหลายทางเพศควรได้รับสิทธิครอบคลุมและเทียบเท่ากับชายหญิงตรงเพศ หลายครั้งที่ผู้มีความหลากหลายทางเพศไม่สามารถมีสิทธิในมรดกของคู่สมรสได้เพราะไม่มีกฎหมายรองรับ - มนุษย์ทุกคนสมควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน - เป็นสิ่งที่จำเป็นกับชีวิตคู่ ไม่เพียงแต่ชายหญิงเท่านั้น ไม่ว่าจะชายชาย หญิงหญิง หรือเพศที่มากกว่านั้น หากเขาเป็นคู่สมรสกัน ก็ควรได้สิทธิที่เท่าเทียมกับทุกคน เพราะจำเป็นอย่างมากในการใช้ชีวิตคู่ - หลังสมรสทุกคนควรได้มีสิทธิและหน้าที่เหมือนกัน - หากมีฝ่ายหนึ่งจากไปก่อนทรัพย์สินที่มีร่วมกันจะได้ถึงคู่สมรส ให้เขามีชีวิตอย่างปลอดภัย - อยู่ด้วยกันสร้างด้วยกันต้องรับผิดชอบร่วมกัน 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการให้สิทธิเทียบเท่าคู่สมรสต่างประเทศ และเปิดโอกาสในการสร้างอนาคตและวางแผนชีวิตร่วมกัน - เป็นสิทธิที่บุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศพึงได้รับ - เป็นสิทธิพึงสมควรของคู่สมรสตามกฎหมายเดิม แม้เป็นเพศเดียวกันก็ควรได้รับสิทธิเช่นเดียวกัน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลควรจะได้รับ การปฏิบัติเช่นเดียวกับคู่รักต่างประเทศ - เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน - เป็นเรื่องส่วนตัวของคู่สมรสที่ควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน - คู่สมรสเพศเดียวกันก็คือคู่สมรส ซึ่งควรที่จะได้รับสิทธิ หน้าที่ และจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกันเหมือนกับคู่สมรสที่เป็นคนละเพศ - ถือเป็นสิทธิของทั้งคู่ที่ตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกัน - ไม่ว่าจะเป็คู่สมรสต่างประเทศหรือเพศเดียวกัน ควรได้รับ สิทธิภายใต้กฎหมายเดียวกัน - เวลาเมื่อเหตุฉุกเฉินคู่สมรส สามารถตัดสินใจได้ ในทันทีเพราะมีสิทธิในการตัดสินใจ - คู่สมรสก็ไม่ต่างจากคู่สามีภรรยา การมีอำนาจและสิทธิเสมือนคู่สามีภรรยาควรทำได้ - การสมรสเป็นสิ่งที่พึงมีสำหรับประชาชน เป็นเรื่องพื้นฐานที่ควรได้รับสิทธิ เพราะคำว่าครอบครัวไม่ได้จำกัดเพียงคำว่าชายและหญิงไม่ว่าจะอยู่ในเพศวิถีแบบใด ควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน 	

๕. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการบัญญัติให้คู่สมรสเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรส โดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกันกับสามีภรรยา หรือสามี หรือภรรยา หรือคู่สมรส ที่มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายอื่น มีผู้เห็นด้วย จำนวน ๖๖๑ คน ผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน ๓ คน และมีผู้แสดงข้อเสนอแนะ ๑ คน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การสมรสของเพศเดียวกัน ควรมีกฎหมายเหมือนชายหญิงทั่วไปทุกกรณี - การสร้างครอบครัวคือสิทธิของประชาชนทุกคน ทุกเพศสภาพ 	<p>ความคิดเห็นของผู้ไม่เห็นด้วยมีลักษณะเป็นเชิงเห็นด้วยจึงได้นำมาจัดไว้ในกลุ่มที่เห็นด้วย</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- ก็ควรเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคนอยู่แล้ว</p> <p>- ควรปฏิบัติให้เหมือนกัน หากเป็นการสมรสที่ชอบด้วยกฎหมายเหมือนกัน</p> <p>- ควรเท่าเทียม เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน และมีสิทธิเหมือนคู่สมรสต่างประเทศทุกประการ</p> <p>- คู่ชีวิตบางคู่ที่เขาดูแลกันมานั้นบางคนในครอบครัวแทบจะไม่เคยสนับสนุนใด ๆ แต่มีอำนาจตัดสินใจดังนั้นหากอนุญาตเพศตรงข้ามเพศเดียวกันก็ควรอนุญาต</p> <p>- คู่สมรสคู่ชีวิตมีสิทธิจัดการทรัพย์สินที่ร่วมกันมาหรือดูแลผลประโยชน์จากทรัพย์สินนั้น</p> <p>- คู่สมรสที่เป็นคนต่างประเทศได้รับสิทธิอย่างไร คู่สมรสที่เป็นคนเพศเดียวกันก็ควรได้รับสิทธิอย่างเดียวกันทุกประการ</p> <p>- - คู่สมรสเพศเดียวกัน เป็นบุคคลในสังคมที่รับผิดชอบการเสียภาษี รับผิดชอบในหน้าที่พลเมืองไม่ต่างจากคู่สามีภรรยา จึงไม่มีเหตุผลอันควรที่จะไม่รับรองให้ไม่ได้รับสิทธิเช่นเดียวกัน ไม่ว่าสิทธินั้นจะเป็นสิทธิในการดูแลคู่สมรสในกรณีต่าง ๆ สิทธิในการจัดการทรัพย์สินและมรดก โดยพฤติการณ์คู่รักที่เป็นเพศเดียวกันในสังคมไทยมีมาเป็นระยะเวลานาน หากรัฐยังไม่เคยจะพิจารณาการให้สิทธิเท่ากับเป็นการลิดรอนสิทธิอันพึงมีมาโดยตลอด หากจะดำเนินการรับรองการจดทะเบียนสมรสให้มีผลทางกฎหมาย ก็จำเป็นจะต้องให้สิทธิตามบรรพ ๕ เรื่องครอบครัว บรรพ ๖ เรื่องมรดก และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย</p> <p>- คู่สมรสเพศเดียวกันควรมีสิทธิเท่าเทียมกับคู่สมรสต่างประเทศ หากเกิดปัญหาหย่าร้างหรือการสูญเสียก็ควรได้รับสิ่งที่สมควรได้หรือชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>- จะคู่สมรสเพศเดียวกัน หรือต่างประเทศ ก็ไม่เห็นว่ามีอะไรต่างกันตรงไหน สิทธิที่ได้รับก็ต้องเหมือนกัน</p> <p>- จะช่วยเพิ่มความสมบูรณ์ให้สถานะของคู่สมรสเพศเดียวกัน</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - ตามหลักสิทธิมนุษยชน บุคคลควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับคู่รักเพศเดียวกัน ที่ต้องมีสิทธิเท่ากันเหมือนคู่ชายหญิงทั่วไป - ถ้าคู่สมรสหญิงชายเป็นแบบไหน คู่สมรสเพศเดียวกันก็น่าจะต้องรับผิดชอบ หรือสามารถได้รับสิทธิแบบเดียวกัน - ทุกเพศควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน - นับเป็นสิทธิที่สมควรได้รับผิดชอบอย่างเป็นปกติ - มนุษย์ทุกคนสมควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน - มีหลายครั้งที่ผู้มีความหลากหลายทางเพศไม่มีสิทธิเช่นรับรองการผ่าตัดให้คู่สมรสหรือแฟนเพราะไม่มีกฎหมายรองรับต้องรอให้ญาติมาเซ็น ถ้ามีกฎหมายรองรับตรงนี้จะช่วยให้ผู้มีความหลากหลายทางเพศได้มีโอกาสถูกช่วยเหลือทางการแพทย์ได้อย่างทันท่วงที - ลดการแบ่งแยกเพศ เพิ่มความเท่าเทียม - หลังสมรสทุกคนควรได้มีสิทธิและหน้าที่เหมือนกัน - เป็นการให้สิทธิเทียบเท่าคู่สมรสต่างเพศ - เป็นสิทธิของประชาชนทุกคนให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม - เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ควรได้ - เป็นสิทธิที่บุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศพึงได้รับ - เป็นสิทธิพึงสมควรของคู่สมรสตามกฎหมายเดิม แม้เป็นเพศเดียวกันก็ควรได้รับสิทธิเช่นเดียวกัน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลควรได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับคู่รักต่างเพศ - เป็นสิทธิพื้นฐานที่ควรจะได้รับของสิทธิการเป็นประชาชนของประเทศไทยที่ควรได้รับการรับรองกฎหมายแพ่งเช่นเดียวกับคู่สมรสชายหญิง - เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน - ไม่ว่าจะเป็นคู่สมรสต่างเพศหรือเพศเดียวกันควรได้รับสิทธิภายใต้กฎหมายเดียวกัน - เมื่อเป็นคู่สมรสแล้วสามารถทำอะไรให้แก่คู่ชีวิตของเราได้ถูกต้องตามกฎหมาย 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การสมรสเป็นสิ่งที่พึงมีสำหรับประชาชน เป็นเรื่องพื้นฐานที่ควรได้รับสิทธิ เพราะคำว่าครอบครัวไม่ได้จำกัดเพียงคำว่าชายและหญิงไม่ว่าจะอยู่ในเพศวิถีแบบใด ควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน</p>	

๖. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้คู่สมรสเพศเดียวกันที่ชอบด้วยกฎหมายหรือคู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมิได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมายเป็นทายาทโดยธรรม มีสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต มีผู้เห็นด้วย จำนวน ๖๕๗ คน ผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน ๙ คน และมีผู้แสดงข้อเสนอแนะ ๑ คน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสิทธิที่เขาจะได้ในสิ่งที่เขาควรได้เหมือนกัน ถ้าหมายถึงทรัพย์สินที่เขาสร้างมาด้วยกัน มันก็สมควรที่เขาจะได้รับ - จะได้เท่ากับกฎหมายสมรสปกติ - จะได้ไม่เสียเปรียบเพราะสร้างทุกอย่างมาร่วมกัน - ควรมีสิทธิเหมือนคู่สมรสต่างเพศทุกประการ - ควรเท่าเทียม เป็นบรรทัดฐานเดียวกันกับคู่สมรสต่างเพศ - ควรเป็นสิทธิตามการสมรส - ควรได้สิทธิเท่าเทียมกันทุกเพศ - คู่สมรสของเราควรมีสิทธิในมรดกของคู่สมรส - คู่สมรสที่เป็นคนต่างเพศได้รับสิทธิอย่างไร คู่สมรสที่เป็นคนเพศเดียวกันก็ควรได้รับสิทธิอย่างเดียวกันทุกประการ - คู่สมรสเพศเดียวกันควรมีสิทธิเท่าเทียมกับคู่สมรสต่างเพศ ควรได้รับสิ่งที่สมควรได้หรือชอบด้วยกฎหมาย - จะคู่สมรสเพศเดียวกัน หรือต่างเพศ ก็ไม่เห็นว่ามีอะไรต่างกันตรงไหน จึงควรใช้กฎหมายเดียวกัน - จัดการทรัพย์สินได้ง่าย - ตามกฎหมายคู่ชายหญิงก็มีสิทธิแบบเดียวกัน คิดว่าควรให้สิทธิแบบเดียวกันกับคู่สมรสเพศเดียวกัน ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องคัดค้าน 	<p>ความคิดเห็นของผู้ไม่เห็นด้วยมีลักษณะเป็นเชิงเห็นด้วยจึงได้นำมาจัดไว้ในกลุ่มที่เห็นด้วย</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - ตามสิทธิก็ควรเป็นเช่นนั้นแล้ว - ตามหลักสิทธิมนุษยชน บุคคลควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับคู่รักเพศเดียวกัน ที่ต้องมีสิทธิเท่ากัน หรือ เหมือนคู่ชายหญิงทั่วไป - ต้องการให้เท่าเทียมกัน - ถือว่ายังเป็นคู่สมรส - ถ้าเป็นสิ่งที่สร้างมาด้วยกันก็สมควรได้ - ทรัพย์สินที่ได้มาคือทรัพย์สินที่สร้างร่วมกันมา - นับเป็นสิทธิที่สมควรได้รับผิดชอบอย่างเป็นปกติ - ประชาชนควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน - ผู้มีความหลากหลายทางเพศควรมีสิทธิเท่าเทียมกับชายหญิงตรงเพศ - มรดกควรตกเป็นของทายาท - มีสิทธิเท่ากันทุกคน - สมรสเท่าเทียมคือต้องการให้ได้สิทธิเหมือนกันกับคู่สมรสชายหญิง - สร้างครอบครัวมาร่วมกัน - หลังสมรสทุกคนควรได้มีสิทธิและหน้าที่เหมือนกัน - อยู่ที่ความสะดวกของแต่ละฝ่าย - เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ควรได้ - เป็นสิทธิพึงสมควรของคู่สมรสตามกฎหมายเดิม แม้เป็นเพศเดียวกันก็ควรได้รับสิทธิเช่นเดียวกัน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลควรจะได้รับปฏิบัติเช่นเดียวกับคู่รักต่างเพศ - เป็นสิทธิส่วนบุคคล - เป็นสิทธิที่บุคคลที่ควรได้รับให้เหมือนกับกฎหมายทั่วไป - เป็นสิทธิที่พึงได้รับ - เป็นสิ่งที่ได้สร้างร่วมกันมา - เพื่อรักษาผลประโยชน์ของคู่สมรสและทายาท อีกทั้งป้องกันการฟ้องร้องที่ไม่เป็นธรรมจากญาติของผู้เสียชีวิต - เรื่องนี้เป็นเรื่องที่กำหนดอยู่ในบรรพ ๖ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คู่สมรส 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เพศเดียวกันที่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ควรจะถูกแยกปฏิบัติต่างจากคู่สามีภรรยาทั่วไป</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสมรสเป็นสิ่งที่พึงมีสำหรับประชาชน เป็นเรื่องพื้นฐานที่ควรได้รับสิทธิ เพราะคำว่าครอบครัวไม่ได้จำกัดเพียงคำว่าชายและหญิงไม่ว่าจะอยู่ในเพศวิถีแบบใด ควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน - กรณี คู่สมรสเพศเดียวกันที่ชอบด้วยกฎหมายให้เป็นทายาทโดยธรรมมีสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต แต่กรณีที่หย่ากันหรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้อยากขาดจากกันตามกฎหมาย อยากให้มีกฎหมายอื่นมารองรับ เพราะการแยกกันอยู่แสดงว่าไม่ได้รักกันเหมือนเดิมแล้ว - การกำหนดให้คู่สมรสเพศเดียวกันที่ชอบด้วยกฎหมายเป็นทายาทโดยธรรม มีสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต เนื่องจากไม่มีเหตุผลอันควรที่จะปฏิเสธสิทธิที่พึงจะได้ ในกรณีของคู่สมรสที่หย่ากัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดเองก็มีสิทธิพึงได้ตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ตามที่พันธียกรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิตได้กำหนดไว้ ได้รับสินสมรสตามลำดับทายาทโดยธรรมที่กำหนด เว้นแต่จะมีการพิจารณาและพิพากษาให้เป็นอื่นในเมื่อคู่สมรสไม่ได้ทำการหย่ากันตามกฎหมาย อีกคนก็ยังคงต้องมีสิทธิและหน้าที่ในการรับผิดชอบทั้งทรัพย์สินและชีวิตของคู่สมรส - เรื่องบุตร บางคู่มีการรับอุปการะเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแต่ไม่สามารถที่จะรับรองว่าเป็นบุตรของตนเองได้อย่างแท้จริง - การจัดการทรัพย์สิน หากไม่ได้มีการทำพันธียกรรมไว้อาจจะทำให้ไม่มีสิทธิในการรับมรดกหรือทรัพย์สินที่ทำร่วมกัน เนื่องจากไม่มีทะเบียนหรือหลักฐานทางกฎหมายที่ระบุถึงความสำคัญของคู่ชีวิตในทางกฎหมาย 	

๗. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ การประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภริยา สามีภริยา หรือ คู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะ ทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรส มีผู้เห็นด้วย จำนวน ๖๔๘ คน ผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน ๑๑ คน และมีผู้แสดงข้อเสนอแนะ ๕ คน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายต้องตามให้ทันสังคมในทุกมิติ - กฎหมายเดิมยังไม่มีพัฒนาให้เท่าทันกับปัจจุบัน ควรมีการพัฒนาควบคู่ไปกับสังคม - การเปลี่ยนแปลงกฎหมายโดยอ้อมส่งผลกฎหมายอื่นตามไปด้วย รัฐควรเป็นธุระจัดแจงให้สอดคล้องกัน - ควรทบทวนเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่เทียบเท่ากันทั้งประเทศ - ควรเป็นสิทธิที่ได้รับ ไม่จำกัดแค่คู่ชาย-หญิง - ควรใช้คำเรียกตามที่บุคคลนั้นต้องการ - จำเป็นต้องมีหน่วยงานของรัฐเข้ามาดูแลเรื่องนี้ - ตามหลักสิทธิมนุษยชน บุคคลควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับคู่รักเพศเดียวกัน ที่ต้องมีสิทธิเท่ากัน หรือ เหมือนคู่ชายหญิงทั่วไป - ต้องการให้เท่าเทียมกัน - ต้องมีกฎหมายสมรสเท่าเทียม - ต้องมีสิทธิเท่าเทียมกับคู่สมรสต่างเพศ - ต้องให้สิทธิเท่าเทียมไม่แบ่งแยก - ถ้าผลประโยชน์ทั้งหมดมีแก่ประชาชนทั่วไป และควรจะอธิบายข้อกฎหมายให้ชัดเจนและครอบคลุมกว่านี้ - ทุกคนล้วนพึงได้รับสิทธิโดยเท่าเทียมกัน ไม่ควรมีการแบ่งเพศสภาพของคนในสังคมทุกคน เมื่อเกิดมาแล้วควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกันทุกคน - น่าจะเป็นสิ่งที่รอบคอบดี - สังคมในโลกปัจจุบันเปิดกว้างมาก และมีคู่รักที่เป็นเพศสภาพเยอะ จึงสมควรได้รับสิทธินี้ - สามารถทราบผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร และเกิดผลเสียก็สามารถนำมาแก้ไขปรับปรุงต่อไป 	<p>ความคิดเห็นของผู้ไม่เห็นด้วยมีลักษณะเป็นเชิงเห็นด้วยจึงได้นำมาจัดไว้ในกลุ่มที่เห็นด้วย</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - หลังสมรสทุกคนควรได้มีสิทธิและหน้าที่เหมือนกัน - เป็นสิทธิพึงสมควรของคู่สมรสตามกฎหมายเดิม แม้เป็นเพศเดียวกันก็ควรได้รับสิทธิเช่นเดียวกัน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลควรจะได้รับ การปฏิบัติเช่นเดียวกับคู่รักต่างเพศ - เป็นสิทธิพื้นฐานที่ควรจะได้รับของสิทธิ การเป็นประชาชน ของประเทศไทยที่ควรได้รับ ประการรับรองกฎหมายแพ่งเช่นเดียวกับคู่สมรส ชายหญิง - เป็นสิทธิส่วนบุคคลของแต่ละบุคคล หน่วยงานไม่ควรก้าวก่ายการตัดสินใจ แต่ควร กำหนดกฎหมายให้เหมาะสม - เป็นสิทธิส่วนบุคคลของแต่ละบุคคล หน่วยงานไม่ควรก้าวก่ายการตัดสินใจ แต่ควร กำหนดกฎหมายให้เหมาะสม - เป็นสิทธิที่พึงได้รับ - เป็นสิ่งที่คู่สมรสทุกคนควรได้รับ - เป็นเรื่องที่สมควรพิจารณาให้เหมาะสม - เพื่อการพัฒนาข้อกฎหมายให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบันและเข้ากับยุคสมัย และลด การเลือกปฏิบัติทางกฎหมายในอนาคต - เพื่อดูแลชีวิตของบุคคลให้มั่นคง ปลอดภัย - เมื่อ พ.ร.บ. ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง ก็ควร จะต้องมีการทบทวนกฎหมายขึ้น เพื่อยกระดับ ความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงนั้น และนำไปสู่ การปรับปรุงพัฒนากฎหมายอื่น ๆ ให้สอดคล้องกัน - เรื่องสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมายของ คู่สมรสอาจมีการระบุแยกย่อยไว้ในกฎหมายต่าง ๆ ควรมีการพิจารณาไปพร้อมกันอย่างรอบคอบ เพื่อ การรับรองสิทธิ และสถานะทางกฎหมายอย่าง ครบถ้วน ทั้งนี้ ควรอยู่ในระยะเวลาพิจารณา ไม่กระทำการให้ยืดเยื้อเกินเวลาจนไม่ทันสมัยประชุม เพราะการสมรสเป็นสิ่งที่พึงมีสำหรับประชาชน เป็น เรื่องพื้นฐานที่ควรได้รับสิทธิ เพราะคำว่าครอบครัว ไม่ได้จำกัดเพียงคำว่าชายและหญิง 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ว่าจะอยู่ในเพศวิถีแบบใด ควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน - ควรให้เป็นไปตามหลักความเสมอภาค 	

๘. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ สถานะทางกฎหมาย และความสัมพันธ์ของชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน นอกจากการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามข้อ ๑ - ข้อ ๙ ตามบรรพ ๕ ครอบคลุม และ บรรพ ๖ มรดกแล้วก็ให้สามารถกระทำได้ มีผู้เห็นด้วย จำนวน ๖๕๘ คน ผู้ไม่เห็นด้วย จำนวน ๒ คน และมีผู้แสดงข้อเสนอแนะ ๐ คน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายต้องปรับตามยุคสมัย - กฎหมายทุกฉบับควรปรับให้สอดคล้องกัน - ไม่ให้มีปัญหาภายหลัง - กฎหมายหรือบทบัญญัติใดที่ให้สิทธิแก่คู่สมรสที่เป็นคู่สามีภริยาก็ควรมีการแก้ไขให้สิทธินั้นแก่คู่เพศเดียวกันด้วย เพื่อความเท่าเทียม - การเปลี่ยนแปลงนำไปสู่การพัฒนา เมื่อกฎหมายส่วนหนึ่งเปลี่ยนไป การกลับไปทบทวนปรับแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องก็จะส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า - ควรทำให้ถูกต้อง - ควรที่จะพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายใด ๆ ก็ตามที่มีความเหลื่อมล้ำระหว่างคู่สมรสชายหญิงกับคู่สมรสชายชายและคู่สมรสหญิงหญิง - ควรปรับแก้ไขให้ประชาชนได้ผลประโยชน์มากที่สุดอย่างเสมอภาค - ควรมีการเปิดกว้างและยอมรับมากขึ้น - ตามหลักสิทธิมนุษยชน บุคคลควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับคู่รักเพศเดียวกัน ที่ต้องมีสิทธิเท่ากัน หรือ เหมือนคู่ชายหญิงทั่วไป - ต้องการให้เท่าเทียมกัน - ต้องมีสิทธิเท่าเทียมกับคู่สมรสต่างประเทศ - ถ้าคู่สมรสหญิงชายเป็นแบบไหน คู่สมรสเพศเดียวกันก็ควรจะต้องรับผิดชอบ หรือสามารถได้รับสิทธิแบบเดียวกัน - ถ้าจะพัฒนากฎหมายให้เป็นไปตามปัจจุบัน ก็ควรแก้ไขให้ครอบคลุมทุกอย่าง 	<p>ความคิดเห็นของผู้ไม่เห็นด้วยมีลักษณะเป็นเชิงเห็นด้วยจึงได้นำมาจัดไว้ในกลุ่มที่เห็นด้วย</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - ทุกเพศควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน - ประชาชนควรมีสิทธิเท่าเทียมกัน - สามารถกระทำทุกอย่างได้อย่างเท่าเทียม - หลังสมรสทุกคนควรได้มีสิทธิและหน้าที่เหมือนกัน - เป็นสิทธิที่พึงได้โลกเปลี่ยนไปแล้วความรักก็คือความรักไม่ว่าจะชายกับหญิงหรือเพศเดียวกันและเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลควรได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับคู่รักต่างเพศ - เป็นสิทธิพื้นฐานที่ควรจะได้รับของสิทธิการเป็นประชาชนของประเทศไทยที่ควรได้รับประการรับรองกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เช่นเดียวกับคู่สมรสชายหญิง - เป็นสิทธิที่พึงได้รับ - เป็นหน้าที่กำหนดกฎหมายให้เหมาะสม - เป็นเรื่องที่เหมาะสมพิจารณาให้เหมาะสมเพราะไม่ว่าจะเป็นคู่สมรสต่างเพศหรือเพศเดียวกันควรได้รับ สิทธิภายใต้กฎหมายเดียวกัน - เพศสภาพมีความเกี่ยวข้องกับการที่จะต้องจัดทำประมวลกฎหมายที่ต่างจากปกติมารับรอง - เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย - เพื่อสร้างความเท่าเทียมกับคู่สมรสต่างเพศอย่างรอบด้าน และลดการเลือกปฏิบัติในสังคมเพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัย และสร้างความเท่าเทียมกันในสังคม - เรื่องเพศสภาพ ไม่ควรถูกนำมาแบ่งแยกสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย - เรื่องสิทธิสวัสดิการต่าง ๆ ของภาครัฐที่ยังไม่สามารถครอบคลุมการเป็นคู่ชีวิตของบุคคลกลุ่มหลากหลายทางเพศได้ โดยปัจจุบันหลายองค์การระหว่างประเทศหรือบริษัทเอกชนบางแห่งเริ่มมีการพัฒนาสิทธิสวัสดิการให้กับคู่ชีวิตไปบ้างแล้วแม้จะยังไม่มีกฎหมายรองรับ แต่ในส่วนของภาครัฐยังยึดติดกับการจดทะเบียนสมรสและปัจจุบันข้าราชการที่เป็นกลุ่ม LGBT ที่ครองคู่ชีวิตเริ่มมีมุมมองของเรื่องสิทธิสวัสดิการที่ต้องการให้ 	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ครอบคลุมและมีความจำเป็นต่อคู่ชีวิตของตน เช่นเดียวกัน	

๙. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับประเด็นที่จะรับฟังความคิดเห็น โดยมีข้อเสนอแนะว่า เนื่องจากการแก้ไขพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับดังกล่าว มีสาระสำคัญในการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เดิมในบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๑ ถึงหมวด ๖ แต่ไม่ได้มีการแก้ไขในลักษณะ ๒ บิตามารดากับบุตร ซึ่งอาจจะต้องมีการแก้ไขในลักษณะดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในครั้งนี้ เช่น ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งมีบุตรโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ด้านศาสนาที่มีหลักคำสอนหรือความเชื่อที่แตกต่างกันโดยศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ยังคงไม่ยอมรับการครองคู่ชีวิตของบุคคลกลุ่มหลากหลายทางเพศ โดยเชื่อว่าขัดกับหลักคำสอนของศาสนา

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่สถาบันครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่การก่อตั้งครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีความหลากหลายของลักษณะความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลทุกเพศ ไม่ว่าจะเป็นเพศใด โดยมีการอุปการะเลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกันไปจากคู่สมรส สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้บุคคลทุกเพศสามารถก่อตั้งครอบครัวได้ โดยกำหนดให้บุคคลทุกคนได้การรับรองและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ว่าด้วยภูมิลำเนาของคู่สมรส อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างคู่สมรส การหมั้น การจดทะเบียนสมรส การจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกันของคู่สมรส การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส เหตุแห่งการฟ้องหย่า การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส การเป็นทายาทโดยธรรม การรับบุตรบุญธรรม และการรับมรดกจากคู่สมรส จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

ความสอดคล้องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๗ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าจะด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

ฯลฯ

ฯลฯ

ความสำคัญเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติ เรื่อง การเสริมสร้างพลังทางสังคม ด้วยการส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม โดยปรับเปลี่ยนทัศนคติและบทบาทเพศเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการยอมรับของสังคมต่อเรื่องเพศสภาพและความเสมอภาคทางเพศ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

หากมีกฎหมายที่เปิดโอกาสให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถทำการหมั้น หรือสมรสกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีการรับรองสิทธิ หน้าที่ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส การรับบุตรบุญธรรมและมรดก โดยใช้กฎหมายเดียวกัน คือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เหมือนบุคคลต่างเพศกัน ย่อมเป็นการรับรองสิทธิของในความผูกพันของคนที่เป็นคู่รักเพศเดียวกันให้เป็นคู่สมรส ซึ่งเป็นการเคารพสิทธิมนุษยชนของบุคคลทุกเพศ และสอดคล้องกับหลักความเสมอภาคของบุคคล ตลอดจนเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านสิทธิมนุษยชนตามสัถยابันและพันธกรณีระหว่างประเทศ

บุคคลที่เป็นเพศเดียวกันเมื่อสมรสกันโดยชอบกฎหมายได้แล้ว ย่อมได้รับสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้เหมือนกับบุคคลต่างเพศ เช่น สิทธิในการตัดสินใจด้านการรักษาพยาบาลแทนคู่สมรส สิทธิประโยชน์จากการประกันสุขภาพ การทำธุรกรรมทางการเงินร่วมกัน การได้รับมรดก การรับบุตรบุญธรรมและสิทธิในการเลี้ยงดูบุตร เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมสถาบันครอบครัวในรูปแบบใหม่อีกรูปแบบหนึ่ง

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

กฎหมายว่าด้วยทะเบียนครอบครัว

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๕.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

กรมการปกครอง หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอาจต้องมีการปรับปรุงระบบการให้บริการทางทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับทะเบียนครอบครัวซึ่งต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการ

กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในส่วนของบุคคลที่เป็นข้าราชการสมรสกับคู่สมรสเพศเดียวกัน ย่อมมีสิทธิเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ อาจส่งผลให้ผู้มีสิทธิมีจำนวนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่องบประมาณค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นภาระทางการคลังของประเทศได้

๕.๒ ผลกระทบต่อสังคม

โครงสร้างสถาบันครอบครัวจะเปลี่ยนรูปแบบไป จากครอบครัวของบุคคลต่างเพศที่ใช้เพศกำเนิดเป็นตัวบ่งชี้ว่าใครคือสามี ภรรยา และบิดา มารดา กลายเป็นครอบครัวของบุคคลเพศเดียวกันที่มีความเป็นคู่สมรสหรือคู่ชีวิตมากกว่าความเป็นสามีภรรยา หรือบิดามารดาที่บ่งชี้ด้วยเพศกำเนิด

๕.๓ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย อาจต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทะเบียนครอบครัวทั้งหมด และกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง อาจต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ สวัสดิการ บำเหน็จบำนาญของข้าราชการเพื่อให้ครอบคลุมคู่สมรสทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจะกระทบต่อกฎหมายลำดับรองในการสร้างภาระงานที่เพิ่มขึ้นของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ขัดกับหลักคำสอนศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลาม

๖. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

๖.๑ ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบ
คณะกรรมการ

มี ไม่มี

๖.๒ ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบอนุมัติ
อนุญาต

มี ไม่มี

๖.๓ ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจ
แก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

มี ไม่มี

๖.๔ ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออก
กฎหมายลำดับรอง

มี ไม่มี

๖.๕ ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

มี ไม่มี

๖.๖ ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือ ซ้ำซ้อน
หรือขัดกัน

มี ไม่มี

๖.๗ ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

มี ไม่มี

๗. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

๘. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

๙. บทกำหนดโทษ

ไม่มี

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

โทษปรับเป็นพินัย

โทษอุปกรณ์

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๖

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ประธานวินิจฉัยไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ ชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน สามารถหมั้น สมรสกันได้ตามกฎหมาย เป็นคู่หมั้น คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๑ และหมวด ๒ (มาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ และมาตรา ๑๔๖๐)

๒. หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม และยัง กำหนดให้ตัดคำว่า สามีและภริยา และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” ในบรรพ ๑ หลักทั่วไป ลักษณะ ๒ บุคคล ส่วนที่ ๓ ภูมิลำเนา (มาตรา ๔๓) และลักษณะ ๖ อายุความ หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป (มาตรา ๑๙๓/๒๒) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในหมวดนี้

๓. หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็น หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม และกำหนดให้ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสซึ่งบุคคลสองคนสมรสกัน ให้มีสิทธิหน้าที่และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๓ (มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ และมาตรา ๑๔๖๓)

๔. หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็นหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม

๕. สิทธิและหน้าที่ ของคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมายจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกัน โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๔ (มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ และมาตรา ๑๔๙๓)

๖. การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส การหย่าขาดจากการสมรส การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๕ - ๖ (มาตรา ๑๔๙๘ มาตรา ๑๔๙๙ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๐๘ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓) และแก้ไข ลักษณะ ๒ หมวด ๓ ความปกครอง(มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ มาตรา ๑๕๙๘/๑๗) และ ลักษณะ ๓ ค่าอุปการะเลี้ยงดู (มาตรา ๑๕๙๘/๓๘)

๗. ให้คู่สมรสซึ่งเป็นเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามบรรดากฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใต้ที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี (เพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๔๒)

๘. ให้กรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เป็นผู้ที่มีคู่สมรสของตนเป็นผู้ถูกจำกัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควรได้รับมรดก (มาตรา ๑๖๐๖ (๓))

๙. คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือคู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย เป็นทายาทโดยธรรม มีสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต (มาตรา ๑๖๒๕ (๑) และมาตรา ๑๖๒๘)

๑๐. กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภริยา สามีภริยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรส

๑๑. การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่ สถานะทางกฎหมาย และความสัมพันธ์ของชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน นอกจากการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามข้อ ๑ - ข้อ ๙ ตามบรรพ ๕ ครอบคลุม และบรรพ ๖ มรดกแล้ว ก็ให้สามารถกระทำได้

เหตุผล

โดยที่สถาบันครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญในการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่การก่อตั้งครอบครัวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จำกัดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีความหลากหลายของลักษณะความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลทุกเพศ ไม่ว่าจะเป็นเพศใด โดยมีการอุปการะเลี้ยงดูและมีความสัมพันธ์ ไม่แตกต่างไปจากคู่สมรสสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อให้บุคคลทุกเพศสามารถก่อตั้งครอบครัวได้ โดยกำหนดให้บุคคลทุกคนได้การรับรองและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ว่าด้วยภูมิสำเนาของคู่สมรส อายุความสัมพันธ์เรียกร้องระหว่างคู่สมรส การหมั้น การจดทะเบียนสมรส การจัดการทรัพย์สินและหนี้สินร่วมกันของคู่สมรส การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส เหตุแห่งการฟ้องหย่า การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส การเป็นทายาทโดยธรรม การรับบุตรบุญธรรม และการรับมรดกจากคู่สมรส จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ภูมิลำเนาของคู่สมรส ได้แก่ถิ่นที่อยู่คู่สมรสอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรส เว้นแต่คู่
สมรสฝ่ายใดได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่ามีภูมิลำเนาแยกต่างหากจากกัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓/๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓/๒๒ อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างคู่สมรส ถ้าจะครบกำหนดก่อนหรือภายใน
หนึ่งปีนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง อายุความนั้นยังไม่ครบกำหนดจนกว่าจะครบหนึ่งปีนับแต่วันที่การสมรส
สิ้นสุดลง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๕ การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลและบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓๗ การหมั้นจะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายผู้หมั้นได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่ผู้รับหมั้นเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น

เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้น

สินสอด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่ายผู้หมั้นให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่ายผู้รับหมั้นแล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่ผู้รับหมั้นยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรสโดยมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้นหรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายผู้รับหมั้นต้องรับผิดชอบ ทำให้ผู้หมั้นไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ฝ่ายผู้หมั้นเรียกสินสอดคืนได้

ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือสินสอดตามหมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ ถึงมาตรา ๔๑๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยลามิควรรได้มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓๘ เมื่อมีการหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้นอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกให้รับผิดชอบ ค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่ายผู้รับหมั้นเป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืนของหมั้นแก่ฝ่ายผู้หมั้นด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๐ ค่าทดแทนนั้นอาจเรียกได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแห่งบุคคลหรือบุคคลนั้น
 (๒) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะเช่นบิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรสโดยสุจริต และตามสมควร

(๓) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่อาชีพหรือทางทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มีการสมรส

ในกรณีที่ผู้รับหมั้นเป็นผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นเป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็นส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่ผู้รับหมั้นพึงได้รับ หรือศาลอาจให้ค่าทดแทนโดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ผู้รับหมั้นนั้นก็ได้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๑ ถ้าคู่หมั้นฝ่ายหนึ่งตายก่อนสมรส อีกฝ่ายหนึ่งจะเรียกร้องค่าทดแทนมิได้ ส่วนของหมั้นหรือสินสอดนั้นไม่ว่าผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นตาย ผู้รับหมั้นไม่ต้องคืนให้แก่ฝ่ายผู้หมั้น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๒ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้รับหมั้นทำให้ผู้หมั้นไม่สมควรสมรสกับผู้รับหมั้นนั้น ผู้หมั้นมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้และให้ผู้รับหมั้นคืนของหมั้นแก่ผู้หมั้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๓ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ผู้หมั้นทำให้ผู้รับหมั้นไม่สมควรสมรสกับผู้หมั้นนั้น ผู้รับหมั้นมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้โดยมิต้องคืนของหมั้นแก่ผู้หมั้น”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๔ บุคคลอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ร่วมประเวณีกับคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจะรู้ถึงการหมั้นนั้น เมื่อได้บอกเลิกสัญญาหมั้นแล้วตามมาตรา ๑๔๔๒ หรือมาตรา ๑๔๔๓ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๖ บุคคลอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ข่มขืนกระทำชำเราหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเราคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจะรู้ถึงการหมั้นนั้นได้โดยไม่ต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔๔๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสจะกระทำได้อต่อเมื่อบุคคลทั้งสองฝ่ายมีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีมีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสจะกระทำมิได้ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นบุคคลวิกลจริตหรือเป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๐ บุคคลสองคนซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาก็ดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติดังกล่าวมานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะเป็ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๒ ชายหรือหญิงบุคคลใดบุคคลหนึ่งจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสหรือคู่ชีวิตอยู่ไม่ได้”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลสองคนยินยอมเป็นคู่สมรสกันและต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้ เพราะบุคคลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรบหรือสงคราม ถ้าบุคคลทั้งสองนั้นได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้าบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจัดแจ้งการแสดงเจตนาขอทำการสมรสของบุคคลทั้งสองนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมาบุคคลทั้งสองได้จดทะเบียนสมรสกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียนและให้นายทะเบียนจัดแจ้งวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรสต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกชื่อในหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๑ คู่สมรสต้องอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรส

คู่สมรสต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๒ ในกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกันจะเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือทำลายความผาสุกอย่างมาก คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ที่ไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุขได้หรือฝ่ายที่จะต้องรับอันตรายหรือถูกทำลายความผาสุก อาจร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาตให้ตนอยู่ต่างหากในระหว่างที่เหตุนั้น ๆ ยังมีอยู่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะ กำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูให้ฝ่ายหนึ่งจ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถหรือ เสมือนไร้ความสามารถ คู่สมรสฝ่ายหนึ่งย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่นเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกชื่อในหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๕ ถ้าคู่สมรสมีได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๙ สัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่คู่สมรสได้ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็น คู่สมรสกันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสียในเวลาใดที่เป็นคู่สมรสกันอยู่หรือภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วัน ที่ขาดจากการเป็นคู่สมรสกันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๐ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส นอกจากที่ได้แยกไว้เป็นสินส่วนตัวย่อมเป็น สินสมรส”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๕ ถ้าสินสมรสใดเป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะร้องขอให้ลงชื่อตนเป็นเจ้าของรวมกันในเอกสารนั้นก็”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๖ คู่สมรสต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สิ้นสุดลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

(๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

(๔) ให้กู้ยืมเงิน

(๕) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศลเพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา

(๖) ประนีประนอมยอมความ

(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย

(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่ยกเว้นไว้ในวรรคหนึ่ง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๖/๑ คู่สมรสจะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖ ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๗ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวน บำรุงรักษาสินสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สินสมรส หนึ่งอันเกิดแต่การฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีดังกล่าวให้ถือว่าเป็นหน้าที่คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๙ การใดที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมร่วมกัน และถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือ”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๑ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มีอำนาจทำพินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๒ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมีอำนาจจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวตามสมควรแก่สภาพได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ย่อมผูกพันสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย

ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการบ้านเรือนหรือจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวเป็นที่เสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจนี้เสียได้”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๓ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะกระทำ หรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรสอันพึงเห็นได้ว่าจะเกิดความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๘๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส

- (๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด
- (๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง
- (๓) มีหนี้สินส่วนตัว หรือทำหนี้เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส
- (๔) ขัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความเสียหายให้แก่สินสมรส”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจในการจัดการสินสมรสของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามมาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนั้นหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการสินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๕ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรส โดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วมจัดการในการนั้นได้ ถ้าการทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๘๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๘๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอ หรือตามมาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒/๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ หรือเมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรส”

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็นคู่สมรสกัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาสีทธิระหว่างคู่สมรสตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้คู่สมรสฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึด หรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าฤชาธรรมเนียมที่ยังมิได้ชำระตามคำพิพากษาของศาล”

มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น”

มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าคู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้จากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย”

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๐ หนี้ที่คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้

(๑) หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัธยาศัย

(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส

(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งคู่สมรสทำด้วยกัน

(๔) หนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน”

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๑ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สินสมรสนับแต่ก่อนแยกจากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๒ เมื่อได้แยกสินสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ วรรคสองแล้ว ให้ส่วนที่แยกออกตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ให้ถือเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้น และสินสมรสที่คู่สมรสได้มาโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๔๗๔ (๒) ในภายหลัง ให้ตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายละครึ่ง”

มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๒/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๒/๑ ในกรณีที่มีการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล การยกเลิกการแยกสินสมรสให้กระทำได้เมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอต่อศาล และศาลได้มีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม แต่ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคัดค้านศาลจะสั่งยกเลิกการแยกสินสมรสได้ต่อเมื่อเหตุแห่งการแยกสินสมรสได้สิ้นสุดลงแล้ว

เมื่อมีการยกเลิกการแยกสินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยกสินสมรสสิ้นสุดลงเพราะคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งหรือในวันที่พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายยังคงเป็นสินส่วนตัวต่อไปตามเดิม”

มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ไม่มีสินสมรสแล้ว คู่สมรสต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับการบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัวของตน”

มาตรา ๔๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๙๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๘ การสมรสที่เป็นโมฆะ ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๑๔๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๙ การสมรสที่เป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๕ ไม่ทำให้ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นโมฆะ

การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ไม่ทำให้ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นรู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ แต่การสมรสที่เป็นโมฆะดังกล่าว ไม่ทำให้คู่สมรสเกิดสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง”

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสจนบุคคลมีอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือเมื่อบุคคลนั้นมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่าการสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส”

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้บุคคลซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถตามมาตรา ๒๘ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นคนวิกลจริตที่ศาลยังไม่ได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคลดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอนการสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถพร้อมกันด้วย ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าวนั้นเสียด้วย”

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อคู่สมรสได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว”

มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้

(๑) สามีหรือภริยาคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอุปการะเลียงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันทริยาหรือสามีคู่สมรสหรือฉันทคูชีวิต เป็นชู้หรือมีชู้ ร่วมประเวณีกับผู้อื่นเป็นอาจิม หรือกระทำกับผู้อื่นหรือยอมรับการกระทำของผู้อื่นเพื่อสนองความใคร่ของตนหรือผู้อื่นเป็นอาจิม อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๒) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประพฤติชั่ว ไม่ว่าจะความประพฤติชั่วนั้นจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง

(ก) ได้รับความอับอายขายหน้า

(ข) ได้รับความดูถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่คงเป็นคู่สมรสของฝ่ายที่ประพฤติชั่วอยู่ต่อไป หรือ

(ค) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพ ฐานะ และความเป็นอยู่ร่วมกันฉันทคู่สมรสมาค่านึงประกอบ

อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๓) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำร้าย หรือทรมานร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดหรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นด้วย และการเป็นคู่สมรสกันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควรอีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๒) คู่สมรสสมัคใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันทคู่สมรสได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๕) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปีโดยไม่มีใครทราบแน่ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๖) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควรหรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นคู่สมรส ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันทคู่สมรสมาค่านึงประกอบ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๗) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งวิกลจริตตลอดมาเกินสามปี และความวิกลจริตนั้น มีลักษณะยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะทนอยู่ร่วมกันฉันทคู่สมรสต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๘) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดค้นบ่อนทำลายที่ทำได้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๙) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่ง และโรคมีลักษณะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๑๐) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสภาพร่างกายทำให้ไม่อาจร่วมประเวณี หรือไม่อาจกระทำการหรือยอมรับการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของอีกฝ่ายได้ตลอดกาล อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้”

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๗ เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) และ (๒) ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี ได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำที่เป็นเหตุหย่านั้น ฝ่ายที่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐) ถ้าเกิดเพราะการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุแห่งการผิดพันซ์บนตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่าความประพฤติของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอันเป็นเหตุให้ทำทัณฑ์บนเป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”

มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่าโดยความยินยอม ให้คู่สมรสทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด”

มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าคู่สมรสหย่าโดยความยินยอม ให้ทำความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่าคู่สมรสทั้งสองฝ่าย หรือคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด”

มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากคู่สมรสอีกฝ่ายและจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น

คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งไปในทำนองประพฤตฺชู้ก็ได้ และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทนจากบุคคลอื่นที่แสดงตน โดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งของตนในทำนองประพฤตฺชู้ก็ได้

ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นจะเรียกค่าทดแทนไม่ได้”

มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามที่เห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรสและการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”

มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่ากันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรส

แต่ในระหว่างคู่สมรส

(ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรสตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า

(ข) ถ้าเป็นการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสนั้น มีผลย้อนหลังไปถึงวันฟ้องหย่า”

มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้คู่สมรสได้ส่วนเท่ากัน”

มาตรา ๖๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๑๕ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถและคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้อนุบาลให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้ใช้อำนาจปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๔๘/๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๑๗ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถและศาลเห็นไม่สมควรให้คู่สมรสอีกฝ่ายเป็นผู้อนุบาล และตั้งบิดาหรือมารดาหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้อนุบาลในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้อนุบาลเป็นผู้จัดการสินสมรสร่วมกับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามีเหตุสำคัญอันจะเกิดความเสียหายแก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้”

มาตรา ๖๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๓๘ ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างคู่สมรส หรือระหว่างบิดามารดากับบุตรนั้น ย่อมเรียกจากกันได้เมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดูไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดูไม่เพียงพอแก่อัตภาพ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ให้ก็ได้ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์แห่งกรณี”

มาตรา ๖๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๔๘/๔๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๑๕๔๘/๔๒ ให้คู่สมรสที่จดทะเบียนโดยชอบตามประมวลกฎหมายนี้มีสิทธิ หน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใดที่บัญญัติให้สิทธิ หน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๖๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๖๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียนเพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบสิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชำนั้นเป็นคู่สมรสหรือผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรง”

มาตรา ๖๗ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น”

มาตรา ๖๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๒๘ คู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน”

มาตรา ๖๙ ให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมายในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามี ภริยา สามี ภริยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรส

เมื่อหน่วยงานของรัฐดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เสนอผลการทบทวนพร้อมทั้งร่างกฎหมายในกรณีที่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี
เพื่อทราบ

มาตรา ๗๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หลายมาตรานั้นขัดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสาม ซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติซึ่งปรากฏในบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งขัดต่อการดำรงอยู่ของกลุ่มบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ จึงขอเสนอแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กำหนดให้บุคคล ทุกคน ได้รับการรับรองสิทธิต่าง ๆ เช่น สิทธิในเรื่องการหมั้น สิทธิในการจดทะเบียนสมรส สิทธิในการจัดการทรัพย์สินของคู่สมรส สิทธิในการเป็นทายาทโดยธรรม การรับบุตรบุญธรรม และ ในการรับมรดกจากคู่สมรส ซึ่งการแก้ไขนี้จะทำให้สิทธิของบุคคลทุกคนเกิด ความเท่าเทียมและได้รับการรับรอง และคุ้มครองทางกฎหมาย สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย และหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญ

(๑) หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ยังกำหนดให้ตัดคำว่า สามีและภริยา และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” ในบรรพ ๑ หลักทั่วไป ลักษณะ ๒ บุคคล ส่วนที่ ๓ ภูมิลำเนา (มาตรา ๔๓) และ ลักษณะ ๖ อายุความ หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป (มาตรา ๑๔๓/๒๒) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในหมวดนี้ (ร่างมาตรา ๓ - ๔)

(๒) กำหนดให้ ชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกัน สามารถหมั้น และหรือสมรสกันได้ตามกฎหมาย เป็นคู่หมั้น คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย และกำหนดเงื่อนไขของการหมั้นและการสมรส โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๑ และหมวด ๒ (มาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ และ มาตรา ๑๔๖๐) (ร่างมาตรา ๕ - มาตรา ๒๐)

(๓) กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส สิทธิและหน้าที่และการได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายระหว่างคู่สมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๓ (มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ และมาตรา ๑๔๖๓) (ร่างมาตรา ๒๑ - ๒๔)

(๔) หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็นหมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับในเรื่องการจัดการทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสของชาย หญิง หรือบุคคลสองคนซึ่งเป็นเพศเดียวกันได้ทำการสมรสกัน (ร่างมาตรา ๒๕)

(๕) กำหนดในเรื่องทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส การจัดการสินสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา (มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ และ มาตรา ๑๔๙๓) (ร่างมาตรา ๒๖ - ๔๘)

(๖) กำหนดเงื่อนไขระหว่างคู่สมรสว่าด้วย การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส การหย่าขาดจากการสมรส การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๕ - ๖ (มาตรา ๑๔๙๘ มาตรา ๑๔๙๙ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๐๘ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓) และแก้ไขลักษณะ ๒ หมวด ๓ ความปกครอง (มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ มาตรา ๑๕๙๘/๑๗) และ ลักษณะ ๓ ค่าอุปการะเลี้ยงดู (มาตรา ๑๕๙๘/๓๘) (ร่างมาตรา ๔๙ - ๖๔)

(๗) ให้คู่สมรสซึ่งเป็นเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกันตามบรรดากฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส แล้วแต่กรณี (เพิ่มเติม มาตรา ๑๕๙๘/๔๒) (ร่างมาตรา ๖๕)

(๘) กำหนดให้ตัดคำว่า “สามีภริยา” และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” กรณี ผู้ที่รู้แล้วว่าเจ้ามรดก ถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียน เพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำ ฆาตมาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบสิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ฆ่านั้น เป็นคู่สมรส หรือผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรงต้องถูกกำจัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควร (มาตรา ๑๖๐๖ (๓)) (ร่างมาตรา ๖๖)

(๙) กำหนดให้ตัดคำว่า “สามีภริยา” และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” กรณี ถ้าผู้ตายเป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่งและการปันทรัพย์สินระหว่างผู้ตายกับคู่สมรส ที่ยังมีชีวิตอยู่นั้น ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น (มาตรา ๑๖๒๕ (๑)) (ร่างมาตรา ๖๗)

(๑๐) กำหนดให้ตัดคำว่า “สามภริยา” และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” กรณี คู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิ โดยธรรมเนียมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน (มาตรา ๑๖๒๘) (ร่างมาตรา ๖๘)

(๑๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ดำเนินการทบทวนกฎหมาย ในความรับผิดชอบที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสามภริยา สามภริยา หรือคู่สมรส เพื่อรองรับสิทธิ หน้าที่ สถานะทางกฎหมาย หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้แก่คู่สมรสตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับเพศสภาพของคู่สมรส (ร่างมาตรา ๖๙)

(๑๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๐)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ชาย หญิง หรือบุคคลซึ่งเป็นเพศเดียวกัน สามารถหมั้น สมรสกันได้ตามกฎหมายเป็นคู่หมั้น คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ และหมวด ๒ (มาตรา ๑๔๓๕ มาตรา ๑๔๓๗ มาตรา ๑๔๓๙ มาตรา ๑๔๔๐ มาตรา ๑๔๔๑ มาตรา ๑๔๔๒ มาตรา ๑๔๔๓ มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ มาตรา ๑๔๔๗/๑ มาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๘ มาตรา ๑๔๖๐)

๒. หมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา โดยแก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๓ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม และยังคงกำหนดให้ตัดคำว่าสามีและภริยา และให้เพิ่มคำว่า “คู่สมรส” ในบรรพ ๑ หลักทั่วไป ลักษณะ ๒ บุคคล ส่วนที่ ๓ ภูมิลำเนา (มาตรา ๔๓) และลักษณะ ๖ อายุความ หมวด ๑ บทเปิดเสร็จทั่วไป (มาตรา ๑๙๓/๒๒) เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขในหมวดนี้

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสซึ่งบุคคลสองคน สมรสกัน ให้มีสิทธิและหน้าที่และความคุ้มครองตามกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๓ (มาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ และมาตรา ๑๔๖๓)

๔. หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างสามี โดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็น หมวด ๔ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม

๕. สิทธิและหน้าที่ของคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมายจัดการทรัพย์สินละหนี้สินร่วมกัน โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๔ (มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๘ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ มาตรา ๑๔๙๓)

๖. การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส การหย่าขาดจากการสมรส การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส โดยแก้ไขเพิ่มเติมบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ หมวด ๕ - ๖ (มาตรา ๑๔๙๘ มาตรา ๑๔๙๙ มาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๐๘ มาตรา ๑๕๑๕ มาตรา ๑๕๑๖ มาตรา ๑๕๑๗ มาตรา ๑๕๒๐ มาตรา ๑๕๒๒ มาตรา ๑๕๒๓ มาตรา ๑๕๓๐

มาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓) และแก้ไขลักษณะ ๒ หมวด ๓ ความปกครอง (มาตรา ๑๕๔๘/๑๕ มาตรา ๑๕๔๘/๑๗ และลักษณะ ๓ ค่าอุปการะเลี้ยงดู (มาตรา ๑๕๔๘/๓๘)

๗. ให้คู่สมรสซึ่งเป็นเพศเดียวกันซึ่งจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สามารถรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมร่วมกันได้ และให้มีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกันและระหว่างบิดามารดาและบุตรแล้วแต่กรณีตามบรรดากฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส หรือบิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา แล้วแต่กรณี ทั้งนี้การจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๑๕๔๘ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มเติม มาตรา ๑๕๔๘/๔๒)

๘. ให้กรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เป็นผู้ที่มีคู่สมรสของตนเป็นผู้ถูกจำกัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควรได้รับมรดก (มาตรา ๑๖๐๖ (๓))

๙. คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือสมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกัน ตามกฎหมาย เป็นทายาทโดยธรรม มีสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต (มาตรา ๑๖๒๕ (๑) และ มาตรา ๑๖๒๘)

๒.๒ เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หลายมาตรานั้นขัดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสาม ซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติซึ่งปรากฏในบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งขัดต่อการดำรงอยู่ของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ จึงขอเสนอแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กำหนดให้บุคคลทุกคนได้การรับรองสิทธิต่าง ๆ เช่นสิทธิในเรื่องการหมั้น สิทธิในการจดทะเบียนสมรส สิทธิในการจัดการทรัพย์สินของคู่สมรส สิทธิในการเป็นทายาทโดยธรรม การรับบุตรบุญธรรม และในการรับมรดกจากคู่สมรส ซึ่งการแก้ไขนี้จะทำให้สิทธิของบุคคลทุกคนเกิดความเท่าเทียม และได้รับการรับรองและคุ้มครองทางกฎหมาย สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย และหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

เสนอเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๑ หลักทั่วไป บรรพ ๕ ครอบครัวและบรรพ ๖ มรดก

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ การเสนอขอแก้ไขเพื่อให้บุคคลธรรมดาทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ สามารถทำการหมั้นและสมรสกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งเมื่อบุคคลธรรมดาได้หมั้นหรือสมรสกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

ก็ให้มีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเดิมกำหนดไว้ว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา” เป็น “ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส” ทรัพย์สินระหว่าง

สามีภริยา เป็น “ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส” รวมถึงการแบ่งมรดกของผู้ตายที่มีคู่สมรส โดยได้ขอแก้ไขถ้อยคำในหลายมาตราที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติว่า “สามีและภรรยา” เป็น “คู่สมรส”

การหมั้น ให้บุคคลเพศเดียวกันหรือต่างเพศ ซึ่งมีอายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ทำการกันได้ และเสนอกำหนดคำศัพท์ขึ้นใหม่เป็น “ผู้หมั้น” และ “ผู้รับหมั้น” แทนคำว่า “ชาย” และ “หญิง” และแบบของการหมั้นให้ผู้หมั้นส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินให้กับผู้รับหมั้น ในส่วนของเรื่องสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่หมั้นยังคงตามหลักการเดิมเพียงแต่ปรับถ้อยคำเป็น “ผู้หมั้น” และ “ผู้รับหมั้น”

การสมรส ให้บุคคลเพศเดียวกันหรือต่างเพศซึ่งมีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์ สามารถสมรสกันได้ หรือหากมีเหตุอันสมควรศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้ สำหรับเงื่อนไขการสมรสยังคงหลักการเดิมแต่มีการปรับถ้อยคำจากคำว่า “ชาย” หรือ “หญิง” เป็น “บุคคล” เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการสมรสระหว่างบุคคล เช่น

๑. บุคคลซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาจะทำการสมรสกันมิได้
๒. บุคคลจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสไม่ได้
๓. การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลทั้งสองยินยอมเป็นคู่สมรส
๔. คู่สมรสต้องอยู่กินกันฉันคู่สมรสและช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูตามความสามารถและฐานะ

ของตน

๕. การจัดการทรัพย์สิน หนี้สินของคู่สมรส สัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส
๖. การหย่า เหตุหย่า การฟ้องหย่าระหว่างคู่สมรส สิทธิได้รับค่าทดแทน การแบ่งสินสมรส
๗. การเป็นผู้อนุบาลคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งกรณีศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ
๘. การรับบุตรบุญธรรม

การรับมรดก กรณีผู้ตายมีคู่สมรส ต้องมีการแบ่งทรัพย์สินระหว่างผู้ตายกับคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยให้นำเรื่องส่วนแบ่งทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส และคู่สมรสที่ร้างกันหรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่ากันตามกฎหมายยังคงมีสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ศาลยุติธรรม
๒. อัยการสูงสุด
๓. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๔. กระทรวงมหาดไทย
๕. กรมการปกครอง
๖. กรมบัญชีกลาง
๗. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๘. สมาคม ชมรม องค์กร ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ
๙. ประชาชน

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

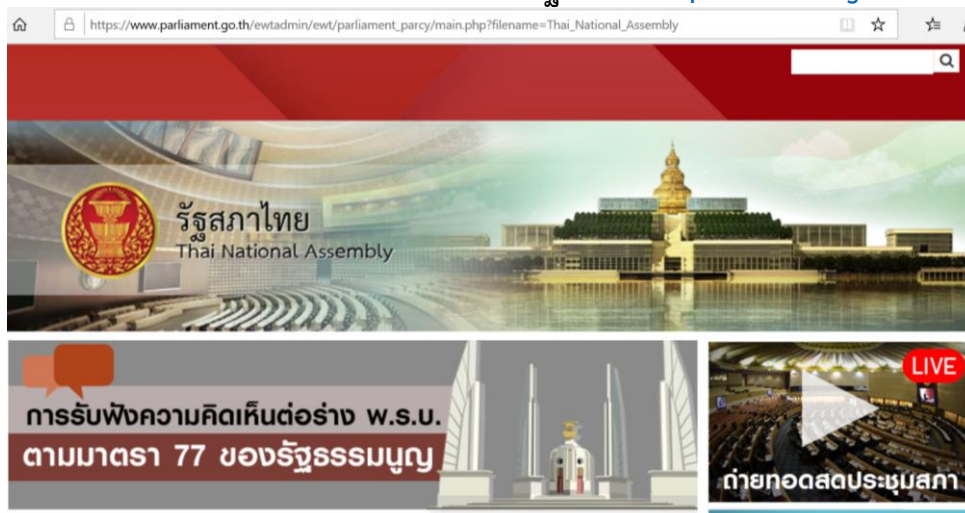
๑. ควรแก้ไขให้บุคคลไม่ว่าจะเป็น “เพศเดียวกัน” และ “ต่างเพศ” สามารถทำการหมั้นกันได้หรือไม่
๒. ควรแก้ไขให้บุคคลไม่ว่าจะเป็น “เพศเดียวกัน” หรือ “ต่างเพศ” สามารถสมรสกันได้ตามกฎหมายหรือไม่
๓. ควรแก้ไขอายุบุคคลที่จะทำการสมรสกันได้ต้องมีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป หรือไม่
๔. ควรแก้ไขให้คู่สมรสทั้งที่เป็นเพศเดียวกันและต่างเพศมีสิทธิ หน้าที่ ความสัมพันธ์ระหว่างกัน เหมือนสิทธิ หน้าที่ และความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาหรือไม่

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ รวมระยะเวลา ๓๗ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเภทร่าง เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เป็นร่างการเงิน

เสนอโดย นายธัญวรินทร์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. ศาลยุติธรรม
๒. อัยการสูงสุด
๓. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๔. กระทรวงมหาดไทย
๕. กรมการปกครอง
๖. กรมบัญชีกลาง
๗. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๘. สมาคม ชมรม องค์กร ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ

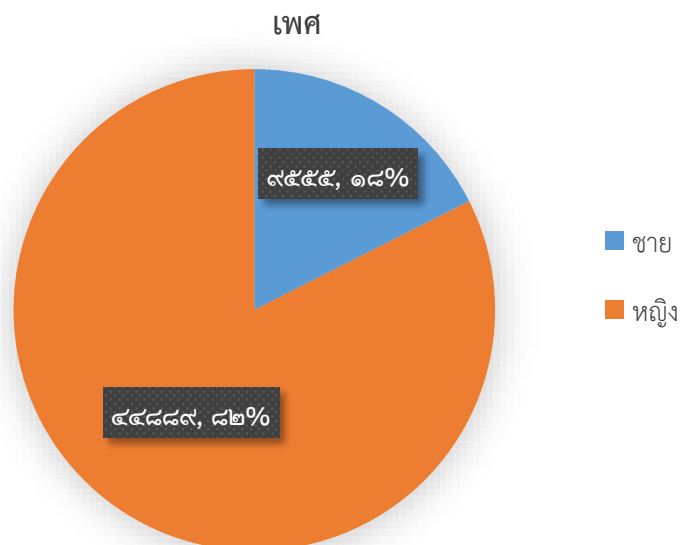
๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

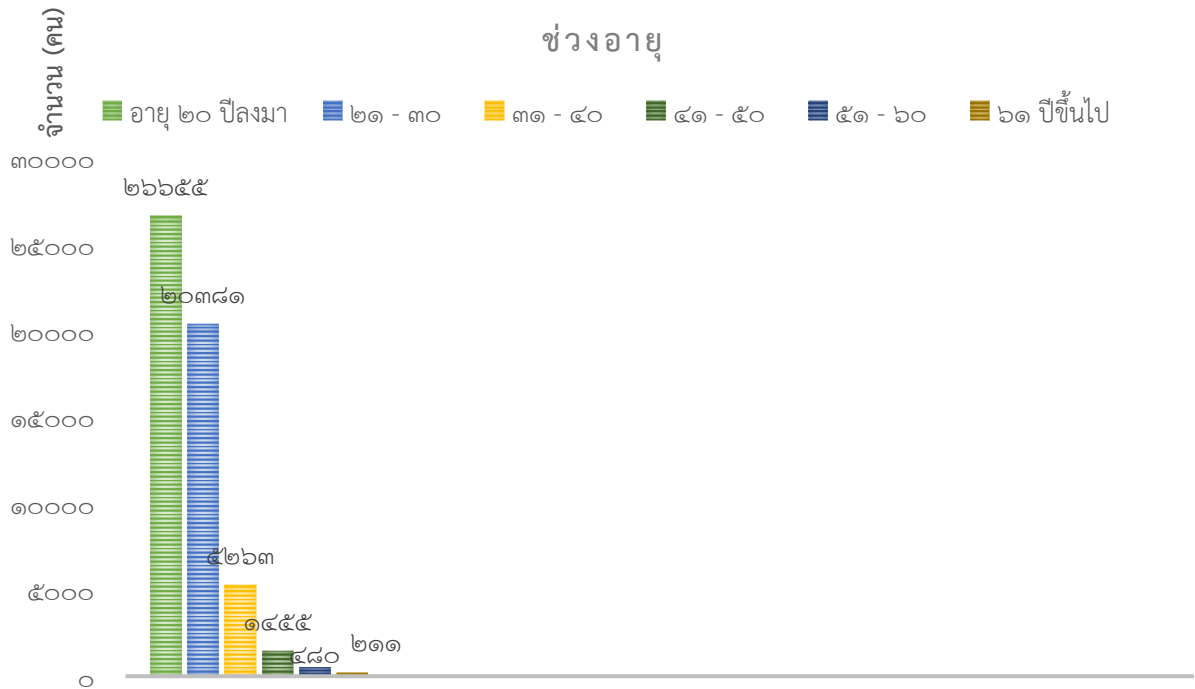
จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

มีผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ ๑,๒๔๗,๕๓๑ ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๕๔,๔๔๕ ราย โดยมีรายละเอียดผู้แสดงความคิดเห็นดังนี้

๑. เพศ

๒. ช่วงอายุ

๓. กลุ่มอาชีพ

ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	จำนวน ๔,๔๒๘ คน
ข้าราชการบำนาญ	จำนวน ๘๖ คน
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	จำนวน ๔,๘๖๕ คน
เกษตรกร	จำนวน ๒๙๑ คน
รับจ้าง	จำนวน ๕,๐๑๑ คน
นักเรียน/นักศึกษา	จำนวน ๓๕,๐๕๐ คน
อื่น ๆ เช่น ครู	จำนวน ๔,๕๕๖ คน

๔. ความเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ

ศาลยุติธรรม	จำนวน ๑๑๔ คน
อัยการสูงสุด	จำนวน ๑๔ คน
กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	จำนวน ๑๖๒ คน
กระทรวงมหาดไทย	จำนวน ๔๔ คน
กรมการปกครอง	จำนวน ๓๒ คน
กรมบัญชีกลาง	จำนวน ๔๔ คน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวน ๓๙ คน
สมาคม ชมรม องค์กรที่ดำเนินงาน เกี่ยวกับผู้มีความหลากหลายทางเพศ	จำนวน ๗๘๗ คน
ประชาชนทั่วไป	จำนวน ๕๓,๒๐๙ คน

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง จำนวน ๗ ราย ประกอบด้วย

๑. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๒. กรมการปกครอง
๓. กรมบัญชีกลาง
๔. สำนักงานอัยการสูงสุด
๕. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๖. สำนักงานศาลยุติธรรม
๗. สมาคม ชมรม องค์กร ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

๑. ควรแก้ไขให้บุคคลไม่ว่าจะเป็น “เพศเดียวกัน” และ “ต่างเพศ” สามารถทำการหมั้นกันได้หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>การแก้ไขให้บุคคลไม่ว่าจะต่างเพศหรือเพศเดียวกัน สามารถทำการหมั้นกันได้โดยไม่จำกัดว่าบุคคลเพศใดเป็นผู้หมั้นหรือผู้รับหมั้น ซึ่งเดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้ชายต้องเป็นผู้หมั้นและหญิงเป็นผู้รับหมั้น การเสนอขอแก้ไขเช่นนี้เป็นการแก้ไขกฎหมายให้บุคคลทุกเพศมีความเท่าเทียมกัน มีความเหมาะสมสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (กรมการปกครอง) และสอดคล้องกับหลักความเสมอภาคทางกฎหมาย (กรมบัญชีกลาง)</p> <p>การหมั้น คือการแสดงความพร้อมในการสมรส จึงไม่ควรจำกัดเฉพาะไว้ให้เฉพาะบุคคลต่างเพศ</p> <p>สังคมควรเปิดกว้างในเรื่องการหมั้น สมควรดำเนินการมานานแล้วในเรื่องการให้บุคคลเพศเดียวกันทำการหมั้นกันโดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคนทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพและความเท่าเทียมกัน การหมั้นไม่ควรจำกัดอยู่ที่เรื่องเพศของบุคคลเพราะอาจขัดต่อรัฐธรรมนูญในหลักการไม่เลือกปฏิบัติต่อเพศ และถือเป็นเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานหรือสิทธิมนุษยชน และการเปิดโอกาสเช่นนี้แสดงถึงความทันสมัยของสังคม การที่คนสองคนจะสร้าง</p>	<p>การหมั้นยังควรต้องเกิดขึ้นระหว่างหญิงกับชายเท่านั้น การให้บุคคลเพศเดียวกันหมั้นกันได้อาจสร้างปัญหาความสับสนทางสังคมขึ้นได้ ผิดจารีตศีลธรรม ธรรมเนียมแต่โบราณ จึงควรรยึดหลักเพศสภาพเดิม (เว็บไซต์)</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ครอบครัวกัน มีความรักและห่วงใยกัน ไม่ควรจะจำกัดอยู่ที่เรื่องเพศของบุคคล (เว็บไซต์)	

๒. ควรแก้ไขให้บุคคลไม่ว่าจะเป็น “เพศเดียวกัน” หรือ “ต่างเพศ” สามารถสมรสกันได้ ตามกฎหมายหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>การแก้ไขให้บุคคลไม่ว่าจะต่างเพศหรือเพศเดียวกัน สามารถทำการสมรสกันได้ตามกฎหมาย เป็นการรับรองสิทธิในความผูกพันของคู่รักเพศเดียวกันให้เป็นคู่สมรส และการจัดการความสัมพันธ์ทางครอบครัว ครอบครัวการจดทะเบียนสมรสและทะเบียนหย่า สิทธิหน้าที่ระหว่างคู่สมรส การจัดการทรัพย์สิน การรับบุตรบุญธรรมและมรดก จึงมีความเหมาะสมสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (กรมการปกครอง) และสอดคล้องกับหลักความเสมอภาคทางกฎหมาย (กรมบัญชีกลาง)</p> <p>เพื่อความเท่าเทียมของบุคคล ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน ซึ่งล้วนมีเสรีภาพในตัวเองจึงไม่ควรที่ให้การเลือกคู่ครองของบุคคลถูกจำกัดไว้โดยกฎหมาย บุคคลทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน เสียภาษีให้รัฐเหมือน ๆ กัน การที่บุคคลเพศเดียวกันรักกันจึงควรได้รับการรับรองโดยกฎหมายให้ทำการสมรสกันได้</p> <p>การให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถสมรสกันได้จะทำให้เกิดสิทธิ หน้าที่ในการดูแลซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะในยามเจ็บป่วยที่อีกฝ่ายไม่อาจตัดสินใจ เพื่อให้การยินยอมในการรักษา ปัจจุบันต้องให้ญาติที่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิตเป็นผู้ให้ความยินยอม ซึ่งหากให้บุคคลเพศเดียวกันสมรสกันได้คู่สมรสจะช่วยให้สามารถช่วยตัดสินใจได้ และจะนำไปสู่การจัดการชีวิตของคู่สมรสด้านอื่น ๆ ที่ดีขึ้น ซึ่งเรื่องนี้รัฐน่าจะดำเนินการมานานแล้ว</p> <p>การให้โอกาสบุคคลเพศเดียวกันสมรสกันได้ เป็นการเอื้ออำนวยให้การกระทำนิติกรรม ธุรกิจ การติดต่อราชการต่าง ๆ ของคู่สมรสเพศเดียวกันจะทำได้โดยสะดวกและชอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>การสมรสของคนเพศเดียวกันควรออกเป็นกฎหมายแยกเฉพาะ</p> <p>การสมรสควรต้องเป็นเรื่องระหว่างชายกับหญิง การให้คนเพศเดียวกันสมรสกันดูไม่มีความเหมาะสมขัดต่อธรรมเนียม ประเพณี จารีตของสังคมไทย มีความผิดธรรมชาติของบุคคลและผิดศีลธรรม และถือว่าเป็นบาปตามความเชื่อในบางศาสนา (เว็บไซต์)</p>

เห็นด้วย	เห็นด้วย
การที่มีกฎหมายเปิดโอกาสให้บุคคลเพศเดียวกันสมรสกันได้ ยังแสดงถึงความเป็นประชาธิปไตยด้วย เนื่องจากการเคารพสิทธิและเสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของประชาชน (เว็บไซต์)	

๓. ควรแก้ไขอายุบุคคลที่จะทำการสมรสกันได้ต้องมีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>การแก้ไขให้บุคคลสมรสกันได้เมื่อมีอายุ ๑๘ ปี บริบูรณ์เป็นการแก้ไขเพื่อให้มีความเป็นสากลและเป็นไปตามบริบทสังคมไทย สอดคล้องกับการพัฒนาการเป็นเยาวชนตามกฎหมายศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (กรมการปกครอง)</p> <p>บุคคลช่วงอายุ ๐ - ๑๘ ปี เป็นช่วงที่อยู่ในความคุ้มครองทางกฎหมายว่าด้วยสิทธิเด็ก เช่น อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ที่ให้ความหมายว่าเด็ก คือ บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ (องค์กร love pattaya บริษัทไลฟ์ สกิลไทยแลนด์ จำกัด คณะนักศึกษานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)</p> <p>บุคคลอายุ ๑๘ ปีขึ้นไปถือว่าเป็นวัยที่อยู่ในช่วงการเจริญพันธุ์ เริ่มมีความคิดเป็นของตนเอง มีวุฒิภาวะ มีประสบการณ์ชีวิตพอสมควร และเรียนอยู่ในวัยที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งเป็นระดับที่สามารถตัดสินใจเรื่องของตนเองได้ทั้งการศึกษาและครอบครัว</p> <p>บุคคลที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไปก็มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งต้องใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจเช่นกัน จึงควรมีสิทธิในการสร้างครอบครัว</p> <p>ตามกฎหมายเดิม อายุ ๑๗ ปี ถือว่าอย่างน้อยไป บางคนยังเรียนไม่จบการศึกษาระดับมัธยม (เว็บไซต์)</p>	<p>แนวทางที่ ๑</p> <p>เห็นว่าอายุ ๑๗ ปีตามกฎหมายเดิม มีความเหมาะสมแล้ว หรือต่ำกว่าเช่น ๑๕ ปี ๑๖ ปีก็น่าจะให้สมรสได้โดยไม่ต้องพิจารณาเป็นกรณีไปและภายใต้ความยินยอมของผู้ปกครอง</p> <p>แนวทางที่ ๒</p> <p>การให้บุคคลที่อายุน้อยเกินไปสมรสกันไปอาจเป็นปัญหาครอบครัวตามมาในภายหลัง เนื่องจากวุฒิภาวะยังเป็นเด็กอยู่ และในปัจจุบันยังถือว่าอยู่ในวัยเรียน ควรให้มีความพร้อมเพราะเป็นการสร้างสถาบันครอบครัว</p> <p>ควรที่จะให้บุคคลที่บรรลุนิติภาวะโดยอายุ คือ ๒๐ ปีขึ้นไป สมรสกันหรือพ้นภาวะทางทหารพ้นภาวะทางการศึกษา (เว็บไซต์)</p>

๔. ควรแก้ไขให้คู่สมรสทั้งที่เป็นเพศเดียวกันและต่างเพศมีสิทธิ หน้าที่ ความสัมพันธ์
ระหว่างกันเหมือนสิทธิ หน้าที่ และความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>การแก้ไขให้คู่สมรสทั้งที่เป็นเพศเดียวกันและต่างเพศสิทธิหน้าที่ ความสัมพันธ์ระหว่างกันเหมือนสิทธิหน้าที่และความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาที่ชอบด้วยกฎหมายตามประมวลแพ่งและพาณิชย์เดิมทุกประการ สามารถรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมร่วมกันได้โดยมีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสด้วยกัน และระหว่างบิดามารดาและบุตร เหมือนตามที่บรรดากฎหมายใด ๆ บัญญัติให้เป็นสิทธิและหน้าที่แก่สามีภริยา หรือสามี หรือภริยา หรือคู่สมรส หรือบิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา มีความเหมาะสมสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (กรมการปกครอง) และสอดคล้องกับหลักความเสมอภาคทางกฎหมาย (กรมบัญชีกลาง)</p> <p>ปัญหาเรื่องทรัพย์สินที่บุคคลเพศเดียวกันที่ใช้ชีวิตร่วมกันจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ที่ให้ทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการสมรสเป็นสินสมรส ดังนั้น หากการสมรสสิ้นสุดลงด้วยการหย่า หรือความตาย จะต้องมีการแบ่งทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสและสิทธิในการเข้ารับมรดกของอีกฝ่าย ซึ่งยุติธรรมกว่าการใช้ชีวิตคู่ และมีการทำมาหากินร่วมกันแต่ไม่มีกฎหมายคุ้มครองเหมือนในปัจจุบัน (องค์กร love pattaya, บริษัทไลฟ์สเกิลไทยแลนด์ จำกัด, คณะนักศึกษานิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เว็บไซต์)</p> <p>จะเป็นการช่วยคุ้มครองเรื่องทรัพย์สินที่บุคคลเพศเดียวกันได้ทำมาหากินร่วมกันในขณะที่ได้ใช้ชีวิตร่วมกันฉันคู่สมรส ทำให้เกิดความเท่าเทียมกัน</p> <p>การให้บุคคลเพศเดียวกันสมรสกันได้และมีสิทธิหน้าที่เหมือนสามี ภริยา ย่อมทำให้บุคคลเพศเดียวกันที่ได้ใช้ชีวิตร่วมกันจะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน เช่น กรณีการเจ็บป่วยที่ต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสหรือญาติเพื่ออนุญาตให้แพทย์ทำการรักษา</p> <p>เห็นสมควรให้ปรับเรื่องสิทธิ หน้าที่ของคนที่แต่งงานกันเป็นสิทธิหน้าที่ของคู่สมรส แทนคำว่า</p>	<p>ไม่เห็นด้วยเนื่องจากการสมรสต้องเป็นเรื่องของบุคคลต่างเพศ การแต่งงานของเพศเดียวกันจะไม่เป็นระบบครอบครัว</p> <p>อาจเป็นช่องโหว่ของกฎหมายที่ทำให้มีการแต่งงานของเพศเดียวกัน แล้วมีมีฉ้อฉลฉวยโอกาสจากการสมรส ในการหาประโยชน์ สิทธิ หน้าที่จากคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง (เว็บไซต์)</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
สิทธิหน้าที่ของสามีภริยา ไม่ว่าจะเป็นการสมรสของบุคคลเพศเดียวกันหรือต่างเพศ (เว็บไซต์)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. เห็นชอบด้วยในหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ให้บุคคลธรรมดาทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ สามารถทำการหมั้นและสมรสกันได้ อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และยังให้มีสิทธิและหน้าที่ระหว่างคู่สมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งมีแนวทางและหลักการที่ใกล้เคียงกับร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กรมบัญชีกลาง, สำนักงานศาลยุติธรรม)

๒. หลักการของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวที่ก่อตั้งขึ้นระหว่างบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศให้บุคคลไม่ถูกเลือกปฏิบัติ เกิดความเท่าเทียม และได้รับความคุ้มครองจากกฎหมาย (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้อาจมีความคล้ายคลึงหรือทำนองเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. เนื่องจากมีหลักการเพื่อรับรองสิทธิในการก่อตั้งครอบครัว สิทธิหน้าที่และความสัมพันธ์ทางครอบครัวระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งควรบัญญัติกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะเนื่องจากหากบังคับใช้แล้วมีปัญหาในภายหลังการแก้ไขเพิ่มเติมจะกระทำได้สะดวกและไม่กระทบกับสิทธิและหน้าที่ในเรื่องครอบครัวระหว่างชายกับหญิง

การเสนอในรูปของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อาจกระทบสิทธิและหน้าที่ของชายและหญิงที่เป็นคู่สมรสตามกฎหมายอยู่เดิม (สำนักงานอัยการสูงสุด)

๔. ต้องมีการเสนอแก้ไขกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของข้าราชการให้สอดคล้องกับหลักการที่ให้บุคคลเพศเดียวกันสมรสกันได้ โดยเฉพาะถ้อยคำ สามีภริยาเป็นคู่สมรส (กรมบัญชีกลาง)

๕. ควรมีการตั้งหรือพัฒนาให้มีสถาบัน องค์การในการดำเนินการเรื่องบุตรบุญธรรม (เว็บไซต์)

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

เนื่องจากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หลายมาตราขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗ วรรคสาม เนื่องจากเป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องเพศ โดยเฉพาะบทบัญญัติในบรรพ ๕ ที่ขัดต่อหลักความเสมอภาคของบุคคล ไม่เคารพสิทธิมนุษยชนที่เป็นบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ และเพศเดียวกันที่มีความผูกพันทางกาย จิตใจ และประสงค์จะใช้ชีวิตด้วยกันแบบครอบครัวเดียวกัน เหมือนบุคคลต่างเพศ

จึงสมควรแก้ไขให้บุคคลธรรมดาทุกคนมีสิทธิทำการหมั้น การสมรส การจัดการทรัพย์สินของคู่สมรส การเป็นทายาทโดยธรรมระหว่างกันตามกฎหมายมรดก การรับบุตรบุญธรรม เพื่อให้เกิดความเสมอภาคกันของบุคคล

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าจะด้วยความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

หากมีกฎหมายที่เปิดโอกาสให้บุคคลเพศเดียวกันสามารถทำการหมั้น หรือสมรสกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีการรับรองสิทธิ หน้าที่ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส การรับบุตรบุญธรรมและมรดก โดยใช้กฎหมายเดียวกัน คือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เหมือนบุคคลต่างเพศกัน ย่อมเป็นการรับรองสิทธิของในความผูกพันของคนที่เป็นคู่รักเพศเดียวกันให้เป็นคู่สมรส ซึ่งเป็นการเคารพสิทธิมนุษยชนของบุคคลทุกเพศ และสอดคล้องกับหลักความเสมอภาคของบุคคล

บุคคลที่เป็นเพศเดียวกันเมื่อสมรสกันโดยชอบกฎหมายได้แล้ว ย่อมได้รับสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้เหมือนกับบุคคลต่างเพศ เช่น สิทธิในการตัดสินใจด้านการรักษาพยาบาลแทนคู่สมรส สิทธิประโยชน์จากการประกันสุขภาพ การทำธุรกรรมทางการเงินร่วมกัน การได้รับมรดก การรับบุตรบุญธรรมและสิทธิในการเลี้ยงดูบุตร เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมสถาบันครอบครัวในรูปแบบใหม่อีกรูปแบบหนึ่ง

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

กฎหมายว่าด้วยทะเบียนครอบครัว

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.

๒๕๕๓

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย**๕.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ**

กรมการปกครอง หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอาจต้องมีการปรับปรุงระบบการให้บริการทางทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับทะเบียนครอบครัวซึ่งต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการ

กรณีที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในส่วนของบุคคลที่เป็นข้าราชการสมรสกับคู่สมรสเพศเดียวกัน ย่อมมีสิทธิเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ อาจส่งผลให้ผู้มีสิทธิมีจำนวนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประมาณค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นภาระทางการคลังของประเทศได้

๕.๒ ผลกระทบต่อสังคม

โครงสร้างสถาบันครอบครัวจะเปลี่ยนรูปแบบไป จากครอบครัวของบุคคลต่างเพศที่ใช้เพศกำเนิดเป็นตัวบ่งชี้ว่าใครคือสามี ภรรยา และบิดา มารดา กลายเป็นครอบครัวของบุคคลเพศเดียวกันที่มีความเป็นคู่สมรสหรือคู่ชีวิตมากกว่าความเป็นสามีภรรยา หรือบิดามารดาที่บ่งชี้ด้วยเพศกำเนิด

๕.๓ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย อาจต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทะเบียนครอบครัวทั้งหมด

กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง อาจต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ สวัสดิการ บำเหน็จบำนาญของข้าราชการเพื่อให้ครอบคลุมคู่สมรสทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

.....

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

.....

๘. บทกำหนดโทษ

ไม่มี

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

โทษปรับเป็นพินัย

โทษอุปรกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

.....

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นายสรรเพชญ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

เรื่องที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระ

(พิจารณารวมกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ))

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานประชุม

เลขที่รับ ๕๖ / ๕๖๖
วันที่ ๒๐ / ๑๑ / ๒๕๖๖ เวลา ๑๑.๐๐ น.

เลขที่รับ สส / ๕๖๖
วันที่ ๒๐ ๑๑ ๖๖
เวลา ๑๐.๐๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

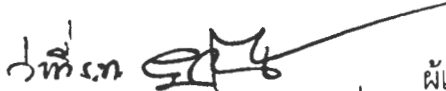
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

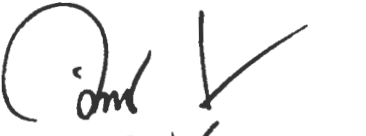
ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

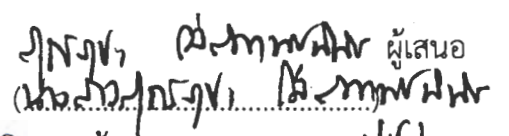
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

๑. ผู้เสนอ
(นายสรรเพชญ บุญญามณี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๔๐๐

๒. ผู้เสนอ
(พิชิต รัตนกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 291

๓. ผู้เสนอ
(นงวอร์ นงวอร์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 92

๔. ผู้เสนอ
(พิชิต รัตนกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 1๗๖

๕. ผู้เสนอ
(พิชิต รัตนกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์
หมายเลขประจำตัวสมาชิก 425

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงาน
วันที่ ๒๐ / ๑๑ / ๒๕๖๖
เวลา ๑๐.๕๐
พรม. ๑

ผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๖.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๘๑๐

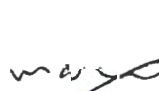
๘.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๙๙๙

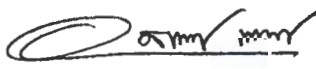
๑๐.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๑๔๕

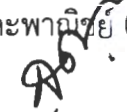
๑๒.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๓๕๗

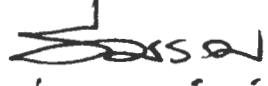
๑๔.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๐๘๓

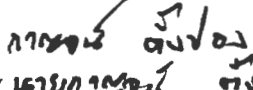
๑๖.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๓๐๗

๑๘.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๐๖๑

๒๐.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๔๖๒

๗.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๔๖๔

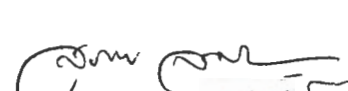
๙.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๒๙๕

๑๑.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๐๑๖

๑๓.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๔๔๖

๑๕.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ไทยก้าวหน้า
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๑๒๐

๑๗.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๓๐๖

๑๙.
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พปช.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๔๓๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๑ มาตรา ๑๔๕๒ มาตรา ๑๔๕๓ มาตรา ๑๔๕๔ และมาตรา ๑๔๖๐)

(๒) กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๑ มาตรา ๑๔๖๒ และมาตรา ๑๔๖๓)

(๓) กำหนดให้คู่สมรสมีสิทธิและหน้าที่ในการจัดการทรัพย์สินร่วมกัน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔๖๕ มาตรา ๑๔๖๙ มาตรา ๑๔๗๐ มาตรา ๑๔๗๕ มาตรา ๑๔๗๖ มาตรา ๑๔๗๖/๑ มาตรา ๑๔๗๗ มาตรา ๑๔๗๙ มาตรา ๑๔๘๑ มาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ มาตรา ๑๔๘๕ มาตรา ๑๔๘๖ มาตรา ๑๔๘๗ มาตรา ๑๔๘๘ มาตรา ๑๔๘๙ มาตรา ๑๔๙๐ มาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒ มาตรา ๑๔๙๒/๑ และมาตรา ๑๔๙๓)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องความเป็นโมฆะของการสมรสเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขแห่งการสมรสที่กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใด สามารถสมรสกันได้ตามกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๘ และมาตรา ๑๔๙๙)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการสิ้นสุดแห่งการสมรสเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขแห่งการสมรสที่กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้ตามกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๔ มาตรา ๑๕๐๕ มาตรา ๑๕๐๖ มาตรา ๑๕๐๗ มาตรา ๑๕๑๐ มาตรา ๑๕๑๒ มาตรา ๑๕๑๓ มาตรา ๑๕๓๐ มาตรา ๑๕๓๒ และมาตรา ๑๕๓๓)

(๖) กำหนดสิทธิและหน้าที่ของบุพการีและบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๑ มาตรา ๑๕๖๓ มาตรา ๑๕๖๔ มาตรา ๑๕๖๕ มาตรา ๑๕๖๖ และมาตรา ๑๕๘๔/๑)

(๗) กำหนดความปกครองของบุพการีและบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๘๕ มาตรา ๑๕๘๖ และมาตรา ๑๕๘๗)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการรับบุตรบุญธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับสิทธิและหน้าที่ของบุพการีและบุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ มาตรา ๑๕๙๘/๒๒ และมาตรา ๑๕๙๘/๒๘)

(๙) กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างคู่สมรส หรือระหว่างบุพการีกับบุตร และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคู่สมรสและบุพการี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๓๘ และเพิ่มมาตรา ๑๕๙๘/๔๒ และมาตรา ๑๕๙๘/๔๓)

(๑๐) กำหนดสิทธิในการรับมรดกของคู่สมรส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๐๖ มาตรา ๑๖๒๕ และมาตรา ๑๖๒๘)

เหตุผล

โดยที่การสมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้กำหนดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสังคมในปัจจุบันที่มีการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกัน อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ ได้กำหนดให้บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุความแตกต่างในเรื่องเพศจะกระทำมิได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในบทบัญญัติเกี่ยวกับเงื่อนไขแห่งการสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา ความเป็นโมฆะของการสมรส การสิ้นสุดแห่งการสมรส สิทธิและหน้าที่ของบิดามารดาและบุตร ความปกครอง บุตรบุญธรรม ค่าอุปการะเลี้ยงดู และมรดก เพื่อรองรับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกันในการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดก็ตาม มีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีมีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสจะกระทำมิได้ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นบุคคลวิกลจริต หรือเป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๐ บุคคลสองคน ซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาก็ดี เป็นพี่น้องร่วมบุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติดังกล่าวมานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะเป็ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๒ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๓ คู่สมรสที่ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ตายหรือที่การสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่น จะทำการสมรสใหม่ได้ต่อเมื่อการสิ้นสุดแห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่าสามร้อยสิบวัน เว้นแต่

(๑) คลอดบุตรแล้วในระหว่างนั้น

(๒) สมรสกับคู่สมรสเดิม

(๓) มีใบรับรองแพทย์ประกาศนียบัตรหรือปริญญาซึ่งเป็นผู้ประกอบการรักษาโรค ในสาขาเวชกรรมได้ตามกฎหมายว่ามีได้มีครรภ์ หรือ

(๔) มีคำสั่งของศาลให้สมรสได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๔ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อ บุคคลสองคน ยินยอมเป็นคู่สมรสกัน และต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอม นั้นไว้ด้วย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้ เพราะบุคคลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรับหรือสงคราม ถ้าบุคคลทั้งสองนั้นได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้าบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจัดแจ้งหรือบันทึกการแสดงเจตนาขอทำการสมรสของ บุคคลทั้งสองนั้นไว้ เป็นหลักฐาน และต่อมาบุคคลทั้งสองได้จดทะเบียนสมรสกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนจัดแจ้ง วัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ในทะเบียนสมรสให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรสต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับถ้าหากจะมีการสมรสในวันแสดงเจตนาขอทำการสมรส การสมรสนั้นจะตกเป็นโมฆะ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๑ คู่สมรส ต้องอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรส คู่สมรสต้องช่วยเหลืออุปการะ เลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๒ ในกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกันจะเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือทำลายความผาสุกอย่างมากคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุขได้ หรือฝ่ายที่จะต้องรับอันตรายหรือถูกทำลายความผาสุก อาจร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาตให้ตนอยู่ต่างหากในระหว่างที่เหตุนั้น ๆ ยังมีอยู่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะกำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูให้ฝ่ายหนึ่งจ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง ตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่นเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๕ ถ้าคู่สมรสมิได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่าง คู่สมรส ในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้

ถ้าข้อความใดในสัญญาก่อนสมรสขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือระบุให้ใช้กฎหมายประเทศอื่นบังคับเรื่องทรัพย์สินนั้น ข้อความนั้น ๆ เป็นโมฆะ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๙ สัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่คู่สมรสได้ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็นคู่สมรสกันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสียในเวลาใดที่เป็นคู่สมรสกันอยู่ หรือภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ขาดจากการเป็นคู่สมรสกันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๐ ทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส นอกจากที่ได้แยกไว้เป็นสินส่วนตัวย่อมเป็นสินสมรส”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๕ ถ้าสินสมรสใดเป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะร้องขอให้ลงชื่อตนเป็นเจ้าของร่วมกันในเอกสารนั้นก็ได้”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๖ คู่สมรสต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลอดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

(๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

(๔) ให้กู้ยืมเงิน

(๕) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัว เพื่อการกุศล เพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา

(๖) ประนีประนอมยอมความ

(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย

(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๖/๑ คู่สมรสจะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖ ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส

ในกรณีที่สัญญาก่อนสมรสระบุการจัดการสินสมรสไว้แต่เพียงบางส่วนของมาตรา ๑๔๗๖ การจัดการสินสมรสนอกจากที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรสให้เป็นไปตามมาตรา ๑๔๗๖”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๗ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวนบำรุงรักษาสินสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สินสมรส หนี้อันเกิดแต่การฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นหนี้ที่คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๙ การใดที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมร่วมกัน และถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความยินยอม นั้นต้องทำเป็นหนังสือ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๑ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มีอำนาจทำพินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่า ส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๒ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมีอำนาจจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวตามสมควร แก่อัตภาพได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ย่อมผูกพันสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย

ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการบ้านเรือนหรือจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวเป็นที่เสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจนี้เสียได้”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๓ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะกระทำ หรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรสอันพึง เห็นได้ว่าจะเกิดความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๔ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส

(๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด

(๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง

(๓) มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือทำหนี้เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส

(๔) ขัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความเสียหายให้แก่สินสมรส

อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งอนุญาตให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสแต่ผู้เดียว หรือสั่งให้ แยกสินสมรสได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีคำขอ ศาลอาจกำหนดวิธีคุ้มครองชั่วคราว เพื่อจัดการสินสมรสได้ตามที่เห็นสมควร และหากเป็นกรณีฉุกเฉินให้นำบทบัญญัติเรื่องคำขอในเหตุฉุกเฉินตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจในการจัดการสินสมรสของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ตามมาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนั้นหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการสินสมรสนั้นได้ ในกรณีนี้ศาลจะมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๕ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรส โดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วมจัดการในการนั้นได้ ถ้าการทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๘๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๘๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอหรือตามมาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒/๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ หรือเมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรส”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็นคู่สมรสกัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาสีทธิระหว่างคู่สมรสตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้ หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้ โดยเฉพาะให้คู่สมรสฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึด หรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าฤชาธรรมเนียมที่ยังมิได้ชำระตามคำพิพากษาของศาล”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าคู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้ที่นั้นจากสินสมรส และสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๐ หนี้ที่คู่สมรสเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้

(๑) หนี้เกี่ยวแก่การจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวการอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัตภาพ

(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส

(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งคู่สมรสทำด้วยกัน

(๔) หนี้ที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวแต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๑ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สินสมรสน้อยมแยกจากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๒ เมื่อได้แยกสินสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือ มาตรา ๑๕๙๘/๑๓ วรรคสอง แล้ว ให้ส่วนที่แยกออกตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ให้ถือเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นและสินสมรสที่คู่สมรสได้มาโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๔๗๔ (๒) ในภายหลังให้ตกเป็นสินส่วนตัวของ คู่สมรส ฝ่ายละครึ่ง

ดอกผลของสินส่วนตัวที่ได้มาหลังจากที่ได้แยกสินสมรสแล้วให้เป็นสินส่วนตัว”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๒/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๒/๑ ในกรณีที่มีการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล การยกเลิกการแยกสินสมรสให้กระทำได้เมื่อคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอต่อศาล และศาลได้มีคำสั่งให้ยกเลิก แต่ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคัดค้าน ศาลจะสั่งยกเลิกการแยกสินสมรสได้ต่อเมื่อเหตุแห่งการแยกสินสมรสได้สิ้นสุดลงแล้ว

เมื่อมีการยกเลิกการแยกสินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยกสินสมรสสิ้นสุดลงเพราะ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาล มีคำสั่งหรือในวันที่พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ยังคงเป็นสินส่วนตัวต่อไปตามเดิม”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ไม่มีสินสมรสแล้ว คู่สมรสต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับ การบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัวของตน”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๘ การสมรสที่เป็นโมฆะ ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่าง คู่สมรส”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๙ การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือ มาตรา ๑๔๕๘ ไม่ทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนมี คำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นโมฆะ

การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ไม่ทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งผู้สมรส โดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มา เพราะการสมรสก่อนที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นรู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรส เป็นโมฆะ แต่การสมรสที่เป็นโมฆะดังกล่าว ไม่ทำให้คู่สมรสเกิดสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรม ของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง

การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดได้สมรสโดยสุจริตฝ่ายนั้นมีสิทธิเรียกค่าทดแทนได้ และ ถ้าการสมรสที่เป็นโมฆะนั้นทำให้ฝ่ายที่ได้สมรสโดยสุจริตต้องยากจนลง เพราะไม่มีรายได้พอจากทรัพย์สิน หรือจากการงานที่เคยทำอยู่ก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือก่อนที่จะได้รู้ว่าการสมรสของตนเป็นโมฆะ แล้วแต่กรณี ฝ่ายนั้นมีสิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพได้ด้วย สิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๑๕๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สิทธิเรียกร้องค่าทดแทน หรือค่าเลี้ยงชีพตามวรรคสาม มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่ วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับกรณีการสมรสเป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๘ หรือนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ สำหรับกรณีการสมรสเป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๐๔ การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๘ ผู้มีส่วนได้เสียขอให้เพิกถอนการสมรสได้ แต่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ให้ความยินยอมแล้วจะขอให้เพิกถอนการสมรสไม่ได้

ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสจนบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือเมื่อบุคคลมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่า การสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อคู่สมรสได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันทคู่สมรส ประพฤติชั่ว หรือร่วมประเวณีกับผู้อื่นเป็นอาจฉิน อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๒) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประพฤติชั่ว ไม่ว่าความประพฤติชั่วนั้นจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง

(ก) ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง

(ข) ได้รับความดูถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่คงเป็นคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งของฝ่ายที่ประพฤติชั่วอยู่ต่อไป หรือ

(ค) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพ ฐานะ และความเป็นอยู่ร่วมกันฉันทคู่สมรสมาค่านึงประกอบ

อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๓) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทำร้าย หรือทรมาณร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ ถ้าเป็นการร้ายแรง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิด หรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นด้วย และการเป็นคู่สมรสกันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๒) คู่สมรส สมัครใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันทคู่สมรสได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๕) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือไปจากภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปีโดยไม่มีใครทราบแน่ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๖) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควร หรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกันอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ถ้าการกระทำนั้น ถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรส มาคำนึงประกอบอีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๗) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งวิกลจริตตลอดมาเกินสามปี และความวิกลจริตนั้นมีลักษณะ ยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะทนอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๘) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดทัณฑ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๙) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่ง และโรคมีลักษณะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๑๐) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีสภาพร่างกาย ทำให้ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นไม่อาจ ร่วมประเวณีได้ตลอดกาล อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้”

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ๑๔

“มาตรา ๑๕๑๗ เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) และ (๒) ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี ได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำที่เป็นเหตุหย่าานั้น ฝ่ายที่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจ นั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐) ถ้าเกิดเพราะการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่ง นั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุแห่งการผิดทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาล เห็นว่าความประพฤติของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อันเป็นเหตุให้ทำทัณฑ์บนเป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่ สำคัญเกี่ยวแก่การอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรสโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”

มาตรา ๔๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่าโดยความยินยอม ให้คู่สมรสทำความตกลงเป็นหนังสือว่า ฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด

ในกรณีหย่าโดยคำพิพากษาของศาล ให้ศาลซึ่งพิจารณาคดีฟ้องหย่านั้นชี้ขาดด้วยว่า ฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ในการพิจารณาชี้ขาดถ้าศาลเห็นว่ามีเหตุที่จะถอนอำนาจ ปกครองของคู่สมรสนั้นได้ตามมาตรา ๑๕๘๒ ศาลจะถอนอำนาจปกครองของคู่สมรส และสั่งให้ บุคคลภายนอกเป็นผู้ปกครองก็ได้ ทั้งนี้ ให้ศาลคำนึงถึงความผาสุกและประโยชน์ของบุตรนั้นเป็นสำคัญ”

มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าคู่สมรสหย่าโดยความยินยอม ให้ทำความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่า คู่สมรสทั้งสองฝ่าย หรือคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด

ถ้าหย่าโดยคำพิพากษาของศาลหรือในกรณีที่สัญญาหย่ามิได้กำหนดเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรไว้ ให้ศาลเป็นผู้กำหนด”

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น

คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง จะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกิน คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งไปในทำนองประพฤตชั่ว ก็ได้ และคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทนจากบุคคลอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ในทำนอง ประพฤตชั่ว ก็ได้

ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง นั้นจะเรียกค่าทดแทนไม่ได้”

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามที่เห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดู คู่สมรส และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่ากันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรส แต่ในระหว่างคู่สมรส (ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของคู่สมรสตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า

(ข) ถ้าเป็นการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่างคู่สมรสนั้น มีผลย้อนหลังไปถึงวันฟ้องหย่า”

มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้คู่สมรสได้ส่วนเท่ากัน”

มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖๑ บุตรมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของบุพการี”

มาตรา ๔๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖๓ บุตรจำต้องอุปการะเลี้ยงดูบุพการี”

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖๔ บุพการีจำต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตร ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์

บุพการีจำต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วแต่เฉพาะผู้ทุพพลภาพ และหาเลี้ยงตนเองมิได้”

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖๕ การร้องขอค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรหรือขอให้บุตรได้รับการอุปการะเลี้ยงดู โดยประการอื่น นอกจากอัยการจะยกคดีขึ้นว่ากล่าวตามมาตรา ๑๕๖๒ แล้ว บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะนำคดีขึ้นว่ากล่าวก็ได้”

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖๖ บุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะต้องอยู่ใต้อำนาจปกครองของบุพการี อำนาจปกครองอยู่กับบุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตาย
- (๒) ไม่แน่นอนว่าบุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีชีวิตอยู่หรือตาย
- (๓) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลเพราะจิตฟั่นเฟือน
- (๕) ศาลสั่งให้อำนาจปกครองอยู่กับบุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- (๖) บุพการีตกลงกันตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้ตกลงกันได้”

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘๔/๑ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งย่อมมีสิทธิที่จะติดต่อกับบุตรของตนได้ตามควรแก่พฤติการณ์ ไม่ว่าบุคคลใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองก็ตาม”

มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘๕ บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะและไม่มีบุพการีหรือบุพการีถูกถอนอำนาจปกครองเสียแล้วนั้น จะจัดให้มีผู้ปกครองขึ้นในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ก็ได้

ในกรณีที่ผู้ใช้อำนาจปกครองถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนตามมาตรา ๑๕๘๒ วรรคหนึ่ง ศาลจะตั้งผู้ปกครองในส่วนที่ผู้ใช้อำนาจปกครองถูกถอนอำนาจปกครองนั้นก็ได้ หรือในกรณีที่ผู้ใช้อำนาจปกครองถูกถอนอำนาจจัดการทรัพย์สินตามมาตรา ๑๕๘๒ วรรคสอง ศาลจะตั้งผู้ปกครองเพื่อจัดการทรัพย์สินก็ได้”

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘๖ ผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๘๕ นั้น ให้ตั้งโดยคำสั่งศาลเมื่อมีการร้องขอของญาติของผู้เยาว์ อัยการ หรือผู้ซึ่งบุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ที่ตายที่หลังได้ระบุชื่อไว้ในพินัยกรรม ให้เป็นผู้ปกครอง

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๙๐ การตั้งผู้ปกครองนั้นถ้ามีข้อกำหนดพินัยกรรมก็ให้ศาลตั้งตามข้อกำหนดพินัยกรรม เว้นแต่พินัยกรรมนั้นไม่มีผลบังคับหรือบุคคลที่ระบุชื่อไว้ในพินัยกรรมนั้นเป็นบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เป็นผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๘๗”

มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘๗ บุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วอาจถูกตั้งเป็นผู้ปกครองได้ เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งศาลสั่งว่าเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) ผู้ซึ่งเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ผู้ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปกครองผู้เยาว์หรือทรัพย์สินของผู้เยาว์

(๔) ผู้ซึ่งมีหรือเคยมีคดีในศาลกับผู้เยาว์ ผู้บุพการีหรือพี่น้องร่วม บุพการี หรือร่วมแต่บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กับผู้เยาว์

(๕) ผู้ซึ่งบุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ตายได้ทำหนังสือระบุชื่อห้ามไว้มิให้เป็นผู้ปกครอง”

มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘๘/๒๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘๘/๒๑ การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของบุพการีของผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ในกรณีที่บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคนใดคนหนึ่งตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองต้องได้รับความยินยอมของบุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งยังมีอำนาจปกครอง

ถ้าไม่มีผู้มีอำนาจให้ความยินยอมดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคนใดคนหนึ่งหรือทั้งสองคนไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมได้หรือไม่ให้ความยินยอมและการไม่ให้ความยินยอมนั้นปราศจากเหตุผลอันสมควรและเป็นปฏิปักษ์ต่อสุขภาพ ความเจริญ หรือสวัสดิภาพของผู้เยาว์ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือผู้ประสงค์จะขอรับบุตรบุญธรรมหรืออัยการจะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอนุญาตแทนการให้ความยินยอมตามวรรคหนึ่งก็ได้”

มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘๘/๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘๘/๒๒ ในการรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม ถ้าผู้เยาว์เป็นผู้ถูกทอดทิ้ง และอยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์เด็กตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองเด็กให้สถานสงเคราะห์

เด็กเป็นผู้ให้ความยินยอมแทน บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถ้าสถานสงเคราะห์เด็กไม่ให้ความยินยอม ให้นำความในมาตรา ๑๕๔๘/๒๑ วรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๒๘ บุตรบุญธรรมย่อมมีฐานะอย่างเดียวกับบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้รับบุตรบุญธรรมนั้น แต่ไม่สูญเสียสิทธิและหน้าที่ในครอบครัวที่ได้กำเนิดมา ในกรณีเช่นนี้ ให้บุพการีโดยกำเนิดหมดอำนาจปกครองนับแต่วันเวลาที่เด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว”

มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๓๘ ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างคู่สมรส หรือระหว่างบุพการีกับบุตรนั้น ย่อมเรียกจากกันได้เมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดูไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดู หรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดูไม่เพียงพอแก่อัตภาพ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ให้ก็ได้โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์แห่งกรณี”

มาตรา ๖๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๔๘/๔๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๑๕๔๘/๔๒ ให้คู่สมรสที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายนี้ถือเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง กฎหมายและระเบียบอื่นใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่ “สามีภริยา” หรือ “คู่สมรส” หรือ “บิดามารดา” หรือคำอื่นใดในลักษณะเดียวกัน”

มาตรา ๖๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๔๘/๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๑๕๔๘/๔๓ ให้บุพการีตามประมวลกฎหมายนี้ ถือเป็นบุพการีที่ชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง กฎหมาย และระเบียบอื่นใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่ “บุพการี” หรือ “บิดามารดา” หรือ คำอื่นใดในลักษณะเดียวกัน”

มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๐๖ บุคคลดังต่อไปนี้ต้องถูกกำจัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควร คือ

(๑) ผู้ที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำ หรือพยายามกระทำให้เจ้ามรดก หรือผู้มีสิทธิได้รับมรดกก่อนตนถึงแก่ความตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ผู้ที่ได้ฟ้องเจ้ามรดกหาว่าทำความผิดโทษประหารชีวิตและตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่าเจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียนเพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบสิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ที่ฆ่านั้นเป็นคู่สมรสหรือผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรง

(๔) ผู้ที่ฉ้อฉลหรือข่มขู่ให้เจ้ามรดกทำหรือเพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงพินัยกรรม แต่บางส่วนหรือทั้งหมดซึ่งเกี่ยวกับทรัพย์มรดก หรือไม่ให้กระทำการดังกล่าวนั้น

(๕) ผู้ที่ปลอม ทำลาย หรือปิดบังพินัยกรรมแต่บางส่วนหรือทั้งหมด

เจ้ามรดกอาจถอนข้อกำจัดการฐานเป็นผู้ไม่สมควรเสียก็ได้โดยให้อยู่ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร”

มาตรา ๖๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๒๕ ถ้าผู้ตายเป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่งและการปันทรัพย์สินระหว่างผู้ตายกับคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นให้เป็นไป ดังนี้

(๑) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น

(๒) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์มรดกของผู้ตาย ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งบรรพนี้ นอกจากมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘”

มาตรา ๖๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๒๘ คู่สมรสที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน”

มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่การสมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้กำหนดเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสังคมในปัจจุบันที่มีการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกัน อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ ได้กำหนดให้บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุความแตกต่างในเรื่องเพศจะกระทำมิได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในบทบัญญัติเกี่ยวกับเงื่อนไขแห่งการสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา ความเป็นโมฆะของการสมรส การสิ้นสุดแห่งการสมรส สิทธิและหน้าที่ของบิดามารดาและบุตร ความปกครอง บุตรบุญธรรม ค่าอุปการะเลี้ยงดู และมรดก เพื่อรองรับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกันในการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขแห่งการสมรส โดยกำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้ตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๘ ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔๙ ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๐ ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๑ ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๓ ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕๘ และร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๐)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขแห่งการสมรสที่กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้ตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๑ ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๒ และร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๓)

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องทรัพย์สินระหว่างสามีภริยาโดยกำหนดให้คู่สมรสมีสิทธิและหน้าที่ในการจัดการทรัพย์สินร่วมกันเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขแห่งการสมรสที่กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้ตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๕ ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖๙ ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๗๐)

ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๗๕ ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๗๖ ร่างมาตรา ๑๘
 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๗๖/๑ ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๗๗ ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๑๔๗๙ ร่างมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๑ ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๒
 ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๓ ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๔ ร่างมาตรา ๒๕
 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๔/๑ ร่างมาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๕ ร่างมาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๑๔๘๖ ร่างมาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๗ ร่างมาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๘
 ร่างมาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘๙ ร่างมาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๐ ร่างมาตรา ๓๒
 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๑ ร่างมาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๒ ร่างมาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๑๔๙๒/๑ และร่างมาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๓)

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องความเป็นโมฆะของการสมรสเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข
 เพิ่มเติมเงื่อนไขแห่งการสมรสที่กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้
 ตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๘ และร่างมาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙๙)

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการสิ้นสุดแห่งการสมรสเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม
 เงื่อนไขแห่งการสมรสที่กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้ตามกฎหมาย
 (ร่างมาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๔ ร่างมาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐๕ ร่างมาตรา ๔๐
 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๖ ร่างมาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑๗ ร่างมาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๑๕๒๐ ร่างมาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๒๒ ร่างมาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๒๓
 ร่างมาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๓๐ ร่างมาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๓๒ และร่างมาตรา
 ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๓๓)

๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดาและบุตรโดยกำหนดเป็นสิทธิ
 และหน้าที่ของบุพการีและบุตรเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขแห่งการสมรสที่กำหนดให้
 บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้ตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๑๕๖๑ ร่างมาตรา ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๓ ร่างมาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๔
 ร่างมาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๕ ร่างมาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๖๖ และร่างมาตรา ๕๓
 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๘๔/๑)

๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมความปกครองของบิดามารดาและบุตรเป็นความปกครองของ
 บุพการีและบุตร (ร่างมาตรา ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๘๕ ร่างมาตรา ๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๘๖
 และร่างมาตรา ๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๘๗)

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการรับบุตรบุญธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับสิทธิและหน้าที่
 ของบุพการีและบุตร (ร่างมาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ ร่างมาตรา ๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๑๕๙๘/๒๒ และร่างมาตรา ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๒๘)

๒.๙ แก้ไขเพิ่มเติมค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างสามีภริยาเป็นค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่าง
 คู่สมรส แก้ไขเพิ่มเติมค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างบิดามารดากับบุตรเป็นค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างบุพการี
 กับบุตร และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคู่สมรสและบุพการี (ร่างมาตรา ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๙๘/๓๘
 ร่างมาตรา ๖๑ เพิ่มมาตรา ๑๕๙๘/๔๒ และร่างมาตรา ๖๒ เพิ่มมาตรา ๑๕๙๘/๔๓)

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิในการรับมรดกเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขแห่งการสมรสที่กำหนดให้บุคคลสองคนไม่ว่าจะมีเพศสภาพใดสามารถสมรสกันได้ตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๐๖ ร่างมาตรา ๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๒๕ และร่างมาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๒๘)

๒.๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๖)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นางสาวอรุณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน เป็นผู้เสนอ)

รายงานผลการดำเนินการ

เรื่อง การเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่..) พ.ศ.

(ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันเข้าชื่อเสนอ ตามมาตรา ๑๓๓ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

ด้วย นางสาวอรรณวี ชูมาพร กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน ได้ร่วมกันเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๖ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้วินิจฉัยว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการเกี่ยวกับเรื่องที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จากนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมกันเข้าชื่อเสนอกฎหมายปรากฏว่ามีผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายที่มีสิทธิเลือกตั้งและเอกสารหลักฐานครบถ้วน จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน

๒. ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้วินิจฉัยหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เห็นว่าไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๔

๓. ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีบัญชาให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ไม่ต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก่อนบรรจุระเบียบวาระการประชุม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ ประกอบพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๑๓ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการทำนองเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ที่เสนอโดยนายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ได้มีการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายฉบับนั้นอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยอาศัยอำนาจตามประกาศสภาผู้แทนราษฎร เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒ วรรคสอง

๔. ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีบัญชาอนุญาตให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

บัดนี้ จึงถือว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๖๑๑ คน ได้เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ถูกต้องตามมาตรา ๑๓๓ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้ว

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วันที่รับ	๑๓ ต.ค. ๕๖
เลขที่รับ	๒๗ พ.จ. ๕๖
เวลา	๑๓.๓๕ น.

เขียนที่ ๓๓๘๘/๑๐๕๑.ณนพระรวม ๔

แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๔ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตเข้าพบประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อยื่นคำร้องขอเสนอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .. ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวนพร้อมเอกสารการลงลายมือชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและรายชื่อของผู้แทนของผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ สผ ๐๐๑๔/๙๐๐๔ ลงวันที่ ๒๓ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

ตามที่ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาว่าเสนอ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .. มีรูปแบบและสาระสำคัญเป็นไปตามรูปแบบการเสนอกฎหมายแล้ว และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรส่งสำเนาร่างพระราชบัญญัติให้คณะผู้เชิญชวนเพื่อดำเนินการชักชวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมลงลายมือชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติ การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๔ นั้น

บัดนี้ ข้าพเจ้านางสาวอรรณพ ชุมภาพร ในฐานะผู้เชิญชวน และคณะผู้เชิญชวน จำนวน ๑๑,๙๐๖ คน ได้ดำเนินการชักชวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งร่วมเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติเรียบร้อยแล้ว จึงขออนุญาตเข้าพบประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อยื่นคำร้องขอเสนอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .. พร้อมเอกสารการลงลายมือชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑ ชุด และบัญชีรายชื่อของผู้แทน ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ณ อาคารรัฐสภา (เกียกกาย) ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร หรือวันเวลาใดที่ประธานรัฐสภาเห็นสมควร

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นางสาวอรรณพ ชุมภาพร)

ผู้เชิญชวนเสนอกฎหมาย

กลุ่มงานระเบียบวาระ
รับที่ ๓๕๑, ๒๕๖๖
วันที่ ๑๔ / ๑๓ / ๖๖ เวลา ๑๑.๓๐ น.

โทร. ๐๖๓ ๓๔๓ ๒๔๓๕

กลุ่มงานเข้าชื่อเสนอกฎหมาย
รับที่ ๕๐ ๒๕๖๖
วันที่ ๒๗.๑๑.๖๖ เวลา ๑๕.๓๐ น.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงาน
รับที่ ๓๓๗ ๒๕๖๖
วันที่ ๒๗, ๑๑.๑๑.๖๖ เวลา ๑๕.๑๖
ส่งกลุ่มงาน ๖๗ ๖๑๑

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย สามารถจดทะเบียนสมรสได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๑๔๔๘)

(๒) ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย สามารถจดทะเบียนสมรสกันได้ และเมื่อนายทะเบียนได้บันทึกความยินยอมแล้ว ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย เป็นคู่สมรส ที่ชอบด้วยกฎหมายแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๑๔๕๘)

(๓) ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลายที่จดทะเบียนสมรสกันแล้ว ต้องอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรส (มาตรา ๑๔๖๑)

(๔) ให้คู่สมรสที่รับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นบุพการีที่ชอบด้วยกฎหมาย (บรรพ ๕ ลักษณะ ๒ หมวด ๒)

(๕) ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย ซึ่งจดทะเบียนสมรส เป็นคู่สมรสตามกฎหมาย สามารถรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้นำบทบัญญัติ บรรพ ๕ ลักษณะ ๒ หมวด ๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยสิทธิหน้าที่ของบิดามารดา บุพการี และบุตร มาบังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๕๔๘/๒๘)

(๖) ให้บุคคลสองคนทั้งคู่รักต่างเพศ คู่รักเพศเดียวกัน และคู่รักเพศหลากหลาย ซึ่งจดทะเบียนสมรส เป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย มีสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ เช่นเดียวกับ คู่สมรสชายและหญิง และบัญญัติบทเฉพาะกาลให้ คู่สมรสเพศเดียวกันที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ถือเป็น “คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย” บทบัญญัติใด ๆ ตามประมวลกฎหมายพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง และระเบียบ อื่น ๆ ที่บัญญัติให้สิทธิแก่ “สามีภริยา” หรือ “คู่สมรส” หรือ “บิดามารดา” ให้หมายความรวมถึง “คู่สมรส” และ “บุพการี” (มาตรา ๑๕๔๘/๔๒ และ ๑๕๔๘/๔๓)

เหตุผล

โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้บุคคลเพศชายและเพศหญิงตามเพศกำเนิดเท่านั้นที่จะจดทะเบียนสมรสเป็นคู่สมรสตามกฎหมาย ทำให้บุคคลที่มีรสนิยมทางเพศแตกต่างจากรสนิยมแบบรักต่างเพศ เช่น บุคคลรักเพศเดียวกัน บุคคลข้ามเพศ หรือ บุคคลรักได้ทั้งสองเพศ หรือ บุคคลเพศหลากหลายไม่สามารถจดทะเบียนสมรสและเป็นคู่สมรสตามกฎหมายได้ ทำให้บุคคลเหล่านั้นประสบปัญหาจากการขาดการรับรองสิทธิต่าง ๆ ที่เกิดจากการจดทะเบียนสมรส เช่น สิทธิในการรับบุตร บุญธรรมร่วมกัน สิทธิในการจัดการทรัพย์สิน สิทธิในการเป็นทายาทโดยธรรมในการรับ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๒

มรดกจากคู่ชีวิต จึงจำเป็นต้องแก้ไขโดยใช้ภาษาที่เป็นกลางทางเพศภาวะในการยินยอมให้บุคคลทุกเพศกำเนิด ทุกศาสนาทางเพศ และทุกอัตลักษณ์ทางเพศ สามารถเข้าถึง และจดทะเบียนสมรสเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย และหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จึงจำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๓

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันพ้นกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อบุคคลสองคนมีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว แต่
ในกรณีมีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสจะกระทำมิได้ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นบุคคลวิกลจริตหรือ
เป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๐ บุคคลสองคน ซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาก็ดี เป็น
พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาก็ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติดังกล่าว
มานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะเป็ญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๔

“มาตรา ๑๔๕๒ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๓ หญิงที่ คู่สมรส ตายหรือที่การสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่นจะทำการสมรสใหม่ได้ต่อเมื่อการสิ้นสุดแห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่าสามร้อยสิบวัน เว้นแต่

- (๑) คลอดบุตรแล้วในระหว่างนั้น
- (๒) สมรสกับคู่สมรสเดิม
- (๓) มีใบรับรองแพทย์ประกาศนียบัตรหรือปริญญาซึ่งเป็นผู้ประกอบการรักษาโรคในสาขาเวชกรรมได้ตามกฎหมายว่ามีได้มีครรภ์ หรือ
- (๔) มีคำสั่งของศาลให้สมรสได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อ บุคคลสองคน ยินยอมเป็นคู่สมรสกัน และต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้เพราะ บุคคล ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรบหรือสงคราม ถ้า บุคคลทั้งสอง นั้นได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อหน้าบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวแจ้งการแสดงเจตนาขอทำการสมรสของ บุคคลทั้งสอง นั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมา บุคคลทั้งสอง ได้จดทะเบียนสมรสกันในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนจดทะเบียน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ในทะเบียนสมรสให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรสต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับถ้าหากจะมีการสมรสในวันแสดงเจตนาขอทำการสมรส การสมรสนั้นจะตกเป็นโมฆะ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๑ คู่สมรส ต้องอยู่กินด้วยกันฉันคู่สมรส คู่สมรสต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน”

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๕

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๒ ในกรณีที่ คู่สมรส ไม่สามารถที่จะอยู่กิน ด้วยกันฉัน คู่สมรส โดยปกติ สุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกันจะเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือทำลายความผาสุกอย่างมาก คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ที่ไม่สามารถที่จะ อยู่กิน ด้วยกันฉัน คู่สมรส โดยปกติสุขได้ หรือฝ่าย ที่จะต้องรับอันตรายหรือถูกทำลายความผาสุก อาจร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาตให้ตนอยู่ต่างหาก ในระหว่างที่เหตุนั้น ๆ ยังมีอยู่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะกำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดู ให้ฝ่ายหนึ่งจ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นคนไร้ความสามารถหรือ เสมือนไร้ความสามารถ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสีย หรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่นเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๕ ถ้า คู่สมรส มิได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่าง คู่สมรส ในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้

ถ้าข้อความใดในสัญญาก่อนสมรสขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ของประชาชน หรือระบุให้ใช้กฎหมายประเทศอื่นบังคับเรื่องทรัพย์สินนั้น ข้อความนั้น ๆ เป็นโมฆะ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖๙ สัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่ คู่สมรส ได้ทำไว้ต่อกันในระหว่าง เป็น คู่สมรส กันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสียในเวลาใดที่เป็น คู่สมรส กันอยู่ หรือภายในกำหนด หนึ่งปีนับแต่วันที่ขาดจากการเป็น คู่สมรส กันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิ ของบุคคลภายนอก ผู้ทำการโดยสุจริต”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๐ ทรัพย์สินระหว่าง คู่สมรส นอกจากที่ได้แยกไว้เป็นสินส่วนตัวย่อมเป็น สินสมรส”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๖

“มาตรา ๑๔๗๕ ถ้าสินสมรสใดเป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะร้องขอให้ลงชื่อตนเป็นเจ้าของรวมกันในเอกสารนั้นก็ได้”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๖ คู่สมรส ต้องจัดการสินสมรสรวมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้
 - (๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์
 - (๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี
 - (๔) ให้กู้ยืมเงิน
 - (๕) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัว เพื่อการกุศลเพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา
 - (๖) ประนีประนอมยอมความ
 - (๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย
 - (๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล
- การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่ยกเว้นไว้ในวรรคหนึ่ง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๖/๑ คู่สมรส จะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่ยกเว้นไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖ ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส

ในกรณีที่สัญญาก่อนสมรสระบุการจัดการสินสมรสไว้แต่เพียงบางส่วนของมาตรา ๑๔๗๖ การจัดการสินสมรสนอกจากที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรสให้เป็นไปตามมาตรา ๑๔๗๖”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๗ คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวนบำรุงรักษาสินสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สินสมรส นั้นอันเกิดแต่การฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นหน้าที่ คู่สมรส เป็นลูกหนี้ร่วมกัน”

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๗

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๗๙ การใดที่ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กระทำ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมร่วมกัน และถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๑ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่มีอำนาจทำพินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๒ ในกรณีที่ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมีอำนาจจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว ตามสมควรแก่สภาพได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ย่อมผูกพันสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย

ถ้า คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จัดการบ้านเรือนหรือจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว เป็นที่เสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจนี้เสียได้”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๓ ในกรณีที่ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้า คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะกระทำ หรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรส อันพึงเห็นได้ว่าจะเกิดความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๔ ถ้า คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส

(๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด

(๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง

(๓) มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือทำหนี้เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส

(๔) ขัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความเสียหายให้แก่สินสมรส

อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งอนุญาตให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสแต่ผู้เดียว หรือสั่งให้ แยกสินสมรสได้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๘

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีคำขอ ศาลอาจกำหนดวิธีคุ้มครองชั่วคราว เพื่อจัดการสินสมรสได้ตามที่เห็นสมควร และหากเป็นกรณีฉุกเฉินให้นำบทบัญญัติเรื่องคำขอในเหตุฉุกเฉินตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๔/๑ ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจในการจัดการสินสมรสของ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ตามมาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่งการนั้นหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการสินสมรสนั้นได้ ในกรณีศาลจะมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๕ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรส โดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วมจัดการในการนั้นได้ ถ้าการที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๖ เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๘๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๘๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอหรือตามมาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒/๑ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๑๗ หรือเมื่อ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดทะเบียนในทะเบียนสมรส”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๗ ในระหว่างที่เป็น คู่สมรส กัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือรักษาสិทธิระหว่าง คู่สมรส ตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้ โดยเฉพาะให้ คู่สมรส ฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึด หรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดู และค่าฤชาธรรมเนียมที่ยังมิได้ชำระตามคำพิพากษาของศาล”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๘ ถ้า คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๕

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘๙ ถ้า คู่สมรส เป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้จากสินสมรส และสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๐ หนี้ที่ คู่สมรส เป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่ คู่สมรสฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง ก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรสดังต่อไปนี้

(๑) หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควร แก้อัตภาพ

(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส

(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่ง คู่สมรส ทำด้วยกัน

(๔) หนี้ที่ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวแต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๑ ถ้า คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องคำพิพากษาให้ล้มละลายสินสมรสนั้น ย่อมแยกจากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๒ เมื่อได้แยกสินสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙๑ หรือ มาตรา ๑๔๙๘/๑๗ วรรคสองแล้ว ให้ส่วนที่แยกออกตกเป็นสินส่วนตัวของ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ให้ถือเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของฝ่ายนั้น และสินสมรสที่คู่สมรสได้มาโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๔๗๔ (๒) ในภายหลัง ให้ตกเป็นสินส่วนตัวของ คู่สมรส ฝ่ายละครึ่ง

ดอกผลของสินส่วนตัวที่ได้มาหลังจากที่ได้แยกสินสมรสแล้วให้เป็นสินส่วนตัว”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๒/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๒/๑ ในกรณีที่มีการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล การยกเลิกการแยกสินสมรสให้กระทำได้เมื่อ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ร้องขอต่อศาล และศาลได้มีคำสั่งให้ยกเลิก แต่ถ้า คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คัดค้านศาลจะสั่งยกเลิกการแยกสินสมรสได้ต่อเมื่อเหตุแห่งการแยกสินสมรสได้สิ้นสุดลงแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๑๐

เมื่อมีการยกเลิกการแยกสินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยกสินสมรสสิ้นสุดลงเพราะ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งหรือในวันที่พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ยังคงเป็นสินส่วนตัวต่อไปตามเดิม”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ไม่มีสินสมรสแล้ว คู่สมรสต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่ายสำหรับการบ้วนเรือนตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัวของตน”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๘ การสมรสที่เป็นโมฆะ ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙๙ การสมรสที่เป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือ มาตรา ๑๔๕๘ ไม่ทำให้ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นโมฆะ

การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ไม่ทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มา เพราะการสมรสก่อนที่ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง นั้นรู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ แต่การสมรสที่เป็นโมฆะดังกล่าว ไม่ทำให้คู่สมรสเกิดสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง

การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๘ หรือ ฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดได้สมรสโดยสุจริตฝ่ายนั้นมีสิทธิเรียกค่าทดแทนได้ และถ้า การสมรสที่เป็นโมฆะนั้นทำให้ฝ่ายที่ได้สมรสโดยสุจริตต้องยากจนลงเพราะไม่มีรายได้พอจาก ทรัพย์สิน หรือจากการงานที่เคยทำอยู่ก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือก่อนที่จะรู้ว่าการสมรสของตนเป็นโมฆะแล้วแต่กรณี ฝ่ายนั้นมีสิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพได้ด้วย สิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพในกรณีนี้ ให้นำ มาตรา ๑๕๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สิทธิเรียกร้องค่าทดแทน หรือค่าเลี้ยงชีพตามวรรคสาม มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่ วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับกรณีการสมรสเป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๘ หรือนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ สำหรับกรณี การสมรสเป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประณามสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๑๑

“มาตรา ๑๕๐๔ การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๘ ผู้มีส่วนได้เสียขอให้เพิกถอนการสมรสได้ แต่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ให้ความยินยอมแล้วจะขอให้เพิกถอนการสมรสไม่ได้

ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสจน บุคคลใดบุคคลหนึ่ง มีอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือเมื่อหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่า การสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่วันที่สมรส”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อ คู่สมรส ได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อุบัติการเลี้ียงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉนั้น คู่สมรส ประพฤติชั่ว หรือร่วมประเวณีกับผู้อื่นเป็นอาจฉน อฉกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๒) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ประพฤติชั่ว ไม่ว่าความประพฤติชั่วนั้นจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อฉกฝ่ายหนึ่ง

(ก) ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง

(ข) ได้รับความดูถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่คฉงเป็น คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งของฝ่ายที่ประพฤติชั่วอยู่ต่อไป หรือ

(ค) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพ ฐานะ และความเป็นอยู่ร่วมกันฉนั้น คู่สมรส มาค่านฉงประกอบ

อฉกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๓) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทำร้าย หรือทรมาณร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาท หรือเหยียดหยามอฉกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอฉกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ ถ้าเป็นการร้ายแรง อฉกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จฉงใจละทิ้งร้างอฉกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อฉกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อฉกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำผิดหรือยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำผิดนั้นด้วย และการเป็น คู่สมรส กันต่อไปจะเป็นเหตุให้อฉกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร อฉกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๒) คู่สมรส สมัครใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉนั้น คู่สมรส ได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๑๒

(๕) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือไปจากภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปีโดยไม่มีใครทราบแน่ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๖) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง ตามสมควรหรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็น คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กันอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันคู่สมรส มาค้ำนึ่งประกอบอีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๗) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง วิกลจริตตลอดมาเกินสามปี และความวิกลจริตนั้นมีลักษณะยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะทนอยู่ร่วมกันฉัน คู่สมรส ต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๘) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผิดทัณฑ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๙) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นโรคติดต่อย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่ง และโรคมีลักษณะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๑๐) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีสภาพร่างกาย ทำให้ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นไม่อาจร่วมประเวณีได้ตลอดกาล อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้”

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๑๗ เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) และ (๒) ถ้า คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแล้วแต่กรณี ได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำที่เป็นเหตุหย่านั้น ฝ่ายที่ยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐) ถ้าเกิดเพราะการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่งอีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุแห่งการผิดทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่าความประพฤติของ คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อันเป็นเหตุให้ทำทัณฑ์บนเป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่การอยู่ร่วมกันฉัน คู่สมรส โดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้”

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๐ ในกรณีหย่าโดยความยินยอม ให้ คู่สมรส ทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด

ในกรณีหย่าโดยคำพิพากษาของศาล ให้ศาลซึ่งพิจารณาคดีฟ้องหย่านั้นชี้ขาดด้วยว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ในการพิจารณาชี้ขาดถ้าศาลเห็นว่ามิเหตุที่จะถอนอำนาจปกครองของคู่สมรสนั้นได้ตามมาตรา ๑๕๘๒ ศาลจะถอนอำนาจปกครองของคู่สมรส และสั่งให้บุคคลภายนอกเป็นผู้ปกครองก็ได้ ทั้งนี้ ให้ศาลค้ำนึ่งถึงความผาสุกและประโยชน์ของบุตรนั้นเป็นสำคัญ”

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๑๓

มาตรา ๔๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๒ ถ้า คู่สมรส หย่าโดยความยินยอม ให้ทำความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่า คู่สมรส ทั้งสองฝ่าย หรือ คู่สมรส ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด

ถ้าหย่าโดยคำพิพากษาของศาลหรือในกรณีที่สัญญาหย่ามิได้กำหนดเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรไว้ ให้ศาลเป็นผู้กำหนด”

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒๓ เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจาก คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น

คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง จะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกิน คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ไปในทำนองประพฤตชั่ว ก็ได้ และคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะเรียกค่าทดแทนจากบุคคลอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับ คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง ในทำนอง ประพฤตชั่ว ก็ได้ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง นั้นจะเรียกค่าทดแทนไม่ได้”

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามที่เห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พิทกาศัย การอุปการะเลี้ยงดู คู่สมรส และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร”

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่ากันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของ คู่สมรสแต่ในระหว่าง คู่สมรส

(ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของ คู่สมรส ตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า

(ข) ถ้าเป็นการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่าง คู่สมรส นั้น มีผลย้อนหลังไปถึงวันฟ้องหย่า”

มาตรา ๔๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้ คู่สมรส ได้ส่วนเท่ากัน”

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๑๔

มาตรา ๔๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖๑ บุตรมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของ บุพการี”

มาตรา ๔๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖๓ บุตรจำต้องอุปการะเลี้ยงดู บุพการี”

มาตรา ๕๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖๔ บุพการีจำต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตร ในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ บุพการีจำต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วแต่เฉพาะผู้ทุพพลภาพ และหาเลี้ยงตนเองมิได้”

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖๕ การร้องขอค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรหรือขอให้บุตรได้รับการอุปการะเลี้ยงดูโดยประการอื่น นอกจากอัยการจะยกคดีขึ้นว่ากล่าวตามมาตรา ๑๕๖๒ แล้ว บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะนำคดีขึ้นว่ากล่าวก็ได้”

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖๖ บุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะต้องอยู่ใต้อำนาจปกครองของบุพการี อำนาจปกครองอยู่กับ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ตาย
- (๒) ไม่แน่นอนว่า บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีชีวิตอยู่หรือตาย
- (๓) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลเพราะจิตฟั่นเฟือน
- (๕) ศาลสั่งให้อำนาจปกครองอยู่กับ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- (๖) บุพการี ตกลงกันตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้ตกลงกันได้”

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘๔/๑ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ย่อมมีสิทธิที่จะติดต่อกับบุตรของตนได้ตามควรแก่พฤติการณ์ ไม่ว่าบุคคลใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองก็ตาม”

รัฐธรรมนูญ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๑๕

มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘๕ บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะและไม่มี บุพการี หรือ บุพการี ถูกถอนอำนาจปกครองเสียแล้วนั้น จะจัดให้มีผู้ปกครองขึ้นในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ก็ได้

ในกรณีที่ผู้ใช้อำนาจปกครองถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนตามมาตรา ๑๕๘๒ วรรคหนึ่ง ศาลจะตั้งผู้ปกครองในส่วนที่ผู้ใช้อำนาจปกครองถูกถอนอำนาจปกครองนั้นก็ได้ หรือในกรณีที่ผู้ใช้อำนาจปกครองถูกถอนอำนาจจัดการทรัพย์สินตามมาตรา ๑๕๘๒ วรรคสอง ศาลจะตั้งผู้ปกครองเพื่อจัดการทรัพย์สินก็ได้”

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘๖ ผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๘๕ นั้น ให้ตั้งโดยคำสั่งศาลเมื่อมีการร้องขอของญาติของผู้เยาว์ อัยการ หรือผู้ซึ่ง บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ที่ตายที่หลังได้ระบุชื่อไว้ในพินัยกรรม ให้เป็นผู้ปกครอง

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๙๐ การตั้งผู้ปกครองนั้นถ้ามีข้อกำหนดพินัยกรรมก็ให้ศาลตั้งตามข้อกำหนดพินัยกรรม เว้นแต่พินัยกรรมนั้นไม่มีผลบังคับหรือบุคคลที่ระบุชื่อไว้ในพินัยกรรมนั้นเป็นบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เป็นผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๘๗”

มาตรา ๕๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘๗ บุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วอาจถูกตั้งเป็นผู้ปกครองได้ เว้นแต่

- (๑) ผู้ซึ่งศาลสั่งว่าเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) ผู้ซึ่งเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) ผู้ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปกครองผู้เยาว์หรือทรัพย์สินของผู้เยาว์
- (๔) ผู้ซึ่งมีหรือเคยมีคดีในศาลกับผู้เยาว์ ผู้บุพการีหรือพี่น้องร่วม บุพการี หรือร่วมแต่บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กับผู้เยาว์
- (๕) ผู้ซึ่ง บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ที่ตายได้ทำหนังสือระบุชื่อห้ามไว้มิให้เป็นผู้ปกครอง”

มาตรา ๕๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๙๘/๒๑ การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมจะกระทำต่อเมื่อได้รับความยินยอมของบุพการีของผู้ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรม ในกรณีที่ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คนใดคนหนึ่งตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองต้องได้รับความยินยอมของ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งยังมีอำนาจปกครอง

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๑๖

ถ้าไม่มีผู้มีอำนาจให้ความยินยอมดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คนใดคนหนึ่งหรือทั้งสองคนไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมได้หรือไม่ให้ความยินยอม และการไม่ให้ความยินยอมนั้นปราศจากเหตุผลอันสมควรและเป็นปฏิปักษ์ต่อสุขภาพ ความเจริญ หรือสวัสดิภาพของผู้เยาว์ บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือผู้ประสงค์จะขอรับบุตรบุญธรรมหรืออัยการจะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอนุญาตแทนการให้ความยินยอมตามวรรคหนึ่งก็ได้”

มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๒๒ ในการรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม ถ้าผู้เยาว์เป็นผู้ถูกทอดทิ้ง และอยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์เด็กตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองเด็ก ให้สถานสงเคราะห์เด็กเป็นผู้ให้ความยินยอมแทน บุพการีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถ้าสถานสงเคราะห์เด็กไม่ให้ความยินยอมให้นำความในมาตรา ๑๕๔๘/๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๕๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๒๘ บุตรบุญธรรมย่อมมีฐานะอย่างเดียวกับบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้รับบุตรบุญธรรมนั้น แต่ไม่สูญเสียสิทธิและหน้าที่ในครอบครัวที่ได้กำเนิดมา ในกรณีเช่นนี้ ให้บุพการีโดยกำเนิดหมดอำนาจปกครองนับแต่วันเวลาที่เด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว”

มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔๘/๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔๘/๓๘ ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่าง คู่สมรส หรือระหว่าง บุพการีกับบุตรนั้น ย่อมเรียกจากกันได้ในเมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดูไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดูไม่เพียงพอแก่อัตภาพ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ให้ก็ได้ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์แห่งกรณี”

มาตรา ๖๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๐๖ บุคคลดังต่อไปนี้ต้องถูกกำจัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควร คือ

(๑) ผู้ที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำ หรือพยายามกระทำให้เจ้ามรดก หรือผู้มีสิทธิได้รับมรดกก่อนตนถึงแก่ความตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ผู้ที่ได้ฟ้องเจ้ามรดกหาว่าทำความผิดโทษประหารชีวิตและตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียน เพื่อเป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ แต่ข้อนี้มีให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบสิบหกปีบริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชื่อนั้นเป็น คู่สมรส หรือผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตนโดยตรง

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๑๓

(๔) ผู้ที่ฉ้อฉลหรือข่มขู่ให้เจ้ามรดกทำ หรือเพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงพินัยกรรมแต่บางส่วนหรือทั้งหมดซึ่งเกี่ยวกับทรัพย์มรดก หรือไม่ให้กระทำการดังกล่าวนั้น

(๕) ผู้ที่ปลอม ทำลาย หรือปิดบังพินัยกรรมแต่บางส่วนหรือทั้งหมด เจ้ามรดกอาจถอนข้อก้ำจัดฐานเป็นผู้ไม่สมควรเสียก็ได้โดยให้อภัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษร”

มาตรา ๖๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๒๕ ถ้าผู้ตายเป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่งและการปิ่นทรัพย์สินระหว่างผู้ตายกับคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นให้เป็นไปดังนี้

(๑) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่าง คู่สมรส ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น

(๒) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์มรดกของผู้ตาย ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติ แห่งบรรพนี้ นอกจากมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘”

มาตรา ๖๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๒๘ คู่สมรส ที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน”

มาตรา ๖๔ ให้เพิ่มความในมาตรา ๑๕๙๘/๔๒ ดังนี้

“มาตรา ๑๕๙๘/๔๒ ให้อุปสมรสที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายนี้ ถือเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง กฎหมาย และระเบียบ อื่นใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่ “สามีภริยา” หรือ “คู่สมรส” หรือ “บิดามารดา” หรือ คำอื่นใดในลักษณะเดียวกัน”

มาตรา ๖๕ ให้เพิ่มความในมาตรา ๑๕๙๘/๔๓ ดังนี้

มาตรา ๑๕๙๘/๔๓ ให้อุปการีตามประมวลกฎหมายนี้ ถือเป็นบุพการี ที่ชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง กฎหมาย และระเบียบ อื่นใดที่บัญญัติให้สิทธิและหน้าที่แก่ “บุพการี” หรือ “บิดามารดา” หรือ คำอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๑๘

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีหลายมาตราที่ขัดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ วรรคสาม ซึ่งทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติเนื่องจากเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติในบรรพ ๕ และ ๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งให้สิทธิเฉพาะชายและหญิงสมรสกันได้ตามกฎหมายเท่านั้น ทำให้คนรักเพศเดียวกัน คนรักข้ามเพศ คนรักเพศหลากหลาย ไม่สามารถเข้าถึงสิทธิ จึงขอเสนอแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ ๕ และ ๖ เพื่อขยายสิทธิคุ้มครองให้ทุกคน ได้รับการรับรองสิทธิต่าง ๆ อันได้แก่ สิทธิในการจดทะเบียนสมรส สิทธิในการจัดการทรัพย์สิน สิทธิในการเป็น ทายาทโดยธรรม การดูแล การมีบุตรและรับบุตรบุญธรรม ในการรับมรดกจากคู่สมรส เป็นต้น เพื่อให้ทุกคนได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย ตามหลักของความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย และหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

๒. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

(๑) รับรองความสัมพันธ์ทางแพ่ง ระหว่างบุคคลสองคน โดยมีเงื่อนไขอนุญาต ให้บุคคลทุกคน ทุกเพศกำเนิด รสนิยมทางเพศ และ อัตลักษณ์ทางเพศ จดทะเบียนสมรส เป็น “คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย” มีศักดิ์และสิทธิทางแพ่งตามกฎหมายทุกประการ รวมถึงศักดิ์ และ สิทธิตามประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎหมายอื่น กฎกระทรวง ระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ

(๒) บัญญัติข้อห้ามในการสมรส การสมรสที่เป็นโหมะและโหมยะ

(๓) บัญญัติสิทธิและหน้าที่ ให้คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย จัดการทรัพย์สิน และหนี้สินร่วมกัน ระหว่างที่ใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน

(๔) บัญญัติสิทธิและหน้าที่ ให้คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับการมีบุตร และ ปกครองบุตรร่วมกัน ให้สิทธิในการรับบุตรบุญธรรมร่วมกัน ให้สิทธิในการปกครองบุตรที่ติดตาม กับคู่สมรสอีกฝ่าย และให้ “บุพการีต่างเพศ” “บุพการีเพศเดียวกัน” และ “บุพการีเพศหลากหลาย” มีอำนาจปกครองบุตรร่วมกันได้

(๕) บัญญัติสิทธิและหน้าที่ ให้คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย สามารถดำเนินการ หรือ มีบุตรโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ และให้ “บุพการีต่างเพศ” “บุพการีเพศเดียวกัน” และ “บุพการีเพศหลากหลาย” มีอำนาจ ปกครองบุตรร่วมกันได้

(๖) บัญญัติสิทธิให้คู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นทายาทโดยธรรม มีสิทธิในการ รับมรดกของคู่สมรสอีกฝ่ายที่เสียชีวิต

(๗) บัญญัติเงื่อนไขระหว่างคู่สมรสว่าด้วย การสิ้นสุดการสมรส การเพิกถอนการสมรส การหย่าขาดจากการสมรส การจัดการทรัพย์สินหลังสิ้นสุดการสมรส การเรียกค่าทดแทนค่าอุปการะเลี้ยงดูหลังสิ้นสุดการสมรส

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๑๕

(๘) บัญญัติพิเศษเฉพาะกาล ให้ประมวลกฎหมาย พระราชบัญญัติ กฎหมายอื่น กฎกระทรวง กฎระเบียบ ที่บัญญัติอ้างอิงคำว่า “คู่สมรส” “สามีภริยา” และ “บิดามารดา” ให้หมายความรวมถึง “คู่สมรสที่ต่างเพศ” “คู่สมรสที่เพศเดียวกัน” “คู่สมรสที่เพศหลากหลาย” และ “บุพการีต่างเพศ” “บุพการีเพศเดียวกัน” “บุพการีเพศหลากหลาย”

(๙) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจ ในการ ออกกฎกระทรวง กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยกฎกระทรวงและระเบียบที่เกี่ยวข้องพึงมี แนวนโยบาย เดียวกัน ปราศจากการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานความเสมอภาคเช่นเดียวกับคู่สมรสต่างเพศ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

บรรพ ๑
หลักทั่วไป

ลักษณะ ๒
บุคคล

หมวด ๑
บุคคลธรรมดา

ส่วนที่ ๓
ภูมิลำเนา

มาตรา ๔๓ ภูมิลำเนาของสามีและภริยา ได้แก่ถิ่นที่อยู่ซึ่งสามีและภริยาอยู่กิน
ด้วยกันฉันสามีภริยา เว้นแต่สามีหรือภริยาได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่ามีภูมิลำเนาแยกต่างหากจากกัน

ลักษณะ ๖
อายุความ

หมวด ๑
บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๑๙๓/๒๒ อายุความสิทธิเรียกร้องระหว่างสามีภริยา ถ้าจะครบกำหนดก่อน
หรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง อายุความนั้นยังไม่ครบกำหนดจนกว่าจะครบหนึ่งปี
นับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บรรพ ๕

กรอบครีว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลักษณะ ๑

การสมรส

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การหมั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔๓๕ การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว การหมั้นที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติวรรคหนึ่งเป็นโมฆะ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔๓๖^{๑๐๖} ผู้เยาว์จะทำการหมั้นได้ต้องได้รับความยินยอมของบุคคล

ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) บิดาและมารดา ในกรณีที่มิทั้งบิดามารดา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) บิดาหรือมารดา ในกรณีที่มารดาหรือบิดาตายหรือถูกถอนอำนาจปกครอง

หรือไม่อยู่ในสภาพหรือฐานะที่อาจให้ความยินยอม หรือโดยพฤติการณ์ผู้เยาว์ไม่อาจขอความยินยอมจากมารดาหรือบิดาได้

(๓) ผู้รับบุตรบุญธรรม ในกรณีที่ผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๔) ผู้ปกครอง ในกรณีที่ไม่มีบุคคลซึ่งอาจให้ความยินยอมตาม (๑) (๒) และ (๓)

หรือมีแต่บุคคลดังกล่าวถูกถอนอำนาจปกครอง

การหมั้นที่ผู้เยาว์ทำโดยปราศจากความยินยอมดังกล่าวเป็นโมฆะ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔๓๗^{๑๐๗} การหมั้นจะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายชายได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอัน

เป็นของหมั้นให้แก่หญิงเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับหญิงนั้น

เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้นตกเป็นสิทธิแก่หญิง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สิ้นสุด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่ายชายให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครอง

ฝ่ายหญิง แล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่หญิงยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรสโดยมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๐๕} บรรพ ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้บรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ได้ตรารวชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๙

^{๑๐๖} มาตรา ๑๔๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๐๗} มาตรา ๑๔๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

หญิงหรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายหญิงต้องรับผิดชอบ ทำให้ชายไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับหญิงนั้น ฝ่ายชายเรียกสินสอดคืนได้

ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือสินสอดตามหมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ ถึง มาตรา ๔๑๘ แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยลาภมิควรได้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๓๘ การหมั้นไม่เป็นเหตุที่จะร้องขอให้ศาลบังคับให้สมรสได้ ถ้าได้มี ข้อตกลงกันว่าว่าจะให้เบี้ยปรับในเมื่อผิดสัญญาหมั้น ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๑๔๓๙^{๑๐๘} เมื่อมีการหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้นอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิ เรียกให้รับผิดชอบค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืนของหมั้นแก่ฝ่ายชายด้วย

มาตรา ๑๔๔๐ ค่าทดแทนนั้นอาจเรียกได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแห่งชายหรือหญิงนั้น
- (๒) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการ ในฐานะเช่นบิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรสโดยสุจริตและตาม สมควร

(๓) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอัน เกี่ยวแก่อำชีพหรือทางทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มีการสมรส

ในกรณีที่หญิงเป็นผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่ หญิงนั้นเป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็นส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่หญิงพึงได้รับ หรือศาลอาจให้ค่า ทดแทนโดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่หญิงนั้นก็ได้

มาตรา ๑๔๔๑^{๑๐๙} ถ้าคู่หมั้นฝ่ายหนึ่งตายก่อนสมรส อีกฝ่ายหนึ่งจะเรียกร้องค่า ทดแทนมิได้ ส่วนของหมั้นหรือสินสอดนั้นไม่ว่าชายหรือหญิงตาย หญิงหรือฝ่ายหญิงไม่ต้องคืนให้แก่ ฝ่ายชาย

มาตรา ๑๔๔๒ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่หญิงคู่หมั้นทำให้ชายไม่สมควรสมรส กับหญิงนั้น ชายมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้และให้หญิงคืนของหมั้นแก่ชาย

มาตรา ๑๔๔๓ ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ชายคู่หมั้นทำให้หญิงไม่สมควรสมรส กับชายนั้น หญิงมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้โดยมิต้องคืนของหมั้นแก่ชาย

^{๑๐๘} มาตรา ๑๔๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พยานิชัย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๐๙} มาตรา ๑๔๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พยานิชัย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

-

มาตรา ๑๔๔๔ ถ้าเหตุอันทำให้คู่หมั้นบอกเลิกสัญญาหมั้นเป็นเพราะการกระทำชั่วอย่างร้ายแรงของคู่หมั้นอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งได้กระทำภายหลังการหมั้น คู่หมั้นผู้กระทำชั่วอย่างร้ายแรงนั้นต้องรับผิดชอบค่าทดแทนแก่คู่หมั้นผู้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นเสมือนเป็นผู้ผิดสัญญาหมั้น

มาตรา ๑๔๔๕^{๑๑๐} ชายหรือหญิงคู่หมั้นอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ร่วมประเวณีกับคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจะรู้ถึงการหมั้นนั้น เมื่อได้บอกเลิกสัญญาหมั้นแล้วตามมาตรา ๑๔๔๒ หรือมาตรา ๑๔๔๓ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔๔๖^{๑๑๑} ชายหรือหญิงคู่หมั้นอาจเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งได้ข่มขืนกระทำชำเราหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเราคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรจะรู้ถึงการหมั้นนั้นได้โดยไม่ต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น

มาตรา ๑๔๔๗^{๑๑๒} ค่าทดแทนอันจะพึงชดใช้แก่กันตามหมวดนี้ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์

สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามหมวดนี้ นอกจากค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๐ (๒) ไม่อาจโอนกันได้และไม่ตกทอดไปถึงทายาท เว้นแต่สิทธินั้นจะได้รับสภาพกันไว้เป็นหนังสือหรือผู้เสียหายได้เริ่มฟ้องคดีตามสิทธินั้นแล้ว

มาตรา ๑๔๔๗/๑^{๑๑๓} สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๓๙ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ผิดสัญญาหมั้น

สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๔ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำชั่วอย่างร้ายแรงอันเป็นเหตุให้บอกเลิกสัญญาหมั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันกระทำการดังกล่าว

สิทธิเรียกร้องค่าทดแทนตามมาตรา ๑๔๔๕ และมาตรา ๑๔๔๖ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ชายหรือหญิงคู่หมั้นรู้หรือควรรู้ถึงการกระทำของผู้อื่นอันจะเป็นเหตุให้เรียกค่าทดแทนและรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าทดแทนนั้น แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้อื่นนั้นได้กระทำการดังกล่าว^{๑๑๔}

^{๑๑๐} มาตรา ๑๔๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๑๑๑} มาตรา ๑๔๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๑๑๒} มาตรา ๑๔๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๑๓} มาตรา ๑๔๔๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๑๔} มาตรา ๑๔๔๗/๑ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๔๔๗/๒^{๑๑๕} สิทธิเรียกคืนของหมั้นตามมาตรา ๑๔๓๙ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ผิดสัญญาหมั้น

สิทธิเรียกคืนของหมั้นตามมาตรา ๑๔๔๒ ให้มีอายุความหกเดือนนับแต่วันที่ได้ออกเลิกสัญญาหมั้น

หมวด ๒

เงื่อนไขแห่งการสมรส

มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนนั้นได้

มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสจะกระทำมิได้ถ้าชายหรือหญิงเป็นบุคคลวิกลจริตหรือเป็นบุคคลซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ

มาตรา ๑๔๕๐ ชายหญิงซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมากกว่าดี เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาที่ดี จะทำการสมรสกันไม่ได้ ความเป็นญาติดังกล่าวมานี้ให้ถือตามสายโลหิต โดยไม่คำนึงว่าจะป็นญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

มาตรา ๑๔๕๑ ผู้รับบุตรบุญธรรมและบุตรบุญธรรมจะสมรสกันไม่ได้

มาตรา ๑๔๕๒ ชายหรือหญิงจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้

มาตรา ๑๔๕๓ หญิงที่สามีตายหรือที่การสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอันจะทำการสมรสใหม่ได้ต่อเมื่อการสิ้นสุดแห่งการสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่าสามร้อยสิบวัน เว้นแต่

- (๑) คลอดบุตรแล้วในระหว่างนั้น
- (๒) สมรสกับคู่สมรสเดิม
- (๓) มีใบรับรองแพทย์ประกาศนียบัตรหรือปริญญาซึ่งเป็นผู้ประกอบการรักษาโรคในสาขาเวชกรรมได้ตามกฎหมายว่ามีได้มีครรภ์ หรือ
- (๔) มีคำสั่งของศาลให้สมรสได้

มาตรา ๑๔๕๔ ผู้เยาว์จะทำการสมรสให้นำความในมาตรา ๑๔๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๕๕ การให้ความยินยอมให้ทำการสมรสจะกระทำมิได้โดย

- (๑) ลงลายมือชื่อในทะเบียนขณะจดทะเบียนสมรส

^{๑๑๕} มาตรา ๑๔๔๗/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๒) ทำเป็นหนังสือแสดงความยินยอมโดยระบุชื่อผู้จะสมรสทั้งสองฝ่ายและลงลายมือชื่อของผู้ให้ความยินยอม

(๓) ถ้ามีเหตุจำเป็น จะให้ความยินยอมด้วยวาจาต่อหน้าพยานอย่างน้อยสองคนก็ได้ ความยินยอมนั้น เมื่อให้แล้วถอนไม่ได้

มาตรา ๑๔๕๖ ถ้าไม่มีผู้ที่มีอำนาจให้ความยินยอมตามมาตรา ๑๔๕๔ หรือมีแต่ไม่ให้ความยินยอมหรือไม่อยู่ในสภาพที่อาจให้ความยินยอม หรือโดยพฤติการณ์ผู้เยาว์ไม่อาจขอความยินยอมได้ ผู้เยาว์อาจร้องขอต่อศาลเพื่ออนุญาตให้ทำการสมรส

มาตรา ๑๔๕๗ การสมรสตามประมวลกฎหมายนี้จะมีได้เฉพาะเมื่อได้จดทะเบียนแล้วเท่านั้น

มาตรา ๑๔๕๘ การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายหญิงยินยอมเป็นสามีภริยากันและต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๑๔๕๙ การสมรสในต่างประเทศระหว่างคนที่มีสัญชาติไทยด้วยกัน หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสัญชาติไทย จะทำตามแบบที่กำหนดไว้ตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายแห่งประเทศนั้นก็ได้

ในกรณีที่คู่สมรสประสงค์จะจดทะเบียนตามกฎหมายไทย ให้พนักงานทูตหรือกงสุลไทยเป็นผู้รับจดทะเบียน

มาตรา ๑๔๖๐ เมื่อมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งไม่อาจทำการจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนได้เพราะชายหรือหญิงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรืออยู่ในภาวะการรบหรือสงคราม ถ้าชายและหญิงนั้นได้แสดงเจตนาจะสมรสกันต่อกันบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่ ณ ที่นั้น แล้วให้บุคคลดังกล่าวจัดการแสดงเจตนาขอทำการสมรสของชายและหญิงนั้นไว้เป็นหลักฐาน และต่อมาชายหญิงได้จดทะเบียนสมรสกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อาจทำการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียนและให้นายทะเบียนจัดแจ้งวัน เดือน ปี สถานที่ที่แสดงเจตนาขอทำการสมรส และพฤติการณ์พิเศษนั้นไว้ในทะเบียนสมรส ให้ถือว่าวันแสดงเจตนาขอทำการสมรสต่อบุคคลดังกล่าวเป็นวันจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียนแล้ว

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับถ้าหากจะมีการสมรสในวันแสดงเจตนาขอทำการสมรส การสมรสนั้นจะตกเป็นโมฆะ

หมวด ๓

ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา

มาตรา ๑๔๖๑ สามีภริยาต้องอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา

สามีภริยาต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔๖๒^{๑๑๖} ในกรณีที่สามีภริยาไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาโดยปกติสุขได้ หรือถ้าการอยู่ร่วมกันจะเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือทำลายความผาสุกอย่างมาก สามีหรือภริยาฝ่ายที่ไม่สามารถที่จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาโดยปกติสุขได้หรือฝ่ายที่จะต้องรับอันตรายหรือถูกทำลายความผาสุก อาจร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอนุญาตให้ตนอยู่ต่างหากในระหว่างที่เหตุนั้น ๆ ยังมีอยู่ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะกำหนดจำนวนค่าอุปการะเลี้ยงดูให้ฝ่ายหนึ่งจ่ายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งตามควรแก่พฤติการณ์ก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔๖๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้สามีหรือภริยาเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ภริยาหรือสามีย่อมเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แต่เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ และถ้ามีเหตุสำคัญ ศาลจะตั้งผู้อื่นเป็นผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔๖๔^{๑๑๗} ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนวิกลจริต ไม่ว่าจะศาลจะสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือไม่ ถ้าคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งไม่อุปการะเลี้ยงดูฝ่ายที่วิกลจริตตามมาตรา ๑๔๖๑ วรรคสอง หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างไร อันเป็นเหตุให้ฝ่ายที่วิกลจริตอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรือตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดความเสียหายทางทรัพย์สินถึงขนาด บุคคลตามทีระบุไว้ในมาตรา ๒๘ หรือผู้อนุบาลอาจฟ้องคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูให้แก่ฝ่ายที่วิกลจริต หรือขอให้ศาลมีคำสั่งใด ๆ เพื่อคุ้มครองฝ่ายที่วิกลจริตนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีฟ้องเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูตามวรรคหนึ่ง ถ้ายังมีได้มีคำสั่งของศาลว่าคู่สมรสซึ่งวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถก็ให้ขอต่อศาลในคดีเดียวกันให้ศาลมีคำสั่งว่าคู่สมรสซึ่งวิกลจริตนั้นเป็นคนไร้ความสามารถ โดยขอให้ตั้งตนเองหรือผู้อื่นที่ศาลเห็นสมควรเป็นผู้อนุบาล หรือถ้าได้มีคำสั่งของศาลแสดงว่าคู่สมรสซึ่งวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถอยู่แล้ว จะขอให้ถอดถอนผู้อนุบาลคนเดิม และแต่งตั้งผู้อนุบาลคนใหม่ก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในการขอให้ศาลมีคำสั่งใด ๆ เพื่อคุ้มครองคู่สมรสฝ่ายที่วิกลจริตโดยมิได้เรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูด้วยนั้น จะไม่ขอให้ศาลมีคำสั่งให้คู่สมรสฝ่ายที่วิกลจริตนั้นเป็นคนไร้ความสามารถ หรือจะไม่ขอเปลี่ยนผู้อนุบาลก็ได้ แต่ถ้าศาลเห็นว่าวิธีการคุ้มครองที่ขอนั้นจำต้องมีผู้อนุบาลหรือเปลี่ยนผู้อนุบาล ให้ศาลมีคำสั่งให้จัดการทำนองเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง แล้วจึงมีคำสั่งคุ้มครองตามที่เห็นสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

[เลขมาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๕]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๑๖} มาตรา ๑๔๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๑๗} มาตรา ๑๔๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔๖๔/๑^{๑๘๘} ในระหว่างการพิจารณาคดีตามมาตรา ๑๔๖๔ ถ้ามีคำขอศาล
อาจกำหนดวิธีการชั่วคราวเกี่ยวกับการอุปการะเลี้ยงดูหรือการคุ้มครองคุ้มครองผู้สมรสฝ่ายที่วิกลจริตได้ตามที่
เห็นสมควร และหากเป็นกรณีฉุกเฉินให้นำบทบัญญัติเรื่องคำขอในเหตุฉุกเฉินตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ

หมวด ๔

ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา

มาตรา ๑๔๖๕ ถ้าสามีภริยามีได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษก่อน
สมรส ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้
ถ้าข้อความใดในสัญญาก่อนสมรสขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ
ประชาชน หรือระบุให้ใช้กฎหมายประเทศอื่นบังคับเรื่องทรัพย์สินนั้น ข้อความนั้น ๆ เป็นโมฆะ

มาตรา ๑๔๖๖ สัญญาก่อนสมรสเป็นโมฆะ ถ้ามิได้จัดแจ้งข้อตกลงกันเป็นสัญญา
ก่อนสมรสนั้นไว้ในทะเบียนสมรสพร้อมกับการจดทะเบียนสมรส หรือมิได้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อ
คู่สมรสและพยานอย่างน้อยสองคนแนบไว้ท้ายทะเบียนสมรสและได้จัดไว้ในทะเบียนสมรสพร้อมทั้ง
การจดทะเบียนสมรสว่าได้รับสัญญานั้นแนบไว้

มาตรา ๑๔๖๗ เมื่อสมรสแล้วจะเปลี่ยนแปลงเพิกถอนสัญญาก่อนสมรสนั้นไม่ได้
นอกจากจะได้รับอนุญาตจากศาล
เมื่อได้มีคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้เปลี่ยนแปลงเพิกถอนสัญญาก่อนสมรสแล้ว ให้ศาล
แจ้งไปยังนายทะเบียนสมรสเพื่อจัดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรส

มาตรา ๑๔๖๘ ข้อความในสัญญาก่อนสมรสไม่มีผลกระทบต่อสิทธิของ
บุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริตไม่ว่าจะได้เปลี่ยนแปลงเพิกถอนโดยคำสั่งของศาลหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๑๔๖๙ สัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินใดที่สามีภริยาได้ทำไว้ต่อกันในระหว่าง
เป็นสามีภริยากันนั้น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะบอกล้างเสียในเวลาใดที่เป็นสามีภริยากันอยู่หรือภายใน
กำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ขาดจากการเป็นสามีภริยากันก็ได้ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของ
บุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริต

มาตรา ๑๔๗๐ ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา นอกจากที่ได้แยกไว้เป็นสินส่วนตัวย่อม
เป็นสินสมรส

มาตรา ๑๔๗๑ สินส่วนตัวได้แก่ทรัพย์สิน

^{๑๘๘} มาตรา ๑๔๖๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอยู่ก่อนสมรส

(๒) ที่เป็นเครื่องใช้สอยส่วนตัว เครื่องแต่งกาย หรือเครื่องประดับกายตามควรแก่ฐานะ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

(๓) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างสมรสโดยการรับมรดกหรือโดยการให้โดยเสน่หา

(๔) ที่เป็นของหมั้น

มาตรา ๑๔๗๒ สิ้นส่วนตัวนั้น ถ้าได้แลกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินอื่นก็ดี ซื้อทรัพย์สินอื่นมาก็ดี หรือขายได้เป็นเงินมาก็ดี ทรัพย์สินอื่นหรือเงินที่ได้มานั้นเป็นสินส่วนตัว

สินส่วนตัวที่ถูกทำลายไปทั้งหมดหรือแต่บางส่วน แต่ได้ทรัพย์สินอื่นหรือเงินมาทดแทน ทรัพย์สินอื่นหรือเงินที่ได้มานั้นเป็นสินส่วนตัว

มาตรา ๑๔๗๓ สิ้นส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใดให้ฝ่ายนั้นเป็นผู้จัดการ

มาตรา ๑๔๗๔ สิ้นสมรสได้แก่ทรัพย์สิน

(๑) ที่คู่สมรสได้มาระหว่างสมรส

(๒) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างสมรสโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือเมื่อพินัยกรรมหรือหนังสือยกให้ระบุว่าเป็นสินสมรส

(๓) ที่เป็นดอกผลของสินส่วนตัว

ถ้ากรณีเป็นที่สงสัยว่าทรัพย์สินอย่างหนึ่งเป็นสินสมรสหรือไม่ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นสินสมรส

มาตรา ๑๔๗๕ ถ้าสินสมรสใดเป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ สามีหรือภริยาจะร้องขอให้ลงชื่อตนเป็นเจ้าของรวมกันในเอกสารนั้นก็ได้

มาตรา ๑๔๗๖^{๑๑๙} สามีและภริยาต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

(๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

(๔) ให้กู้ยืมเงิน

(๕) ให้โดยเสน่หา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศลเพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา

(๖) ประนีประนอมยอมความ

^{๑๑๙} มาตรา ๑๔๗๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย

(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่อยู่ใต้นิติกรรมหนึ่ง สามีหรือภริยาจัดการได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง

มาตรา ๑๔๗๖/๑^{๑๒๐} สามีและภริยาจะจัดการสินสมรสให้แตกต่างกันไปจากที่บัญญัติ

ไว้ในมาตรา ๑๔๗๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔๖๕ และมาตรา ๑๔๖๖ ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส

ในกรณีที่สัญญาก่อนสมรสระบุการจัดการสินสมรสไว้แต่เพียงบางส่วนของมาตรา ๑๔๗๖ การจัดการสินสมรสนอกจากที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรสให้เป็นไปตามมาตรา ๑๔๗๖

มาตรา ๑๔๗๗^{๑๒๑} สามีภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดี

เกี่ยวกับการสงวนบำรุงรักษาสินสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สินสมรส หนี้อันเกิดแต่การฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นหนี้ที่สามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน

มาตรา ๑๔๗๘ เมื่อฝ่ายใดต้องให้ความยินยอมหรือลงชื่อกับอีกฝ่ายหนึ่งในเรื่อง

จัดการทรัพย์สินแต่ไม่ให้ความยินยอมหรือไม่ยอมลงชื่อโดยปราศจากเหตุผล หรือไม่อยู่ในสภาพที่อาจให้ความยินยอมได้ อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้ส่งอนุญาตแทนได้

มาตรา ๑๔๗๙ การใดที่สามีหรือภริยากระทำ ซึ่งต้องรับความยินยอมร่วมกัน และ

ถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความยินยอม นั้นต้องทำเป็นหนังสือ

มาตรา ๑๔๘๐^{๑๒๒} การจัดการสินสมรสซึ่งต้องจัดการร่วมกันหรือต้องได้รับความ

ยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งตามมาตรา ๑๔๗๖ ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งได้ทำนิติกรรมไปแต่เพียงฝ่ายเดียว หรือโดยปราศจากความยินยอมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งอาจฟ้องให้ศาลเพิกถอน นิติกรรมนั้นได้ เว้นแต่คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบันแก่นิติกรรมนั้นแล้ว หรือในขณะที่ทำนิติกรรม นั้นบุคคลภายนอกได้กระทำโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน

การฟ้องให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมตามวรรคหนึ่งห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นหนึ่งปี นับแต่

วันที่ได้รู้เหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่ได้ทำนิติกรรมนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๒๐} มาตรา ๑๔๗๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๒๑} มาตรา ๑๔๗๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๒๒} มาตรา ๑๔๘๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๑๔๘๑ สามีหรือภริยาไม่มีอำนาจทำพินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่าส่วน
ของตนให้แก่บุคคลใดได้

มาตรา ๑๔๘๒^{๑๒๓} ในกรณีที่สามีหรือภริยาไม่มีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียวคู่
สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมีอำนาจจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวตามสมควรแก่
อัตราที่ได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ย่อมผูกพันสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย

ถ้าสามีหรือภริยาจัดการบ้านเรือนหรือจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวเป็นที่
เสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจนี้เสียได้

มาตรา ๑๔๘๓^{๑๒๔} ในกรณีที่สามีหรือภริยาไม่มีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้า
สามีหรือภริยาจะกระทำ หรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรสอันพึงเห็นได้ว่า
จะเกิดความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้

มาตรา ๑๔๘๔^{๑๒๕} ถ้าสามีหรือภริยาฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส

- (๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด
- (๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง
- (๓) มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือทำหนี้เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส
- (๔) ชัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความเสียหายให้แก่สินสมรส

อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งอนุญาตให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสแต่ผู้เดียวหรือ
สั่งให้แยกสินสมรสได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีคำขอ ศาลอาจกำหนดวิธีคุ้มครองชั่วคราวเพื่อจัดการ
สินสมรสได้ตามที่เห็นสมควร และหากเป็นกรณีฉุกเฉินให้นำบทบัญญัติเรื่องคำขอในเหตุฉุกเฉินตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ

มาตรา ๑๔๘๔/๑^{๑๒๖} ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งห้ามหรือจำกัดอำนาจในการจัดการ
สินสมรสของสามีหรือภริยาตามมาตรา ๑๔๘๒ มาตรา ๑๔๘๓ หรือมาตรา ๑๔๘๔ ถ้าต่อมาเหตุแห่ง
การนั้นหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป สามีหรือภริยาอาจร้องขอต่อศาลให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง
คำสั่งที่ห้ามหรือจำกัดอำนาจจัดการสินสมรสนั้นได้ ในการนี้ศาลจะมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

^{๑๒๓} มาตรา ๑๔๘๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๒๔} มาตรา ๑๔๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๒๕} มาตรา ๑๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๒๖} มาตรา ๑๔๘๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๑๔๘๕ สามี่หรือภริยาอาจร้องขอต่อศาลให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรส โดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเข้าร่วมจัดการในการนั้นได้ ถ้าการทำเช่นนั้นจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า

มาตรา ๑๔๘๖^{๑๒๗} เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดตามความในมาตรา ๑๔๘๒ วรรคสอง มาตรา ๑๔๘๓ มาตรา ๑๔๘๔ มาตรา ๑๔๘๔/๑ หรือมาตรา ๑๔๘๕ อันเป็นคุณแก่ผู้ร้องขอ หรือตามมาตรา ๑๔๙๑ มาตรา ๑๔๙๒/๑ หรือมาตรา ๑๕๘๘/๑๗ หรือเมื่อสามี่หรือภริยาพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อจดทะเบียนสมรส

มาตรา ๑๔๘๗^{๑๒๘} ในระหว่างที่เป็นสามี่หรือภริยากัน ฝ่ายใดจะยึดหรืออายัดทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เป็นการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในคดีที่ฟ้องร้องเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาสีทธิระหว่างสามี่หรือภริยาตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในประมวลกฎหมายนี้หรือที่ประมวลกฎหมายนี้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้สามี่หรือภริยาฟ้องร้องกันเองได้ หรือเป็นการยึด หรืออายัดทรัพย์สินสำหรับค่าอุปการะเลี้ยงดูและค่าฤชาธรรมเนียมที่ยังมิได้ชำระตามคำพิพากษาของศาล

มาตรา ๑๔๘๘ ถ้าสามี่หรือภริยาต้องรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น

มาตรา ๑๔๘๙ ถ้าสามี่หรือภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้จากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย

มาตรา ๑๔๙๐ หนี้ที่สามี่หรือภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่สามี่หรือภริยาก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้

(๑)^{๑๒๙} หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัตรา

(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส

(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งสามี่หรือภริยาทำด้วยกัน

(๔) หนี้ที่สามี่หรือภริยาก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวแต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน

^{๑๒๗} มาตรา ๑๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๒๘} มาตรา ๑๔๘๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๒๙} มาตรา ๑๔๙๐ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๑๔๙๑ ถ้าสามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สิ้นสมรสย่อมแยก
จากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น

มาตรา ๑๔๙๒^{๑๓๐} เมื่อได้แยกสินสมรสตามมาตรา ๑๔๘๔ วรรคสอง มาตรา
๑๔๙๑ หรือมาตรา ๑๕๔๘/๑๗ วรรคสอง แล้ว ให้ส่วนที่แยกออกตกเป็นสินส่วนตัวของสามีหรือ
ภริยา และบรรดาทรัพย์สินที่ฝ่ายใดได้มาในภายหลังไม่ให้ถือเป็นสินสมรส แต่ให้เป็นสินส่วนตัวของ
ฝ่ายนั้น และสินสมรสที่คู่สมรสได้มาโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือตามมาตรา ๑๔๗๔ (๒)
ในภายหลัง ให้ตกเป็นสินส่วนตัวของสามีและภริยาฝ่ายละครึ่ง

ดอกผลของสินส่วนตัวที่ได้มาหลังจากที่ได้แยกสินสมรสแล้วให้เป็นสินส่วนตัว

มาตรา ๑๔๙๒/๑^{๑๓๑} ในกรณีที่มีการแยกสินสมรสโดยคำสั่งศาล การยกเลิกการ
แยกสินสมรสให้กระทำได้เมื่อสามีหรือภริยาร้องขอต่อศาล และศาลได้มีคำสั่งให้ยกเลิก แต่ถ้าภริยา
หรือสามีคัดค้านศาลจะสั่งยกเลิกการแยกสินสมรสได้ต่อเมื่อเหตุแห่งการแยกสินสมรสได้สิ้นสุดลงแล้ว
เมื่อมีการยกเลิกการแยกสินสมรสตามวรรคหนึ่ง หรือการแยกสินสมรสสิ้นสุดลง
เพราะสามีหรือภริยาพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวอยู่ในวันที่ศาลมี
คำสั่งหรือในวันที่พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลาย ยังคงเป็นสินส่วนตัวต่อไปตามเดิม

มาตรา ๑๔๙๓ ในกรณีที่ไม่มีสินสมรสแล้ว สามีและภริยาต้องช่วยกันออกค่าใช้จ่าย
สำหรับการบ้านเรือนตามส่วนมากและน้อยแห่งสินส่วนตัวของตน

หมวด ๕

ความเป็นโมฆะของการสมรส

มาตรา ๑๔๙๔ การสมรสจะเป็นโมฆะก็แต่เฉพาะที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๑๔๙๕^{๑๓๒} การสมรสที่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒
และมาตรา ๑๔๕๘ เป็นโมฆะ

มาตรา ๑๔๙๖^{๑๓๓} คำพิพากษาของศาลเท่านั้นที่จะแสดงว่า การสมรสที่ฝ่าฝืน
มาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ และมาตรา ๑๔๕๘ เป็นโมฆะ

^{๑๓๐} มาตรา ๑๔๙๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๓๑} มาตรา ๑๔๙๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๓๒} มาตรา ๑๔๙๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

คู่สมรส บิดามารดา หรือผู้สืบสันดานของคู่สมรสอาจร้องขอให้ศาลพิพากษาว่าการสมรสเป็นโมฆะได้ ถ้าไม่มีบุคคลดังกล่าว ผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอให้ยุติการเป็นผู้ร้องขอต่อศาลก็ได้

มาตรา ๑๔๔๗ การสมรสที่เป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งจะกล่าวอ้างขึ้น หรือจะร้องขอให้ศาลพิพากษาว่าการสมรสเป็นโมฆะก็ได้

มาตรา ๑๔๔๗/๑ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าการสมรสใดเป็นโมฆะ ให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนเพื่อบันทึกความเป็นโมฆะไว้ในทะเบียนสมรส

มาตรา ๑๔๔๘ การสมรสที่เป็นโมฆะ ไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา

ในกรณีที่การสมรสเป็นโมฆะ ทรัพย์สินที่ฝ่ายใดมีหรือได้มาไม่ว่าก่อนหรือหลังการสมรสรวมทั้งดอกผลคงเป็นของฝ่ายนั้น ส่วนบรรดาทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกันให้แบ่งคนละครึ่ง เว้นแต่ศาลจะเห็นสมควรสั่งเป็นประการอื่น เมื่อได้พิเคราะห์ถึงภาระในครอบครัว ภาระในการหาเลี้ยงชีพ และฐานะของคู่กรณีทั้งสองฝ่าย ตลอดจนพฤติการณ์อื่นที่บังเอิญแล้ว

มาตรา ๑๔๔๙ การสมรสที่เป็นโมฆะ เพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๘ ไม่ทำให้ชายหรือหญิงผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มาเพราะการสมรสก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นโมฆะ

การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ไม่ทำให้ชายหรือหญิงผู้สมรสโดยสุจริตเสื่อมสิทธิที่ได้มา เพราะการสมรสก่อนที่ชายหรือหญิงนั้นรู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ แต่การสมรสที่เป็นโมฆะดังกล่าว ไม่ทำให้คู่สมรสเกิดสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง

การสมรสที่เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา ๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ถ้าคู่สมรสฝ่ายใดได้สมรสโดยสุจริตฝ่ายนั้นมีสิทธิเรียกค่าทดแทนได้ และถ้าการสมรสที่เป็นโมฆะนั้นทำให้ฝ่ายที่ได้สมรสโดยสุจริตต้องยากจนลงเพราะไม่มีรายได้พอจากทรัพย์สิน หรือจากการงานที่เคยทำอยู่ก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือก่อนที่จะได้รู้ว่าการสมรสของตนเป็นโมฆะ แล้วแต่กรณี ฝ่ายนั้นมีสิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพได้ด้วย สิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๑๕๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๑๓๓} มาตรา ๑๔๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๓๔} มาตรา ๑๔๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๓๕} มาตรา ๑๔๔๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๓๖} มาตรา ๑๔๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๓๗} มาตรา ๑๔๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

สิทธิเรียกร้องค่าทดแทน หรือค่าเลี้ยงชีพตามวรรคสาม มีกำหนดอายุความสองปีนับ
แต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับกรณีการสมรสเป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๙ มาตรา
๑๔๕๐ หรือมาตรา ๑๔๕๘ หรือนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุที่ทำให้การสมรสเป็นโมฆะ สำหรับกรณีการสมรส
เป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒

มาตรา ๑๔๙๙/๑^{๓๘๘} ในกรณีการสมรสเป็นโมฆะ ข้อตกลงระหว่างคู่สมรสว่าฝ่าย
ใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด หรือฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายจะเป็นผู้ออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดู
บุตรเป็นจำนวนเท่าใด ให้ทำเป็นหนังสือ หากตกลงกันไม่ได้ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด ในการพิจารณาชี้ขาด
ถ้าศาลเห็นว่ามิใช่เหตุที่ถอนอำนาจปกครองของคู่สมรสนั้นได้ตามมาตรา ๑๕๘๒ ศาลจะถอนอำนาจ
ปกครองของคู่สมรสและสั่งให้บุคคลภายนอกเป็นผู้ปกครองก็ได้ ทั้งนี้ ให้ศาลคำนึงถึงความผาสุกและ
ประโยชน์ของบุตรนั้นเป็นสำคัญ และให้นำความในมาตรา ๑๕๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๐๐^{๓๘๙} การสมรสที่เป็นโมฆะไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคลภายนอก
ผู้กระทำการโดยสุจริตซึ่งได้มาก่อนมีการบันทึกความเป็นโมฆะไว้ในทะเบียนสมรสตามมาตรา
๑๔๙๗/๑

หมวด ๖

การสิ้นสุดแห่งการสมรส

มาตรา ๑๕๐๑ การสมรสย่อมสิ้นสุดลงด้วยความตาย การหย่า หรือศาลพิพากษา
ให้เพิกถอน

มาตรา ๑๕๐๒ การสมรสที่เป็นโมฆียะสิ้นสุดลงเมื่อศาลพิพากษาให้เพิกถอน
มาตรา ๑๕๐๓ เหตุที่จะขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนการสมรส เพราะเหตุว่าเป็น
โมฆียะ มีเฉพาะในกรณีที่คู่สมรสทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๘ มาตรา ๑๕๐๕ มาตรา ๑๕๐๖ มาตรา
๑๕๐๗ และมาตรา ๑๕๐๙

มาตรา ๑๕๐๔ การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๘ ผู้มีส่วนได้เสีย
ขอให้เพิกถอนการสมรสได้ แต่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ให้ความยินยอมแล้วจะขอให้เพิกถอนการ
สมรสไม่ได้

ถ้าศาลมิได้สั่งให้เพิกถอนการสมรสจนชายหญิงมีอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ หรือ
เมื่อหญิงมีครรภ์ก่อนอายุครบตามมาตรา ๑๔๔๘ ให้ถือว่า การสมรสสมบูรณ์มาตั้งแต่เวลาสมรส

^{๓๘๘} มาตรา ๑๔๙๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๓๘๙} มาตรา ๑๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๑๕๐๕ การสมรสที่ได้กระทำไปโดยคู่สมรสฝ่ายหนึ่งสำคัญผิดตัวคู่สมรส การสมรสนั้นเป็นโมฆียะ

สิทธิขอเพิกถอนการสมรสเพราะสำคัญผิดตัวคู่สมรสเป็นอันระงับเมื่อเวลาได้ผ่านพ้นไปแล้วเก้าสิบวันนับแต่วันสมรส

มาตรา ๑๕๐๖ ถ้าคู่สมรสได้ทำการสมรสโดยถูกกลั่นแกล้งอันถึงขนาดซึ่งถ้ามิได้มีการกลั่นแกล้งนั้นจะไม่ทำการสมรส การสมรสนั้นเป็นโมฆียะ

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับในกรณีที่ถูกกลั่นแกล้งนั้นเกิดขึ้นโดยบุคคลที่สาม โดยคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งมิได้รู้เห็นด้วย

สิทธิขอเพิกถอนการสมรสเพราะถูกกลั่นแกล้งเป็นอันระงับเมื่อเวลาได้ผ่านพ้นไปแล้วเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรได้รู้ถึงกลั่นแกล้ง หรือเมื่อเวลาได้ผ่านพ้นไปแล้วหนึ่งปี นับแต่วันสมรส

มาตรา ๑๕๐๗ ถ้าคู่สมรสได้ทำการสมรสโดยถูกข่มขู่อันถึงขนาดซึ่งถ้ามิได้มีการข่มขู่จะไม่ทำการสมรส การสมรสนั้นเป็นโมฆียะ

สิทธิขอเพิกถอนการสมรสเพราะถูกข่มขู่เป็นอันระงับ เมื่อเวลาได้ผ่านพ้นไปแล้วหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากการข่มขู่

มาตรา ๑๕๐๘^{๑๔๐} การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะคู่สมรสสำคัญผิดตัวหรือถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่ เฉพาะแต่คู่สมรสที่สำคัญผิดตัวหรือถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เท่านั้นขอเพิกถอนการสมรสได้

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นบุคคลที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้บุคคลซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๙ ขอเพิกถอนการสมรสได้ด้วย แต่ถ้าผู้มีสิทธิขอเพิกถอนการสมรสเป็นคนวิกลจริตที่ศาลยังไม่ได้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ บุคคลดังกล่าวจะร้องขอเพิกถอนการสมรสก็ได้ แต่ต้องขอให้ศาลสั่งให้คนวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถพร้อมกันด้วย ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอให้ศาลสั่งเป็นคนไร้ความสามารถ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าวนั้นเสียด้วย

คำสั่งศาลให้ยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลตามวรรคสองไม่กระทบกระเทือนสิทธิการขอเพิกถอนการสมรสของคู่สมรส แต่คู่สมรสจะต้องใช้สิทธินั้นภายในกำหนดระยะเวลาที่คู่สมรสมีอยู่ ถ้าระยะเวลาดังกล่าวเหลืออยู่ไม่ถึงหกเดือนนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าวหรือไม่มีเหลืออยู่เลย ก็ให้ขยายระยะเวลานั้นออกไปได้ให้ครบหกเดือนหรืออีกหกเดือนนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอเพิกถอนการสมรสของบุคคลดังกล่าว แล้วแต่กรณี

^{๑๔๐} เดิมการร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถอยู่ในมาตรา ๒๙ แต่โดยผลของพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตราขึ้นใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น การร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถอยู่ในมาตรา ๒๘ แต่โดยที่มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตราขึ้นใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก่เลขมาตรา ๒๙ เป็นมาตรา ๒๘ เฉพาะแต่ในมาตรา ๑๕๖๔ และมาตรา ๑๕๑๙ เท่านั้น จึงมิได้แก้ไขเลขมาตราที่ปรากฏในมาตรา ๑๕๐๘

-

มาตรา ๑๕๐๙ การสมรสที่มีได้รับความยินยอมของบุคคลดังกล่าวในมาตรา ๑๔๕๔ การสมรสนั้นเป็นโมฆียะ

มาตรา ๑๕๑๐ การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะมิได้รับความยินยอมของบุคคลดังกล่าวในมาตรา ๑๔๕๔ เฉพาะบุคคลที่อาจให้ความยินยอมตามมาตรา ๑๔๕๔ เท่านั้น ขอให้เพิกถอนการสมรสได้

สิทธิขอเพิกถอนการสมรสตามมาตรานี้เป็นอันระงับเมื่อคู่สมรสนั้นมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์หรือเมื่อหญิงมีครรภ์

การฟ้องขอเพิกถอนการสมรสตามมาตรานี้ให้มีอายุความหนึ่งปีนับแต่วันทราบการสมรส

มาตรา ๑๕๑๑ การสมรสที่ได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนนั้น ให้ถือว่าสิ้นสุดลงในวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แต่จะอ้างเป็นเหตุเสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริตไม่ได้ เว้นแต่จะได้อัดทะเบียนการเพิกถอนการสมรสนั้นแล้ว

มาตรา ๑๕๑๒ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยผลของการหย่าโดยคำพิพากษามาใช้บังคับแก่ผลของการเพิกถอนการสมรสโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๑๓ ถ้าปรากฏว่าคู่สมรสที่ถูกฟ้องเพิกถอนการสมรสได้รู้เห็นเป็นใจในเหตุแห่งโมฆียะกรรม คู่สมรสนั้นจะต้องรับผิดชอบความเสียหายซึ่งคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งได้รับต่อกาย ชื่อเสียงหรือทรัพย์สิน เนื่องจากการสมรสนั้น และให้นำมาตรา ๑๕๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าหากการเพิกถอนการสมรสตามวรรคหนึ่งทำให้อีกฝ่ายหนึ่งยากจนลง และไม่มีรายได้พอจากทรัพย์สินหรือจากการทำงานที่เคยทำอยู่ระหว่างสมรส คู่สมรสที่ถูกฟ้องนั้นจะต้องรับผิดชอบในค่าเลี้ยงชีพดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๒๖ ด้วย

มาตรา ๑๕๑๔ การหย่านั้นจะทำได้แต่โดยความยินยอมของทั้งสองฝ่ายหรือโดยคำพิพากษาของศาล

การหย่าโดยความยินยอมต้องทำเป็นหนังสือและมีพยานลงลายมือชื่ออย่างน้อยสองคน

มาตรา ๑๕๑๕ เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อสามีและภริยาได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว

มาตรา ๑๕๑๖ เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้
(๑) สามีหรือภริยาอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันทริยาหรือสามี เป็นชู้หรือมีชู้ หรือร่วมประเวณีกับผู้อื่นเป็นอาจฉน อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

^{๑๔๑} มาตรา ๑๕๑๖ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) สามีหรือภริยาประพฤตชั่ว ไม่ว่าจะความประพฤติชั่วนั้นจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง

(ก) ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง

(ข) ได้รับความดูถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่คงเป็นสามีหรือภริยาของฝ่ายที่ประพฤตชั่วอยู่ต่อไป หรือ

(ค) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความ เป็นอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยามาคำนึงประกอบ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๓) สามีหรือภริยาทำร้าย หรือทรมาณร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ ถ้าเป็นการร้ายแรง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔) สามีหรือภริยาจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๑)^{๑๕๒} สามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปี ในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดหรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นด้วย และการเป็นสามีหรือภริยากันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๔/๒)^{๑๕๓} สามีและภริยาสมัครใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๕)^{๑๕๔} สามีหรือภริยาถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปีโดยไม่มีใครทราบแน่ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๖) สามีหรือภริยาไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควรหรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นสามีหรือภริยากันอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยามาคำนึงประกอบ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(๗) สามีหรือภริยาวิกลจริตตลอดมาเกินสามปี และความวิกลจริตนั้นมีลักษณะยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะทนอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๘) สามีหรือภริยาผิดทัณฑ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(๙) สามีหรือภริยาเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่งและโรคมีลักษณะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

^{๑๕๒} มาตรา ๑๕๑๖ (๔/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๕๓} มาตรา ๑๕๑๖ (๔/๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๕๔} มาตรา ๑๕๑๖ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑๐) สามีหรือภริยามีสภาพแห่งกายทำให้สามีหรือภริยานั้นไม่อาจร่วมประเวณีได้ตลอดกาล อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

มาตรา ๑๕๑๗ เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) และ (๒) ถ้าสามีหรือภริยาแล้วแต่กรณี ได้ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำที่เป็นเหตุหย่านั้น ฝ่ายที่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

เหตุฟ้องหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑๐) ถ้าเกิดเพราะการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะยกเป็นเหตุฟ้องหย่าไม่ได้

ในกรณีฟ้องหย่าโดยอาศัยเหตุแห่งการผิดทนต์บนตามมาตรา ๑๕๑๖ (๘) นั้น ถ้าศาลเห็นว่าความประพฤติของสามีหรือภริยาอันเป็นเหตุให้ทำทนต์บนเป็นเหตุเล็กน้อยหรือไม่สำคัญเกี่ยวแก่การอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาโดยปกติสุข ศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าก็ได้

มาตรา ๑๕๑๘ สิทธิฟ้องหย่ายอมหมดไปในเมื่อฝ่ายที่มีสิทธิฟ้องหย่าได้กระทำการอันแสดงให้เห็นว่าได้ให้อภัยในการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นเหตุให้เกิดสิทธิฟ้องหย่านั้นแล้ว

มาตรา ๑๕๑๙ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนวิกลจริตและมีเหตุหย่าเกิดขึ้นไม่ว่าเหตุนั้นจะเกิดขึ้นก่อนหรือภายหลังการเป็นคนวิกลจริต ให้บุคคลซึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งให้บุคคลวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถตามมาตรา ๒๘ มีอำนาจฟ้องคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งขอให้ศาลพิพากษาให้หย่าขาดจากกันและแบ่งทรัพย์สินได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้ายังมีได้มีคำสั่งของศาลแสดงว่าคู่สมรสซึ่งวิกลจริตเป็นคนไร้ความสามารถก็ให้บุคคลดังกล่าวขอร้องขอต่อศาลในคดีเดียวกันนั้นให้ศาลมีคำสั่งว่าคู่สมรสซึ่งวิกลจริตนั้นเป็นคนไร้ความสามารถ

เมื่อบุคคลดังกล่าวเห็นสมควร จะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งตามมาตรา ๑๕๒๖ หรือมาตรา ๑๕๓๐ ด้วยก็ได้

ในกรณีที่คู่สมรสซึ่งถูกอ้างว่าเป็นคนวิกลจริตยังไม่ได้ถูกสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หากศาลเห็นว่าคู่สมรสนั้นยังไม่เป็นคนที่ควรสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถก็ให้ยกฟ้องคดีนั้นเสีย ถ้าเห็นว่าเป็นบุคคลที่ควรสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ แต่ยังไม่สมควรจะให้มีการหย่า ก็ให้ศาลสั่งให้คู่สมรสนั้นเป็นคนไร้ความสามารถโดยมิจะสั่งเรื่องผู้อนุบาลหรือจะตั้งผู้อื่นเป็นผู้อนุบาลตามมาตรา ๑๔๖๓ ก็ได้ คงพิพากษายกแต่เฉพาะข้อหย่า ในกรณีเช่นนี้ศาลจะสั่งกำหนดค่าเลี้ยงชีพด้วยก็ได้ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคู่สมรสนั้นวิกลจริตอันควรสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถและทั้งมีเหตุควรให้หย่าด้วยก็ให้ศาลสั่งในคำพิพากษาให้คู่สมรสนั้นเป็นคนไร้ความสามารถ ตั้งผู้อนุบาลและให้หย่า

ในกรณีนี้ ถ้าศาลเห็นว่าเหตุหย่าที่ยกขึ้นอ้างในการฟ้องร้องนั้นไม่เหมาะสมแก่สภาพของคู่สมรสซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถที่จะหย่าจากคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ดี ตามพฤติการณ์ไม่สมควรที่จะให้มีการหย่าขาดจากกันก็ดี ศาลจะพิพากษาไม่ให้หย่าก็ได้

[เลขมาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๕]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๒๐^{๑๔๕} ในกรณีหย่าโดยความยินยอม ให้สามีภริยาทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด

ในกรณีหย่าโดยคำพิพากษาของศาล ให้ศาลซึ่งพิจารณาคดีฟ้องหย่านั้นชี้ขาดด้วยว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ในการพิจารณาชี้ขาดถ้าศาลเห็นว่ามิเหตุที่จะถอนอำนาจปกครองของคู่สมรสนั้นได้ตามมาตรา ๑๕๘๒ ศาลจะถอนอำนาจปกครองของคู่สมรสและสั่งให้บุคคลภายนอกเป็นผู้ปกครองก็ได้ ทั้งนี้ ให้ศาลคำนึงถึงความผาสุกและประโยชน์ของบุตรนั้นเป็นสำคัญ

มาตรา ๑๕๒๑^{๑๔๖} ถ้าปรากฏว่าผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๒๐ ประพฤติตนไม่สมควร หรือภายหลังพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ศาลมีอำนาจสั่งเปลี่ยนตัวผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองโดยคำนึงถึงความผาสุกและประโยชน์ของบุตรเป็นสำคัญ

มาตรา ๑๕๒๒ ถ้าสามีภริยาหย่าโดยความยินยอม ให้ทำความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าว่าสามีภริยาทั้งสองฝ่าย หรือสามีหรือภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด

ถ้าหย่าโดยคำพิพากษาของศาลหรือในกรณีที่สัญญาหย่ามิได้กำหนดเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรไว้ ให้ศาลเป็นผู้กำหนด

มาตรา ๑๕๒๓^{๑๔๗} เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) ภริยาหรือสามีมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากสามีหรือภริยาและจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น

สามีจะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินภริยาไปในการทำงานของคู่สาวก็ได้ และภริยาจะเรียกค่าทดแทนจากหญิงอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับสามีในการทำงานของคู่สาวก็ได้

ถ้าสามีหรือภริยายินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง สามีหรือภริยานั้นจะเรียกค่าทดแทนไม่ได้

มาตรา ๑๕๒๔ ถ้าเหตุแห่งการหย่าตามมาตรา ๑๕๑๖ (๓) (๔) หรือ (๖) เกิดขึ้นเพราะฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบก่อให้เกิดขึ้นโดยมุ่งประสงค์ให้อีกฝ่ายหนึ่งไม่อาจทนได้ จึงต้องฟ้องหย่าอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ

^{๑๔๕} มาตรา ๑๕๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๔๖} มาตรา ๑๕๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๔๗} มาตรา ๑๕๒๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๕๒๕ ค่าทดแทนตามมาตรา ๑๕๒๓ และมาตรา ๑๕๒๔ นั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์ โดยศาลจะสั่งให้ชำระครั้งเดียวหรือแบ่งชำระเป็นงวด ๆ มีกำหนดเวลาตามที่ศาลจะเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้จะต้องชำระค่าทดแทนเป็นคู่สมรสของอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ศาลคำนึงถึงจำนวนทรัพย์สินที่คู่สมรสนั้นได้รับไปจากการแบ่งสินสมรสเพราะการหย่านั้นด้วย

มาตรา ๑๕๒๖ ในคดีหย่า ถ้าเหตุแห่งการหย่าเป็นความผิดของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแต่ฝ่ายเดียว และการหย่านั้นจะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งยากจนลง เพราะไม่มีรายได้พอจากทรัพย์สินหรือจากการงานตามที่เคยทำอยู่ระหว่างสมรส อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะขอให้ฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบค่าเลี้ยงชีพให้ได้ ค่าเลี้ยงชีพนี้ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้ให้และฐานะของผู้รับและให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๙๘/๓๙ มาตรา ๑๕๙๘/๔๐ และมาตรา ๑๕๙๘/๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สิทธิเรียกร้องค่าเลี้ยงชีพเป็นอันสิ้นสุด ถ้ามิได้ฟ้องหรือฟ้องแย้งในคดีหย่านั้น

มาตรา ๑๕๒๗ ถ้าหย่าขาดจากกันเพราะเหตุวิกลจริตตามมาตรา ๑๕๑๖ (๗) หรือเพราะเหตุเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๕๑๖ (๙) คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งต้องออกค่าเลี้ยงชีพให้แก่ฝ่ายที่วิกลจริตหรือฝ่ายที่เป็นโรคติดต่อนั้นโดยคำนวณค่าเลี้ยงชีพอนุโลมตามมาตรา ๑๕๒๖

มาตรา ๑๕๒๘ ถ้าฝ่ายที่รับค่าเลี้ยงชีพสมรสใหม่ สิทธิรับค่าเลี้ยงชีพย่อมหมดไป

มาตรา ๑๕๒๙ สิทธิฟ้องร้องโดยอาศัยเหตุในมาตรา ๑๕๑๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) หรือมาตรา ๑๕๒๓ ย่อมระงับไปเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันผู้กล่าวอ้างรู้หรือควรรู้ความจริงซึ่งตนอาจยกขึ้นกล่าวอ้าง

เหตุอันจะยกขึ้นฟ้องหย่าไม่ได้แล้วนั้น อาจนำสืบสนับสนุนคดีฟ้องหย่าซึ่งอาศัยเหตุอย่างอื่น

มาตรา ๑๕๓๐ ขณะคดีฟ้องหย่าอยู่ในระหว่างพิจารณา ถ้าฝ่ายใดร้องขอ ศาลอาจสั่งชั่วคราวให้จัดการตามที่เห็นสมควร เช่น ในเรื่องสินสมรส ที่พักอาศัย การอุปการะเลี้ยงดูสามีภริยา และการพิทักษ์อุปการะเลี้ยงดูบุตร

มาตรา ๑๕๓๑ การสมรสที่จดทะเบียนตามกฎหมายนั้น การหย่าโดยความยินยอมของคู่สมรสทั้งสองฝ่ายมีผลนับแต่เวลาจดทะเบียนการหย่าเป็นต้นไป

การหย่าโดยคำพิพากษามีผลแต่เวลาที่คำพิพากษาถึงที่สุด แต่จะอ้างเป็นเหตุเสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริตไม่ได้ เว้นแต่จะได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว

มาตรา ๑๕๓๒ เมื่อหย่ากันแล้วให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของสามีภริยา แต่ในระหว่างสามีภริยา

-

(ก) ถ้าเป็นการหย่าโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ให้จัดการแบ่งทรัพย์สินของสามีภริยาตามที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนการหย่า

(ข) ถ้าเป็นการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล คำพิพากษาส่วนที่บังคับทรัพย์สินระหว่างสามีภริยานั้น มีผลย้อนหลังไปถึงวันฟ้องหย่า

มาตรา ๑๕๓๓ เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้ชายและหญิงได้ส่วนเท่ากัน

มาตรา ๑๕๓๔ สินสมรสที่คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจำหน่ายไปเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวก็ดี จำหน่ายไปโดยเจตนาทำให้คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเสียหายก็ดี จำหน่ายไปโดยมิได้รับความยินยอมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีที่ถูกหมายบังคับว่าการจำหน่ายนั้นจะต้องได้รับความยินยอมของอีกฝ่ายหนึ่งด้วยก็ดี จึงใจทำลายให้สูญหายไปก็ดี ให้ถือเสมือนว่าทรัพย์สินนั้นยังคงมีอยู่เพื่อจัดแบ่งสินสมรสตามมาตรา ๑๕๓๓ และถ้าคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งได้รับส่วนแบ่งสินสมรสไม่ครบตามจำนวนที่ควรจะได้ ให้คู่สมรสฝ่ายที่ได้จำหน่ายหรือใจทำลายสินสมรสนั้นชดใช้จากสินสมรสส่วนของตนหรือสินส่วนตัว

มาตรา ๑๕๓๕ เมื่อการสมรสสิ้นสุดลง ให้แบ่งความรับผิดชอบในหนี้ที่จะต้องรับผิดชอบด้วยกันตามส่วนเท่ากัน

ลักษณะ ๒

บิดามารดากับบุตร

หมวด ๑

บิดามารดา

มาตรา ๑๕๓๖ เด็กเกิดแต่หญิงขณะเป็นภริยาชายหรือภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่มีการสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามี หรือเคยเป็นสามี แล้วแต่กรณี

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่บุตรที่เกิดจากหญิงก่อนที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลแสดงว่าการสมรสเป็นโมฆะ หรือภายในระยะเวลาสามร้อยสิบวันนับแต่วันนั้น

มาตรา ๑๕๓๗ ในกรณีที่หญิงทำการสมรสใหม่นั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๓ และคลอดบุตรภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่มีการสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเด็กที่เกิดแต่หญิงนั้นเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามีคนใหม่ และห้ามมิให้นำข้อสันนิษฐานในมาตรา ๑๕๓๖ ที่ว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีเดิมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เว้นแต่มีคำพิพากษาของศาลแสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามีคนใหม่นั้น

-

มาตรา ๑๕๓๘^{๑๔๘} ในกรณีที่ชายหรือหญิงสมรสฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ เด็กที่เกิดในระหว่างการสมรสที่ฝ่าฝืนนั้น ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามีซึ่งได้จดทะเบียนสมรสครั้งหลัง

ในกรณีที่หญิงสมรสฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ถ้ามีคำพิพากษาถึงที่สุดแสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามีซึ่งได้จดทะเบียนสมรสครั้งหลัง ให้นำข้อสันนิษฐานในมาตรา ๑๕๓๖ มาใช้บังคับ

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่เด็กที่เกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้การสมรสเป็นโมฆะเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๕๒ ด้วย

มาตรา ๑๕๓๙ ในกรณีที่สันนิษฐานว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีตามมาตรา ๑๕๓๖ มาตรา ๑๕๓๗ หรือมาตรา ๑๕๓๘ ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีจะไม่รับเด็กเป็นบุตรของตนก็ได้ โดยฟ้องเด็กกับมารดาเด็กร่วมกันเป็นจำเลยและพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ได้อยู่ร่วมกับมารดาเด็กในระยะเวลาดังครรถ์คือระหว่างหนึ่งร้อยแปดสิบวันถึงสามร้อยสิบวันก่อนเด็กเกิดหรือตนไม่สามารถเป็นบิดาของเด็กได้เพราะเหตุอย่างอื่น^{๑๔๙}

แต่ถ้าในขณะที่ยื่นฟ้องมารดาเด็กไม่มีชีวิตอยู่ จะฟ้องเด็กแต่ผู้เดียวเป็นจำเลยก็ได้ ถ้าเด็กไม่มีชีวิตอยู่ไม่ว่ามารดาของเด็กจะมีชีวิตอยู่หรือไม่ จะยื่นคำร้องขอให้ศาลแสดงว่าเด็กนั้นไม่เป็นบุตรก็ได้ ในกรณีที่มารดาของเด็กหรือทายาทของเด็กยังมีชีวิตอยู่ ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องนี้ไปให้ด้วย และถ้าศาลเห็นสมควร จะส่งสำเนาคำร้องไปให้อัยการพิจารณาเพื่อดำเนินคดีแทนเด็กด้วยก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๕๔๐^{๑๕๐} (ยกเลิก) คณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๔๑ ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีจะฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรตามมาตรา ๑๕๓๙ ไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าตนเป็นผู้แจ้งการเกิดของเด็กในทะเบียนคนเกิดเองว่าเป็นบุตรของตน หรือจัดหรือยอมให้มีการแจ้งดังกล่าว

มาตรา ๑๕๔๒^{๑๕๑} การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีต้องฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันรู้ถึงการเกิดของเด็ก แต่ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันเกิดของเด็ก

ในกรณีที่คำพิพากษาของศาลแสดงว่าเด็กมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามีคนใหม่ตามมาตรา ๑๕๓๗ หรือชายผู้เป็นสามีในการสมรสครั้งหลังตามมาตรา ๑๕๓๘ ถ้าชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีซึ่งต้องด้วยบทสันนิษฐานว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของตนตามมาตรา

^{๑๔๘} มาตรา ๑๕๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๔๙} มาตรา ๑๕๓๙ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๕๐} มาตรา ๑๕๔๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๕๑} มาตรา ๑๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

๑๕๓๖ ประสงค์จะฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ให้ฟ้องคดีภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้ว่ามีความพิพาทมาถึงที่สุด

มาตรา ๑๕๔๓ ในกรณีที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีได้ฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรแล้ว และตายก่อนคดีนั้นถึงที่สุด ผู้มีสิทธิได้รับมรดกพร้อมกับเด็กหรือผู้จะเสียสิทธิรับมรดกเพราะการเกิดของเด็กนั้นจะขอเข้าเป็นคู่ความแทนที่หรืออาจถูกเรียกให้เข้ามาเป็นคู่ความแทนที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีก็ได้

มาตรา ๑๕๔๔ การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตร ผู้มีสิทธิได้รับมรดกพร้อมกับเด็กหรือผู้จะเสียสิทธิรับมรดกเพราะการเกิดของเด็กอาจฟ้องได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีตายก่อนพ้นระยะเวลาที่ชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามีจะพึงฟ้องได้
 - (๒) เด็กเกิดภายหลังการตายของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามี
- การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรในกรณี (๑) ต้องฟ้องภายในหกเดือนนับแต่วันที่รู้ถึงการตายของชายผู้เป็นหรือเคยเป็นสามี การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรในกรณี (๒) ต้องฟ้องภายในหกเดือนนับแต่วันที่รู้ถึงการเกิดของเด็ก แต่ไม่ว่าเป็นกรณีใด ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันเกิดของเด็กให้นำมาตรา ๑๕๓๙ มาใช้บังคับแก่การฟ้องคดีไม่รับเด็กเป็นบุตรตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๔๕ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงต่อเด็กว่าตนมิได้เป็นบุตรสืบสายโลหิตของชายผู้เป็นสามีของมารดาตน เด็กจะร้องขอต่ออัยการให้ฟ้องคดีปฏิเสธความเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายนั้นก็ได้

การฟ้องคดีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเด็กได้รู้ข้อเท็จจริงก่อนบรรลุนิติภาวะว่าตนมิได้เป็นบุตรของชายผู้เป็นสามีของมารดา ห้ามอัยการฟ้องคดีเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่เด็กบรรลุนิติภาวะ แต่ถ้าเด็กรู้ข้อเท็จจริงดังกล่าวหลังจากบรรลุนิติภาวะแล้ว ห้ามอัยการฟ้องคดีเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่เด็กรู้เหตุนั้น

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ห้ามมิให้ฟ้องคดีปฏิเสธความเป็นบุตรเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่เด็กบรรลุนิติภาวะ

มาตรา ๑๕๔๖ เด็กเกิดจากหญิงที่มีได้มีการสมรสกับชาย ให้ถือว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของหญิงนั้น เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

๑๕๒ มาตรา ๑๕๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

๑๕๓ มาตรา ๑๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

๑๕๔ มาตรา ๑๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๑๕๔๗ เด็กเกิดจากบิดามารดาที่มีได้สมรสกัน จะเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายต่อเมื่อบิดามารดาได้สมรสกันในภายหลังหรือบิดาได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตร

มาตรา ๑๕๔๘^{๑๕๖} บิดาจะจดทะเบียนเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของเด็กและมารดาเด็ก

ในกรณีที่เด็กและมารดาเด็กไม่ได้มาให้ความยินยอมต่อหน้านายทะเบียนให้นายทะเบียนแจ้งการขอจดทะเบียนของบิดาไปยังเด็กและมารดาเด็ก ถ้าเด็กหรือมารดาเด็กไม่คัดค้านหรือไม่ให้ความยินยอมภายในหกสิบวันนับแต่การแจ้งนั้นถึงเด็กหรือมารดาเด็ก ให้สันนิษฐานว่าเด็กหรือมารดาเด็กไม่ให้ความยินยอม ถ้าเด็กหรือมารดาเด็กอยู่นอกประเทศไทยให้ขยายเวลานั้นเป็นหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีที่เด็กหรือมารดาเด็กคัดค้านว่าผู้ขอจดทะเบียนไม่ใช่บิดา หรือไม่ให้ความยินยอม หรือไม่อาจให้ความยินยอมได้ การจดทะเบียนเด็กเป็นบุตรต้องมีคำพิพากษาของศาล

เมื่อศาลได้พิพากษาให้บิดาจดทะเบียนเด็กเป็นบุตรได้ และบิดาได้นำคำพิพากษาไปขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนให้นายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนให้

มาตรา ๑๕๔๙ เมื่อนายทะเบียนได้แจ้งการขอจดทะเบียนขอรับเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายไปยังเด็กและมารดาเด็กตามมาตรา ๑๕๔๘ แล้ว ไม่ว่าเด็กหรือมารดาเด็กจะคัดค้านการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรตามมาตรา ๑๕๔๘ หรือไม่ ภายในกำหนดเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันแจ้งการขอจดทะเบียนถึงเด็กหรือมารดาเด็ก เด็กหรือมารดาเด็กอาจแจ้งให้นายทะเบียนจดบันทึกไว้ได้ว่าผู้ขอจดทะเบียนไม่สมควรเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมด

เมื่อได้มีคำแจ้งของเด็กหรือมารดาเด็กดังกล่าวในวรรคหนึ่งแล้ว แม้จะได้มีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรตามมาตรา ๑๕๔๘ บิดาของเด็กก็ยังใช้อำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมดตามที่เด็กหรือมารดาเด็กแจ้งว่าบิดาไม่สมควรเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองนั้นไม่ได้ จนกว่าศาลจะพิพากษาให้บิดาของเด็กใช้อำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมด หรือกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่เด็กหรือมารดาเด็กแจ้งต่อนายทะเบียนว่าผู้ขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรไม่สมควรใช้อำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมดนั้นได้ล่วงพ้นไปโดยเด็กหรือมารดาเด็กมิได้ร้องขอต่อศาลให้พิพากษาว่าผู้ขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรไม่เป็นผู้สมควรใช้อำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมด

ในคดีที่ศาลพิพากษาว่าผู้ขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรเป็นผู้ไม่สมควรใช้อำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมด ศาลจะพิพากษาในคดีเดียวกันนั้นให้ผู้ใดเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองหรือเป็นผู้ปกครองเพื่อการปกครองบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

มาตรา ๑๕๕๐^{๑๕๗} (ยกเลิก)

^{๑๕๕} มาตรา ๑๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๕๖} มาตรา ๑๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๑๕๕๑ ในกรณีที่มีการคัดค้านว่าผู้ซึ่งขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรมิใช่บิดาของเด็ก เมื่อผู้ซึ่งขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรนำคดีไปสู่ศาลขอให้ศาลพิพากษาว่าผู้ขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรเป็นบิดาของเด็ก เด็กหรือมารดาเด็กจะขอให้ศาลพิพากษาในคดีเดียวกันนั้นก็ได้ว่าผู้ขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรแม้จะเป็นบิดาของเด็ก ก็เป็นผู้ไม่สมควรใช้อำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมด ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำความในวรรคสามของมาตรา ๑๕๔๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๕๒^{๑๕๘} ในกรณีที่เด็กไม่มีมารดาหรือมีมารดาแต่มารดาถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมดและศาลได้ตั้งผู้อื่นเป็นผู้ปกครองบางส่วนหรือทั้งหมดไว้ก่อนมีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตร บิดาซึ่งจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายแล้วจะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งถอนความเป็นผู้ปกครองบางส่วนหรือทั้งหมดของผู้ปกครองและให้บิดาเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองก็ได้ ถ้าศาลเห็นว่าบิดาอาจใช้อำนาจปกครองเพื่อความผาสุกและประโยชน์ของเด็กได้ดียิ่งกว่าผู้ปกครอง ศาลจะมีคำสั่งถอนความเป็นผู้ปกครองบางส่วนหรือทั้งหมดของผู้ปกครองและให้บิดาเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองก็ได้

มาตรา ๑๕๕๓^{๑๕๙} (ยกเลิก)

มาตรา ๑๕๕๔ ผู้มีส่วนได้เสียจะขอให้ศาลถอนการจดทะเบียนเด็กรับเป็นบุตร เพราะเหตุว่าผู้ขอให้จดทะเบียนนั้นมิใช่บิดาก็ได้ แต่ต้องฟ้องภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้การจดทะเบียนนั้น อนึ่ง ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันจดทะเบียน

มาตรา ๑๕๕๕ ในคดีฟ้องขอให้รับเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการข่มขืนกระทำชำเรา ฉุดคร่า หรือหน่วงเหนี่ยวกักขังหญิงมารดาโดยมิชอบด้วยกฎหมายในระยะเวลาซึ่งหญิงนั้นอาจตั้งครรภ์ได้

(๒) เมื่อมีการลักพาหญิงมารดาไปในทางซู้สาวหรือมีการล่อลวงร่วมประเวณีกับหญิงมารดาในระยะเวลาซึ่งหญิงนั้นอาจตั้งครรภ์ได้

(๓) เมื่อมีเอกสารของบิดาแสดงว่าเด็กนั้นเป็นบุตรของตน

(๔) เมื่อปรากฏในทะเบียนคนเกิดว่าเด็กเป็นบุตรโดยมีหลักฐานว่าบิดาเป็นผู้แจ้งการเกิดหรือรู้เห็นยินยอมในการแจ้งนั้น

(๕) เมื่อบิดามารดาได้อยู่กินด้วยกันอย่างเปิดเผยในระยะเวลาซึ่งหญิงมารดาอาจตั้งครรภ์ได้

^{๑๕๗} มาตรา ๑๕๕๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๕๘} มาตรา ๑๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๕๙} มาตรา ๑๕๕๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

-

(๖) เมื่อได้มีการร่วมประเวณีกับหญิงมารดาในระยะเวลาซึ่งหญิงนั้นอาจตั้งครรภ์ได้ และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเด็กนั้นมีได้เป็นบุตรของชายอื่น

(๗) เมื่อมีพฤติการณ์ที่รู้กันทั่วไปตลอดมาว่าเป็นบุตร^{๖๐}

พฤติการณ์ที่รู้กันทั่วไปตลอดมาว่าเป็นบุตรนั้น ให้พิจารณาข้อเท็จจริงที่แสดงความเกี่ยวข้องกับบิดากับบุตรซึ่งปรากฏในระหว่างตัวเด็กกับครอบครัวที่เด็กอ้างว่าตนสังกัดอยู่ เช่น บิดาให้การศึกษานี้ ให้ความอุปการะเลี้ยงดูหรือยอมให้เด็กนั้นใช้ชื่อสกุลของตนหรือโดยเหตุประการอื่น

ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังกล่าวข้างต้น ถ้าปรากฏว่าชายไม่อาจเป็นบิดาของเด็กนั้นได้ ให้ยกฟ้องเสีย

มาตรา ๑๕๕๖ การฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรในระหว่างที่เด็กเป็นผู้เยาว์ ถ้าเด็กมีอายุยังไม่ครบสิบห้าปีบริบูรณ์ ผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กเป็นผู้ฟ้องแทน ในกรณีที่เด็กไม่มีผู้แทนโดยชอบธรรม หรือมีแต่ผู้แทนโดยชอบธรรมไม่สามารถทำหน้าที่ได้ ญาติสนิทของเด็กหรืออัยการอาจร้องขอต่อศาลให้ตั้งผู้แทนเฉพาะคดีเพื่อทำหน้าที่ฟ้องคดีแทนเด็กก็ได้

เมื่อเด็กมีอายุสิบห้าปีบริบูรณ์ เด็กต้องฟ้องเอง ทั้งนี้ โดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม

ในกรณีที่เด็กบรรลุนิติภาวะแล้ว จะต้องฟ้องคดีภายในหนึ่งปีนับแต่วันบรรลุนิติภาวะ

ในกรณีที่เด็กตายในระหว่างที่เด็กนั้นยังมีสิทธิฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรอยู่ ผู้สืบสันดานของเด็กจะฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก็ได้ ถ้าผู้สืบสันดานของเด็กได้รู้เหตุที่อาจขอให้รับเด็กเป็นบุตรมาก่อนวันที่เด็กนั้นตาย ผู้สืบสันดานของเด็กจะต้องฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เด็กนั้นตาย

ถ้าผู้สืบสันดานของเด็กได้รู้เหตุที่อาจขอให้รับเด็กเป็นบุตรภายหลังที่เด็กนั้นตาย ผู้สืบสันดานของเด็กจะต้องฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้เหตุดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ต้องไม่พ้นสิบปีนับแต่วันที่เด็กนั้นตาย

การฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรในระหว่างที่ผู้สืบสันดานของเด็กเป็นผู้เยาว์ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๕๗^{๖๑} การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕๔๗ ให้มีผลนับแต่วันที่เด็กเกิด แต่ทั้งนี้จะอ้างเป็นเหตุเสมือนสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริตในระหว่างเวลาตั้งแต่เด็กเกิดจนถึงเวลาที่บิดามารดาได้สมรสกันหรือบิดาได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือศาลพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นบุตรไม่ได้

มาตรา ๑๕๕๘ การฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรของผู้ตายที่ได้ฟ้องภายในกำหนดอายุความมรดก ถ้าศาลได้พิพากษาว่าเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย เด็กนั้นมีสิทธิรับมรดก

ในฐานะทายาทโดยธรรม

ในกรณีที่ได้มีการแบ่งมรดกไปแล้ว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยเรื่องลาภมิควรได้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๖๐} มาตรา ๑๕๕๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๑} มาตรา ๑๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๕๕๙ เมื่อได้จดทะเบียนเด็กเป็นบุตรแล้วจะถอนมิได้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๕๖๐ บุตรเกิดระหว่างสมรสซึ่งศาลพิพากษาให้เพิกถอนภายหลังนั้นให้ถือว่า
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สิทธิและหน้าที่ของบิดามารดาและบุตร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๕๖๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๖๑ บุตรมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของบิดา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ในกรณีที่บิดาไม่ปรากฏ บุตรมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของมารดา

มาตรา ๑๕๖๒ ผู้ใดจะฟ้องบุพการีของตนเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญามิได้ แต่เมื่อผู้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
นั้นหรือญาติสนิทของผู้นั้นร้องขอ อัยการจะยกคดีขึ้นว่ากล่าวก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๕๖๓ บุตรจำต้องอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๕๖๔ บิดามารดาจำต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาตามสมควรแก่
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
บุตรในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์
บิดามารดาจำต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วแต่เฉพาะผู้ทุพพลภาพ
และหาเลี้ยงตนเองมิได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๕๖๕ การร้องขอค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรหรือขอให้บุตรได้รับการอุปการะ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เลี้ยงดูโดยประการอื่น นอกจากอัยการจะยกคดีขึ้นว่ากล่าวตามมาตรา ๑๕๖๒ แล้ว บิดาหรือมารดา
จะนำคดีขึ้นว่ากล่าวก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๕๖๖^{๑๖๒} บุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะต้องอยู่ใต้อำนาจปกครองของบิดา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มารดา
อำนาจปกครองอยู่กับบิดาหรือมารดาในกรณีดังต่อไปนี้

- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) มารดาหรือบิดาตาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๒) ไม่แน่นอนว่ามารดาหรือบิดามีชีวิตอยู่หรือตาย
 - (๓) มารดาหรือบิดาถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
 - (๔) มารดาหรือบิดาต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลเพราะจิตฟั่นเฟือน
 - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๕) ศาลสั่งให้อำนาจปกครองอยู่กับบิดาหรือมารดา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 - (๖) บิดาและมารดาตกลงกันตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้ตกลงกันได้

๑๖๒ มาตรา ๑๕๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๕๖๗ ผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) กำหนดที่อยู่ของบุตร

(๒) ทำโทษบุตรตามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน

(๓) ให้บุตรทำงานตามสมควรแก่ความสามารถและฐานะานุรูป

(๔) เรียกบุตรคืนจากบุคคลอื่นซึ่งกักบุตรไว้โดยมิชอบด้วยกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๖๘ เมื่อบุคคลใดมีบุตรติดมาได้สมรสกับบุคคลอื่น อำนาจปกครองที่มี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ต่อบุตรอยู่กับผู้ที่บุตรนั้นติดมา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๖๙ ผู้ใช้อำนาจปกครองเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของบุตร ในกรณีที่บุตร
ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ผู้ใช้อำนาจปกครองย่อมเป็นผู้
อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๖๙/๑^{๑๖๓} ในกรณีที่ผู้เยาว์ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถและศาล
มีคำสั่งตั้งบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองเป็นผู้อนุบาลให้คำสั่งนั้นมีผลเป็นการ
ถอนผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือผู้ปกครองที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและไม่มีคู่สมรสถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้
ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาเป็นผู้อนุบาลหรือผู้
พิทักษ์ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๗๐ คำบอกกล่าวที่ผู้ใช้อำนาจปกครองตามมาตรา ๑๕๖๖ หรือมาตรา
๑๕๖๘ แจ่งไปหรือรับแจ่งมา ให้ถือว่าเป็นคำบอกกล่าวที่บุตรได้แจ่งไปหรือรับแจ่งมา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๗๑ อำนาจปกครองนั้น รวมทั้งการจัดการทรัพย์สินของบุตรด้วย และ
ให้จัดการทรัพย์สินนั้นด้วยความระมัดระวังเช่นวิญญูชนจะพึงกระทำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๗๒ ผู้ใช้อำนาจปกครองจะหาหน้าที่บุตรจะต้องทำเองโดยมิได้รับความ
ยินยอมของบุตรไม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๗๓ ถ้าบุตรมีเงินได้ ให้ใช้เงินนั้นเป็นค่าอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาก่อน
ส่วนที่เหลือผู้ใช้อำนาจปกครองต้องเก็บรักษาไว้เพื่อส่งมอบแก่บุตร แต่ถ้าผู้ใช้อำนาจปกครองไม่
มีเงินได้เพียงพอแก่การครองชีพตามสมควรแก่ฐานะ ผู้ใช้อำนาจปกครองจะใช้เงินนั้นตามสมควรก็ได้
เว้นแต่จะเป็นเงินได้ที่เกิดจากทรัพย์สินโดยการให้โดยเสนหาหรือพินัยกรรมซึ่งมีเงื่อนไขว่ามีให้ผู้
ใช้อำนาจปกครองได้ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้น ๆ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๖๓} มาตรา ๑๕๖๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๗๔^{๑๖๔} นิติกรรมใดอันเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เยาว์ดังต่อไปนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครองจะกระทำได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) กระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งทรัพย์สินของผู้เยาว์อันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์

(๓) ก่อตั้งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน ภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์ หรือทรัพย์สินอื่นใดในอสังหาริมทรัพย์

(๔) จำหน่ายไปทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งสิทธิเรียกร้องที่จะให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินในอสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้ หรือสิทธิเรียกร้องที่จะให้ทรัพย์สินเช่นว่านั้นของผู้เยาว์ปลอดจากทรัพย์สินที่มีอยู่เหนือทรัพย์สินนั้น

(๕) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

(๖) ก่อข้อผูกพันใด ๆ ที่มุ่งให้เกิดผลตาม (๑) (๒) หรือ (๓)

(๗) ให้กู้ยืมเงิน

(๘) ให้โดยเสน่หา เว้นแต่จะเอาเงินได้ของผู้เยาว์ให้แทนผู้เยาว์เพื่อการกุศลสาธารณะ เพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา ทั้งนี้ พอสมควรแก่ฐานะานุรูปของผู้เยาว์

(๙) รับการให้โดยเสน่หาที่มีเงื่อนไขหรือค่าภาระติดพัน หรือไม่รับการให้โดยเสน่หา

(๑๐) ประกันโดยประการใด ๆ อันอาจมีผลให้ผู้เยาว์ต้องถูกบังคับชำระหนี้หรือทำนิติกรรมอื่นที่มีผลให้ผู้เยาว์ต้องรับเป็นผู้รับชำระหนี้ของบุคคลอื่นหรือแทนบุคคลอื่น

(๑๑) นำทรัพย์สินไปแสวงหาผลประโยชน์นอกจากในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๙๘/๔ (๑) (๒) หรือ (๓)

(๑๒) ประนีประนอมยอมความ

(๑๓) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย

มาตรา ๑๕๗๕ ถ้าในกิจการใด ประโยชน์ของผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือประโยชน์ของคู่สมรสหรือบุตรของผู้ใช้อำนาจปกครองขัดกับประโยชน์ของผู้เยาว์ ผู้ใช้อำนาจปกครองต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อนจึงทำกิจการนั้นได้ มิฉะนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๑๕๗๖ ประโยชน์ของผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือของคู่สมรสหรือบุตรของผู้ใช้อำนาจปกครองตามมาตรา ๑๕๗๕ ให้หมายความรวมถึงประโยชน์ในกิจการดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ประโยชน์ในกิจการที่กระทำกับห้างหุ้นส่วนสามัญที่บุคคลดังกล่าวนั้นเป็นหุ้นส่วน

(๒) ประโยชน์ในกิจการที่กระทำกับห้างหุ้นส่วนจำกัดที่บุคคลดังกล่าวนั้นเป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิด

^{๑๖๔} มาตรา ๑๕๗๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

-

มาตรา ๑๕๗๗ บุคคลใดจะโอนทรัพย์สินให้ผู้เยาว์โดยพินัยกรรมหรือโดยการให้โดยเสนาหาซึ่งมีเงื่อนไขให้บุคคลอื่นนอกจากผู้ใช้อำนาจปกครองเป็นผู้จัดการจนกว่าผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะก็ได้ ผู้จัดการนั้นต้องเป็นผู้ซึ่งผู้โอนระบุชื่อไว้ หรือถ้ามิได้ระบุไว้ก็ให้ศาลสั่ง แต่การจัดการทรัพย์สินนั้นต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐

[เลขมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตราลงชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๕]

มาตรา ๑๕๗๘ ในกรณีที่อำนาจปกครองสิ้นไปเพราะผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะ ผู้ใช้อำนาจปกครองต้องรับส่งมอบทรัพย์สินที่จัดการและบัญชีในการนั้นให้ผู้บรรลุนิติภาวะเพื่อรับรอง ถ้ามีเอกสารเกี่ยวกับเรื่องจัดการทรัพย์สินนั้น ก็ให้ส่งมอบพร้อมกับบัญชี

ในกรณีที่อำนาจปกครองสิ้นไปเพราะเหตุอื่นนอกจากที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ให้มอบทรัพย์สิน บัญชี และเอกสารที่เกี่ยวกับเรื่องจัดการทรัพย์สินให้แก่ผู้ใช้อำนาจปกครอง ถ้ามี หรือผู้ปกครอง แล้วแต่กรณี เพื่อรับรอง

มาตรา ๑๕๗๙ ในกรณีที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งถึงแก่ความตายและมีบุตรที่เกิดด้วยกัน และคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งจะสมรสใหม่ ถ้าคู่สมรสนั้นได้ครอบครองทรัพย์สินอันเป็นสัดส่วนของบุตรไว้อย่างถูกต้องแล้ว จะส่งมอบทรัพย์สินให้แก่บุตรในเมื่อสามารถจัดการก็ได้ หรือมิฉะนั้นจะเก็บรักษาไว้เพื่อมอบให้บุตรเมื่อถึงเวลาอันสมควรก็ได้ แต่ถ้าทรัพย์สินใดเป็นจำพวกที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕๖ หรือที่มีเอกสารเป็นสำคัญ ให้ลงชื่อบุตรเป็นเจ้าของรวมในเอกสารนั้น ก่อนที่จะจัดการดังกล่าวคู่สมรสนั้น จะทำการสมรสก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศาลจะมีคำสั่งให้คู่สมรสดังกล่าวทำการสมรสไปก่อนก็ได้ คำสั่งศาลเช่นว่านี้ ให้ระบุไว้ด้วยว่าให้คู่สมรสปฏิบัติการแบ่งแยกทรัพย์สินและทำบัญชีทรัพย์สิน ตามความในวรรคหนึ่งภายในกำหนดเวลาเท่าใดภายหลังการสมรสนั้นด้วย

ในกรณีที่การสมรสได้กระทำไปโดยมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่คู่สมรสไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลดังกล่าวในวรรคสอง เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือเมื่อญาติของผู้เยาว์หรืออัยการร้องขอ ศาลมีอำนาจสั่งให้ถอนอำนาจปกครองจากคู่สมรสนั้น หรือจะมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำบัญชีและลงชื่อบุตรเป็นเจ้าของรวมในเอกสารดังกล่าวแทนโดยให้คู่สมรสเสียค่าใช้จ่ายก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้ถือว่าบุตรบุญธรรมของคู่สมรสที่ตายไปและที่มีชีวิตอยู่ทั้งสองฝ่ายเป็นบุตรที่เกิดจากคู่สมรส

มาตรา ๑๕๘๐^{๑๖๕} ผู้เยาว์ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครอง จะให้การรับรองการจัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ได้ต่อเมื่อได้รับมอบทรัพย์สินบัญชีและเอกสารตามมาตรา ๑๕๗๘ แล้ว

^{๑๖๕} มาตรา ๑๕๘๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

-

มาตรา ๑๕๘๑ คดีเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินในระหว่างผู้เยาว์กับผู้ใช้อำนาจปกครองนั้น ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่เวลาที่อำนาจปกครองสิ้นไป

ถ้าอำนาจปกครองสิ้นไปขณะบุตรยังเป็นผู้เยาว์อยู่ ให้เริ่มนับอายุความในวรรคหนึ่งตั้งแต่วันที่ผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะ หรือเมื่อมีผู้แทนโดยชอบธรรมขึ้นใหม่

มาตรา ๑๕๘๒ ถ้าผู้ใช้อำนาจปกครองเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถโดยคำสั่งของศาลก็ดี ใช้อำนาจปกครองเกี่ยวแก่ตัวผู้เยาว์โดยมิชอบก็ดี ประพฤติชั่วร้ายก็ดี ในกรณีเหล่านี้ศาลจะสั่งเอง หรือจะสั่งเมื่อญาติของผู้เยาว์หรืออัยการร้องขอให้ถอนอำนาจปกครองเสียบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

ถ้าผู้ใช้อำนาจปกครองล้มละลายก็ดี หรือจัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ในทางที่ผิดจนอาจเป็นภัยก็ดี ศาลจะสั่งตามวิธีในวรรคหนึ่งให้ถอนอำนาจจัดการทรัพย์สินเสียก็ได้

มาตรา ๑๕๘๓ ผู้ถอนอำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมดนั้น ถ้าเหตุดังกล่าวไว้ในมาตราก่อนสิ้นไปแล้ว และเมื่อตนเองหรือญาติของผู้เยาว์ร้องขอ ศาลจะสั่งให้มีอำนาจปกครองดังเดิมก็ได้

มาตรา ๑๕๘๔ การที่ผู้ใช้อำนาจปกครองถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมด ไม่เป็นเหตุให้ผู้พ้นจากหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูผู้เยาว์ตามกฎหมาย

มาตรา ๑๕๘๔/๑^{๑๖๖} บิดาหรือมารดาย่อมมีสิทธิที่จะติดต่อกับบุตรของตนได้ตามควรแก่พฤติการณ์ ไม่ว่าจะบุคคลใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองก็ตาม

หมวด ๓

ความปกครอง

มาตรา ๑๕๘๕ บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะและไม่มีบิดามารดาหรือบิดามารดาถูกถอนอำนาจปกครองเสียแล้วนั้น จะจัดให้มีผู้ปกครองขึ้นในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ก็ได้

ในกรณีที่ผู้ใช้อำนาจปกครองถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนตามมาตรา ๑๕๘๒ วรรคหนึ่ง ศาลจะตั้งผู้ปกครองในส่วนที่ผู้ใช้อำนาจปกครองถูกถอนอำนาจปกครองนั้นก็ได้ หรือในกรณีที่ผู้ใช้อำนาจปกครองถูกถอนอำนาจจัดการทรัพย์สินตามมาตรา ๑๕๘๒ วรรคสอง ศาลจะตั้งผู้ปกครองเพื่อจัดการทรัพย์สินก็ได้^{๑๖๗}

^{๑๖๖} มาตรา ๑๕๘๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๖๗} มาตรา ๑๕๘๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

-

มาตรา ๑๕๘๖^{๑๖๘} ผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๘๕ นั้น ให้ตั้งโดยคำสั่งศาลเมื่อมีการร้องขอของญาติของผู้เยาว์ อัยการ หรือผู้ซึ่งบิดาหรือมารดาที่ตายที่หลังได้ระบุชื่อไว้ในพินัยกรรมให้เป็นผู้ปกครอง

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๙๐ การตั้งผู้ปกครองนั้นถ้ามีข้อกำหนดพินัยกรรมก็ให้ศาลตั้งตามข้อกำหนดพินัยกรรม เว้นแต่พินัยกรรมนั้นไม่มีผลบังคับหรือบุคคลที่ระบุชื่อไว้ในพินัยกรรมนั้นเป็นบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เป็นผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๘๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๘๗ บุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วอาจถูกตั้งเป็นผู้ปกครองได้ เว้นแต่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ผู้ซึ่งศาลสั่งว่าเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) ผู้ซึ่งเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ผู้ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปกครองผู้เยาว์หรือทรัพย์สินของผู้เยาว์

(๔) ผู้ซึ่งมีหรือเคยมีคดีในศาลกับผู้เยาว์ ผู้บุพการีหรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

แต่บิดาหรือมารดากับผู้เยาว์

(๕)^{๑๖๙} ผู้ซึ่งบิดาหรือมารดาที่ตายได้ทำหนังสือระบุชื่อห้ามไว้มิให้เป็นผู้ปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๘๘^{๑๗๐} หากปรากฏว่าบุคคลที่ศาลตั้งให้เป็นผู้ปกครองเป็นผู้ต้องห้ามมิให้เป็นผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๘๗ อยู่ในขณะที่ศาลตั้งให้เป็นผู้ปกครองโดยปรากฏแก่ศาลเองหรือผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้องขอ ให้ศาลสั่งเพิกถอนคำสั่งตั้งผู้ปกครองนั้นเสียและมีคำสั่งเกี่ยวกับผู้ปกครองต่อไปตามที่เห็นสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การเพิกถอนคำสั่งตั้งผู้ปกครองตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของบุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต เว้นแต่ในกรณีการเพิกถอนคำสั่งตั้งผู้ปกครองที่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๕๘๗ (๑) หรือ (๒) การกระทำของผู้ปกครองไม่ผูกพันผู้เยาว์ไม่ว่าบุคคลภายนอกจะได้กระทำการโดยสุจริตหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๘๙^{๑๗๑} (ยกเลิก)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๙๐^{๑๗๒} ผู้ปกครองมิได้คราวหนึ่งเพียงคนเดียว แต่ในกรณีมีข้อกำหนดพินัยกรรมให้ตั้งผู้ปกครองหลายคนหรือเมื่อมีผู้ร้องขอโดยมีเหตุผลอันสมควร ให้ศาลมีอำนาจตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๖๘} มาตรา ๑๕๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๖๙} มาตรา ๑๕๘๗ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๗๐} มาตรา ๑๕๘๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๗๑} มาตรา ๑๕๘๙ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๗๒} มาตรา ๑๕๙๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้ปกครองได้ตามจำนวนที่ศาลเห็นว่าจำเป็น ในกรณีที่ตั้งผู้ปกครองหลายคนศาลจะกำหนดให้ผู้ปกครองเหล่านั้นกระทำการร่วมกันหรือกำหนดอำนาจเฉพาะสำหรับคนหนึ่ง ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๕๕๑^{๑๗๓} ความเป็นผู้ปกครองนั้นเริ่มแต่วันทราบคำสั่งตั้งของศาล

มาตรา ๑๕๕๒^{๑๗๔} ให้ผู้ปกครองรีบทำบัญชีทรัพย์สินของผู้อยู่ในปกครองให้เสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันที่ทราบคำสั่งตั้งของศาล แต่ผู้ปกครองจะร้องต่อศาลก่อนสิ้นกำหนดขอให้ยืดเวลาก็ได้

บัญชีนั้นต้องมีพยานรับรองความถูกต้องอย่างน้อยสองคน พยานสองคนนั้นต้องเป็นผู้บรรลุนิติภาวะและเป็นญาติของผู้อยู่ในปกครอง แต่ถ้าหาญาติไม่ได้จะให้ผู้อื่นเป็นพยานก็ได้

มาตรา ๑๕๕๓ ให้ผู้ปกครองยื่นสำเนาบัญชีทรัพย์สินที่ตนรับรองว่าถูกต้องต่อศาลฉบับหนึ่งภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้ทำบัญชีทรัพย์สินแล้ว และศาลจะสั่งให้ผู้ปกครองชี้แจงเพิ่มเติมหรือให้นำเอกสารมาประกอบเพื่อแสดงให้เห็นว่าบัญชีนั้นถูกต้องแล้วก็ได้

ถ้าศาลมิได้มีคำสั่งเป็นอย่างอื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันยื่นบัญชี หรือวันชี้แจงเพิ่มเติม หรือวันนำเอกสารยื่นประกอบ แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าศาลยอมรับบัญชีนั้นแล้ว^{๑๗๕}

มาตรา ๑๕๕๔ ถ้าผู้ปกครองไม่ปฏิบัติเกี่ยวแก่การทำบัญชีทรัพย์สินหรือการยื่นบัญชีทรัพย์สินให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๕๒ หรือมาตรา ๑๕๕๓ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๕๕๓ หรือศาลไม่พอใจในบัญชีทรัพย์สินเพราะทำขึ้นด้วยความเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่สุจริต หรือเห็นได้ชัดว่าผู้ปกครองหย่อนความสามารถ ศาลจะสั่งถอนผู้ปกครองนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๑๕๕๕ ก่อนที่ศาลยอมรับบัญชีนั้น ห้ามมิให้ผู้ปกครองทำกิจการใด เว้นแต่เป็นการเร่งร้อนและจำเป็น แต่จะยกข้อห้ามดังกล่าวขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทนไม่ได้

มาตรา ๑๕๕๖ ถ้ามีหนี้เป็นคุณแก่ผู้ปกครองแต่เป็นโทษต่อผู้อยู่ในปกครองหรือเป็นคุณแก่ผู้อยู่ในปกครองแต่เป็นโทษต่อผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครองแจ้งข้อความเหล่านั้นต่อศาลก่อนลงมือทำบัญชีทรัพย์สิน

ถ้าผู้ปกครองรู้ว่ามีหนี้เป็นคุณแก่ตนแต่เป็นโทษต่อผู้อยู่ในปกครอง และได้แจ้งข้อความนั้นต่อศาล หนี้ของผู้ปกครองนั้นย่อมสูญไป

^{๑๗๓} มาตรา ๑๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๗๔} มาตรา ๑๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๗๕} มาตรา ๑๕๕๓ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

-

ถ้าผู้ปกครองรู้ว่ามิหนี่เป็นโทษต่อตนแต่เป็นคุณแก่ผู้อยู่ในปกครอง และมีได้แจ้ง
ข้อความนั้นต่อศาล ศาลจะสั่งถอนผู้ปกครองก็ได้

มาตรา ๑๕๕๗ เมื่อศาลเห็นสมควรโดยลำพัง หรือเมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการร้อง

ขอ ศาลอาจสั่งให้ผู้ปกครอง

(๑) หาประกันอันสมควรในการจัดการทรัพย์สินของผู้อยู่ในปกครอง ตลอดจนการ
มอบคืนทรัพย์สินนั้น

(๒) แกลงถึงความเป็นอยู่แห่งทรัพย์สินของผู้อยู่ในปกครอง

มาตรา ๑๕๕๘ ในระหว่างปกครอง ถ้าผู้อยู่ในปกครองได้ทรัพย์สินอันมีค่ามาโดย
ทางมรดกหรือการให้โดยเสน่หาให้นำมาตรา ๑๕๕๒ ถึงมาตรา ๑๕๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๕๘/๑ ให้ผู้ปกครองทำบัญชีทรัพย์สินส่งต่อศาลปีละครั้งนับแต่วันเป็น
ผู้ปกครอง แต่เมื่อศาลได้รับบัญชีปีแรกแล้วจะสั่งให้ส่งบัญชีเช่นว่านั้นในระยะเวลาเกินหนึ่งปีก็ได้

มาตรา ๑๕๕๘/๒ ผู้ปกครองมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ใช้อำนาจปกครองตาม
มาตรา ๑๕๖๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕๖๗

มาตรา ๑๕๕๘/๓ ผู้ปกครองเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้อยู่ในปกครอง

ให้นำมาตรา ๑๕๗๐ มาตรา ๑๕๗๑ มาตรา ๑๕๗๒ มาตรา ๑๕๗๔ มาตรา ๑๕๗๕
มาตรา ๑๕๗๖ และมาตรา ๑๕๗๗ มาใช้บังคับแก่ผู้ปกครองและผู้อยู่ในปกครองโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๕๘/๔ เงินได้ของผู้อยู่ในปกครองนั้น ผู้ปกครองยอมใช้ได้ตามสมควร
เพื่อการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาของผู้อยู่ในปกครอง ถ้ามีเหลือให้ใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์
เฉพาะในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ซื้อพันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรที่รัฐบาลไทยค้ำประกัน

(๒) รับขายฝากหรือรับจ้างนองอสังหาริมทรัพย์ในลำดับแรก แต่จำนวนเงินที่รับขาย
ฝากหรือรับจ้างนองต้องไม่เกินกึ่งราคาตลาดของอสังหาริมทรัพย์นั้น

(๓) ฝากประจำในธนาคารที่ได้ตั้งขึ้นโดยกฎหมายหรือที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบ
กิจการในราชอาณาจักร

(๔) ลงทุนอย่างอื่นซึ่งศาลอนุญาตเป็นพิเศษ

มาตรา ๑๕๕๘/๕ ถ้าผู้อยู่ในปกครองรู้จักผิดชอบและมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี
บริบูรณ์เมื่อผู้ปกครองจะทำกิจการใดที่สำคัญ ให้ปรึกษาหารือผู้อยู่ในปกครองก่อนเท่าที่จะทำได้
การที่ผู้อยู่ในปกครองได้ยินยอมด้วยนั้นหากผู้ปกครองให้พ้นจากความรับผิดชอบ

มาตรา ๑๕๙๘/๖^{๑๗๖} ความปกครองสิ้นสุดลงเมื่อผู้อยู่ในปกครองตายหรือบรรลุนิติภาวะ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๙๘/๗^{๑๗๗} ความเป็นผู้ปกครองสิ้นสุดลงเมื่อผู้ปกครอง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออกโดยได้รับอนุญาตจากศาล
 - (๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
 - (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
 - (๕) ถูกถอนโดยคำสั่งศาล
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๙๘/๘^{๑๗๘} ให้ศาลสั่งถอนผู้ปกครองในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ปกครองละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่
 - (๒) ผู้ปกครองประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในหน้าที่
 - (๓) ผู้ปกครองใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ
 - (๔) ผู้ปกครองประพฤติมิชอบซึ่งไม่สมควรแก่หน้าที่
 - (๕) ผู้ปกครองหย่อนความสามารถในหน้าที่จนน่าจะเป็นอันตรายแก่ประโยชน์ของผู้อยู่ในปกครอง
- (๖) มีกรณีดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๘๗ (๓) (๔) หรือ (๕)
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๙๘/๙ การร้องขอให้ถอนผู้ปกครองตามมาตรา ๑๕๙๘/๘ นั้น ผู้อยู่ในปกครองซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ หรือญาติของผู้อยู่ในปกครองหรืออัยการจะเป็นผู้ร้องขอก็ได้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๙๘/๑๐ ในระหว่างพิจารณาคำร้องขอให้ถอนผู้ปกครอง ศาลจะตั้งผู้จัดการชั่วคราวให้จัดการทรัพย์สินของผู้อยู่ในปกครองแทนผู้ปกครองก็ได้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๙๘/๑๑ ถ้าความปกครองหรือความเป็นผู้ปกครองสิ้นสุดลง ให้ผู้ปกครองหรือทายาทรับส่งมอบทรัพย์สินที่จัดการแก่ผู้อยู่ในปกครอง หรือทายาทหรือผู้ปกครองคนใหม่ และให้ทำบัญชีในการจัดการทรัพย์สินส่งมอบภายในเวลาหกเดือน และถ้ามีเอกสารเกี่ยวกับเรื่องจัดการทรัพย์สินนั้นก็ให้ส่งมอบพร้อมกับบัญชี แต่เมื่อผู้ปกครองหรือทายาทร้องขอศาลจะสั่งให้ยืดเวลาก็ได้

ให้นำมาตรา ๑๕๘๐ และมาตรา ๑๕๘๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๗๖} มาตรา ๑๕๙๘/๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๗๗} มาตรา ๑๕๙๘/๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๗๘} มาตรา ๑๕๙๘/๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๑๕๙๘/๑๒ นับแต่วันส่งมอบบัญชี ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินซึ่งผู้ปกครองหรือผู้อยู่ในปกครองจะต้องคืนให้แก่กัน

ถ้าผู้ปกครองใช้เงินของผู้อยู่ในปกครองนอกจากเพื่อประโยชน์ของผู้อยู่ในปกครองแล้ว ให้เสียดอกเบี้ยร้อยละสิบห้าต่อปีในจำนวนเงินนั้นตั้งแต่วันใช้เป็นต้นไป

มาตรา ๑๕๙๘/๑๓ ผู้อยู่ในปกครองมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของผู้ปกครองเพื่อชำระหนี้ซึ่งค้างอยู่แก่ตน

บุริมสิทธินี้ให้อยู่ในลำดับที่หกถัดจากบุริมสิทธิสามัญอย่างอื่นตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายนี้

มาตรา ๑๕๙๘/๑๔ ผู้ปกครองไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จ เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้

(๑) มีข้อกำหนดไว้ในพินัยกรรมให้ผู้ปกครองได้รับบำเหน็จ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ปกครองได้รับบำเหน็จเท่าที่กำหนดในพินัยกรรม

(๒) ในกรณีที่พินัยกรรมไม่ได้กำหนดบำเหน็จไว้ แต่ไม่มีข้อกำหนดห้ามผู้ปกครองรับบำเหน็จ ผู้ปกครองจะร้องขอต่อศาลให้กำหนดบำเหน็จในภายหลังก็ได้ ศาลจะกำหนดให้หรือไม่เพียงใดก็ได้

(๓) ในกรณีที่ไม่มีคำสั่งตั้งผู้ปกครองไว้ในพินัยกรรม และไม่มีข้อกำหนดห้ามผู้ปกครองรับบำเหน็จ ศาลจะกำหนดบำเหน็จให้แก่ผู้ปกครองในคำสั่งตั้งผู้ปกครองก็ได้ หรือถ้าศาลมิได้กำหนด ผู้ปกครองจะร้องขอต่อศาลให้กำหนดบำเหน็จในภายหลังก็ได้ ศาลจะกำหนดให้หรือไม่เพียงใดก็ได้

ในการพิจารณากำหนดบำเหน็จ ให้ศาลพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์ รายได้และฐานะความเป็นอยู่ของผู้ปกครองและผู้อยู่ในปกครอง

ถ้าผู้ปกครองหรือผู้อยู่ในปกครองแสดงได้ว่า พฤติการณ์ รายได้หรือฐานะความเป็นอยู่ของผู้ปกครองหรือผู้อยู่ในปกครองได้เปลี่ยนแปลงไปภายหลังที่ได้เข้ารับหน้าที่ผู้ปกครอง ศาลจะสั่งให้บำเหน็จ งด ลด เพิ่ม หรือกลับให้บำเหน็จแก่ผู้ปกครองอีกก็ได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่มีข้อกำหนดห้ามไว้ในพินัยกรรมมิให้ผู้ปกครองได้รับบำเหน็จด้วย

มาตรา ๑๕๙๘/๑๕^{๑๗๙} ในกรณีที่ศาลสั่งให้สามีหรือภริยาเป็นคนไร้ความสามารถ และภริยาหรือสามีเป็นผู้อนุบาล ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้อำนาจปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)

มาตรา ๑๕๙๘/๑๖^{๑๘๐} คู่สมรสซึ่งเป็นผู้อนุบาลของคู่สมรสที่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถมีอำนาจจัดการสินส่วนตัวของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งและมีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ผู้เดียว

^{๑๗๙} มาตรา ๑๕๙๘/๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๘๐} มาตรา ๑๕๙๘/๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

แต่การจัดการสินส่วนตัวและสินสมรสตามกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๕๗๖ วรรคหนึ่ง คู่สมรสนั้นจะจัดการไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล

มาตรา ๑๕๙๘/๑๗ ในกรณีที่ศาลสั่งให้สามีหรือภริยาเป็นคนไร้ความสามารถและศาลเห็นไม่สมควรให้คู่สมรสเป็นผู้อนุบาล และตั้งบิดาหรือมารดาหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้อนุบาล ในกรณีเช่นวานี้ ให้ผู้อนุบาลเป็นผู้จัดการสินสมรสรวมกันกับคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ถ้ามีเหตุสำคัญอันจะเกิดความเสียหายแก่คนไร้ความสามารถ ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีกรณีดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิร้องขอต่อศาลให้สั่งแยกสินสมรสได้

มาตรา ๑๕๙๘/๑๘^{๑๖๖} ในกรณีที่บิดามารดาเป็นผู้อนุบาลบุตร ถ้าบุตรนั้นยังไม่บรรลุนิติภาวะ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้อำนวยการปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าบุตรนั้นบรรลุนิติภาวะแล้ว ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้ปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓)

ในกรณีที่บุคคลอื่นซึ่งมิใช่บิดามารดาหรือมิใช่คู่สมรสเป็นผู้อนุบาล ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้ปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าผู้อยู่ในความอนุบาลบรรลุนิติภาวะแล้วจะใช้สิทธิตามมาตรา ๑๕๖๗ (๒) และ (๓) ไม่ได้

หมวด ๔

บุตรบุญธรรม

มาตรา ๑๕๙๘/๑๙^{๑๖๗} บุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีจะรับบุคคลอื่นเป็นบุตรบุญธรรมก็ได้ แต่ผู้นั้นต้องมีอายุแก่กว่าผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมอย่างน้อยสิบห้าปี

มาตรา ๑๕๙๘/๒๐ การรับบุตรบุญธรรม ถ้าผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี ผู้นั้นต้องให้ความยินยอมด้วย

มาตรา ๑๕๙๘/๒๑^{๑๖๘} การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของบิดาและมารดาของผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ในกรณีที่บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองต้องได้รับความยินยอมของมารดาหรือบิดาซึ่งยังมีอำนาจปกครอง

^{๑๖๑} มาตรา ๑๕๙๘/๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๖๒} มาตรา ๑๕๙๘/๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๖๓} มาตรา ๑๕๙๘/๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

ถ้าไม่มีผู้มีอำนาจให้ความยินยอมดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งสองคนไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมได้ หรือไม่ให้ความยินยอมและการไม่ให้ความยินยอมนั้นปราศจากเหตุผลอันสมควรและเป็นปฏิกิริยาต่อสุขภาพ ความเจริญหรือสวัสดิภาพของผู้เยาว์ มารดาหรือบิดาหรือผู้ประสงค์จะขอรับบุตรบุญธรรมหรืออัยการจะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอนุญาตแทนการให้ความยินยอมตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๑๕๙๘/๒๒^{๑๘๔} ในการรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม ถ้าผู้เยาว์เป็นผู้ถูกทอดทิ้งและอยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์ที่เด็กตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองเด็ก ให้สถานสงเคราะห์เด็กเป็นผู้ให้ความยินยอมแทนบิดาและมารดา ถ้าสถานสงเคราะห์เด็กไม่ให้ความยินยอมให้นำความในมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๙๘/๒๓^{๑๘๕} ในกรณีที่ผู้เยาว์มิได้ถูกทอดทิ้ง แต่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของสถานสงเคราะห์ที่เด็กตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองเด็ก บิดาและมารดา หรือบิดาหรือมารดาในกรณีที่มารดาหรือบิดาคนใดคนหนึ่งตายหรือถูกถอนอำนาจปกครอง จะทำหนังสือมอบอำนาจให้สถานสงเคราะห์เด็กดังกล่าวเป็นผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมแทนตนก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้นำความในมาตรา ๑๕๙๘/๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หนังสือมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งจะถอนเสียมิได้ตราบเท่าที่ผู้เยาว์ยังอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของสถานสงเคราะห์เด็กนั้น

มาตรา ๑๕๙๘/๒๔^{๑๘๖} ผู้มีอำนาจให้ความยินยอมแทนสถานสงเคราะห์เด็กในการรับบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๑๕๙๘/๒๒ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๒๓ จะรับผู้เยาว์ซึ่งอยู่ในความดูแลหรืออยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของสถานสงเคราะห์เด็กนั้นเป็นบุตรบุญธรรมของตนเองได้ต่อเมื่อศาลได้มีคำสั่งอนุญาตตามคำขอของผู้ยื่นแทนการให้ความยินยอมของสถานสงเคราะห์เด็ก

มาตรา ๑๕๙๘/๒๕^{๑๘๗} ผู้จะรับบุตรบุญธรรมหรือผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ถ้ามีคู่สมรสอยู่ต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสก่อน ในกรณีที่คู่สมรสไม่อาจให้ความยินยอมได้หรือไปเสียจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่และหาตัวไม่พบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ต้องร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอนุญาตแทนการให้ความยินยอมของคู่สมรสนั้น

^{๑๘๔} มาตรา ๑๕๙๘/๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๘๕} มาตรา ๑๕๙๘/๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๘๖} มาตรา ๑๕๙๘/๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๘๗} มาตรา ๑๕๙๘/๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

-

มาตรา ๑๕๙๘/๒๖ ผู้เยาว์ที่เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลใดอยู่จะเป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นอีกในขณะเดียวกันไม่ได้ เว้นแต่เป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสของผู้รับบุตรบุญธรรม

ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะจดทะเบียนรับผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนด้วยจะต้องได้รับความยินยอมของคู่สมรสซึ่งเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมอยู่แล้วและมีให้นำมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ มาใช้บังคับ^{๑๘๘}

มาตรา ๑๕๙๘/๒๗^{๑๘๙} การรับบุตรบุญธรรมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้จดทะเบียนตามกฎหมาย แต่ถ้าผู้จะเป็นบุตรบุญธรรมนั้นเป็นผู้เยาว์ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมก่อน

มาตรา ๑๕๙๘/๒๘ บุตรบุญธรรมย่อมมีฐานะอย่างเดียวกับบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้รับบุตรบุญธรรมนั้น แต่ไม่สูญเสียสิทธิและหน้าที่ในครอบครัวที่ได้กำเนิดมา ในกรณีเช่นนี้ ให้บิดามารดาโดยกำเนิดหม่อมอานาจปกครองนับแต่วันเวลาที่เด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว

ให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๒ แห่งบรรพนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕๙๘/๒๙ การรับบุตรบุญธรรมไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับมรดกของบุตรบุญธรรมในฐานะทายาทโดยธรรมเพราะเหตุการณรับบุตรบุญธรรมนั้น

มาตรา ๑๕๙๘/๓๐ ถ้าบุตรบุญธรรมซึ่งไม่มีคู่สมรสหรือผู้สืบสันดานตายก่อนผู้รับบุตรบุญธรรม ผู้รับบุตรบุญธรรมมีสิทธิเรียกร้องเอาทรัพย์สินที่ตนได้ให้แก่บุตรบุญธรรมคืนจากกองมรดกของบุตรบุญธรรมเพียงเท่าที่ทรัพย์สินนั้นยังคงเหลืออยู่ภายหลังที่ชำระหนี้ของกองมรดกเสร็จสิ้นแล้ว

ห้ามมิให้ฟ้องคดีเรียกร้องสิทธิตามวรรคหนึ่ง เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่เวลาที่ผู้รับบุตรบุญธรรมได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบุตรบุญธรรมหรือเมื่อพ้นกำหนดสิบปีนับแต่วันที่บุตรบุญธรรมตาย

มาตรา ๑๕๙๘/๓๑ การเลิกรับบุตรบุญธรรม ถ้าบุตรบุญธรรมบรรลุนิติภาวะแล้วจะเลิกโดยความตกลงกันในระหว่างผู้รับบุตรบุญธรรมกับบุตรบุญธรรมเมื่อใดก็ได้

ถ้าบุตรบุญธรรมยังไม่บรรลุนิติภาวะ การเลิกรับบุตรบุญธรรมจะทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของบิดาและมารดา และให้นำมาตรา ๑๕๙๘/๒๐ และมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ได้รับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ วรรคสอง มาตรา ๑๕๙๘/๒๒ มาตรา ๑๕๙๘/๒๓ มาตรา ๑๕๙๘/๒๔ หรือมาตรา ๑๕๙๘/๒๖ วรรคสอง ถ้าบุตรบุญ

^{๑๘๘} มาตรา ๑๕๙๘/๒๖ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๘๙} มาตรา ๑๕๙๘/๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

ธรรมยังไม่บรรลุนิติภาวะ การเลิกรับบุตรบุญธรรมให้กระทำต่อเมื่อมีคำสั่งศาลโดยคำร้องขอของผู้มีส่วนได้เสียหรืออัยการ^{๑๙๐}

การเลิกรับบุตรบุญธรรมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้จดทะเบียนตามกฎหมาย

มาตรา ๑๕๙๘/๓๒ การรับบุตรบุญธรรมย่อมเป็นอันยกเลิกเมื่อมีการสมรสฝ่าฝืน
มาตรา ๑๕๕๑

มาตรา ๑๕๙๘/๓๓ คดีฟ้องเลิกการรับบุตรบุญธรรมนั้น เมื่อ

(๑)^{๑๙๑} ฝ่ายหนึ่งทำการชั่วร้ายไม่ว่าจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ เป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง หรือถูกเกลียดชัง หรือได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องเลิกได้

(๒)^{๑๙๒} ฝ่ายหนึ่งหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่งอันเป็นการร้ายแรง อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องเลิกได้ ถ้าบุตรบุญธรรมกระทำการดังกล่าวต่อคู่สมรสของผู้รับบุตรบุญธรรม ให้ผู้รับบุตรบุญธรรมฟ้องเลิกได้

(๓)^{๑๙๓} ฝ่ายหนึ่งกระทำการประทุษร้ายอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีหรือคู่สมรสของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจอย่างร้ายแรงและการกระทำนั้นเป็นความผิดที่มีโทษอาญา อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องเลิกได้

(๔) ฝ่ายหนึ่งไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องเลิกได้

(๕) ฝ่ายหนึ่งจงใจละทิ้งอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องเลิกได้

(๖) ฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินสามปี เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาท อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องเลิกได้

(๗) ผู้รับบุตรบุญธรรมทำผิดหน้าที่บิดามารดา และการกระทำนั้นเป็นการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕๖๔ มาตรา ๑๕๗๑ มาตรา ๑๕๗๓ มาตรา ๑๕๗๔ หรือมาตรา ๑๕๗๕ เป็นเหตุให้เกิดหรืออาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อบุตรบุญธรรม บุตรบุญธรรมฟ้องเลิกได้

(๘)^{๑๙๔} ผู้รับบุตรบุญธรรมผู้ใดถูกถอนอำนาจปกครองบางส่วนหรือทั้งหมด และเหตุที่ถูกถอนอำนาจปกครองนั้นมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่า ผู้นั้นไม่สมควรเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมต่อบุตรบุญธรรมฟ้องเลิกได้

(๙)^{๑๙๕} (ยกเลิก)

^{๑๙๐} มาตรา ๑๕๙๘/๓๑ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๙๑} มาตรา ๑๕๙๘/๓๓ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๙๒} มาตรา ๑๕๙๘/๓๓ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๙๓} มาตรา ๑๕๙๘/๓๓ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๙๔} มาตรา ๑๕๙๘/๓๓ (๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๑๕๙๘/๓๔ ห้ามมิให้ฟ้องขอเลิกการรับบุตรบุญธรรมเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ขอเลิกการรับบุตรบุญธรรมรู้หรือควรได้รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุให้เลิกการนั้น หรือเมื่อพ้นกำหนดสิบปีนับแต่เหตุนั้นเกิดขึ้น

มาตรา ๑๕๙๘/๓๕ การฟ้องเลิกการรับบุตรบุญธรรม ถ้าบุตรบุญธรรมมีอายุไม่ครบสิบห้าปีบริบูรณ์ให้บิดามารดาโดยกำเนิดเป็นผู้มีอำนาจฟ้องแทน แต่ถ้าบุตรบุญธรรมมีอายุสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วบุตรบุญธรรมฟ้องได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใด

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง อัยการจะฟ้องคดีแทนบุตรบุญธรรมก็ได้

มาตรา ๑๕๙๘/๓๖ การเลิกรับบุตรบุญธรรมโดยคำพิพากษาของศาล ย่อมมีผลแต่เวลาที่คำพิพากษาถึงที่สุด แต่จะอ้างเป็นเหตุเสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริตไม่ได้ เว้นแต่ได้จดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๑๕๙๘/๓๗ เมื่อผู้รับบุตรบุญธรรมตายหรือมีการเลิกรับบุตรบุญธรรม ถ้าบุตรบุญธรรมยังไม่บรรลุนิติภาวะ ให้บิดามารดาโดยกำเนิดกลับมีอำนาจปกครองนับแต่เวลาที่ผู้รับบุตรบุญธรรมตาย หรือนับแต่เวลาที่จดทะเบียนเลิกการรับบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๑๕๙๘/๓๑ หรือนับแต่เวลาที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เลิกการรับบุตรบุญธรรม เว้นแต่ศาลเห็นสมควรสั่งเป็นประการอื่น

ในกรณีที่มีการตั้งผู้ปกครองของผู้เป็นบุตรบุญธรรมไว้ก่อนผู้รับบุตรบุญธรรมตาย หรือก่อนการเลิกรับบุตรบุญธรรม ให้ผู้ปกครองยังคงมีอำนาจหน้าที่เช่นเดิมต่อไป เว้นแต่บิดามารดาโดยกำเนิดจะร้องขอ และศาลมีคำสั่งให้ผู้ร้องขอเป็นผู้มีอำนาจปกครอง

การเปลี่ยนผู้ใช้อำนาจปกครองตามวรรคหนึ่งหรือผู้ปกครองตามวรรคสองไม่เป็นเหตุเสื่อมสิทธิที่บุคคลภายนอกได้มาโดยสุจริตก่อนผู้รับบุตรบุญธรรมตายหรือก่อนจดทะเบียนเลิกการรับบุตรบุญธรรม

ให้พนักงานอัยการเป็นผู้มีอำนาจร้องขอเพื่อให้ศาลมีคำสั่งเป็นประการอื่นตามวรรคหนึ่ง

ลักษณะ ๓
คำอุปการะเลี้ยงดู

^{๑๕๕} มาตรา ๑๕๙๘/๓๓ (๙) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๕๖} มาตรา ๑๕๙๘/๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

^{๑๕๗} มาตรา ๑๕๙๘/๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑

-

มาตรา ๑๕๙๘/๓๘ ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างสามีภริยา หรือระหว่างบิดามารดา กับบุตรนั้นย่อมเรียกจากกันได้เมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดูไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดูไม่เพียงพอแก่อัตภาพ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ให้ก็ได้ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์แห่งกรณี

มาตรา ๑๕๙๘/๓๙ เมื่อผู้มีส่วนได้เสียแสดงว่าพฤติการณ์ รายได้ หรือฐานะของ คู่กรณีได้เปลี่ยนแปลงไป ศาลจะสั่งแก้ไขในเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดูโดยให้เพิกถอน ลด เพิ่ม หรือกลับ ให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูอีกก็ได้

ในกรณีที่ศาลไม่พิพากษาให้ค่าอุปการะเลี้ยงดู เพราะเหตุแต่เพียงอีกฝ่ายหนึ่งไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูได้ในขณะนั้น หากพฤติการณ์ รายได้ หรือฐานะของอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ได้เปลี่ยนแปลงไป และพฤติการณ์รายได้หรือฐานะของผู้เรียกร้องอยู่ในสภาพที่ควรได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดู ผู้เรียกร้องอาจร้องขอให้ศาลเปลี่ยนแปลงคำสั่งในคดีนั้นใหม่ได้

มาตรา ๑๕๙๘/๔๐ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้นให้ชำระเป็นเงินโดยวิธีชำระเป็นครั้งคราว ตามกำหนด เว้นแต่คู่กรณีจะตกลงกันให้ชำระเป็นอย่างอื่นหรือโดยวิธีอื่น ถ้าไม่มีการตกลงกันและมีเหตุพิเศษ เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอและศาลเห็นสมควร จะกำหนดให้ค่าอุปการะเลี้ยงดูเป็นอย่างอื่น หรือโดยวิธีอื่น โดยจะให้ชำระเป็นเงินด้วยหรือไม่ก็ได้

ในกรณีขอค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร เมื่อมีเหตุพิเศษและศาลเห็นเป็นการสมควรเพื่อ ประโยชน์แก่บุตร จะกำหนดให้บุตรได้รับการอุปการะเลี้ยงดูโดยประการใด ๆ นอกจากที่คู่กรณีตกลง กัน หรือนอกจากที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอก็ได้ เช่นให้ไปอยู่ในสถานการศึกษาหรือวิชาชีพ โดยให้ผู้ที่มี หน้าที่ต้องชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูออกค่าใช้จ่ายในการนี้

มาตรา ๑๕๙๘/๔๑ สิทธิที่จะได้ค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้น จะสละหรือโอนมิได้และไม่ อยู่ในข่ายแห่งการบังคับคดี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บรรพ ๖
มรดก

ลักษณะ ๑
บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

หมวด ๒
การเป็นทายาท

มาตรา ๑๖๐๖ บุคคลดังต่อไปนี้ต้องถูกกำจัดมิให้รับมรดกฐานเป็นผู้ไม่สมควร คือ

(๑) ผู้ที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำ หรือพยายามกระทำให้เจ้ามรดก

หรือผู้มีสิทธิได้รับมรดกก่อนตนถึงแก่ความตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ผู้ที่ได้ฟ้องเจ้ามรดกหาว่าทำความผิดโทษประหารชีวิตและตนเองกลับต้องคำ

พิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

(๓) ผู้ที่รู้แล้วว่า เจ้ามรดกถูกฆ่าโดยเจตนา แต่มิได้นำข้อความนั้นขึ้นร้องเรียนเพื่อ

เป็นทางที่จะเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ แต่ข้อมิให้ใช้บังคับถ้าบุคคลนั้นมีอายุยังไม่ครบสิบหกปี

บริบูรณ์ หรือเป็นคนวิกลจริตไม่สามารถรู้ผิดชอบ หรือถ้าผู้ชำนั้นเป็นสามีภริยาหรือผู้บุพการีหรือ

ผู้สืบสันดานของตนโดยตรง

(๔) ผู้ที่ฉ้อฉลหรือข่มขู่ให้เจ้ามรดกทำ หรือเพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงพินัยกรรมแต่

บางส่วนหรือทั้งหมดซึ่งเกี่ยวกับทรัพย์มรดก หรือมิให้กระทำการดังกล่าวนั้น

(๕) ผู้ที่ปลอม ทำลาย หรือปิดบังพินัยกรรมแต่บางส่วนหรือทั้งหมด

เจ้ามรดกอาจถอนข้อกำจัดฐานเป็นผู้ไม่สมควรเสียก็ได้โดยให้อภัยไว้เป็นลายลักษณ์

อักษร

ลักษณะ ๒

สิทธิโดยธรรมในการรับมรดก

หมวด ๑
บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๑๖๒๕ ถ้าผู้ตายเป็นผู้สมรสแล้ว การคิดส่วนแบ่งและการปันทรัพย์สินระหว่างผู้ตายกับคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นให้เป็นไปดังนี้

(๑) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์สินระหว่างสามีภริยาให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการหย่าโดยยินยอมทั้งสองฝ่าย อันมีบทบัญญัติเพิ่มเติมให้บริบูรณ์ในมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘ และโดยเฉพาะต้องอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๑๕๑๓ ถึง ๑๕๑๗ แห่งประมวลกฎหมายนี้ แต่การคิดส่วนแบ่งนั้นมีผลตั้งแต่วันที่การสมรสได้สิ้นไปด้วยเหตุความตายนั้น

(๒) ในเรื่องส่วนแบ่งในทรัพย์มรดกของผู้ตาย ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งบรรพนี้ นอกจากมาตรา ๑๖๓๗ และ ๑๖๓๘

มาตรา ๑๖๒๘ สามีภริยาที่ร้างกัน หรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน
